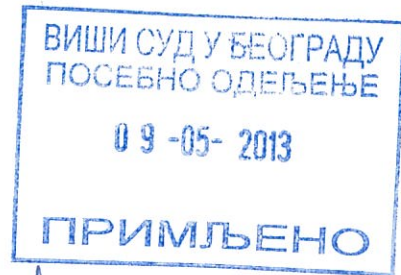

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Тужилаштво за
организовани криминал
КТО Бр. 6/13
Београд, 09.05.2013. године
ТР/МС

К-По1 Ф. 57/13

**ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ**

На основу члана 43 став 1 тачка 5 и члана 331 Законика о кривичном поступку, те члана 2 став 1 тачка 4 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, подижем,

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. Мирослава Мишковића, ЈМБГ 0507945781014, од оца Ђорђа и мајке Вере, рођене Ђукић, рођеног дана 05.07.1945.године у Бошњанима СО Варварин, са пребивалиштем у Београду Ул.Ужичка бр.36, држављанина Републике Србије, по занимању дипломираног економисте, са завршеним Економским факултетом, ожењеног, оца двоје деце, од имовине он и чланови његовог породичног домаћинства поседују породичну кућу у Београду на адреси пребивалишта и кућу у Херцег Новом, неосуђиваног, **налази се у притвору од 12.12.2012. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године**

2. Мила Ђурашковића, ЈМБГ 0202965270118, од оца Душана и мајке Стануше, рођене Шћекић, рођеног дана 02.02.1965.године у Беранима, Република Црна Гора, са пребивалиштем у Београду Ул.Устаничка бр.67 и боравиштем у Београду, Ул. Војводе Влаховића бр.26, држављанина Републике Србије, по занимању електротехничара, ожењеног, оца петоро деце од које је троје малолетних, са завршеном средњом електротехничком школом, од имовине он и чланови његовог породичног домаћинства поседују породичну кућу на адреси боравишта, као и породичну кућу у Црној Гори у Пржну, неосуђиваног, против истог се води поступак пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду у предмету К ПО1 70/11 због кривичног дела из чл.234 КЗ, **налази се у притвору од 12.12.2012. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године**

3. Марка Мишковића, ЈМБГ 260798178049, од оца Мирослава и мајке Љиљане рођене Благојевић, рођеног дана 26.07.1981. године у Крушевцу, са

пребивалиштем у Београду, Ул.Ужичка бр.36, и боравиштем у Београду, Ул. Паје Адамова бр.2, држављанина Републике Србије, са завршеним Америчким Универзитетом за бизнис, по занимању дипломираног економисте, нежењеног, отац једног малолетног детета, на лично име не поседује имовину, неосуђиваног, у периоду од 12.12.2012. године до 03.04.2013. године, налазио се у притвору од 12.12.2012. године до 03.04.2013. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки.По1 31/12 од 12.12.2012. године, решењем Ки.По1 31/12 од 03.04.2013. године Посебног одељења Вишег суда у Београду одређена му је мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора

4. Риста Ристића, ЈМБГ 0909961151137 од оца Светозара и мајке Зорке, рођене Глибо, рођеног дана 09.09.1961.године у Београду, са пребивалиштем у Гроцкој, Трг Републике бр.21, држављанина Републике Србије, са завршеном гимназијом, по занимању службеника, ожењеног, отац двоје деце, од имовине он и чланови његовог породичног домаћинства поседују кућу на адреси пребивалишта, неосуђиваног, против истог се води поступак пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду у предмету К ПО1 70/11 због кривичног дела из чл.234 КЗ, налазио се у притвору од 12.12.2012. године до 11.01.2013. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, брани се са слободе

5. Милутина Гашевића, ЈМБГ 2209949730038, од оца Божидара и мајке Јоване, рођене Васовић, рођеног дана 22.09.1949.године у Реткоцеру, СО Медвеђа, са пребивалиштем у Нишу, Ул. Миладина Поповића бр.6, држављанина Републике Србије, по занимању дипломираног грађевинског инжењера, са завршеним Грађевинским факултетом, ожењеног, отац двоје деце, од имовине он и чланови његовог породичног домаћинства поседују кућу у насељу Чалије у Нишу и кућу на адреси пребивалишта, три путничка возила, неосуђиваног, брани се са слободе

6. Зорана Михаиловића, ЈМБГ 1808959710032, од оца Николе и мајке Стојанке, рођене Красић, рођеног дана 18.08.1959.год. у Београду, са пребивалиштем на Новом Београду Ул. Антифашистичке борбе бр. 23 Ђ, стан 17, држављанина Републике Србије, по занимању дипломираног грађевинског инжењера, са завршеним Грађевинским факултетом, ожењеног, отац двоје деце, од имовине он и чланови његовог породичног домаћинства поседују стан на Новом Београду, Ул. Антифашистичке борбе бр.31, стан на Новом Београду, у Ул. Зорана Ђинђића бр.103, стан на Новом Београду, у Ул.Арсенија Чарнојевића бр.74, стан на Новом Београду, у Ул. Антифашистичке борбе бр.23в, неосуђиваног, против истог се води кривични поступак пред Основним судом у Нишу, налазио се у притвору од 12.12.2012. године до 11.01.2013. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, брани се са слободе

7. Дејана Јевтића, ЈМБГ 1608969710317 од оца Радивоја и мајке Негославе, рођене Максимовић, рођеног дана 16.08.1969.год. у Београду, са пребивалиштем у Београду, Ул.Љутице Богдана бр.2, држављанина Републике Србије, са завршеним Правним факултетом, по занимању адвоката, разведеног,

оца једног малолетног детета, од имовине он и чланови његовог породичног домаћинства поседују два стана на адреси пребивалиштва, неосуђиваног, против истог се води поступак пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду у предмету К ПО1 70/11 због кривичног дела из чл.234 КЗ, налазио се у притвору од 12.12.2012. године до 18.01.2013. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, брани се са слободе

8. Здравка Раша, ЈМБГ 0503956710156, од оца Мирка и мајке Стоје, рођене Граховац, рођеног дана 05.03.1956. године у Мостару, са пребивалиштем у Новом Београду, Ул. Марка Челебоновића бр.49, држављанина Републике Србије, са завршеним Економским факултетом, по занимању економисте, удовца, оца једног детета, он и чланови његовог породичног домаћинства поседују стан на адреси пребивалишта, неосуђиваног, налазио се у притвору од 12.12.2012. године до 11.01.2013. године по решењу Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године, брани се са слободе

9. Предрага Филиповића, ЈМБГ 0301977773628, од оца Слободана и мајке Јеле, рођене Малетић, рођеног дана 09.01.1977. године у Лозници, са пребивалиштем у Новом Београду Ул. Неде Спасојевић бр.3, држављанина Републике Србије, са завршеним факултетом за Интернационални менаџмент, по занимању магистра европског бизниса, ожењеног, оца двоје малолетне деце, он и чланови његовог породичног домаћинства поседују стан на адреси пребивалишта, стан у Београду, Ул. Ђуке Динића бр.16, апартман на Златибору – Голија бб, стан у Београду, Ул. Ђорђа Станојевића бр.9а, гаражу у Београду, Ул. Рашка Димитријевића бр.25, и два путничка возила, неосуђиваног, брани се са слободе

10. Живојина Петровића, ЈМБГ 0309969710146, од оца Светозара и мајке Зорице, рођене Лаловић, рођеног дана 03.09.1969. године у Београду, са пребивалиштем у Београду, Ул. Сундечићева бр.36, државанина Републике Србије, доктора наука у менаџменту, по занимању менаџера, ожењеног, оца двоје малолетне деце, он и чланови његовог породичног домаћинства поседују кућу на адреси пребивалишта, кућу у Београду, Ул.Боже Јанковића бр.39 и викенд-кућу у Гроцкој, неосуђиваног, брани се са слободе

11. Јадранке Бардић, ЈМБГ 1111956175003, рођене Шкиљевић, од оца Милета и мајке Зоре, рођене Милинковић, рођене дана 11.11.1956. године у месту Мокро, Босна и Херцеговина, са пребивалиштем у Београду Ул. Браће Јерковић бр.161 и боравишем у Београду Ул. Браће Јерковић бр.135, држављанке Републике Србије и Републике Босне и Херцеговине, са завршеним Економским факултетом, по занимању економисте, удате, мајке једног детета, од имовине она и чланови њеног породичног домаћинства поседују стан на адреси пребивалишта, стан на адреси боравишта, стан у Београду, Ул. Сарајевска бр.12/III и стан у Београду, Ул.Хаџи Проданова бр.4, неосуђиване, брани се са слободе

ШТО СУ:

I

Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић, Марко Мишковић, Ристо Ристић, Милутин Гашевић, Зоран Михаиловић, Дејан Јевтић, Здравко Рашо и Предраг Филиповић

У периоду од 2005. до 2010. године, у Београду и Нишу, Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марко Мишковић као одговорна лица у правним лицима „Sheer korporacija“, „Нибенс корпорација“, Предузећу за путеве „Ниш“, „Hemslade Trading Limited“, „Mera Investment Fund“ B.V. и у другим, са њима повезаним правним лицима, искоришћавањем својих положаја и овлашћења проистеклих из функције, власништва и уложених финансијских средстава у наведена правна лица, по претходном договору планирали, координирали и усмеравали њихову делатност вршећи послове управљања и надзора над њима и њиховом имовином и тиме себи и другом прибавили противправну имовинску корист у укупној вредности преко 200.000.000,00 динара, тако што су Мирослав Мишковић у својству власника, контролног члана и директора „Hemslade Trading Limited“, „Hitomi financial limited“ и „Delta M“, Мило Ђурашковић у својству власника, контролног члана и директора „Sheer korporacije“ и „Нибенс корпорације“, а Марко Мишковић у својству власника и контролног члана „Parmidoli investment corp.“, „Mera Investment Fund B.V.“, „Mera invest“ d.o.o. и „Mercuren group“ и истовремено, делујући заједно као контролни акционари у ПЗП „Ниш“ и ПЗП „Београд“, а преко њих и у осталим путарским предузећима из система „Нибенс групе“, са правима, обавезама и ограничењима која као контролни акционари имају према одредбама Закона о привредним друштвима (Сл. гласник РС 125/2004), стварајући привид да се ради о законитим правним пословима између повезаних правних лица незаконито увећавали вредност капитала и извлачили финансијска средства и имовину из путарских предузећа, ради прибављања противправне имовинске користи себи, као и привредним друштвима у њиховом власништву која делују под њиховом контролом, уз истовремено причињену штету предузећима за путеве која су била у поступку приватизације, банкама и другим повериоцима, а у чему су им са умишљајем помогли Милутин Гашевић и Зоран Михаиловић у својству одговорних лица – директора ПЗП „Ниш“, Дејан Јевтић у својству одговорног лица - прокуристе „Нибенс корпорације“, Ристо Ристић у својству одговорног лица - директора „Sheer korporacije“, Рашо Здравко као овлашћени ревизор и Предраг Филиповић у својству директора брокерско дилерског друштва „Делта брокер, при чему су сви окривљени били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, па је тако

по међусобном договору Мирослава Мишковића, Мила Ђурашковића и Марка Мишковића дана 08.03.2005. године формиран Конзорцијум ПЗП „Ниш“, „Delta M“ и „Emissio broker“ који је као најповољнији понуђач победио на јавном тендеру за куповину 70% акција друштвеног капитала ПЗП „Београд“, након чега је, по потписивању Уговора о купопродаји ПЗП „Београд“ са Агенцијом за приватизацију по цени од 18.800.000 еура, дана 23.06.2005. године финансијска средства за ову куповину обезбедио Мирослав Мишковић уплатом износа од 23.000.000,00 еура од стране „Hemslade Trading Limited“, а по основу Уговора о

финансијском кредиту од 23.05.2005. године, који је као овлашћено лице „Hemslade Trading Limited“ потписао Мирослав Мишковић, а као овлашћено лице ПЗП „Ниш“ Милутин Гашевић чиме је, кроз финансијско улагање које је претходно кроз одлуку Управног одбора ПЗП „Ниш“ одобрено ради наводне набавке домаће опреме за путну механизацију, Мирослав Мишковић на овај начин уз Мила Ђурашковића прикривајући да се заправо ради о инвестиционом улагању фактички постао контролни члан у ПЗП „Ниш“, ПЗП „Београд“, као и у ПЗП „Војводинапут – Бачкапут“ и ПЗП „Врање“, која су наредних дана од стране ПЗП „Ниш“ купљена у поступку приватизације средствима обезбеђеним из наведеног кредита и из позајмица осталих ПЗП-ова у којима је поступак приватизације био у току, након чега је

по договору Мирослава Мишковића, Мила Ђурашковића и Марка Мишковића, ради формално-правног потврђивања овог, већ фактички стеченог власништва и контролисања пословања ПЗП „Ниш“, а преко њега и осталих повезаних правних лица и њихове припреме за продају стратешком партнеру донета одлука Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ од 14.04.2006. године о дистрибуцији обичних акција пете емисије у укупном обиму од 282.977.280,00 динара, тј. 262.016 комада акција појединачне номиналне вредности 1.080,00 динара без јавне понуде, за познатог инвеститора ради повећања основног капитала, а коју је као председник Скупштине акционара потписао Мило Ђурашковић, на основу које је извршена емисија и продаја акција ПЗП „Ниш“ по емисионој цени од 2.801,00 динара по акцији професионалном инвеститору „Mera Investment Fund B.V.“, правном лицу, посредно, преко свог оснивача „Parmidoli investment corp.“ у власништву Марка Мишковића, а које је накнадно, дана 09.05.2006. године наменски основано за ову трансакцију, на који начин је Марко Мишковић постао контролни акционар друштва ПЗП „Ниш“ у смислу чл.367. и чл.368. Закона о привредним друштвима (Сл.гласник РС бр.125/2004) уз Мила Ђурашковића и „Sheer korporaciju“ стекавши исти број акција ПЗП „Ниш“ колико су у том тренутку поседовали заједно Мило Ђурашковић и „Sheer korporacija“, а што је чинило 47,59% вредности капитала друштва,

при чему је истовремено Мило Ђурашковић приступио извлачењу капитала из ПЗП „Ниш“, тако што је кроз формално поднет захтев ПЗП „Ниш“ затражио од Рашо Здравка да као овлашћени ревизор у Предузећу за ревизију и рачуноводствене услуге „Focus team revizija“ д.о.о. сачини извештај о процени вредности улога у правима на 49.008 обичних акција предузећа „Неметали“ад, номиналне јединичне вредности 1.000,00 динара власништво ПЗП „Ниш“ које је ово предузеће унело као удео у „Sheer korporaciju“, што је потом Рашо Здравко и учинио дана 09.05.2006. године утврдивши кроз сачињени извештај вредност удела на износ од 49.008.000,00 динара односно 565.585,69 евра, који је као свој улог ПЗП „Ниш“ приликом приступања као нови члан друштва унео у „Sheer korporaciju“ дана 15.05.2006. године и тиме стекао 99,07% вредности оснивачког капитала, док је Мило Ђурашковић остао власник 0,93% вредности оснивачког капитала „Sheer korporacije“, да би затим дана 07.09.2006. године Мило Ђурашковић и Зоран Михаиловић испред ПЗП „Ниш“ закључили Уговор о преносу оснивачких права на основу ког је ПЗП „Ниш“ свој целокупан удео у „Sheer korporaciji“ пренео на Мила Ђурашковића за накнаду од 49.500.000,00 динара и тиме изашао из власништва „Sheer korporacije“, на који начин је Мило Ђурашковић постао 100% власник „Sheer korporacije“, а тиме и већински власник предузећа „Неметали“ а.д,

након чега су новчана средства у износу од 733.906.816,00 динара која су по налозима Мирослава Мишковића и Марка Мишковића са рачуна „Hemslade Trading Limited“ преко рачуна „Hitomi financial limited“ и рачуна „Parmidoli investment corp.“ пребачена на рачун „Mera Investment Fund B.V.“ и уплаћена 25.08.2006. године на рачун ПЗП-а „Ниш“ истог дана у целости искоришћена за враћање прве рате кредита „Hemslade Trading Limited“, при чему је остатак кредита враћен у периоду од 06.02.2008. године до 21.04.2008. године новцем из позајмица узетих од повезаних правних лица „Сремпут“, „Војводина пут-Бачка пут“, „Неметали“, ПЗП „Врање“, ПЗП „Београд“ и „Еуропарк“, као и из кредита узетих од стране ПЗП „Ниш“ код „АИК банке“ и „Erste bank“, чиме је наведени кредит „Hemslade Trading Limited“ са каматом еурибор плус 3% на годишњем нивоу пре уговореног рока у потпуности враћен кроз уплате у укупном износу од 26.283.275,08 еура,

да би затим, ради изласка Марка Мишковића из власништва путарских предузећа и њиховог потпуног преузимања од стране Мила Ђурашковића, по њиховом претходном договору приступили извлачењу финансијских средстава из путарских предузећа, а у циљу прибављања противправне имовинске користи Мирославу Мишковићу и Марку Мишковићу обзиром да су акције ПЗП „Ниш“ због пада вредности оперативног бизниса предузећа за путеве потпуно обезвређене, као и због чињенице да је Мило Ђурашковић већ претходно, након утврђивања вредности капитала ПЗП „Ниш“, у време његове докапитализације стекао удео у „Sheer корпорацији“ у виду улога у правима на 49.008 акција „Неметала“ АД преносећи их из власништва ПЗП „Ниш“ у своје власништво, па су

Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марко Мишковић противно чл.117. Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената (Сл.гласник РС бр.47/2006) предузели радње на организованом тржишту хартија од вредности искључиво ради повећања цене акција ПЗП "Ниш" и подстицања других инвеститора да купе те акција, као и стварања привида у погледу обима промета акција ПЗП "Ниш", тако што је Мило Ђурашковић преко Дејана Јевтића утицао на Зорана Каитовића да купује акције ПЗП "Ниш", па је Зоран Каитовић берзанском посреднику „Synergy Capital“ потписао шест бланко дневних налога за куповину акција ПЗП „Ниш“ чија је тржишна цена на берзи у то време износила 3.300,00 динара, док је Мило Ђурашковић истовремено, преко свог берзанског посредника „Emissio broker“ давао дневне налоге за продају акција ПЗП Ниш" на који начин је стварао привид веће потражње од понуде за наведеним акцијама и у оквиру максимално дозвољене дневне флукуације константно повећавао цену акција, па је у периоду од 12.06 -26.06.2008. год оствареним укупним прометовањем акција ПЗП-а „Ниш“ на берзи од 324.880,00 динара за укупно 37 акција, колико их је у овом периоду прометовано између Зорана Каитовића и Мила Ђурашковића подигнута тржишна цена акција ПЗП „ Ниш“ са 3.300,00 динара на 9.730,00 динара,

што је потом искоришћено тако што је по захтеву Предрага Филиповића, директора „Делта Брокера“, а формално по истовремено поднетим захтевима Мила Ђурашковића и „Mera Investment Fund“ B.V., уз изричит налог да се процена вредности акција ПЗП „Ниш“ утврди на бази просечне пондерисане цене акције на дан 27.06.2008.год, предузеће „Conzi“ д.о.о. извршило процену вредности акција ПЗП „Ниш“ на основу промета и укупног обима трговања

акцијама ПЗП „Ниш“ оствареног на берзи и утврдило да је просечна пондерисана вредност акције ПЗП „Ниш“ 8.780,54 динара односно 110,8072 еура по акцији, а ова наручена процена искоришћена и приликом уноса 225.736 акција ПЗП „Ниш“ од стране „Mera Investment Fund“ B.V као оснивача у предузеће „Mera Invest“ d.o.o. Београд, а у циљу повећања неновчаног капитала на износ од 25.013.174,09 еура, као и приликом уноса 157.000 акција ПЗП „Ниш“ од стране Мила Ђурашковића као оснивача у предузеће „Нибенс Корпорација“ у циљу повећања неновчаног капитала на износ од 17.396.730,40 еура,

а затим су Мило Ђурашковић и „Sheer korporacija“, „Mera Invest“ d.o.o и Зоран Каитовић, преко својих пуномоћника, као акционари ПЗП „Ниш“ на Скупштини акционара дана 10.07.2008. године донели одлуку о затварању акционарског друштва ПЗП „Ниш“ чиме су акције ПЗП „Ниш“ искључили са ванберзанског тржишта и спречили да се њима тргује на берзи, а дана 01.10.2008. године одлуку којом ПЗП „Ниш“ као акционарско друштво одбија понуду „Mera Invest“ d.o.o. да користећи право прече куповине купи 225.736 сопствених акција по цени од 110,748839 еура по акцији и даје сагласност да „Нибенс корпорација“, предузеће у власништву Мила Ђурашковића, које је основано дана 21.07.2008. године ради куповине акција од „Mera Invest“ d.o.o. истог дана, 01.10.2008.године закључи уговор о купопродаји 41% акција ПЗП-а „Ниш“ по наведеној цени за укупан износ од 25.013.174,09 еура у динарској противвредност од 1.941.260.005,59,

зашта је новац, у договору са другим контролним члановима ПЗП „Ниш“ Мирославом Мишковићем и Марком Мишковићем обезбедио Мило Ђурашковић потписујући дана 01.10.2008. године испред „Нибенс корпорације“ Уговор о дугорочном инвестиционом кредиту бр. Р 3499/08 са „UniCredit Bank“ Србија на износ од 25.000.000 еура, коме су, по налогу Мила Ђурашковића, као солидарни дужници приступили ПЗП „Ниш“, ПЗП „Београд“, „Војводинапут – Бачкапут“, ПЗП „Врање“, ПЗП „Крагујевац“, „Сремпут“ Рума и „Фабрика мазива ФАМ“ потписима својих одговорних лица, а без сагласности Агенције за приватизацију и супротно одредбама уговора о приватизацији, при чему су Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марко Мишковић знали да „Нибенс корпорација“ нема друге имовине осим акција ПЗП „Ниш“, као и да се неће бавити регистованом делатношћу и по том основу остваривати приход из кога би се враћао кредит, на који начин су обзиром да је ПЗП „Ниш“ као акционарско друштво дало средства обезбеђења „Нибенс корпорацији“ за стицање акција ПЗП „Ниш“ свесно прекршили одредбе члана 190. Закона о привредним друштвима (Сл.гласник РС бр.125/2004) имајући у виду да регресно право које би ПЗП "Ниш" и остала предузећа за путеве остваривала према „Нибенс корпорацији“ представља у ствари регресно право ПЗП „Ниш“ на сопственом капиталу

након чега је, кроз судско поравнање закључено дана 29.11.2010. године између „Mera Invest“ d.o.o, „Sheer korporacije“ и „Mercuren group“ којим су регулисани њихови међусобни, наводно дужничко-поверилачки односи из претходног периода, „Mera Invest“ d.o.o. право својине на 36.280 акција ПЗП „Ниш“ преосталих у њеном власништву пренела на „Sheer korporaciju“ на име намирења дуга у износу од 3.789.675 еура у динарској противвредности од 335.768.994,67 „Mercuren group-е“ према ПЗП-у „Ниш“ насталог по основу

неисплаћене купопродајне цене из Уговора о купопродаји непокретности- управне зграде у Београду, улица Таковска број 6 од 14.04.2008. године

да би потом „Sheer korporacija“, предузеће у искључивом власништву Мила Бурашковића, које је у међувремену постало власник 100% удела „Неметала“ д.о.о, дана 18.12.2009. године уделе „Неметала“ продало и то 49% „Карра Holding“ AG за износ од 9.815.000 еура, 1% „THV“ AG за износ од 70.000 еура и 1% „Sheer House “ за износ од 1.015.730,00 динара, а дана 29.09.2010. године остатак удела од 49% „Карра Holding“AG за износ од 8.205.540 еура

при чему су им у реализацији овог договора са умишљајем помогли, тако што су:

Милутин Гашевић, у својству директора ПЗП „Ниш“ у периоду до 23.06.2005. године, закључио дана 09.03.2005. године Уговор о Конзорцијуму за куповину 70% друштвеног капитала ПЗП „Београда“ са предузећима „Делта М“ и „Emissio broker“ којим је учешће чланова Конзорцијума у понуди одређено у односу ПЗП „Ниш“ 51%, „Делта М“ 48% и „Emissio broker“ 1%, те је у својству заступника наведеног Конзорцијума дана 23.06.2005. године закључио Уговор са Агенцијом за приватизацију, након чега је, на основу одлуке Управног одбора ПЗП „Ниш“ од 23.05.2005. године којом се ради набавке домаће опреме за путну механизацију одобрава кредитно задужење у иностранству у износу од 23.000.000 еура са Мирославом Мишковићем, као заступником и власником кредитора „Hemslade Trading Limited“ закључио дана 25.05.2005. године Уговор о финансијском кредиту, при чему је знао да ПЗП „Ниш“ средства из кредита неће искористити за намену за коју је Управни одбор донео одлуку, већ за исплату целокупне купопродајне цене за ПЗП „Београд“, као и да ПЗП „ Ниш“ није у могућности да отплаћује овако велики кредит из сопствених прихода остварених редовним пословањем, након чега је у наредном периоду, у својству председника Управног одбора ПЗП „Ниш“ потписивао одлуке о изменама одредбе Уговора о финансијском кредиту од 25.05.2005. године којом се регулише рок враћања кредита, на основу којих одлука је потом Зоран Михаиловић закључивао са Мирославом Мишковићем анексе уговора којима је мењан начин и рок отплате кредита

Зоран Михаиловић у својству директора ПЗП „Ниш“ у периоду од 23.06.2005. до 27.05.2008. године са Мирославом Мишковићем закључио шест Анекса уговора о финансијском кредиту са „Hemslade Trading Limited“ којима је мењан начин и рок отплате кредита, да би потом након одлуке Скупштине акционара о емитовању пете емисије акција ПЗП „Ниш“ без јавне понуде ради повећања основног капитала за познатог купца, дао налог за продају 262.016 акција по емисионој цени од 2.801,00 динара као просечној пондерисаној цени оствареној у трговању акцијама ПЗП „Ниш“ из претходних емисија на Београдској берзи, као и дана 15.05.2006. године закључио Уговор о приступу друштву за ограниченом одговорношћу на основу кога је ПЗП „Ниш“ као други члан – уделичар приступио „Sheer korporaciji“ уносећи на име неновчаног дела оснивачког капитала 49.008.000,00 динара у правима на 49.008 акција које поседује у предузећу „Неметали“ АД, због чега је ПЗП „Ниш“ остварио капитални губитак у износу од 146.379.762,00 динара, обзиром да је у књиговодственој евиденцији ПЗП „Ниш“ вредност 49.008 акција предузећа „Неметали“ АД била исказана у укупном износу од 195.387.762,00 динара, након

чега је дана 07.09.2006.године са Милом Ђурашковићем, сувласником „Sheer korporacije“ закључио Уговор о преносу оснивачких права на основу кога му је уз накнаду од 49.500.000,00 динара ПЗП „Ниш“ пренео цео свој оснивачки улог у „Sheer korporaciji“

Дејан Јевтић по налогу Мила Ђурашковића ради повећања цене акција ПЗП „Ниш“ и ради стварања привида у погледу обима промета наведеним акцијама на берзи, представљајући му да је профитабилно улагање у акције ПЗП „Ниш“ јер доносе профит утицао на Зорана Каитовића да се исти обрати брокерско-дилерском друштву „Synergy Capital“ и навео га да у периоду од 12.06. до 26.06.2008. године за укупан износ 324.880,00 динара купи укупно 37 акција, што је знајући за његове понуде искористио Мило Ђурашковић и у истом периоду преко „Emissio Broker“ нудио на продају акције ПЗП „Ниш“ уз константно повећавање њихове цене у оквиру максимално дозвољене дневне флукуације и на тај начин подигао њихову тржишну цену са 3.300,00 динара на 9.730,00 динара, након којих трансакција је поново утицао на Зорана Каитовића сугеришући му да обустави даље инвестирање у акције ПЗП „Ниш“, да би потом, у својству пуномоћника акционара Мила Ђурашковића, „Sheer korporacije“ и Зорана Каитовића учествовао у доношењу одлуке ванредне Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ од 10.07.2008. о затварању Акционарског друштва ПЗП „Ниш“ због чега су акције ПЗП „Ниш“ искључене са ванберзанског тржишта и тиме спречено да се њима тргује на берзи и наруши претходно увећана тржишна вредност ових акција и истовремено као председник наведене Скупштине потписао ову одлуку, да би потом у својству пуномоћника акционара Зорана Каитовића учествовао и у доношењу одлуке Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ од 01.10.2008.године којом ПЗП „Ниш“ као акционарско друштво одбија понуду „Mera Invest“ d.o.o. да користећи право прече куповине купи 225.736 сопствених акција по цени од 110,748839 еура по акцији и даје сагласност да понуђене акције, по истој цени купи „Нибенс корпорација“, новоосновано предузеће у власништву Мила Ђурашковића, коју одлуку је као председник наведене Скупштине и потписао чиме је омогућио да истог дана „Нибенс корпорација“ закључи уговор о купопродаји ових акција емитента ПЗП „Ниш“ по наведеној цени за укупан износ од 1.941.260.005.59 динара, који уговор је он лично као прокуриста „Нибенс корпорације“ закључио са директором „Мера инвест“ д.о.о. ,

Ристо Ристић у својству директора „Sheer korporacije“ се сагласио са доношењем одлука Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ на којима је учествовао као представник акционара - „Sheer korporacije“ и то: одлуке од 14.04.2006. године о дистрибуцији обичних акција пете емисије у укупном обиму од 282.977.280,00 динара, тј. 262.016 комада акција појединачне номиналне вредности 1.080,00 динара без јавне понуде за познатог инвеститора „Mera Investment Fund B.V.“ ради повећања основног капитала, чијом реализацијом је омогућено да се већ фактички кроз Уговор о финансијском кредиту од 23.05.2005.године стечено власништво Мирослава Мишковића и Марка Мишковића на капиталу ПЗП „Ниш“ и формално-правно потврди, потом одлуке од 10.07.2008. године о затварању Акционарског друштва ПЗП „Ниш“ и одлуке од 01.10.2008. године о одбијању понуде „Mera Invest“ d.o.o. да ПЗП „Ниш“ купи 225.736 сопствених акција чиме је омогућена купопродаја наведених акција која је дана 01.10.2008. године реализована између „Нибенс корпорације“ и „Mera Invest“ d.o.o, након чега је, испред „Sheer korporacije“

закључио судско поравнање дана 29.11.2010. године са овлашћеним заступницима „Mera Invest“ d.o.o и „Mercuren group“ на основу кога су регулисани њихови наводни међусобни дужничко-поверилачки односи из претходног периода, па тако и дуг „Mercuren group“ према ПЗП „Ниш“ у износу од 335.768.994,67 динара створен по основу Уговора о купопродаји непокретности – управне зграде у Београду, Таковска број 6 од 14.04.2008. године који је дана 25.12.2009. године на основу Уговора о преузимању дуга у целости преузела „Sheer korporacija“ и измирила га према ПЗП „Ниш“ чиме је фактички створен дуг „Mercuren group“ према „Sheer korporaciji“ који је преузела „Mera Invest“ d.o.o. и намирила га преносећи „Sheer korporaciji“ право својине на 36.280 комада акција ПЗП „Ниш“, на који начин је кроз своје активно учешће приликом закључења наведених уговора и овог судског поравнања, као директор „Sheer korporacije“ омогућио да се фактички изврши замена права својине на објекту управне зграде у Београду, улица Таковска број 6 за право својине на 6,59% капитала ПЗП „Ниш“,

Здравко Рашо са умишљајем помогао Милу Ђурашковићу да прибави себи противправну имовинску корист извлачењем капитала из ПЗП „Ниш“, тако што је као овлашћени ревизор у предузећу за ревизију и рачуноводствене услуге „Focus team revizija“ д.о.о, по захтеву Мила Ђурашковића, формално поднетог од стране ПЗП „Ниш“, дана 05.05.2006. године сачинио извештај о процени улога у правима на 49.008 обичних акција емитента предузећа „Неметали“ АД номиналне вредности 1.000,00 динара власништво ПЗП „Ниш“ које се уносе као удео у предузеће „Sheer korporacija“ наводећи да је у овој процени као полазну основу користио метод књиговодствене вредности, при чему је у књиговодственој евиденцији ПЗП „Ниш“ вредност 49.008 акција предузећа „Неметали“ АД била исказана у укупном износу од 195.387.762,00 динара, а као основни метод процене користио метод тржишне вредности иако је фактички за процену користио метод номиналне вредности на основу које је утврдио коначну вредност улога у правима на 49.008 акција на дан 05.05.2006. године у износу од 49.008.000,00 динара односно 565.585,69 евра, да би потом након приступања ПЗП „Ниш“ као другог члана „Sheer korporaciji“ уносом улога у правима на 49.008 акција емитента предузећа „Неметали“ АД, кроз које приступање је ПЗП „Ниш“ остварио капитални губитак у износу од 146.379.762,00 динара, Мило Ђурашковић искористио наведену процену приликом закључења Уговора о преносу оснивачких права од 07.09.2006.године којим је ПЗП „Ниш“ свој целокупан удео у „Sheer korporaciji“ у вредности од 49.008.000,00 динара пренео на Мила Ђурашковића уз накнаду од 49.500.000,00 динара, на који начин је Мило Ђурашковић постао 100% власник „Sheer korporacije“, а тиме и већински власник предузећа „Неметали“ АД,

Предраг Филиповић са умишљајем помогао Милу Ђурашковићу, Мирославу Мишковићу и Марку Мишковићу да неосновано увећају вредност капитала ПЗП „Ниш“ тако што је, након подизања тржишне цене акција ПЗП „Ниш“ са 3.300,00 динара на 9.730,00 динара кроз прометовање на берзи од 324.880,00 динара за 37 акција колико је укупно акција емитента ПЗП „Ниш“ прометовано на берзи између Зорана Каитовића и Мила Ђурашковића, у периоду од 12.06 до 26.06.2008. год, на њихов захтев лично ангажовао Предузеће за пословни консалтинг, економска и маркетинг истраживања „Сопзит“ д.о.о. да ради утврђивања вредности оснивачког улога и регистрације код надлежног органа изврши процену вредности акција ПЗП „Ниш“ на бази

просечне пондерисане цене акција на дан 27.06.2008. године на основу промета и укупног обима трговања акцијама ПЗП „Ниш“ оствареног на берзи и истовремено „Conzitu“ д.о.о доставио истоветне формалне налоге Мила Ђурашковића и „Mera Investment Fund B.V.“ као наручилаца ове процене, након чега је овако утврђена од стране „Conzita“ просечна пондерисана цена акције ПЗП „Ниш“ у износу од 8.780,54 динара искоришћена приликом уноса 225.736 акција ПЗП „Ниш“ од стране „Mera Investment Fund“ B.V као оснивача у предузеће „Mera Invest“ d.o.o. Београд, а у циљу повећања неновчаног капитала на износ од 25.013.174,09 еура, као и приликом уноса 157.000 акција ПЗП „Ниш“ од стране Мила Ђурашковића као оснивача у предузеће „Нибенс Корпорација“, а у циљу повећања неновчаног капитала на износ од 17.396.730,40 еура,

чиме су осумњичени, наведеним радњама прибавили противправну имовинску корист

„Mera invest“ d.o.o. у износу **2.277.028.616,51 динара** што представља збир износа од 1.941.260.005,59 динара и износа од 335.768.994,67 динара колико је остварила продајом „Нибенс корпорацији“ 262.016 обезвређених акција емитента ПЗП „Ниш“,

„Hemslade Trading Limited“ у износу од **217.064,45 еура** што представља разлику између 26.066.210,63 еура као висине банкарски обрачунате камате на уговорени износ кредита од 23.000.000 еура по стопи од еурибор плус 3% на годишњем нивоу и новчаног износа од 26.283.275,08 еура колико је по том основу враћено од стране ПЗП „Ниш“ по обрачуну достављеном од стране „Hemslade Trading Limited“,

„Sheer korporaciji“, у износу од **829.170.448,44 динара** што представља разлику у цени између 49.500.000,00 динара по којој је Мило Ђурашковић купио од ПЗП „Ниш“ 49.008 акција емитента „Неметали“ као удео у „Sheer korporaciji“ и цени од 878.178.448,44 динара по којој је „Sheer korporacija“ те акције, у оквиру 100% удела „Неметала“, продала привредним друштвима „Карра holding“, „THV“ A.G и „Sheer house“

и истовремено обзиром да је након закључења Уговора о дугорочном инвестиционом кредиту бр. Р3499/08 са „UniCredit bank“ дана 01.10.2008. год на износ од 25.000.000,00 еура „Нибенс корпорација“ током грејс периода камате на главницу отплаћивала из позајмица узетих од ПЗП-ова, а да је у току 2011. године део главнице кредита у износу од 679.137.794,18 динара отплатила из новчаних средстава обезбеђених кроз принудну наплату од „Sheer korporacije“ у износу од 320.236.105,97 динара, као и из активираних јемстава и кроз позајмице од ПЗП „Крагујевац“, ПЗП „Београд“, „Нибенс групе“, „ЗГОП“, „Фабрике мазива ФАМ“ и „Сремпута“ у укупном износу од 339.001.688,21 динара што је узроковало да је 07.10.2009. године наступила трајна блокада рачуна ПЗП „Ниш“, а у току 2010. године и блокада рачуна осталих ПЗП-ова, што је имало за последицу отварање стечајних поступака над ПЗП „Ниш“, ПЗП „Врање“ и ПЗП „Крагујевац“ као и раскидање уговора о приватизацијама ПЗП „Београд“, „Војводинапут – Бачкапут“, Фабриком мазива „ФАМ“ и „Партизански

пут" на који начин су окривљени својим радњама оштетили предузећа за путеве, као и њихове повериоце за укупан износ од 16.950.571.881,69 динара колико износи разлика између ликвидационе вредности њихове имовине и вредности њихових обавеза

- чиме су окривљени Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марко Мишковић као саизвршиоци починили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези чл.33 КЗ, а Ристо Ристић, Милутин Гашевић, Зоран Михаиловић и Дејан Јевтић, Рашо Здравко и Предраг Филиповић кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 35 КЗ.

II

Мирослав Мишковић, Марко Мишковић, Живојин Петровић и Јадранка Бардић

У периоду од 22.09.2008. до 07.10.2008. године у Београду, Мирослав Мишковић као лице са највећим утицајем на управљање, пословање и доношење пословних одлука у привредним друштвима у власништву Марка Мишковића својим саветима са умишљајем помогао Марку Мишковићу, власнику правног лица „Parmidoli investment corp.“ из Панаме које је власник правног лица „Mera Investment Fund B.V“ са Холандских Антила, а преко њега и привредног друштва „Mera Invest“ d.o.o. из Београда да у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрије чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегне плаћање пореза по одбитку на капитални добитак „Mera Investment Fund B.V“ у износу који прелази 7.500.000,00 динара, а у чему су Марку Мишковићу са умишљајем помогли Живојин Петровић у својству директора „Mera Invest“ d.o.o. и лице задужено за законитост рада овог привредног друштва и Јадранка Бардић у својству директора привредног друштва „Camastra“ d.o.o. које је било задужено за вођење пословних књига и обрачунавање пореских обавеза „Mera Invest“ d.o.o., тако што су акције ПЗП-а „Ниш“ на којима је „Mera Investment Fund B.V.“ стекла својину дана 24.08.2006. године уплатом 632.286.536,00 динара за 225.736 акција по емисионој вредности 2.801,00 динара, након извршене процене којом је утврђена просечна пондерисана вредност акција ПЗП „Ниш“ на дан 27.06.2008. године у износу од 110,8072 евра, односно 8.780,54 динара по акцији, дана 23.09.2008. године на основу Одлуке о повећању капитала „Mera Investment Fund B.V“ као оснивача унете у „Mera Invest“ d.o.o. и уписане као неновчани капитал у вредности од 25.013.174,09 евра у противвредности од 1.913.377.749,37 динара, на који начин је сходно чл. 27 и чл.28 Закона о порезу на добит предузећа (Сл. гласник РС бр. 25/01... и 84/04) као други пренос уз накнаду извршена размена права својине „Mera Investment Fund B.V“. на 225.736 акција ПЗП-а „Ниш“ за право својине на 100% удела у „Mera Invest“ d.o.o., при чему су ове чињенице од утицаја на утврђивање обавезе плаћања пореза на приход који је остварила „Mera Investment Fund B.V“ као нерезидентни обвезник по основу капиталне добити у износу од 1.281.091.213,37 динара од „Mere Invest“ d.o.o. као резидентног обвезника по

налогу Марка Мишковића прикривене од стране Јадранке Бардић и Живојина Петровића који су на овај начин Марку Мишковићу са умишљајем помогли, тако што Јадранка Бардић није обрачунала, а Живојин Петровић није поднео пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку по стопи од 20% на приход по основу капиталног добитка нерезидентног обвезника, „Mera Investment Fund B.V“, чиме је Марко Мишковић уз њихову помоћ прикрио економску суштину наведеног правног посла обзиром да је приликом даље продаје тих истих акција дана 1.10.2008.године од стране „Mera Invest“ d.o.o. „Нибенс корпорацији“ за износ од 1.941.260.005,59 динара узевши као набавну, стварно плаћену цену 1.913.377.749,37 динара поступио у складу са одредбама пореских закона који прописују начин утврђивања пореза на капитални добитак, обзиром да је „Mera Invest“ d.o.o. обрачунала, пријавила и платила порез по стопи од 10% на минимални капитални добитак остварен овом продајом, а све са намером да се прикрије моменат продаје акција кроз увођење „Mera invest“ д.о.о. као још једног учесника у промету како би се стекао утисак да у првој трансакцији између „Mera investment fund B.V“ и „Mera Invest“ d.o.o. није дошло до продаје акција, а у другој између „Mera Invest“ d.o.o. и „ Нибенс корпорације“ јесте, на који начин је поступајући супротно одредбама члана 40 и 71 Закона о порезу на добит предузећа (Сл. гласник РС бр. 25/01... и 84/04) и члана 41 став 3 Закона о пореском поступку и пореској администрацији (Сл.гласник РС бр. 80/02, 84/02 ... и 61/07) Марко Мишковић као оснивач и власник избегао плаћање пореза по одбитку на капитални добитак нерезидентног обвезника „Mera Investment Fund B.V.“ у износу од **320.272.803,34 динара** при чему су били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење,

-чиме је окривљени Марко Мишковић извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљени Мирослав Мишковић, Живојин Петровић и Јадранка Бардић по једно кривично дело пореска утаја у помагању из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ.

III

Мило Ђурашковић

У периоду од 26.09.2008. године до 15.10.2008. године у Београду као физичко лице, у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрио чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу који прелази 7.500.000,00 динара, тако што је 157.000 акција Предузећа за путеве „Ниш“, на којима је као физичко лице стекао својину кроз Уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције уплатом износа од 614.979.990,00 динара у периоду од 31.01.2003. до 01.02.2008. године, након извршене процене којом је утврђена просечна пондерисана вредност акција ПЗП „Ниш“ на дан 27.06.2008. године у износу од 110,8072 евра односно 8.780,54 динара по акцији, дана 23.09.2008. године на основу одлуке о повећању капитала коју је донео као оснивач „Нибенс корпорације“ у ово привредно друштво као основни капитал унео 157.000 акција ПЗП „Ниш“ и уписао их као неновчани капитал у

вредности од 17.396.730,40 евра у противвредности од 1.378.544.780,00 динара, на који начин је сходно чл.72 и чл. 73 Закона о порезу на доходак грађана (Сл.гласник РС бр. 24/01, 80/02... и 65/06) као други пренос уз накнаду извршена размена права својине на 157.000 акција ПЗП „Ниш“ за право својине на 100% удела у „Нибенс корпорацији“, при чему ову чињеницу од утицаја на утврђивање пореза по стопи од 20% на капитални добитак који је остварио у износу од 763.564.790,00 динара, имајући у виду разлику између продајне цене акција и њихове набавне цене није пријавио у прописаном року обзиром да није поднео пореску пријаву за утврђивање пореза на капитални добитак, што је супротно одредбама члана 38. Закона о пореском поступку у пореској администрацији (Сл.гласник РС бр. 80/02, 84/02 ... и 61/07) и члана 95. став 1. Закона о порезу на доходак грађана(Сл.гласник РС бр. 24/01, 80/02... и 65/06), чиме је избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу од **152.712.958,00** динара при чему је био свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење

- **чиме је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ.**

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за организовани криминал,

2. Окривљене: Мирослава Мишковића, Мила Ђурашковића, Марка Мишковића, Риста Ристића, Милутина Гашевића, Зорана Михаиловића, Дејана Јевтића, Здравка Раша, Предрага Филиповића, Живојина Петровића и Јадранку Бардић са адреса из списка

3. Судског вештака за економско-финансијску област, ужа специјалност рачуноводство, ревизија финансијских извештаја и финансије Мр Бојана Бранковића из Београда ул.Шилерова бр.11/6,

4. Овлашћене представнике ошећених: ПЗП „Ниш“, Ниш, Ул. Генерала Транијеа бр.13а, ПЗП „Београд“ Београд, Ул. Видска бр.24, ПЗП „Партизански пут“, Београд, Ул. Корнетска бр.28, **Фабрике мазива „Фам“**, Крушевац, Ул. Југ Богданова 42, ПЗП „Врање“, Врање, Ул. Боре Станковића бр.19, ПЗП „Крагујевац“, Крагујевац, Ул. Танаска Рајића бр. 16, „Војводинапут-Бачка пут“, Нови Сад, Ул. Јована Ђорђевића бр.2

5. Сведоке: **Ивану Веселиновић**, из Београда, Ул. Лопутска бр.3, **Катарину Церовић**, из Београда, Ул. Цара Николаја бр.61-б, **Љиљану Миловановић**, из Београда Ул. Лепосаве Михаиловић бр.51, **Слободана Јовановића**, из Београда, Ул. Славка Ђурувије бр.45, **Tatiana Ieronymides** (Татјану Јеронимидес), Cyprus, Nicosia 39 Thali Milisiou, **Бошка Марковића**, из Новог Београда, Ул. Шпанских бораца бр.69/2, **Ану Петковић**, из Београда, Ул.

Задарска бр.12, **Илију Дражића**, из Београда, Ул. Флоре Сенц бр.11, **Драгицу Мирчетић**, из Београда, Ул. Индире Ганди бр.17, **Зорана Каитовића**, из Лознице, Ул. Жикице Јовановића бр. 013, **Катарину Петровић**, из Новог Београда, Ул. Јурија Гагарина бр.14 Н /30, **Томислава Миловановића**, из Београда, Ул. Браће Рибникар бр.24, **Гордану Благојевић**, из Београда, Булевар др Зорана Ђинђића бр.80, **Ивана Смиљковића**, из Београда, Ул. Живка Давидовића бр.59, **Љиљану Горановић**, из Београда, Ул. Антифашистичке борбе бр.20/6, **Јовицу Стевановића**, из Ниша, Ул. Јована Ристића бр.12/6, **Богољуба Николића**, из Ниша, Ул. Војислава Илића бр.42/2, **Горана Ђурковића**, из Београда, Ул. Илије Стојадиновића бр.26, **Ивану Рајковић**, из Београда, Ул. Скендербегова бр.9, **Срђана Видовића**, из Београда, Ул. Светогорска бр.4, **Жељка Кишића**, из Београда, Ул. Младе Босне бр.3, **Сању Илић-Видић**, из Београда, Ул. Максима Горког бр.56/2, **Светлану Церовић**, из Београда, Ул. Максима Горког бр.20, **Игора Петковића**, из Београда, Ул. Димитрија Туцовића бр.87, **Бранислава Радвановића**, из Београда, Ул. Тадеуша Кошћушка бр.16,

Да се на главном претресу, као докази, прочитају:

Из регистратора **„документација 1“**

Регистрациона документација **ПЗП „НИШ“** – решења Трговинског суда у Нишу, Решења АПР, извод из Централног регистра о структури оструктури капитала еминента ПЗП „Ниш“ на дан 01.11.2006. године и Статут ПЗП „Ниш“ од 14.04.2006. године **(стр. од 1 до 93)**

Регистрациона документација **„НИБЕНС КОРПОРАЦИЈЕ“** - Решења АПР **(стр. од 94 до 104)**

Регистрациона документација **„MERA INVEST“ d.o.o.** - Решења АПР **(стр. од 105 до 129)**

Регистрациона документација **„MERCUREN GROUP“ d.o.o.** - Решења АПР и Уговор о приступању новог члана друштва за грађевинарство, трговину и услуге „MERCUREN GROUP“ d.o.o. Београд од 26.04.2011.године, **(стр. од 130 до 144)**

Регистрациона документација **„MERA INVESTMENT FUND B.V“** и **„MERA INVESTMENT FUND LIMITED“**– уверења и сертификати Јавног регистра Панаме и Кипра **(стр. од 145 до 262)**

Регистрациона документација **„HEMSLADE TRADING LIMITED“** и **„HITOMI FINANCIAL LIMITED“** из Одељења за регистрацију компанија Републике Кипар заједно са потврдама и уверењима о власништву над деоницама ових правних лица и уверењима о именовану њихових директора као и документација „Banca Intesa“ о отварању и вођењу текућег рачуна страног правног лица **(стр. од 263 до 307)**

Регистрациона документација „ЕМИСИО БРОКЕР“ – решења АПР и Уговори о пружању услуга са ПЗП „Ниш“, „Неметали“ а.д. и ПЗП „Београд“ (стр. од 308 до 317)

Из регистратора „документација 2“

Уговор о купопродаји друштвеног капитала ПЗП „Ниш“ методом јавне аукције бр. 1-303-745/02, од 04.02.2003.г. (стр. од 318 до 339)

Уговор о инвестиционом улагању од 30.09.2003.г. (стр. од 340 до 342)

Уговор о конзорцијуму, од 20.01.2003.год. са анексом 1 од 20.01.2003. године (стр. од 343 до 353)

Интерни дописи Агенције за приватизацију у вези докапитализације ПЗП „Ниш“, од 18.02.2005.год. и од 28.12.2004.г. са допуном извештаја овлашћеног ревизора (стр. од 354 до 355)

Решење Агенције за приватизацију од 19.03.2008. године (стр. од 356 до 357)

Из регистратора „документација 3“

Записник са седнице Управног одбора ПЗП „НИШ“ од 22.02.2005. године (стр. од 709 до 715)

Мишљење Агенције за приватизацију од дана 30.03.2005. године (стр.716)

Уговор о продаји друштвеног капитала ПЗП „ВРАЊЕ“, од 14.06.2005.године (стр. од 741 до 801)

Уговор о продаји друштвеног капитала ПЗП „КРАГУЈЕВАЦ“, од 16.06.2005.године (стр. од 802 до 873)

Уговор о продаји друштвеног капитала „ВОЈВОДИНАПУТ-БАЧКАПУТ“, од 07.11.2005.године (стр. од 882 до 949)

Уговор о оквирном кредиту „Делта банке“, кредитна партија 00-420-1300178.7, од 28-11-2005.године (стр. од 950 до 959)

Анекс бр.1 до бр.4 Уговора о оквирном кредиту (стр. од 960 до 966)

Табеларни преглед дуговања по основу кредита „Делта банке“ (стр. од 967 до 973)

Изводи Делта банке за ПЗП „НИШ“ бр.225,226,228, за период од 30.11. до 05.12.2005.године (стр. од 980-984)

Уговор о кредиту са „АИК“ банком од 05.12.2005.године (стр.986-993)

Јавни позив Агенције за приватизацију (стр.996)

Уговор о конзорцијуму од 08.03.2005.године (стр. од 997 до 1002)

Допис Агенцији за приватизацију са пратећом документацијом од 21.07.2005.г. (стр. од 1003 до 1008)

Уговори о приватизацији ПЗП „Београд“, (стр. од 1009 до 1040)

Одлуке УО ПЗП „Ниш“ од 23.05.2005, 15.01.2006, и 20.11.2007.г. (стр. од 1041 до 1043)

Уговор о финансијском кредиту, од 25.05.2005.г. (стр. од 1044 до 1045)

Анекси Уговора о финансијском кредиту од 1 до 5 (стр. од 1046 до 1050)

Свифт „Hemslade Trading Limited“ од дана 29.06.2005.г. (стр.1069)

Обавештење „Barklys bank“ од 22.11.2012.г. са доказима о уплати (стр. од 1072 до 1074)

Анекс уговора о конзорцијуму од 21.07.2005.г. (стр. од 1075 до 1077)

Решења АПР РС БД 39677/2005, дана 23.06.2005.г. (стр.1078-1081)

Уговор о раду и уређењу права, обавеза и одговорности, од 31.08.2004.г. **(стр. од 1082 до 1087)**

Одлука Управног одбора бр. 3328/7, од 27.05.2005.г. **(стр. од 1088 до 1093)**

Уговор о раду под измењеним условима, од 21.06.2005.г. **(стр.1094)**

Обавештење о намери закључења кредитног посла задужењем у иностранству од 30.05.2005.г. **(стр.1095)**

Пријава о закљученом кредитном послу задужењем у иностранству од 30.05.2005.г. са планом коришћења отплата по кредитном задужењу од 30.06.2005.г. **(стр. од 1096 до 1097)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-1 УО ПЗП „Ниш“ од 20.06.2005.г. **(стр. од 1098 до 1099)**

Захтев за откуп и коришћење средстава ПЗП „Ниш“ од 01.07.2005.г. **(стр.од 1102 до 1103)**

Захтев за откуп и коришћење средстава ПЗП „Ниш“ од 29.06.2005.г. **(стр.1105)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „Ниш“ од 05.07.2005.г. **(стр. од 1107 до 1108)**

Захтев за откуп и коришћење средстава ПЗП „Ниш“ од 10.08.2005.г. **(стр. од 1110 до 1111)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „Ниш“ од 15.08.2005.г. **(стр.1113)**

Уговор о финансијском кредиту од 25.05.2005.г. **(стр. од 1114 до 1115)**

Одлука УО ПЗП „Ниш“ од 23.05.2005.г. **(стр.1116)**

Изјава ПЗП „Ниш“ НБС од 23.05.2005.г. **(стр. од 1117 до 1118)**

Решење АПР РС од 21.03.2005.г. **(стр. од 1122 до 1125)**

Уверења „HEMSLADE TRADING LIMITED“ од 21.12.2004.г. **(стр. од 1126 до 1134)**

Достава документације за регистровање кз посла у износу од 23.000.000,00 евра од 26.05.2005.г. **(стр. од 1135 до 1136)**

Достава документације за регистровање кз посла у износу од 23.000.000,00 евра од 31.05.2005.г. **(стр.од 1137 до 1139)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „Ниш“ од 21.06.2005.г. **(стр.1140)**

Анекс 1 уговора од 30.05.2005.г. **(стр.1141)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-1 УО ПЗП „НИШ“ од 23.05.2005.г. **(стр. од 1142 до 1144)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 14.03.2006.г. **(стр. од 1145 до 1148)**

Анекс 2 уговора од 16.01.2006.г. **(стр.1149)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-1 УО ПЗП „Ниш“ од 15.01.2006.г.**(стр.1150)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „Ниш“ од 07.03.2006.г. **(стр.1151)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству из фебруара 2006.г. са доставом документације о кредитној пријави ПЗП „НИШ“ од 14.03.2006.г. **(стр. од 1152 до 1154)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 04.08.2006.г. **(стр. од 1155 до 1156)**

Анекс 3 уговора од 05.07.2006.г. **(стр.1157)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-3 УО ПЗП „НИШ“ од 17.04.2006.г.**(стр.1158)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 02.08.2006.г. **(стр.1159)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 22.08.2006.г. **(стр.1160)**

Два свифта од 29.08.2006. г. **(стр. од 1161 до 1162)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 21.09.2006.г. **(стр.1163)**

Обрачун „**HEMSLADE TRADING LIMITED**“ од 19.09.2006.г. **(стр.1164)**

Анекс 4 уговора од 19.09.2006.г. **(стр.1165)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-4 УО ПЗП „НИШ“ од 13.09.2006.г.**(стр.1166)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 29.09.2006.г. **(стр.1167)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 02.10.2006.г. **(стр. од 1168 до 1171)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 19.10.2006.г. **(стр.1172)**

Налог за извршење дознаке у иностранству у корист „**HEMSLADE TRADING LIMITED**“ од 04.10.2006.г. **(стр.1173)**

Свифт од 04.10.2006.г. **(стр. од 1174 до 1175)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 19.10.2006.г. **(стр.1176)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 31.12.2007.г. **(стр. од 1177 до 1178)**

Анекс 5 од 21.11.2007.г. **(стр.1179)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-5 УО ПЗП „НИШ“ од 20.11.2007.г.**(стр.1180)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 28.12.2007.г. **(стр.1181)**

Достава евидентираних образаца по промету о пријави кредитног задужења од стране НБС од 31.12.2007.г. **(стр.1182)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 30.01.2008.г. **(стр.од 1183 до 1184)**

Анекс 6. уговора од 19.01.2008.г. **(стр.1185)**

Одлука о измени одлуке бр. 3328/2-6 УО ПЗП „НИШ“ од 18.01.2008.г. **(стр. од 1186 до 1187)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 29.01.2008.г. **(стр.1188)**

Достава евидентираних образаца по промету о пријави кредитног задужења од стране НБС од 31.01.2008.г. **(стр.1189)**

Коришћења-отплате по кредитном послу задужењу у иностранству од 12.05.2008.г. **(стр.1190)**

Достава документације по кредитној пријави бр. 613106 ПЗП „НИШ“ од 09.05.2008.г. **(стр.1191)**

Достава евидентираних образаца по промету о пријави кредитног задужења од стране НБС од 14.05.2008.г. **(стр.1192)**

Из регистратора „**документација 4**“

Позив за Скупштину акционара, од 05.04.2006.г. са одлуком о дистрибуцији обичних акција пете емисије и одлуком о расподели нераспоређене добити **(стр. од 1193 до 1198)**

Записник са седнице Скупштине акционара од 14.04.2006. године са одлуком о дистрибуцији акција без јавне понуде, одлуком о дистрибуцији акција четврте емисије без јавне понуде, одлуком о усклађивању оснивачког акта **(стр. од 1199 до 1210)**

Одлуке С.А. 340-20/1-1, 340-20/1-2, 340-20/3, 340-20/7, 340-20/10, 340-20/13, 340-20/14, све од 14.04.2006.г. (дистрибуција обичних пет акција пете емисије, одлука о расподели нераспоређене добити, дистрибуцији акција четврте емисије без јавне понуде) **(стр. од 1211 до 1220)**

Решења Комисије за хартије од вредности бр. 4/0-06-2554/07-06 од 03.08.2006.год.бр. 4/0-06-2554/10-06, од 24.08.2006.г. **(стр.1221)**

Налог за продају „EMISSIO BROKER“ бр.5/ПЗП, пете емисије обичних акција **(стр.1222)**

Извод из Регистра АПР РС за ПЗП „Ниш“, до 17.10.2006.г.**(стр. од 1229 до 1232)**

Извод 4. ПЗП Ниш код УББ Банке од дана 29.08.2006.г. **(стр.1233)**

Оверени преводи докумената „Mera Investment Fund B.V.“ **(стр. од 1234 до 1237)**

Обрачун пореза по добитку на приходе **(стр.1238)**

Два рачуна „Hemslade Trading Limited“ од 18.07.2006.г. и 10.02.2006.г. **(стр. од 1239 до 1240)**

Садржај Е-MAIL дописа од 29.08.2006.г. **(стр.1243)**

Два свифта од 29.08.2006.г. **(стр. од 1244 до 1245)**

Свифт од 23.08.2006.г. **(стр.1250)**

Потврда о извршеном налогу за пренос „Универзал банке“ од 24.08.2006.г. **(стр.1254)**

Картица промета „Универзал банке“ за дан 24.08. и 25.08.2006.г. **(стр. од 1255 до 1256)**

Потврда о извршеном налогу за пренос од 25.08.2006.г. **(стр.1257)**

Уговори бр.Р 01-702-0000103.9 о вођењу девизног и динарског рачуна за „Mera Investment Fund B.V.“ Холандија код „Универзал банке“ од 29.06.2006.г. **(стр. од 1258 до 1261)**

Захтев за отварање нерезидентног рачуна код „Универзал банке“ поднет од стране „Mera Investment Fund Limited“ **(стр.1262)**

Потврда Пореске управе о извршеној регистрацији „Mera Investment Fund“ **(стр.1263)**

Уговор о наменском динарском рачуну нерезидента „Mera Investment fund B.V.“ за куповину акција бр.1025 од 29.06.2006.г. „УББ“ банке заједно са регистрационом документација „Mera investment fund B.V.“ и „Mera Investment Fund Limited“ као оснивача „Mera Invest“ d.o.o. и копијом личних карата и пасоша Марка Мишковића као доказом о крајњем власнику правног лица **(стр. од 1264 до 1300)**

Уговор о отварању и вођењу динарског рачуна бр.01-13531/08 од 06.10.2008.г. закључен између „Универзал банке“ и „MERA INVEST“ d.o.o.Београд, заједно са поднетом документацијом – подацима о оснивачу, решењима АПР-а и картоном депонованог потписа овлашћеног лица **(стр. од 1301 до 1334)**

Одлука о оснивању једночланог друштва са ограниченом одговорношћу „Mera Invest“ d.o.o. Beograd од 10.09.2008.г. **(стр. од 1335 до 1339)**

Одлука о изменама и допунама Одлуке о оснивању Друштва са ограниченом одговорношћу „Mera Invest“ d.o.o. Београд од 22.09.2008.г. **(стр.1340)**

Одлука о повећању капитала Друштва „Mera Invest“ d.o.o. Београд од 22.09.2008.г. **(стр.1341)**

Доказ о промету од 18.08.2006.год. са потврдом „Barclis banke“ од 23.11.2012.г. **(стр. од 1342 до 1343)**

СВИФТ Барклис банке од 22.08.2006.г. **(стр.1344)**

Доказ о промету од 22.08.2006.г. **(стр.1345)**

СВИФТ Барклис банке од 23.08.2006.г. **(стр.1346)**

Доказ о промету од 22.08.2006.г. **(стр. од 1347 до 1348)**

Обавештење „BERKLIS Banke“ **(стр. од 1349 до 1351)**

Решења АПР-а за ПЗП Ниш **(стр. од 1352 до 1358)**

Извод из Централног регистра – структура капитала за емитента ПЗП „Ниш“ на дан 01.11.2006. године **(стр.1359)**

Стенографске белешке 168.седнице седмог сазива Комисије за НОВ од 03.08.2006.г. **(стр. од 1360 до 1368)**

Записник са 168. седнице седмог сазива Комисије за НОВ од 03.08.2006.г. **(стр.од 1369 до 1372)**

Решење о давању одобрења за дистрибуцију НОВ без јавне понуде од 03.08.2006.г. **(стр.1373)**

Уговор о заједничком деловању од 16.08.2006.г. **(стр. од 1374 до 1375)**

Уговор о заједничком деловању у принудној продаји од 26.10.2006.г. **(стр. од 1376 до 1377)**

Уговор о заједничком деловању од 16.08.2006.г. оверен препис **(стр. од 1378 до 1379)**

Уговор о заједничком деловању у принудној продаји од 26.10.2006.г., оверен препис **(стр. од 1380 до 1381)**

Извештај о битном догађају успешно реализованој принудној продаји акција несагласних акционара ПЗП Ниш од 21.12.2006.г. **(стр.1382)**

Достава обавештења о битном догађају „Емисио Брокер“ од 22.12.2006.г. **(стр.од 1383 до 1385)**

Записник са седнице Управног одбора ПЗП „НИШ“ од 05.05.2006.г. **(стр. од 1386 до 1389)**

Одлука УО ПЗП Ниш 340-24/2, од 05.05.2006.г. **(стр. од 1390 до 1393)**

Извештај о процени улога у правима које ПЗП „НИШ“ уноси у „ШЕР КОРПОРАЦИЈУ“ на дан 05.05.2006.г. **(стр. од 1394 до 1397)**

Извештај овлашћеног ревизора о процени улога код привредног друштва „ШЕР КОРПОРАЦИЈА“ Д.о.о. Београд **(стр. од 1398 до 1402)**

Налог за пренос НОВ **(стр.1403)**

Уговор о приступању друштву са ограниченом одговорношћу **(стр. од 1404 до 1407)**

Записник са седнице Управног одбора од 13.09.2006.г. **(стр. од 1408 до 1412)**

Уговор о преносу оснивачких права од 07.09.2006.г. (ОВ бр 22802/06) **(стр. од 1413 до 1414)**

Одлука о изменама и допунама оснивачког акта „ШЕР КОРПОРАЦИЈЕ“ **(стр. од 1415 до 1416)**

Извод из регистра АПР РС од 17.10.2006.г. **(стр. од 1417 до 1419)**

Решење АПР РС БД 147785/2006, од 08.09.2006.г. **(стр. од 1420 до 1421)**

Докази о плаћањима Мила Ђурашковића за акције НЕМЕТАЛИ А.Д. **(стр.1422)**

Допис „Emissio Brokera“ упућен ПЗП „НИШ“ факсом
21.12.2005.год. **(стр.1426)**

СВИФТ ПЗП „Ниш“ од дана 30.01.2008.г. **(стр.1430)**

Обавештење о обрачуну од 30.01.2008.г. **(стр.1431)**

Пореска пријава од 30.01.2008. г. **(стр. од 1432 до 1433)**

Уговор о краткорочном кредиту од 11.04.2008.год.
ЕРСТЕ БАНКА **(стр. од 1434 до 1436)**

Извод трансакционог рачуна од 01.03 до 28.02.2012.г. **(стр.1437-1438)**

Обавештење о извршењу дознаке према иностранству
од 11.04.2008.г. **(стр. од 1439 до 1440)**

Захтев за куповину девиза од 11.04.2008.г. **(стр.1441)**

Уговор о краткорочном кредиту од 17.07.2009.г. **(стр. од 1446 до 1448)**

Уговор о зајму од 15.04.2008.г. **(стр.1458)**

Уговор о зајму од 04.02.2008.г. **(стр.1468)**

Одлука од 04.02.2008.г. **(стр.1469)**

Уговор о асигнацији од 22.05.2009.г. **(стр.1477)**

Аналитичка картица Краткорочни пласмани ПЗП „НИШ“
за 2010.г. **(стр.1478)**

Уговор о преузимању дуга од 31.05.2010.г. **(стр.1480)**

Уговор о преузимању дуга од 31.05.2010.г. **(стр.1482)**

Уговор о преузимању дуга од 26.10.2010.г. **(стр.1484)**

Изјава о пребијању компензацији од 16.12.2010.г. **(стр.1487)**

Уговор о зајму од 04.02.2008.г. **(стр.1495)**

Анекс 2 Уговора о зајму, од дана 26.01.2009.г. **(стр.1496)**

Уговор о отварању и вођењу рачуна хартија од вредности Бр. Б74-13176, од
дана 14.03.2008.г. са две изјаве Зорана Каитовића **(стр. од 1498 до 1501)**

Уговор о обављању брокерских послова бр.74-13177, од 14.03.2008.г. **(стр. од
1502 до 1503)**

Налози „SINERGY Capital“ за куповину акција од 12.06.,16.06., 17.06.,18.06.,
23.06. и 25.06.2008.г. **(стр. од 1504 до 1509)**

Потврда о уплаћеном депозиту за трговање хартијама од вредности , од
12.06.2008.год. и 20.05.2008.г. **(стр. од 1510 до 1511)**

Налози „EMISSIO BROKER“ А.Д. за продају акција од 12.06.,16.06., 17.06.,18.06.,
23.06. и 25.06.2008.г. са провизијама за наведену трговину **(стр. од 1512 до
1527)**

Извод из централог регистра НОВ о трговини акцијама ПЗП „НИШ“ **(стр.1528)**

Копија налога за уплату од дана 25.03.2008.г. добијен од Зорана Каитовића
(стр.1529)

Копија динарске штедне књижице добијена од Зорана Каитовића 006200
(стр. од 1530 до 1531)

Преглед стања на рачуну од дана 17.09.2008.г. добијен од Зорана Каитовића
(стр.1532)

Извештај о процени „CONZIT“ за Мила Ђурашковића од 27.06.2008.г. **(стр. од
1533 до 1535)**

Уговор Мила Ђурашковића и „CONZIT“ без датума **(стр. од 1536 до 1538)**

Извештај од процени „CONZIT“ за „MERA INVESTMENT FUND B.V.“, од
27.06.2008.г. **(стр. од 1543 до 1546)**

Уговор CONZIT и MERA INVESTMENT FUND B.V. без датума **(стр. од 1547 до
1548)**

Преглед трговања на берзи од дан 01.01.2008.г. од 31.12.2008.г. **(стр. од 154 до 1551)**

Измене и допуне оснивачког акта од 10.07.2008.г. **(стр. од 1560 до 1573)**

Записник са седнице Скупштине акционара од 10.07.2008.г. **(стр. од 1574 до 1579)**

Сагласност за безтеретни пренос акција до 05.08.2008.г. **(стр.1580)**

Захтев за регистрацију промене података АПР РС **(стр. од 1581 до 1584)**

Решење АПР РС, од 23.09.2008.г. **(стр. од 1585 до 1586)**

Одлука о повећању капитала, од 22.09.2008.г. **(стр.1587)**

Пуномоћје за седницу од 28.11.2006.г. **(стр. од 1588 до 1590)**

Пуномоћје за седницу од 25.10.2007.г. **(стр. од 1591 до 1592)**

Пуномоћје за седницу од 10.07.2008.г. **(стр.1593)**

Пуномоћје за седницу од 01.06.2009.г. **(стр.1594)**

Одлука о распоређивању нераспоређене добити од дана 23.04.2004.г. **(стр. од 1595 до 1596)**

Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу на приход од капитала, од 24.11.2004.г, Извод „Делта банке“ за ПЗП „НИШ“ од 24.11.2004.г. **(стр.од 1597 до 1598)**

Одлука о расподели нераспоређене добити од 14.04.2006.г. **(стр.1599)**

Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу на приходе од капитала, од 21.12.2006.г. **(стр.1600)**

Одлука о распоређивању нераспоређене добити од 11.06.2007.г. **(стр.1601)**

Из регистратора **„документација 5“**

Одлука „Mera Invest“ d.o.o. бр. 01/08 и бр.05/08, од 22.09.2008.г. **(стр.1602)**

Понуда за куповину акција Издаваоца ПЗП „НИШ“ од 22.09.2008.г. **(стр.1603)**

Одлука „НИБЕНС КОРПОРАЦИЈЕ“ од 22.09.2008.г. **(стр.1604)**

Одлука „НИБЕНС КОРПОРАЦИЈЕ“ од 23.09.2008.г. **(стр.1606)**

Одлука Скупштине акционара ПЗП „НИШ“, од 01.10.2008.г. **(стр.1607)**

Уговор о купопродаји акција од 01.10.2008.г. **(стр. од 1608 до 1610)**

Уговор о отварању и вођењу власничког рачуна НОВ од 22.09.2008.г. **(стр.1611)**

Уговор о обављању брокерских послова од 22.09.2008.г. **(стр.1611)**

Захтеви „Делта брокера“ упућен ЦНОВ дана од 06.10.2008.г. и 07.10.2008.г. **(стр. од 1612 до 1614)**

Изјава „НИБЕНС КОРПОРАЦИЈЕ“ од 06.10.2008.г. **(стр.1615)**

Изјава ПЗП „НИШ“ **(стр.1616)**

Налог за куповину акција од 06.10.2008.г. **(стр.1617)**

Налог за поступање у свему према захтеву за продају акција ПЗП „Ниш“ од 07.10.2008.г. **(стр.1618)**

Захтев за продају акција „Emissio Broker“, од 06.10.2008.г. **(стр.1619)**

Извод „НИБЕНС КОРПОРАЦИЈЕ“ од 06.10.2008.г. **(стр.1620)**

Налог за пренос акција Делта брокер, од 07.10.2008.г. Преглед порука за верификацију од 07.10.2008.г. **(стр. од 1621 до 1623)**

Обавештење о реализацији налога Куповине од 07.10.2008.г. **(стр.1624)**

Решење АПР РС БД 149127/2008, од 06.02.2009.г. **(стр. од 1625 до 1627)**

Записник о изјави странке од 24.11.2010.г. **(стр. од 1628 до 1629)**
Записник теренске контроле од 30.11.2009.г. **(стр. од 1630 до 1640)**
Уговор о дугорочном инвестиционом кредиту бр.Р 3499/08 од 01.10.2008.године **(стр. од 1641 до 1653)**
Преглед битних елемената отплате кредита, основни подаци о кредиту и план отплате кредита од све од 09.10.2008.г. **(стр. од 1654 до 1656)**
Уговор о дугорочном кредиту бр.Р 4596/09 од 27.11.2009.г. **(стр. од 1657 до 1669)**
Преглед битних елемената отплате кредита, основни подаци о кредиту и план отплате кредита од све од 27.11.2009.г. **(стр. до 1670 од 1675)**
Споразум од 27.11.2009.г. **(стр. од 1676 до 1678)**
Анекс бр.1 Уговора о дугорочном кредиту бр.Р 4596/09 који је сачињен дана 16.11.2010.г. **(стр. од 1679 до 1683)**
Уговор о хипотеци од 16.11.2010.г. **(стр. од 1684 до 1687)**
Уговор о начину измирења обавеза бр.Р 0060/11 од 11.01.2011.г. **(стр. од 1688 до 1706)**
Уговор о залози на покретним стварима Р 0052/11 од 11.01.2011.г. **(стр. од 1707 до 1709)**
Спецификација од 11.01.2011.г. **(стр. од 1710 до 1713)**
Уговор о залози хартија од вредности Р 0053/11 од 11.01.2011.г. **(стр. од 1714 до 1718)**
Заложна изјава ПЗП „Београд“ а.д. од 11.01.2001.г. **(стр. од 1719 до 1731)**
Уговор о залози хартија од вредности Р 0054/11 од 11.01.2011.г. **(стр. од 1732 до 1736)**
Уговор о залози хартија од вредности Р 0055/11 од 11.01.2011.г. **(стр. од 1737 до 1739)**
Уговор о залози хартија од вредности Р 0056/11 од 11.01.2011.г. **(стр. од 1740 до 1743)**
Извод стања на заложном рачуну НОВ издаваоца ПЗП „Врање“ на дан 12.01.2011.г. **(стр.1744)**
Извод стања на заложном рачуну НОВ издаваоца „Војводинапут-Бачкапут“ на дан 12.01.2011.г. **(стр.1745)**
Извод стања на заложном рачуну НОВ издаваоца ПЗП „Ниш“ на дан 13.01.2011.г. **(стр.1746)**
Извод стања на заложном рачуну НОВ издаваоца ПЗП „Београд“ на дан 13.01.2011.г. **(стр.1747)**
Уговор о зајму од 08.10.2008.г. **(стр.1753)**
Уговор о уступању потраживања од 02.12.2010.г. **(стр.1762)**
Уговор о уступању потраживања од 20.12.2010.г. **(стр.1763)**
Извод банке од 17.12.2010.г. **(стр.1765)**
Извод Банке Интеса од 14.9.2010.г. **(стр.1774)**
Књижно задужење бр. 02-09-112/2010 **(стр.1775)**
Уговор о преузимању дуга од 01.11.2010.г. **(стр.1786)**
Финансијска картица обавеза према правним лицима по основу зајма за 2010.г. **(стр. од 1787 до 1789)**
Уговор о зајму од 27.01.2010.г. **(стр.1790)**
Уговор о зајму бр.2/2010 од 03.03.2010.г. **(стр.1791)**
Уговор о зајму бр.3/2010 од 03.03.2010.г. **(стр.1792)**
Извод Аик банке од 03.03.2010.г. **(стр.1793)**

Уговор о зајму бр.04-485 од 08.04.2010.г. **(стр.1794)**
Уговор о зајму бр.4/10 од 01.04.2010.г. **(стр.1795)**
Уговор о зајму бр.9/10 од 04.05.2010.г. **(стр.1796)**
Уговор о зајму бр.8/10 од 05.05.2010.г. **(стр.1797)**
Уговор о зајму бр.10 од 02.06.2010.г. **(стр.1798)**
Уговор о зајму новца 01-08-02/2010 од 02.08.2010.г. **(стр.1799)**
Уговор о преузимању дуга бр.11 од 02.08.2010.г. **(стр.1800)**
Допис „UniCredit bank“ бр.МЛРО 842/12 од 28.11.2012.г. **(стр.1812)**
Одлука Управног одбора ПЗП „Крагујевац“ број 02-3166/2; **(стр. од 1813 до 1814)**
Одлука Управног одбора ПЗП „Крагујевац“ број 02-3240/2. **(стр. од 1815 до 1816)**
Одлука Управног одбора ПЗП „Крагујевац“ број 02-3166/2 од 11.01.2011. г. **(стр. од 1817 до 1818)**
Одлука Управног одбора ПЗП „Београд“ од 11.01.2011. г. **(стр. од 1819 до 1821)**
Статут ПЗП „Београд“ **(стр. од 1822 до 1842)**
Статут ПЗП „Крагујевац“ **(стр. од 1843 до 1871)**
Статут ПЗП „Врање“ **(стр. од 1872 до 1885)**
Статут предузећа „ФАМ“ **(стр. од 1886 до 1896)**
Статут предузећа „Војводинапут-Бачкапут“ **(стр. од 1897 до 1927)**
Записник са седнице скупштине акционара ПЗП „Крагујевац“ бр.02-1935 од 07.06.2008.г. **(стр. до 1928 до 1955)**
Одлука са седнице скупштине акционара ПЗП „Врање“ бр.983/1 од 23.05.2008.г. **(стр. до 1956 до 1962)**
Записник са седнице скупштине акционара ПЗП „Београд“ од 27.05.2008.г. **(стр. од 1963 до 1968)**
Записника седница скупштине акционара предузећа „ФАМ“ одржаних у 2008.г. **(стр. од 1969 до 2001)**
Одлука са седнице скупштине акционара предузећа „Војводинапут-Бачкапут“ бр.02-19/7 од 02.06.2008.г. **(стр. од 2002 до 2007)**
Допис Агенције за приватизацију Републике Србије ДТ 91/12 од 03.12.2012. г. **(стр.2008)**
Допис Агенције за приватизацију Републике Србије ДТ 91/12-1 од 03.12.2012. г. **(стр.2009)**

Из регистратора „документација 6“

Одлука Управног одбора ПЗП „Ниш,, бр.640-56/2 од 28.12.2006.г. и аналитичка картица **(стр. од 2012 до 2013)**
Уговор о цесији од 23.10.2007.год, на износ од 11.135.714,07динара **(стр.2074)**
Преглед наплаћених блокада Пореске управе **(стр. од 2097 до 2098)**
Табеларни преглед ПЗП „НИШ“ потраживања до власника **(стр.2125)**
Уговор о преузимању дуга од 31.03.2009.г. **(стр.2136)**
Одлука УО ПЗП „Ниш“ од 03.04.2009.г. бр.1-20/2 **(стр.2137)**
Уговор о пребијању од 31.03.2009.г. **(стр.2138)**

Из регистратора „документација 7“

Преглед трговања акцијама НЕМЕТАЛИ А.Д. од 05.04.2004.г. до 30.09.2009.г., са начинима куповине акција од стране ШЕР КОРПОРАЦИЈЕ **(стр. од 2372 до 2375)**

Извештај битном догађају о одржаној ванредној седници скупштине акционарам заведен бр. 04-3202, од 19.08.2009.г. **(стр.2376)**

Одлука о издавању обичних акција друге емисије без јавне понуде због поништења сопствених акција на терет резерви друштва и по том основу замене акција због повећања њихове рачуноводствене вредности заведен бр. 04-3196, од 19.08.2009.г. **(стр. од 2377 до 2378)**

Одлука о промени правне форме акционарског друштва „НЕМЕТАЛИ“ Топола у друштво са ограниченом одговорношћу, бр. 3198, од 19.08.2009.г. **(стр. од 2379 до 2380)**

Одлука о изменама и допунама уговора о организоавњау А.Д. „НЕМЕТАЛИ „ Топола ради усклађивања са законом о привредним друштвима, који представља оснивачки акт 04-3197, од 19.08.2009.г. **(стр.2381)**

Одлука о отуђивању сопствених акција свим акционарима „про рата“, бр. 04-3194, од 19.08.2009.г. **(стр.2382)**

Одлука о поништавању сопствених акција на терет резерви друштва бр. 04-3195, од 19.08.2009.г. **(стр.2383)**

Извод из централног регистра депо и клиринг НОВ од дана 30.01.2006.г. и 11.07.2006.г. за НЕМЕТАЛИ А.Д. **(стр. од 2385 до 2386)**

Књига налога Емисио брокер А.Д. од 24.07.2009.г. **(стр. од 2390 до 2391)**

Преглед порука за верификацију Централног регистра НОВ од 28.06.2009.г. **(стр.2392)**

Решење о давању одобрења за издавање хартија од вредности без јавне понуде, од 03.09.2009.г. **(стр.2393)**

Уговор о преносу удела са „Карпа Holdingom“ од 18.12.2009.г. **(стр.од 2394 до 2400)**

Уговор о преносу удела са ТХ Ваг од 18.12.2009.г. **(стр. од 2401 до 2407)**

Уговор о преносу дела удела Д.о.о. са ШЕР ХАУС од 18.12.2009.г. **(стр. од 2408 до 2410)**

Уговор о зајму од 05.06.2008.г. **(стр. од 2413 до 2423)**

Уговор о зајму од 01.09.2008.г. **(стр. од 2424 до 2434)**

Обавештење „Делта брокера“ А.Д. са пратећом документацијом, од дана 12.02.2010.г. **(стр.2766)**

Оверени превод са енглеског језика Уверења Министарства за трговину, индустрију и туризам Републике Кипар друга документација на енглеском језику **(стр. од 2769 до 2794)**

Изјава Сугасао – Трговински регистар од 29.04.2009. г. (Фалсификовани документ са преводом на српски језик) **(стр. од 2795 до 2796)**

Копија рачуна бр.1-0/07, датум рачуна 20.03.2007.г. **(стр. од 2799 до 2800)**

Копија Уговора о продају непокретности закључен између ПЗП „НИШ“ АД Ниш и Партизанског пута АД Београд 23.02.2007.г., Ов.бр. 4716/2007.г. **(стр. од 2801 до 2803)**

Уговор о преузимању дуга бр. 100-182 од 22.03.2007.г. **(стр.2809)**

Уговор о преузимању дуга 100-183, од 23.03.2007.г. **(стр.2811)**

Уговор о преузимању дуга бр. 146, од 19.04.2007.г. **(стр.2820)**

Уговор о преузимању дуга бр. 179/1, од 07.05.2007.г. **(стр.2824)**
Уговор о продаји непокретности од 14.04.2008.г. **(стр. од 2838 до 2840)**
Записник о предаји непокретности, од 02.02.2009.г. **(стр. од 2841 до 2842)**
Рачун ПЗП „НИШ бр. 940,од 15.01.2009.г. **(стр.2843)**
Решење од дана 15.07.2008.г. **(стр. од 2844 до 2845)**
Анекс уговора о продаји непокретности од 12.01.2009.г. **(стр. од 2849 до 2850)**
Уговор о преузимању дуга, од дана 25.12.2009.г. **(стр.2853)**
Изјава о пребијању – компензацији на основу извода од 29.12.2009.г. **(стр.2857)**
Уговор о зајму од дан 26.09.2008.г. **(стр.2862)**
Анекс 2 Уговора о зајму од 26.09.2008.г. **(стр.2863)**
Документација достављена од стране „Mera Invest“ d.o.o. **(стр. од 2864 до 2902)**
Допис ЦХОВ од 17.02.2010.г. од 17.02.2010.г. **(стр. од 2903 до 2906)**
Допис ЦХОВ од 09.12.2010.год. са документацијом **(стр. од 2907 до 2912)**
Допис Делта брокера ПЗП „НИШ“од 09.12.2010.г. са пратећом документацијом **(стр. од 2913 до 2914)**
Судско поравнање од 29.11.2010.г. **(стр. од 2915 до 2917)**
Решење АПР РС БД 964/2011,од 12.01.2011.г. **(стр. од 2918 до 2919)**

Из регистратора „документација 8“

Књиговодствена документација (брutto биланси) за период 2008.-2012.г. МЕРА ИНВЕСТ Д.о.о. **(стр. од 2920 до 3048)**
Уговор о пословној сарадњи бр. 01-10-05/2008.г. између МЕРА ИНВЕСТ Д.о.о. и Камастра Д.о.о. **(стр. до 3049 од 3209)**

Из регистратора „документација 9“

Прегледи дана блокаде за ПЗП „Ниш“ **(стр. од 3286 до 3288)**
Прегледи дана блокаде за Фабрику мазива ФАМ у реструктурирању **(стр. од 3289 до 3290)**
Прегледи дана блокаде за ПЗП „Београд“ **(стр. од 3291 до 3292)**
Прегледи дана блокаде за ПЗП „Врање“ **(стр. од 3293 до 3295)**
Прегледи дана блокаде за ПЗП „Крагујевац“ **(стр. од 3296 до 3297)**
Прегледи дана блокаде за „Војводина Бачкапут“ **(стр. од 3298 до 3299)**
Прегледи дана блокаде за „Камен Нибенс“ **(стр. од 3300 до 3301)**
Прегледи дана блокаде за „Нибенс мост“ **(стр.3302)**
Прегледи дана блокаде за „Шер некретнине“ **(стр.3303)**
Прегледи дана блокаде за „Шер корпорацију“ **(стр. од 3304 до 3305)**
Прегледи дана блокаде за „Шер хаус“ **(стр.3306)**
Прегледи дана блокаде за „Нибенс груп“ **(стр. од 3307 до 3308)**
Прегледи дана блокаде за „Нибенс корпорацију“ **(стр.3309)**
Прегледи дана блокаде за „Бит шпед“ **(стр.3310)**
Прегледи дана блокаде за „Еуропарк“ **(стр. од 3311 до 3312)**
Прегледи дана блокаде за „Србија аутопут“ **(стр. од 3313 до 3314)**
Прегледи дана блокаде за „Ватроспрем“ **(стр. од 3315 до 3316)**
Прегледи дана блокаде за ЗГОП – у реструктурирању **(стр.3317)**

Прегледи дана блокаде за „Сигнализацију пут“ **(стр.3318)**
Прегледи дана блокаде за „Будућност“ **(стр. од 3319 до 3320)**
Прегледи дана блокаде за „Нибенс финансије“ **(стр.3321)**
Прегледи дана блокаде за „Партизански пут“ **(стр. од 3322 до 3323)**
Прегледи обавеза, заложене и продате имовине и дана неликвидности **(стр. од 3324 до 3326)**
ПЗП „Врање“ укупне обавезе, имовина под хипотеком, дани неликвидности, продата имовина **(стр. од 3327 до 3351)**
„ФАМ“ **(стр.од 3352 до 3366)**
ПЗП „Београд“ укупне обавезе, имовина под хипотеком, дани неликвидности, продата имовина **(стр. од 3367 до 3403)**
ПЗП „Ниш“ укупне обавезе, имовина под хипотеком, дани неликвидности, продата имовина **(стр. од 3404 до 3405)**
„Војводинапут – Бачкапут“ преглед потраживања према Војв., преглед продате имовине, преглед дана неликвидности, преглед имовине под теретом укупне обавезе, имовина под хипотеком, дани неликвидности, продата имовина **(стр. до 3406 до 3461)**
ПЗП „Крагујевац“ – преглед обавеза, преглед заложене имовине, извештај о данима неликвидности **(стр. до 3462 до 3521)**
Електронски докази од Е 1 до Е 5 **(стр.3521/1)**

Из регистратора **„документација 10“**

Уговор о оквирном кредиту 00-420-1200178.7 од 28.11.2005.г. **(стр. од 3528 до 3537)**
Анекс 1 Уговора о оквирном кредиту 00-420-1200178.7 од 24.05.2007.г. **(стр. од 3538 до 3539)**
Анекс 2 Уговора о оквирном кредиту 00-420-1200178.7 од 23.05.2008.г. **(стр.3540)**
Анекс 3 Уговора о оквирном кредиту 00-420-1200178.7 од 20.11.2008.г. **(стр. од 3541 до 3542)**
Анекс 4 Уговора о оквирном кредиту 00-420-1200178.7 од 01.06.2009.г. **(стр. од 3543 до 3544)**
Допис „Piraeus bank“ од дана 07.12.2012. г. **(стр.3545)**
Аналитичка картица промена и стања за период 25.03.2008.г. до 07.12.2012. године за Зорана Каитовића **(стр. од 3546 до 3556)**
Одлука УО ПЗП „Београд“ о кредитном задужењу од 14.03.2007.г. **(стр.3563)**
Измена одлуке УО о задужењу по кредиту од 23.03.2010.г. **(стр.3564)**
Уговор о кредиту бр.Н-12/07 од 14.03.2007.г. **(стр. од 3565 до 3580)**
Прилог бр.1 Уговора о кредиту **(стр. од 3581 до 3583)**
Анекс бр.1 Уговора о кредиту од 11.03.2009. г. **(стр. од 3584 до 3590)**
Анекс бр.2 Уговора о кредиту од 24.03.2010. г. **(стр. од 3591 до 3594)**
Заложна изјава Марка Мишковића од 23.04.2007.г. **(стр. од 3595 до 3598)**
Заложна изјава Иване Мишковић-Карић од 30.05.2007. г. **(стр. од 3599 до 3602)**
Заложна изјава ПЗП „Београда“ од дана 23.05.2007. г. **(стр. од 3603 до 3607)**
Одлука о издавању гаранције од 14.03.2007.г. **(стр. од 3613 до 3614)**
Уговор о издавању гаранције Н-ЛГ-12/7 од 14.07.2007.г. **(стр. од 3615 до 3621)**

Анекс бр.1 Уговора о издавању гаранције од 27.03.2007.г. **(стр.од 3625 до 3626)**
Анекс бр.2 Уговора о издавању гаранције од 18.12.2008.г. **(стр.од 3627 до 3628)**
Анекс бр.3 Уговора о издавању гаранције од 11.03.2009.г. **(стр. од 3629 до 3630)**
Анекс бр.4 Уговора о издавању гаранције од 24.03.2010.г. **(стр. од 3631 до 3633)**
Анекс бр.5 Уговора о издавању гаранције од 11.03.2011.г. **(стр. од 3634 до 3635)**
Анекс бр.6 Уговора о издавању гаранције од 30.03.2011.г. **(стр. од 3636 до 3637)**
Пет овлашћења ПЗП „Београд“ **(стр. од 3638 до 3642)**
Преглед отплате кредита сачињен од стране ПЗП „Београд“ А.Д. у реструктурирању **(стр.3643)**
Изјаве о намери куповине од 14.04. и 12.06.2006. г. **(стр. од 3644 до 3645)**
Потврда о правном постојању (оверени превод за енглеског језика) 11.07.2006.г. **(стр. од 3646 до 3654)**
Изјава „Mera investment fund“ В.В. од 31.07.2006. г. **(стр.3655)**
Пуномоћје Илије Дражића **(стр. од 3656 до 3659)**
Предрачун бр. 142/08, од дана 14.10.2008.г. **(стр.3661)**
Предрачун бр. 143/08, од дана 14.10.2008.г. **(стр.3662)**
Процена тржишне вредности акција ПЗП „НИШ“ за предузеће MERA INVESTMENT FUND В.В., на дан 27.06.2008.г. **(стр.3664)**
Сачињен уговор од стране КОНЗИТ Д.о.о. за предузеће MERA INVESTMENT FUND В.В. **(стр. до 3665 до 3666)**
Процена тржишне вредности акција ПЗП „НИШ“ за Мила Ђурашковића, на дан 27.06.2008.г. **(стр.3667)**
Сачињен уговор од стране CONZIT D.о.о. за Мила Ђурашковића **(стр. од 3668 до 3669)**
Закључен уговор између CONZIT D.о.о. и предузећа MERA INVESTMENT FUND В.В. **(стр. од 3671 до 3672)**
Закључен уговор између CONZIT D.о.о. и Мила Ђурашковића **(стр. од 3673 до 3674)**

Из регистратора “документација 12” и “документација 13”

Документација „UniCredit banke“

Из регистратора „документација 16”

Одлука о усклађивању Оснивачког акта, односно Статут ПЗП „Ниш“ А.Д. Ниш са Законом о привредним друштвима бр.340-20/40 од 14.04.2006. г. **(стр. од 5369 до 5371)**

Пословник о раду Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ А.Д. Ниш бр.340-20/6 од 14.04.2006. г. **(стр. од 5372 до 5376)**

Одлука о изменама и допунама I Статута ПЗП „Ниш“ А.Д. Ниш бр.340-49/4 од 28.11.2006. г. **(стр.5377)**

Одлука о изменама и допунама I Одлуке о усклађивању оснивачког акта, односно Статута ПЗП „Ниш“ са Законом о привредним друштвима бр.340/49-3. **(стр.5378)**

Уговор о промени облика организовања ПЗП „Ниш“ као друштвеног капитала(стр.5379-5381)Статут ПЗП „Ниш“ А.Д. Ниш бр.340-20/5 од 14.04.2006. г. **(стр. од 5382 до 5401)**

Пријава потраживања „UniCredit bank“ а.д. Београд у стечајном поступку ПЗП „Ниш“ А.Д. Ниш. **(стр. од 5403 до 5488)**

Документација „Нибенс корпорације“ предата „UniCredit bank“ а.д. Београд приликом аплицирања за кредит **(стр. од 5489 до 5553)**

Из регистратора „**списи 1**“

Извештаје из казнене евиденције за окривљене **(стр. од 160 до 166)**

Из регистратора „**списи 5**“

Допис Београдске берзе број 03/3 бр.370/13 од 22.1.2013. године заједно са прилозима **(стр. од 1230 до 1239)**

Уговорна документација „UniCredit bank“ која се односи на одобравање инвестиционог кредита Р бр.3499/08 од 01.10.2008. године „Нибенс корпорацији“ достављена у електронској форми од стране „UniCredit bank“ **(стр. од 1241 до 1242)**

Подаци о стању и промету на динарском рачуну „Нибенс корпорације“ достављени у електронској форми од стране „UniCredit bank“ **(стр. од 1248 до 1255)**

Апликација „Нибенс групе“ за одобрење инвестиционог кредита Р бр.3499/08 од 01.10.2008. године „Нибенс корпорацији“ упућена „UniCredit bank“ од 29.08.2008. године **(стр. од 1222 до 1229 и стр. од 1261 до 1269)**

Извештај са подацима о стању и промету на рачунима „Мера инвест“ д.о.о. код „RVB“ банке, „Аик банке“ и „Banca Intese“ заједно са изворима о промету на рачунима достављени у електронској форми од стране „Banca Intese“ **(стр. од 1284 до 1306/7)**

Допис „UniCredit bank“ од 28.01.2013. године, заједно са извештајем кредитног бироа за ПЗП „Ниш“, ПЗП „Београд“ „Војводина пут - Бачкапут“, правним мишљењима о реализацији кредита (email кореспонденција) и правилником о процедури одобравања кредита, достављено у електронској форми од стране „UniCredit“ банке **(стр. од 1316 до 1323)**

Из регистратора „**списи 7**“

Извештај са подацима о стању и промету на рачунима „Мера Invest“ д.о.о. код „УВВ“ банке достављено у електронској форми **(стр. 1670 до 1688)**

Обрачун камате по захтеву, достављен од стране Комерцијалне банке А.Д. дана 08.02.2012.год. са прорачуном камате и копијом захтева који је достављен Комерцијалој банци од стране Управе криминалистичке полиције **(стр. од 1694 до 1697)**

Обрачун "Hemslade Trading Limited" упућен ПЗП "Ниш" **(стр. од 1701 до 1710)**

Налог за пренос акција бр.ЗАТП-3 "Делта брокера" од 07.10.2008. године за трговину акцијама између „Нибенс корпорације“ и „Mera Invest“ **(стр. 1711)**
Преглед порука за верификацију Централног регистра НОВ **(стр. 1712)**
Документација достављена од стране књиговодствене агенције „Camastra“ која се односи на пренос новчаних средстава на рачун „Mera Invest“ приликом купопродаје акција ПЗП „Ниш“ из октобра месеца 2008. године. Главна књига "Mere Invest"d.o.o. Стање конта 24109 за 2008. године **(стр. 1714)**
Изводи „Нибенс корпорације “ за рачуне код „UniCredit bank“ **(стр.1715 до 1718)**
Изводи "Мере инвест"д.о.о. за рачуне код „UniCredit bank“ од дана **(стр. од 1719 до 1722)**
Главна књига "Мере инвест"д.о.о. **(стр. од 1723 до 1733)**
Изводи "Mere Invest" d.o.o за рачуне код АИК банке а.д. **(стр. 1734 и 1735)**
Налози за књижење "Мера инвест" доо са изводима код „УББ“ банке **(страница од 1736 до 1759)**
Допис „UniCredit“ банке заједно са документацијом „Мера инвест“ д.о.о. и „Нибенс корпорације“ поводом захтева за одобрење инвестиционог кредита достављеном у електронској форми од стране „UniCredit“ банке **(стр. од 1763 до 1765)**
Извештај интерне ревизије „UniCredit“ банке 09/2011 сачињен поводом анализе процеса одобрења кредита „Нибенс корпорацији“ **(стр. од 1767 до 1786)**

Из регистратора „**списи 8**“

Изјашњење заступника „STRABAG“ АГ Огранка за грађевинске послове Београд заједно са прилозима (email-овима, дописима и белешкама поводом преговора у вези куповине удела у ПЗП „Ниш“) **(стр. од 1957 до 2048)**

Из регистратора „**списи 9**“

Решење Комисије за хартије од вредности РС бр.4/0-06-2554/7-6 од 03.08.2006. **(стр. 2219)**

Картица промета "Универзал Банке" а.д., за ПЗП "Ниш" за 24. и 25.08.2006. **(стр. од 2220 до 2221)**

Стање и промет на партији и по конту 1 "Универзал банке" за "Mera Investment Fund B.V." **(стр. од 2222 до 2223)**

Општи девизни налог "Универзал банке" бр.0746243000056 **(стр. 2224)**

Општи девизни налог "Универзал банке" бр.074999003250 **(стр. 2225)**

Потврда о извршеном налогу за пренос "Универзал банке" од 24.08.2006. године **(стр. 2226)**

Попис доказа - пренос акција у "Mera Invest" d.o.o Београд **(стр. 2227)**

Одлука о оснивању једночланог друштва са ограниченом одговорношћу "Mera Invest" d.o.o од 09.09.2008. године **(стр. од 2228 до 2232)**

Решење АПР-а БД 130292/2008 од 16.09.2008. године **(стр. од 2233 до 2234)**

Решење АПР-а БД 131490/2008 од 23.09.2008. - промена основног капитала привредног друштва, промена капитала оснивача **(стр. од 2235 до 2236)**

Одлука о повећању капитала "Mera Invest" d.o.o од 22.09.2008. године **(стр. 2237)**

Одлука о изменама и допунама Одлуке о оснивању "Mera Invest" d.o.o од 22.09.2008. године **(стр. 2238)**

"Consit" извештај о процени вредности акција ПЗП "Ниш" а.д., од 27.06.2008. године **(стр. од 2239 до 2241)**

Решења АПР-а БД 133191/2008 од 03.10.2008. - промена ПИБ-а, промена бројева рачуна у банкама **(стр. од 2242 до 2243)**

Пуномоћје за Ану Петковић од 14.07.2008. године **(стр. од 2244 до 2248)**

Допис РС Министарство финансија и привреде пореска управа Регионални центар Београд Филијала Савски венац бр. 47-3-296/13 од 14.03.2013. године **(стр. 2252)**

Табеларни приказ из Централног регистра ХОВ-а номиналне вредности и промета акција ПЗП „Ниш“ **(стр. 2253)**

Решења АПР-а БД 121101/2009 од 22.07.2009. године **(стр. 2254)**

Уговор о купопродаји акција имеђу „Мера инвест“ д.о.о. и „нибенс корпорације“ од 01.10.2008. година **(стр. од 2271 до 2273)**

Одлука о истовременом повећању и смањењу капитала од 07.10.2008. године **(стр. 2274)**

Решење АПР-а БД 143491/2008 од 01.12.2008. - промена основног капитала привредног друштва "Mera Invest" d.o.o., и промена капитала оснивача **(стр. од 2275 до 2276)**

Порески биланс "Mera Invest" d.o.o за период од 16.09.-31.12.2008. године **(стр. од 2277 до 2278)**

Пореска пријава за аконтационо утврђивање пореза на добит предузећа за период од 16.09.-31.12.2008. године **(стр. од 2279 до 2282)**

"Мера Инвест" д.о.о - Картица главне књиге 01.01.-31.12.2008.- стање конта 23600 - акције намењене продаји **(стр. 2283)**

"Мера Инвест" д.о.о - Картица главне књиге 01.01.-31.12.2008 - стање конта 6720 - добици од продаје акција **(стр. 2284)**

"Мера Инвест" д.о.о - налог за књижење бр.1/15 од 07.10.2008.године **(стр. 2285)**

Уговор о пословној сарадњи бр.01-10-05/2008 од 01.10.2008.године **(стр. од 2286 до 2288)**

Анекс Уговора бр.01-04-01/2011 по Уговору о пословној сарадњи бр.01-10-085/2008 од 01.04.2011.године **(стр. 2289)**

Допис "Veco Trust S.A." од 25.09.2008.године упућен "Уникредит банци" **(стр. 2298)**

Допис "Parmidoli Investment corp." од 24.09.2008. године упућен „Уникредит банци“ **(стр. 2299)**

Извод из регистра акционара за "Mera Investment Fund B.V." од 25.08.2008. године **(стр. 2300)**

Мишљење Министарства финансија и привреде бр.413-00-129/2013 -04 од 08.03.2013. године **(стр. од 2300/1 до 2300/3)**

Уговор о купопродаји друштвеног капитала ПЗП "Ниш" методом јавне аукције бр.1-303-745/02 од 04.02.2009. године **(стр. од 2414 до 2421)**

Уговор о конзорцијуму I/1 Ов 567/2003 од 22.01.2003. године **(стр. од 2422 до 2426)**

Анекс I Уговора о конзорцијуму I/1 Ов.17692/2003 од 20.10.2003. године **(стр. од 2427 до 2430)**

Решење Трговинског суда у Нишу Фи бр.1680/2003 од 31.10.2003. године **(стр. од 2431 до 2434)**

Овлашћење ПЗП-а "Ниш" за адв.Дејана Јевтића бр.6258/2 од 05.11.2003. године **(стр. 2435)**

Допис Агенције за приватизацију упућен Министарству финансија и привреде Пореској управи, Сектору пореске полиције, Одељењу за оперативни рад бр.ДТ 56/13 од 13.03.2013. - са обрачунама средстава за уплату буџету по основу уговора о приватизацији ПЗП "Ниш" од 04.02.2003. **(стр. од 2436 до 2452)**

Потврда Агенције за приватизацију бр.745/02-1302 од 13.02.2008.године **(стр. 2453)**

Решење АПР БД 121128/2008 од 21.07.2008. - оснивање привредног субјекта "Нибенс корпорација" д.о.о **(стр. од 2455 до 2456)**

Одлука о повећању капитала ПД "Нибенс корпорација" д.о.о бр.2/2008 од 23.09.2008. године **(стр. 2457)**

Извештај о процени вредности акција ПЗП "Ниш" од стране "Consit" д.о.о **(стр. од 2458 до 2460)**

Решење АПР БД 132221/2008 од 26.09.2008. - промена основног капитала привредног друштва, промена капитала оснивача **(стр. од 2461 до 2462)**

Табеларни приказ промета и номиналне вредности акција ПЗП „Ниш“ из Централног регистра хартија од вредности **(стр. 2464)**

Уговор о дугорочном инвестиционом кредиту бр.Р 3499/08 између "Нибенс корпорације", 5 солидарних дужника и "UniCredit bank" од 01.10.2008.године **(стр. од 2465 до 2480)**

Записник Пореске управе Регионалног центра Београд Филијала Вождовац бр.47-00302/2010-0019-001 од 30.11.2010. године о извршеној теренској контроли обрачунавања и плаћања пореза за период од 01.01.2008.-08.11.2010.године заједно са записником о изјави странке бр.47-00302/2010-0019-006-1 од 24.11.2010. године **(стр. од 2481 до 2491)**

Пореска пријава за утврђивање пореза на капиталне добитке за 2009. године **(стр. од 2496 до 2497)**

Потврда о привремено одузетим предметима УКП-а Ку 81/12 од 05.04.2013. године **(стр. 2519)**

Одлука ПЗП „Ниш“ бр.200-72/4 од 01.10.2008. године којом се одбија понуда акционара „Мера Инвест“ д.о.о. **(стр. 2520)**

Из регистратора „**списи 10**“

Докази који се односе на стицање акција ПЗП „Ниш“ од стране Мила Ђурашковића **(стр.2413 -2454)**

Докази који се односе на унос акција ПЗП „Ниш“ у „Нибенс корпорацију“ **(стр.2455 - 2497)**

Из регистратора „**списи 11**“

Записник Министарства финансија и привреде – Пореске управе, регионалног центра Београд, филијале Савски Венац, број 47-00066/2013-0016-001 од дана 08.04.2013. године о извршеној теренској контроли обрачунавања и плаћања пореза на добит предузећа које се као порез по одбитку обрачунава на

капиталне добитке које остваре нерезиденти, за период 01.01.-31.12.2008.године и 01.01.-31.12.2009.године код „Мера Инвест“ д.о.о. **(2653-2658)**

Налаз и мишљење од 30.04.2013. године, судског вештака Мр. Бојана Бранковића, вештака економске струке **(стр.2713-2756)**

Да се према окривљенима Мирославу Мишковићу и Милу Ђурашковићу, због постојања законског основа из члана 211. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку **продужи притвор** одређен им решењем Вишег суда у Београду Посебног одељења Ки-По1 31/12 од 14.12.2012. године који им се рачуна од 12.12.2012. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Чињенице и околности описане у диспозитиву ове оптужнице утврђене су током истраге и на основу предложених доказа.

Током истраге потврђена је оправдана сумња да су окривљени **Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марко Мишковић** у периоду од 2005. до 2010. године, у Београду и Нишу, као одговорна лица у правним лицима „Sheer korporacija“, „Нибенс корпорација“, Предузећу за путеве „Ниш“, „Hemslade Trading Limited“, „Mera Investment Fund“B.V. и у другим, са њима повезаним правним лицима, искоришћавањем својих положаја и овлашћења проистеклих из функције, власништва и уложених финансијских средстава у наведена правна лица, **по претходном договору** планирали, координирали и усмеравали њихову делатност вршећи послове управљања и надзора над њима и њиховом имовином и тиме себи и другом прибавили противправну имовинску корист у укупној вредности преко 200.000.000,00 динара, тако што су Мирослав Мишковић у својству власника, контролног члана и директора „Hemslade Trading Limited“, „Hitomi financial limited“ и „Delta M“, Мило Ђурашковић у својству власника, контролног члана и директора „Sheer korporacije“ и „Нибенс корпорације“, а Марко Мишковић у својству власника и контролног члана „Parmidoli investment corp.“, „Mera Investment Fund B.V.“, „Mera invest“ d.o.o. и „Mercuren group“ и истовремено, делујући заједно као контролни акционари у ПЗП „Ниш“ и ПЗП „Београд“, а преко њих и у осталим путарским предузећима из система „Нибенс групе“, са правима, обавезама и ограничењима која као контролни акционари имају према одредбама Закона о привредним друштвима, стварали привид да се ради о законитим правним пословима између повезаних правних лица незаконито увећавали вредност капитала и извлачили финансијска средства и имовину из путарских предузећа, ради прибављања противправне имовинске себи, као и привредним друштвима у њиховом власништву која делују под њиховом контролом, уз истовремено причињену штету предузећима за путеве која су била у поступку приватизације, банкама и другим повериоцима, а у чему су им са умишљајем помогли Милутин Гашевић и Зоран Михаиловић у својству одговорних лица – директора ПЗП „Ниш“, Дејан Јевтић у својству одговорног лица - прокуристе „Нибенс корпорације“, Ристо Ристић у својству одговорног лица - директора „Sheer korporacije“, Рашо Здравко као овлашћени ревизор и Предраг Филиповић у својству директора

брокерско дилерског друштва „Делта брокер“, па је тако на основу међусобног договора Мирослава Мишковића, Мила Ђурашковића и Марка Мишковића дана 08.03.2005. године формиран Конзорцијум ПЗП „Ниш“, „Delta M“ и „Emissio broker“ који је као најповољнији понуђач победио на јавном тендеру за куповину 70% акција друштвеног капитала ПЗП „Београд“, након чега је, по потписивању Уговора о купопродаји ПЗП „Београд“ са Агенцијом за приватизацију по цени од 18.800.000 еура, дана 23.06.2005. године финансијска средства за ову куповину обезбедио Мирослав Мишковић уплатом износа од 23.000.000,00 еура од стране „Hemslade Trading Limited“, а по основу Уговора о финансијском кредиту од 23.05.2005. године, који је као овлашћено лице „Hemslade Trading Limited“ потписао Мирослав Мишковић, а као овлашћено лице ПЗП „Ниш“ Милутин Гашевић чиме је кроз финансијско улагање, које је претходно кроз одлуку Управног одбора ПЗП „Ниш“ одобрено ради наводне набавке домаће опреме за путну механизацију, Мирослав Мишковић на овај начин уз Мила Ђурашковића прикривајући да се заправо ради о инвестиционом улагању, фактички постао контролни члан у ПЗП „Ниш“, ПЗП „Београд“, као и у ПЗП „Војводинапут – Бачкапут“ и ПЗП „Врање“, која су затим од стране ПЗП „Ниш“ купљена у поступку приватизације, средствима обезбеђеним из наведеног кредита и из позајмица осталих ПЗП-ова, у којима је тада поступак приватизације био у току, по договору Мирослава Мишковића, Мила Ђурашковића и Марка Мишковића, ради формално-правног потврђивања овог, већ фактички стеченог власништва и контролисања пословања ПЗП „Ниш“, а преко њега и осталих повезаних правних лица и њихове припреме за продају стратешком партнеру, донета је одлука Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ од 14.04.2006. године о дистрибуцији обичних акција пете емисије у укупном обиму од 282.977.280,00 динара, тј. 262.016 комада акција, појединачне номиналне вредности 1.080,00 динара без јавне понуде, за познатог инвеститора ради повећања основног капитала, коју је као председник Скупштине акционара потписао Мило Ђурашковић, са којом се сагласио Ристо Ристић, на основу које је извршена емисија и продаја акција ПЗП „Ниш“ по цени од 2.801,00 динара по акцији професионалном инвеститору „Mera Investment Fund B.V.“, правном лицу, посредно, преко свог оснивача „Parmidoli investment corp.“ у власништву Марка Мишковића, а које је накнадно, дана 09.05.2006. године наменски основано за ову трансакцију, на који начин је Марко Мишковић постао контролни акционар друштва ПЗП „Ниш“ у смислу чл.367 и чл.368 Закона о привредним друштвима уз Мила Ђурашковића и „Sheer korporaciju“ стекавши исти број акција ПЗП „Ниш“ колико су у том тренутку поседовали заједно Мило Ђурашковић и „Sheer korporacija“, а што је чинило 47,59% вредности капитала друштва, при чему је истовремено Мило Ђурашковић приступио извлачењу капитала из ПЗП „Ниш“, тако што је кроз формално поднет захтев ПЗП „Ниш“ затражио од Рашо Здравка да као овлашћени ревизор у Предузећу за ревизију и рачуноводствене услуге „Focus team revizija“ д.о.о. сачини извештај о процени вредности улога у правима на 49.008 обичних акција предузећа „Неметали“, номиналне јединичне вредности 1.000,00 динара власништво ПЗП „Ниш“ које је ово предузеће унело као удео у „Sheer korporaciju“, што је потом Рашо Здравко и учинио дана 09.05.2006. године утврдивши кроз сачињени извештај вредност удела на износ од 49.008.000,00 динара, односно 565.585,69 евра који је као свој улог ПЗП „Ниш“ приликом приступања као нови члан друштва унео у „Sheer korporaciju“ дана

15.05.2006. године, и тиме стекао 99,07% вредности оснивачког капитала „Sheer korporacije“, док је Мило Ђурашковић остао власник 0,93%, да би затим дана 07.09.2006. године Мило Ђурашковић и Зоран Михаиловић испред ПЗП „Ниш“ закључили Уговор о преносу оснивачких права на основу ког је ПЗП „Ниш“ свој целокупан удео у „Sheer korporaciji“, пренео на Мила Ђурашковића уз накнаду од 49.500.000,00 динара и тиме изашао из власништва „Sheer korporacije“, на који начин је Мило Ђурашковић постао 100% власник „Sheer korporacije“, а тиме и већински власник предузећа „Неметали“ а.д. , након чега су новчана средства у износу од 733.906.816,00 динара која су по налозима Мирослава Мишковића и Марка Мишковића, са рачуна „Hemslade Trading Limited“ преко рачуна „Hitomi financial limited“ и рачуна „Parmidoli investment corp.“ пребачена на рачун „Mera Investment Fund B.V.“ и уплаћена 25.08.2006. године на рачун ПЗП-а „Ниш“, истог дана у целости искоришћена за враћање прве рате кредита „Hemslade Trading Limited“, при чему је остатак кредита враћен у периоду од 06.02.2008. године до 21.04.2008. године новцем из позајмица узетих од повезаних правних лица „Сремпут“, „Војводина пут- Бачка пут“, „Неметали“, ПЗП „Врање“, ПЗП „Београд“ и „Еуропарк“, као и из кредита узетих од стране ПЗП „Ниш“ код „АИК банке“ и „Ерсте банке“, чиме је наведени кредит „Hemslade Trading Limited“ са каматом еурибор плус 3% на годишњем нивоу, пре уговореног рока у потпуности враћен кроз уплате у укупном износу од 26.283.275,08 еура, да би затим, ради изласка Марка Мишковића из власништва путарских предузећа и њиховог потпуног преузимања од стране Мила Ђурашковића, по њиховом претходном договору, приступили извлачењу финансијских средстава из путарских предузећа, а у циљу прибављања противправне имовинске користи Мирославу Мишковићу и Марку Мишковићу обзиром да су акције ПЗП „Ниш“ због пада вредности оперативног бизниса предузећа за путеве потпуно обезвређене, као и због чињенице да је Мило Ђурашковић већ претходно, након утврђивања вредности капитала ПЗП „Ниш“, у време његове докапитализације стекао удео у „Sheer korporaciji“ у виду улога у правима на 49.008 акција „Неметала“ АД преносећи их из власништва ПЗП „Ниш“ у своје власништво, а затим су Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марка Мишковића предузели радње на организованом тржишту хартија од вредности искључиво ради повећања цене акција ПЗП "Ниш" и подстицања других инвеститора да купе те акција, као и стварања привида у погледу обима промета акција ПЗП "Ниш", тако што је Мило Ђурашковић преко Дејана Јевтића утицао на Зорана Каитовића да купује акције ПЗП "Ниш", па је Зоран Каитовић берзанском посреднику „Synergy Capital“ потписао шест бланко дневних налога за куповину акција ПЗП „Ниш“ чија је тржишна цена на берзи у то време износила 3.300,00 динара, док је Мило Ђурашковић истовремено, преко свог берзанског посредника „Emissio broker“ давао дневне налоге за продају акција ПЗП Ниш" на који начин је стварао привид веће потражње од понуде за наведеним акцијама и у оквиру максимално дозвољене дневне флукуације константно повећавао цену акција, па је у периоду од 12.06 - 26.06.2008. год оствареним укупним прометовањем акција ПЗП-а „Ниш“ на берзи од 324.880,00 динара за укупно 37 акција, колико их је у овом периоду прометовано између Зорана Каитовића и Мила Ђурашковића подигнута тржишна цена акција ПЗП „ Ниш“ са 3.300,00 динара на 9.730,00 динара, што је потом искоришћено тако што је по захтеву Предрага Филиповића, директора „Делта Брокера“, а формално по истовремено поднетим захтевима Мила

Ђурашковића и „Mera Investment Fund“ B.V., уз изричит налог да се процена вредности акција ПЗП „Ниш“ утврди на бази просечне пондерисане цене акције на дан 27.06.2008.год, предузеће „Conzit“ д.о.о. извршило процену вредности акција ПЗП „Ниш“ на основу промета и укупног обима трговања акцијама ПЗП „Ниш“ оствареног на берзи и утврдило да је просечна пондерисана вредност акције ПЗП „Ниш“ 8.780,54 динара, односно 110,8072 еура по акцији, а ова наручена процена искоришћена и приликом уноса 225.736 акција ПЗП „Ниш“ од стране „Mera Investment Fund“ B.V као оснивача у предузеће „Мера Инвест“ д.о.о. Београд, а у циљу повећања неновчаног капитала на износ од 25.013.174,09 еура, као и приликом уноса 157.000 акција ПЗП „Ниш“ од стране Мила Ђурашковића као оснивача у предузеће „Нибенс Корпорација“ у циљу повећања неновчаног капитала на износ од 17.396.730,40 еура, да би затим Мило Ђурашковић и „Sheer korporacija“, „Мера инвест“ д.о.о и Зоран Каитовић, преко својих пуномоћника, као акционари ПЗП „Ниш“, на Скупштини акционара дана 10.07.2008. године донели одлуку о затварању акционарског друштва ПЗП „Ниш“ и тиме акције ПЗП „Ниш“ искључили са ванберзанског тржишта и спречили да се њима тргује на берзи, а дана 01.10.2008. године одлуку којом ПЗП „Ниш“ као акционарско друштво одбија понуду „Мера инвест“ д.о.о. да користећи право прече куповине купи 225.736 сопствених акција по цени од 110,748839 еура по акцији и даје сагласност да „Нибенс корпорација“, предузеће у власништву Мила Ђурашковића, које је основано дана 21.07.2008. године ради куповине акција од „Мере инвест“ д.о.о. истог дана, 01.10.2008.године закључи уговор о купопродаји 41% акција ПЗП-а „Ниш“ по наведеној цени за укупан износ од 25.013.174,09 еура чија је динарска противвредност износила 1.941.260.005,59 динара, са којим одлукама се сагласио Ристо Ристић, зашта је новац, у договору са другим контролним члановима ПЗП „Ниш“ Мирославом Мишковићем и Марком Мишковићем обезбедио Мило Ђурашковић потписујући дана 01.10.2008. године испред „Нибенс корпорације“ Уговор о дугорочном инвестиционом кредиту бр. Р 3499/08 са „UniCredit Bank“ Србија на износ од 25.000.000 еура, коме су, по налогу Мила Ђурашковића, као солидарни дужници приступили ПЗП „Ниш“, ПЗП „Београд“, „Војводина пут – Бачка пут“, ПЗП „Врање“, ПЗП „Крагујевац“, „Сремпут“ Рума и „Фабрика мазива ФАМ“, потписима својих одговорних лица, а без сагласности Агенције за приватизацију и супротно одредбама уговора о приватизацији, при чему су Мирослав Мишковић, Мило Ђурашковић и Марко Мишковић знали да „Нибенс корпорација“ нема друге имовине осим акција ПЗП „Ниш“, као и да се неће бавити регистрованом делатношћу и по том основу остваривати приход из кога би се враћао кредит, на који начин су, обзиром да је ПЗП „Ниш“ као акционарско друштво дало средства обезбеђења „Нибенс корпорацији“ за стицање акција ПЗП „Ниш“ свесно прекршили одредбе члана 190 Закона о привредним друштвима, имајући у виду да регресно право које би ПЗП „Ниш“ и остала предузећа за путеве остваривала према „Нибенс корпорацији“ представља у ствари регресно право ПЗП „Ниш“ на сопственом капиталу, након чега је, кроз судско поравнање закључено дана 29.11.2010. године између „Мера инвест“ д.о.о, „Sheer korporacije“ и „Mercuren group“ којим су регулисани њихови међусобни, наводно дужничко-поверилачки односи из претходног периода, „Мера инвест“ д.о.о. право својине на 36.280 акција ПЗП „Ниш“, преосталих у њеном власништву, пренела на „Sheer korporaciju“ на име намирења дуга у износу од 3.789.675 еура у динарској противвредности од

335.768.994,67 „Mercuren group“ према ПЗП-у „Ниш“ насталог по основу неисплаћене купопродајне цене из Уговора о купопродаји непокретности-управне зграде у Београду, улица Таковска број 6 од 14.04.2008. године, а затим је „Sheer korporacija“, предузеће у искључивом власништву Мила Ђурашковића, које је у међувремену постало власник 100% удела „Неметала“ д.о.о, дана 18.12.2009. године уделе „Неметала“ продало и то 49% „Карра Holding“ AG за износ од 9.815.000 еура, 1% „THV“ AG за износ од 70.000 еура и 1% „Sheer House “ за износ од 1.015.730,00 динара, а дана 29.09.2010. године остатак удела од 49% „Карра Holding“AG за износ од 8.205.540 еура. Окривљенима Мирославу Мишковићу, Милу Ђурашковићу и Марку Мишковићу у реализацији договора, као одговорна лица у оквиру привредних друштава у власништву и под њиховом контролом, **са умишљајем су помогли Милутин Гашевић** у својству директора ПЗП „Ниш“, **Зоран Михаиловић** у својству директора ПЗП „Ниш“, **Дејан Јевтић**, у својству пуномоћника акционара Мила Ђурашковића, „Sheer korporacije“ и Зорана Каитовића и као прокуриста „Нибенс корпорације“, **Ристо Ристић** у својству директора „Sheer korporacije“, **Здравко Рашо**, као овлашћени ревизор у предузећу за ревизију и рачуноводствене услуге „Focus team revizija“ д.о.о и **Предраг Филиповић** у својству директора Делта брокера. Такође, потврђена је и оправдана сумња да су окривљени Марко Мишковић, Мирослав Мишковић, Живојин Петровић и Јадранка Бардић у периоду од 22.09.2008. до 07.10.2008. године у Београду, и то Мирослав Мишковић као лице са највећим утицајем на управљање, пословање и доношење пословних одлука у привредним друштвима у власништву Марка Мишковића својим саветима са умишљајем помогао Марку Мишковићу, власнику правног лица „Parmidoli investment corp.“ из Панаме које је власник правног лица „Mera investment fund B.V“ са Холандских Антила, а преко њега и привредног друштва „Мера инвест“ д.о.о. из Београда, у намери да потпуно избегне плаћање пореза, у случају обавезне пријаве прикрије чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегне плаћања пореза по одбитку на капитални добитак „Mera investment fund B.V“ у износу који прелази 7.500.000,00 динара, а у чему су Марку Мишковићу са умишљајем помогли Живојин Петровић у својству директора „Мера инвест“ д.о.о. и лице задужено за законитост рада овог привредног друштва и Јадранка Бардић у својству директора привредног друштва „Самастра“ д.о.о. које је било задужено за вођење пословних књига и обрачунавање пореских обавеза „Мера инвест“ д.о.о, тако што су акције ПЗП-а „Ниш“ на којима је „Mera investment fund“ B.V. стекла својину дана 24.08.2006. године уплатом 632.286.536,00 динара за 225.736 акција по емисионој вредности 2.801,00 динара, након извршене процене којом је утврђена просечна пондерисана вредност акција ПЗП „Ниш“ на дан 27.06.2008. године у износу од 110,8072 евра, односно 8.780,54 динара по акцији, дана 23.09.2008. године на основу Одлуке о повећању капитала „Mera investment fund“ B.V као оснивача, унете у „Мера инвест“ д.о.о. и уписане као неновчани капитал у вредности од 25.013.174,09 евра у противвредности од 1.913.377.749,37 динара, на који начин је сходно чл. 27 и чл.28 Закона о порезу на добит предузећа као други пренос уз накнаду извршена размена права својине „Mera investment fund“B.V. на 225.736 акција ПЗП-а „Ниш“ за право својине на 100% удела у „Мера инвест“ д.о.о., при чему су ове чињенице од утицаја на утврђивање обавезе плаћања пореза на приход који је остварила „Mera investment fund“ B.V као нерезидентни обвезник по основу капиталне

добити у износу од 1.281.091.213,37 динара од „Мера инвест“ д.о.о. као резидентног обвезника, по налогу Марка Мишковића прикривене од стране Јадранке Бардић и Живојина Петровића који су, на овај начин Марку Мишковићу са умишљајем помогли, тако што Јадранка Бардић није обрачунала, а Живојин Петровић није поднео пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку по стопи од 20% на приход по основу капиталног добитка нерезидентног обвезника „Mera investment fund“ B.V. , чиме је Марко Мишковић уз њихову помоћ прикрио економску суштину наведеног правног посла, обзиром да је приликом даље продаје тих истих акција дана 1.10.2008.године од стране „Мере инвест“ д.о.о. „Нибенс корпорацији“ за износ од 1.941.260.005,59 динара узевши као набавну, стварно плаћену цену од 1.913.377.749,37 динара поступио у складу са одредбама пореских закона који прописују начин утврђивања пореза на капитални добитак, обзиром да је „Мера инвест“ д.о.о. обрачунала, пријавила и платила порез по стопи од 10% на минимални капитални добитак остварен овом продајом, а све са намером да се прикрије моменат продаје акција кроз увођење „Мера инвест“ д.о.о. као још једног учесника у промету како би се стекао утисак да у првој трансакцији између Mera investment fund“ B.V. и „Мера инвест“ д.о.о. није дошло до продаје акција, а у другој између „Мера инвест“ д.о.о и „Нибенс корпорације“ јесте, на који начин је, поступајући супротно одредбама члана 40 и 71 Закона о порезу на добит предузећа и члана 41 став 3 Закона о пореском поступку и пореској администрацији омогућено Марку Мишковићу као оснивачу и власнику, да избегне плаћање пореза по одбитку на капитални добитак нерезидентног обвезника „Mera investmen fund“ B.V. у износу од 320.272.803,34, док је окривљени Мило Ђурашковић у периоду од 26.09.2008. године до 15.10.2008. године у Београду као физичко лице, у намери да потпуно избегне плаћање пореза у случају обавезне пријаве прикрио чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза и тиме избегне плаћања пореза на доходак грађана у износу који прелази 7.500.000,00 динара, тако што је 157.000 акција Предузећа за путеве „Ниш“, на којима је као физичко лице стекао својину кроз Уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције уплатом износа од 614.979.990,00 динара у периоду од 31.01.2003. до 01.02.2008. године, након извршене процене којом је утврђена просечна пондерисана вредност акција ПЗП „Ниш“ на дан 27.06.2008. године у износу од 110,8072 евра, односно 8.780,54 динара по акцији, дана 23.09.2008. године, на основу одлуке о повећању капитала коју је донео као оснивач „Нибенс корпорације“, у ово привредно друштво као основни капитал унео 157.000 акција ПЗП „Ниш“ и уписао их као неновчани капитал у вредности од 17.396.730,40 евра у противвредности од 1.378.544.780,00 динара, на који начин је сходно чл.72 и чл. 73 Закона о порезу на доходак грађана као други пренос уз накнаду извршена размена права својине на 157.000 акција ПЗП „Ниш“ за право својине на 100% удела у „Нибенс корпорацији“, при чему ову чињеницу од утицаја на утврђивање пореза по стопи од 20% на капитални добитак који је остварио у износу од 763.564.790,00 динара, имајући у виду разлику између продајне цене акција и њихове набавне цене, није пријавио у прописаном року, обзиром да није поднео пореску пријаву за утврђивање пореза на капитални добитак, што је супротно одредбама члана 38. Закона о пореском поступку у пореској администрацији и члана 95. став 1. Закона о порезу на доходак грађана чиме је избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу од 152.712.958,00 динара.

Током истраге, окривљени су изнели своје одбране те су негирали извршење кривичних дела која су им овом оптужницом стављена на терет.

Окривљени Мирослав Мишковић је негирајући извршење кривичних дела која му се стављају на терет навео да је његов улазак у путарска предузећа био кроз финансијско инвестирање у коме се он јавља као финансијски инвеститор, а да је само управљање предузећем и само пословање било препуштено другој страни у овом случају Ђурашковићу. Његова одлука је била да „Hemslade“ да кредит ПЗП-у „Ниш“ као што је и његова одлука била да се кроз докапитализацију уђе у ПЗП „Ниш“.

За себе наводи да је власник правних лица „Hemslade“ и „Hitomia“, али не и „Делта М“ и ПЗП „Ниш“ а тиме ни било ког путарског предузећа. Себе види само као финансијског инвеститора јер су Марко и он имали потпуно поверење и дали овлашћење да други воде послове у путарским предузећима. Наглашава да ни у једном Управном одбору ПЗП-а нису имали своје представнике, као и да није познавао ниједног директора путарског предузећа. За свог сина Марка Мишковића, објашњава да је био чист финансијски инвеститор иза кога је лично он стајао и давао му препоруке где да улаже, па је тако било и са улагањем у путарска предузећа. Дакле, појашњава да се није бавио пословањем путарских предузећа јер није ни пратио њихове финансије и њихово пословање, већ се о свему томе информисао непосредно од Мила Ђурашковића са којим се, на Милову иницијативу састајао периодично. Једине одлуке које је он донео у вези са путарским предузећима су биле одлуке да се уложи у путарска предузећа и одлука да се изађе из путарских предузећа.

Мила Ђурашковића је упознао преко свог сина Марка са којим је Мило био у пријатељским односима. Мило му је, знајући да су због претходне продаје „Делта банке“ имали одређена слободна средства, предложио да уђе у посао са путарима, па су се договорили да Мило буде са уделом 52% а Мишковићи 48%, због чега је формиран конзорцијум за куповину ПЗП „Београд“.

Међутим, како Мило није могао да обезбеди 52% средстава за куповину ПЗП „Београда“, он лично је одлучио да Милу „Hemslade“ да кредит у износу од 23.000.000 еура под условима од 3% камате плус еурибор. Сматра да су ови услови били веома повољни за Мила Ђурашковића тј. ПЗП-у „Ниш“ јер је то била мања камата него што су у том тренутку давале српске банке, а с друге стране и за „Hemslade“ је то било од користи обзиром да су слободна средства уложили у обртни капитал.

Међутим, обзиром да је сматрао да није било логично да истовремено узимају и камату на име датог кредита и дивиденду по основу свог удела од 48% у ПЗП-у „Београд“, договорили су се, а што је и спроведено, да се удео „Делта М“ у конзорцијуму са 48% смањи на 1%. Што се тиче самог кредита, исти је од стране ПЗП „Ниш“ враћен у потпуности, онако како је ПЗП „Ниш“ био у могућности, при чему му није познато из којих средстава.

Наводи да је он лично, након извесног времена одлучио да Марко инвестира у докапитализацију ПЗП „Ниш“ при чему су у потпуности испоштовани сви законски прописи који се односе на докапитализацију а имајући у виду резултате предузећа сматрао је добрим послом. Зна да пре докапитализације је извршена процена капитала ПЗП-а „Ниш“, коју су обавили стручни људи обзиром да је то био неопходан предуслов за саму докапитализацију. Није му

познато на који начин је формирана цена акција, односно на који начин је опредељена вредност за коју се врши докапитализација у ПЗП „Ниш“. Средства којима је „Mera Investment Fund“ извршила докапитализацију су средства из позајмице од „Hemslade“, а потичу од продаје „Делта банке“. Ова позајмица до данас није затворена тј. враћена „Hemslade“ од стране „Mera Invest“. Од почетка Мило је био упознат да је његова жеља да у једном тренутку прода своје акције у ПЗП-у „Ниш“ и колико му је познато Мило се томе тада није противио.

Након извесног времена је дошло до понуде „Штрабага“ и то тако што су се њему лично обратили људи из Владе Србије саопштивши му да имају купца за ПЗП „Ниш“, те је он преузео иницијативу, звао Мила и заједно су наставили преговоре са „Штрабагом“ и Дерипаском. Имао је наговештај да би заинтересовани купци из „Штрабага“ платили око 250.000 еура али са Ђурашковићем никада о томе није разговарао. Међутим, када је требало реализовати договор и „Штрабагу“ продати путарска предузећа, Мило се није сагласио, па је стога, истога тренутка, он одлучио да се прода њихов део. Мило му је лично понудио цену од 25.000.000 еура, али му није познато на који начин је опредељено да 41% укупног капитала ПЗП-а „Ниш“ вреди 25.000.000 еура. Није му познато да ли је тада вршена процена вредности акција. Наводи да никада није гледао билансе ПЗП-а „Ниш“ јер ни иначе не гледа билансе својих предузећа обзиром да постоје људи, стручни, који се тиме баве, а из Милових прича је имао информације да путари добро послују.

Никада није желео да буде у власништву преко 50% у ПЗП-у „Ниш“ па стога Уговор о заједничком деловању никада није ни реализован колико је њему познато. Никада није подигао било какву дивиденду из ПЗП „Ниша“ или неког другог путарског предузећа, јер је такав начин пословања његових фирми, обзиром да сматра да ако се подижу дивиденде истовремено се не могу и развијати предузећа, а његов је интерес да се предузећа развију и потом продају, те да се на тај начин оствари профит. Кроз не подизање дивиденде се подижу биланси и ствара се јако предузеће које се потом може скупље продати. Није му познато да ли је у наведеном периоду Мило Ђурашковић подизао дивиденду.

Износ од 25.000.000 еура је Мило определио, јер је толики кредит могао да обезбеди од „Unicredit bank“. Ни о каквој другој цени осим 25.000.000 еура за 41% акција ПЗП „Ниш“ између њега и Мила није било речи. Познато му је било да у наведеном периоду су се банке отимале да им „Нибенс група“ буде клијент, па стога је Мило Ђурашковић од „Unicredit bank“ и могао добити кредит од 25.000.000 еура за који је као обезбеђење заложио и акције „Mere Invest“ које је фактички куповао од њих новцем из овог кредита. Ни са ким из „Unicredit bank“ није разговарао нити је имао било какве контакте са банкарима а поводом овог кредита.

Лично је својим саветницима дао налог да фирму „Mera Invest“ оснују са седиштем у Београд, како би 25.000.000 еура било уплаћено тој фирми у динарима, односно како би овај новац остао у Србији, при чему га није интересовало да ли је Мило Ђурашковић имао средстава да наведени кредит врати или не. Што се тиче продаје остатка од 6% акција ПЗП „Ниш“, то је одрађено од стране Марковог првог сарадника и правних саветника и тиме се он и Марко нису бавили.

Зна да је „Делта“ плаћала порез држави на време иако он лично није био задужен да води пореску политику компаније. Поново је посебно нагласио да је

он био само финансијски инвеститор и да је имао одговорност која се односила само према новцу који је унет у предузећа.

Окривљени Мило Ђурашковић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да је 2003. године на аукцији купио 70% друштвеног капитала Предузећа за путеве „Ниш“.

Поводом кредита који је ПЗП „Ниш“ узео од друштва „Hemslade“ са Кипра изјавио је да је исти био у интересу ПЗП-а „Ниш“, а одлуку су донели надлежни органи ПЗП-а. Износ кредита био 23.000.000 еура, а услови повољни. О условима, роковима, камате и самом износу кредита разговарале су техничке службе ова два привредна друштва, док је понуду добио од Мирослава Мишковића и то на састанку коме је присуствовала и директорка „Hemslade“ са Кипра. Рок враћања био 5 година, а враћање је обављено у две рате и то 2006. и 2008. године. Прва рата кредита у износу од преко 8.000.000 еура, уплаћена је 2006. године после успешне емисије друштва ПЗП „Ниш“ на тржишту хартија од вредности, док је друга рата 2008. године, враћена из средстава ПЗП-а „Ниш“ уз помоћ осталих повезаних лица која су се налазила у групи где је и матично предузеће ПЗП „Ниш“. Анексима овог уговора су мењани рокови враћања, а за смањење периода отплата кредита није било посебних разлога. Кредит „Hemslade“-у је враћан пре рока, како би се ПЗП „Ниш“ релаксирао и могао даље да се задужује код комерцијалних банака те ради стварања евентуално нових финансијских погодности.

Неновчани капитал у виду акција „Неметала“ је ПЗП „Ниш“ унео у „Шер корпорацију“ и тиме постао власник дела удела „Шер корпорације“, после извесног времена он је купио те уделе од ПЗП-а „Ниш“, и постао власник тих удела „Шера“, док је као физичко лице исплатио ПЗП „Ниш“ за вредност тих удела. Тај удео који је ПЗП „Ниш“ унео у „Шер“ јесте 49% акција друштва „Неметали“, али удео је у капиталу а не у самим акцијама с обзиром да акције остају „Шер корпорацији“, он није власник акција „Неметала“ већ је постао власник удела у „Шер корпорацији“. ПЗП „Ниш“ је од продаје овог удела добио 49.000.000. Акције „Неметала“ је ПЗП „Ниш“ унео у „Шер корпорацију“ као неновчани капитал, те он у овом правном послу није видео ништа спорно с обзиром да су и ПЗП „Ниш“ и „Шер корпорација“ у приватном власништву, да се и једно и друго правно лице налазе у консолидованом билансу, да је он већински власник и једног и другог правног лица, те да не постоји могућност штете.

Емисија акција коју је расписао ПЗП „Ниш“ је била у складу са свим законским одредбама, те је на тај начин урађена и докапитализација самог друштва, а била је испраћена од стране надлежних институција Републике Србије. Износ емисије је био око 9.000.000 еура. Инвеститор је био познат и то је било предузеће „Mera invest fund B.V.“ са Ноландских Антила. Путем ове докапитализације враћен је део кредита „Hemslade“. „Mera invest fund B.V.“ са Ноландских Антила се први пут спомиње у току преговора о расписивању емисија акција друштва ПЗП-а „Ниш“, те је он и ово предузеће посматрао као укупан „Делта“ систем. Тада је сазнао да је „Mera invest fund B.V.“ регистрован на име Марка Мишковића.

Све одлуке у овим правним пословима су биле у оквиру законом предвиђених ограничења и донете од стране органа ПЗП-а „Ниш“, док је у самим трансакцијама учествовала и брокерско-дилерска кућа „Емисио брокер“.

Конзорцијум ПЗП-а „Ниш“ и „Делта М“ је створен како би се купило 70% капитала ПЗП-а „Београд“, и јер је „Делта М“ било јако и поуздано предузеће. ПЗП „Београд“ је купљен за цену од 19.000.000 еура.

ПЗП „Ниш“ је у „Шер корпорацију“ унео 49.000 акција и то као неновчани капитал, те је он касније као физичко лице, откупио уделе ПЗП-а „Ниш“.

Мирослава Мишковића је упознао преко Марка Мишковића, и са обојицом је имао пословне односе. ПЗП „Ниш“ је имао стратегију да се прошири и на остала путарска предузећа у Републици Србији, те је имао намеру и да учествује на тендерима. Мирослав Мишковић је имао слободна новчана средства, те му се обратио како би га убедио да склопе одређени кредитни аранжман. Овај контакт са Мишковићем му је обезбедила Драгиња Ђурић која је тада била директор „Делта банке“. Висина кредита од 23.000.000 еура била је одређена практично пројекцијом друштва, односно ПЗП-а „Ниш“, а у самој одлуци Управног одбора ПЗП-а „Ниш“ коју је он потписао као председник назначено је да је намена кредита набавка домаће опреме за путну механизацију ради обезбеђења техничко-технолошких услова за наступ и извођење радова на изградњи путева, иако то није био прави разлог за узимање овог кредита. Прави разлог за узимање је била у ствари приватизација путарских предузећа и то не искључиво ПЗП-а „Београд“ иако је конзорцијум ПЗП-а „Ниш“ и „Делта М“-а створен баш ради куповине ПЗП-а „Београд“. Стварању конзорцијума претходио је састанак одржан на иницијативу ПЗП-а „Ниш“ где је руководству „Делта М“-а и то Мирославу Мишковићу и Ивани Веселиновић презентована иницијатива да се купи ПЗП „Београд“. У овом конзорцијуму ПЗП „Ниш“ је имао нешто више од 50% власништва, „Делта М“ је имао нешто преко 40%, док је одлука за овакво опредељење учешћа била заједничка. „Емисио брокер“ чији је власник „Шер корпорација“ је такође био члан конзорцијума, учествовао је из чисто пословних разлога и због слободних средстава. Износ понуде за ПЗП „Београд“ одређен је на основу процене капитала друштва и свих осталих параметара и то у Агенцији за приватизацију. Радна група дала опсег од-до, док је он одредио, без утицаја Мирослава Мишковића као власника „Делта М“-а, задњу цену. ПЗП „Ниш“ је платило укупну цену за ПЗП „Београд“, те је одмах префактурисао другим члановима конзорцијума износе, а према учешћу у самом конзорцијуму. ПЗП „Ниш“ је купио ПЗП „Београд“ из кредита који је добио од „Hemslade“.

У тренутку када су вођени разговори о куповини ПЗП-а „Београд“ није било разговора о заједничкој куповини других ПЗП-ова, а они су купљени махом из обртних средстава или из дела кредита „Hemslade“. ПЗП „Ниш“ је у овом периоду остваривао добит, али је та добит у врло малом износу исплаћивана самим акционарима.

Пета емисија акција ПЗП-а „Ниш“ издата је због стратешких и финансијских разлога, с обзиром да је ПЗП „Ниш“ приликом куповине ПЗП „Београд“, ПЗП „Врање“ и осталих ПЗП-ова имао обавезу инвестирања. ПЗП „Ниш“ је морао сопственим средствима да нађе начин да финансира и ове инвестиције и то како кроз приходе тако и кроз кредитне аранжмане, с обзиром да 2005.г., у тренутку куповине ПЗП-а „Београд“ није имао слободних финансијских средстава и није могао ни да планира када ће та средства имати. Иницијатива да се изврши докапитализација ПЗП-а „Ниш“ али са неког другог предузећа које није у саставу „Делта“ система потекла је управо из „Делте“, с

обзиром да су они ту егзистирали као финансијски инвеститори, да их није интересовао оперативни бизнис већ само добит.

Око уласка „Mera invest funda“ у ПЗП „Ниш“ водио је преговоре са Марком Мишковићем, али и са људима из „Делта“ система па и са Мирославом Мишковићем, а њему је лично било свеједно да ли преговоре води са Марком или са Мирославом. Приликом докапитализације ПЗП-а „Ниш“ био је вођен једном стратешком одлуком односно желео је максималан финансијски учинак и мањински пакет. Желео је да се распише што већа емисија акција али да не дође до ситуације да инвеститор постане већински власник. У тренутку расписивања емисије акција он је, према његовој процени био власник преко 80% ПЗП-а „Ниш“, али се тај његов проценат смањио приликом емисије, те су он лично, његова „Шер корпорације“, и мањински акционари опет били у већини, док је „Мера“ учествовала са 47,5%. Он и „Мера“ су имали договор да мањинске акционаре откупе по 50% али до реализације тог договора није дошло с обзиром да је „Шер корпорација“ откупила све акције мањинских акционара, јер се „Мера“ повукла. Није му познато са ког рачуна је новац за откуп пете емисије акција ПЗП-а „Ниш“ стигао на рачун, као ни да ли је цела сума уплаћена одједном, али му је познато да је тај новац искоришћен за враћање кредита „Hemslade“. У тренутку када „Мера“ улази кроз пету емисију акција, она преко ПЗП-а „Ниш“ практично постаје власник и осталих до тада приватизованих ПЗП-ова.

Цена од 9.000.000 еура која је формирана за 47,56% акција је формирана под капом централног регистра, односно под контролом Народне банке, а „Емисио брокер“ је радио провери код Централног регистра која се односила на вредност акција, емисије као и на остале параметре који су неопходни да би се емисија иопште расписала.

2008. године је, иако није имао стварну намеру да прода акције, одлучио да ради испитивања тржишта пусти на берзу акције ПЗП-а „Ниш“, а с обзиром да цена акција зависи од понуде и тражње у датом моменту. Ову понуду је извршио преко „Емисио брокера“ и познато му је да је те акције купио власник фирме „Електро Лозница“ Зоран Каитовић. Није му познато да ли је било и других заинтересованих физичких и правних лица за куповину акција ПЗП-а „Ниш“. Ову проверу цене акција на берзи извршио је с обзиром да је дошло до сазнања да „Мера инвест“ жели да прода своје акције, те је желео да на овај начин сазна колика би права вредност акција била уколико би „Мера“ одлучила да изађе из овог посла, а и с обзиром да је он већ имао одређене контакте и разговоре са „Штрабагом“. Једном од разговора са представником и власником „Штрабага“, поред њега присуствовао је и Мирослав Мишковић, као и Драгиња Ђурић, с тим да Мирослав Мишковић, пре овог разговора није знао да се „Штрабаг“ интересује за ПЗП „Ниш“, већ га је он лично о томе обавестио. Иницијатива за куповину ПЗП-а је потекла од „Штрабага“ и они су желели да купе минимум 70% акција.

Иако је „Мера инвест“ била једна од сувласника ПЗП-а „Ниш“ и то са око 47% акција у свом власништву, комуникација са „Мером“ је сведена на минимум, и огледала се на шестомесечне финансијске извештаје, а пре свега зато што интересовање „Мере“ је било усмерено искључиво на успех биланса и стања, а нису ни имали контролу над пословањем ПЗП-ова. „Мера“ је учествовала у доношењу одлука, имали су представника на скупштини, али нису могли да утичу на доношење одлука, те су контролу пословања ПЗП-а

„Ниш“ и осталих ПЗП-ова вршили искључиво преко биланса стања и успеха. „Мера“ није имала своје представнике у управним органима, већ је само у Скупштини постојао њихов представник и то је био Иван Смиљковић. Одлука да одустану од правно финансијског new diligence-а „Штрабака“ донета је између њега, Боре Илића и Саше Станојевића, те су о овој одлуци обавештени и Мирослав и Марко Мишковић који нису учествовали у преговорима са „Штрабагом“. Била му је позната намера „Мере“ приликом уласка у „Ниш“, а која се огледала пре свега у финансијском профиту који би „Мера“ имала од самог тог уласка, а што је њему, практично, и одговарало, с обзиром да је имао жељу да постане апсолутни власник система.

Мишковић је имао интерес да се разговор са „Штрабаком“ настави јер је видео могућност да оствари профит, међутим он није желео даље да преговара са „Штрабаком“ с обзиром да је „Штрабаг“ желео минимум 70%. Лично је сматрао да је систем у прогресији, да постоје велике могућности, и добре перспективе те је штитећи свој лични интерес започео процес са „Мером“ а који се односио на откуп „Мериног“ пакета, те је тада водио разговоре како са Марком тако и са Мирославом Мишковићем. За време док је „Мера“ била у ПЗП-у „Ниш“ периодично је имао састанке са Мирославом Мишковићем, ти састанци су били неформални, али пословне природе, и одвијали су се углавном на његову иницијативу. Мишковић се није мешао, нити је могао утицати на њега приликом доношења битних одлука и никада није био заинтересован да се у потпуности упознаје са стратешким подацима и стратешком политиком деловања ПЗП-ова. „Штрабаг“, је после уводних преговора хтео да погледа комплетну документацију из које би закључили која је иницијална цена, међутим он је одустао у једном моменту, с обзиром да је финансијско правни „њу делиценс“ био одређена обавеза. Он и Мишковић никада нису постигли договор, а који се односио на цену по којој би продали „Нибенс“.

ПЗП „Ниш“ је затворено акционарско друштво са два партнера, те је „Мера инвест“ као један од партнера могла директним уговором да другом акционару прода своје акције. Његова одлука је била да купи те акције као други акционар у „ПЗП „Ниш““. „Мера“ је имала процене вредности својих акција, те је сматрала да акције вреде више од 30.000.000 колико је он понудио за 47% акција колико је „Мера“ учествовала у ПЗП-у „Ниш“, а до цифре од 30.000.000 дошао је уз помоћ Боре Јелића и Горана Ђурковића који су радили анализе.

Познато му је да се цена акција на берзи формира путем понуде и тражње, а налог за продају 37 акција је дао „Емисио брокеру“, како би се утврдила приближна цена вредности акција, с тим што се он дубље није укључивао у ово берзанско пословање те је то препустио брокерима. Укупно је емитовано преко 200.000 акција ПЗП-а „Ниш“, али њему лично није познато да ли промет 37 акција може да се искористи као параметар за одређивање вредности. Он није дао налог „Конзиту“ да изврши процену вредности пондерисане цене акција ПЗП-а „Ниш“, те му није позната ни методологија коју је „Конзит“ користио приликом вршења процене. Из „Емисио брокера“ најчешће је комуницирао са Бошком Марковићем и Љиљаном Миловановић.

Ђурковић је испитао тржиште и презентовао заинтересованост „Уникредит банке“ за давање кредита како био он од „Мере“ откупио акције. Као обезбеђење овог кредита дате акције које су куповане овим кредитом, као и његове личне акције које су биле апсолутно неоптерећене. Није му познато

да ли, с обзиром да су остали ПЗП-ови постали солидарни јемци добијена сагласност Агенције за приватизацију, нити да ли је таква сагласност уопште била неопходна. Колико је њему познато Управни одбори су дали сагласности. Цена од 25.000.000 еура је била формирана између два партнера, а са аспекта цене капитала друштва и са аспекта њених биланса.

Његова понуда за куповину акција ПЗП „Ниш“ је гласила на 25.000.000 еура за 41% акција. По његовом мишљењу цела компанија је вредела између 200 и 250.000.000 еура, и то уз ризик наплате потраживања од ЈП „Путеви Србије“ који су у то време „Нибенс“-у као групацији дуговали око 200.000.000 еура.

Мирослав и Марко Мишковића су очекивали већу понуду од 25.000.000 евра за 41% акција ПЗП „Ниш“, али не може да се сети да ли су изашли са одређеном цифром. Не може са сигурношћу да тврди да ли је неком конкретно поменуо 100.000.000 еура, али кроз разговоре „у ваздуху“ је егзистирала та цифра. Он, у том тренутку није могао да понуди већу цифру од 25.000.000 еура за 41% акција, те је тај износ и тражио од банке.

Од почетка у преговоре са банком, а поводом давања кредита, водио је Ђурковић, али сам захтев који је поднет „UniCredit“ банци никада није видео. По његовим сазнањима Ђурковић је био упознат са проценом лондонске процењивачке куће, али му није био познат његов договор са Мишковићем а који се односи на 100.000.000 односно 75.000.000 из личних средстава и 25.000.000 из кредита. Као обезбеђење је дао своје личне неоптерећене акције, депоновану добит Предузећа за путеве „Ниш“ која му је припадала „Нибенс корпорације“, те је овај кредит обезбедио касније и личном имовином.

При самом завршетку преговора са „UniCredit“ банком он је присуствовао састанку на коме су били и Игор Петковић, Срђан Видовић као и Бане Радовановић. Банка је апликацију покренула на основу параметара који су постојали из приче односно односа са „Штрабагом“. Он не може да се сети зашто је у апликацији наведено да постоји договор између њега и Мишковића који се односи на 100.000.000 еура, од којих ће 25 бити обезбеђено из кредита банке. Овакав закључак банке је био логичан, а он се не сећа ни да је некоме дао као параметар за преговоре са банком овај податак, ниси се сећа да је он лично било коме из банке изричито ово рекао. Он и Мишковић нису имали договор који се односио на продају 41% акција за 100.000.000 еура. Не сећа се да га је неко из „UniCredit“ банке контактирао ради провере ових информација, а са „Мером инвест“ д.о.о. поводом продаје 41% акција никада није сачињаван још неки уговор. Банка је инсистирала да се дају солидарна јемства, а иницијатива да се у залогу дају акције које су у његовом власништву и у власништву „Шера“ није потекла од банке већ од „Нибенс“-а. Иницијатива о продужењу грејс периода такође је потекла од „Нибенс“-а, а с обзиром да је „Нибенс“ 2009. године почео преговоре који су се односили на реструктурирање великих кредита које је „Нибенс“ имала не само код „UniCredit“ банке.

Банка је „Нибенс“ контактирала ради испуњења уговорне обавезе која се односила на завршетак и испуњење уговорних обавеза односно уписивања залог, тј. хипотеке на имовини солидарних јемаца, али саме хипотеке на имовини солидарних јемаца нису уписане с обзиром да су дати други колатерали и то некретнине над „Ватроспремом“ и породична кућа. Банци је једино било битно да има колатерале и није захтевала одређене колатерале,

односно хипотеке на ПЗП-овима, те је избор тих нових колатерала био на „Нибенс“-у.

Не познаје Жељка Кисића из „UniCredit“ банке, али из „UniCredit“ банке познаје Радовановића с којим је више пута разговарао поводом завршних ствари које су се односиле на овај уговор, а касније и приликом разговора који су се односили на анекс.

Мирослав Мишковић није имао било какво ангажовање које се односило на добијање овог кредита, те није било ургенција са његове стране да се додели овај кредит. Марко и Мирослав Мишковић нису били упознати са уговор који је „Нибенс“ закључила са „UniCredit“ банком, као ни са јемством, односно обезбеђењем гаранција за овај кредит. Улога Дејана Јевтића приликом закључења овог уговора односила се на колатерале а није му познато ко је сачинио уговор између „Мера инвест“-а и „Нибенс корпорације“.

Овај кредит је требало да буде враћен 2014. године а отплаћивала га је „Нибенс корпорација“, а с обзиром да је она основана како би на њу био пласиран кредит. „UniCredit“ банка је крајем 2010. године блокирала све рачуне ПЗП-ова, а због пада вредности односно биланса и због њихове процене да је несигуран пласман и тражења додатних гаранција. Банка је као услов поставила давање дела средстава од „Неметала“

Зграду ПЗП-а „Београд“ која се налази у Таковској улици у Београду, ПЗП „Ниш“ је продало „Мери“ или „Мекјурену“, а да је „Шер корпорација“ потраживала од ПЗП-а „Ниш“ средства за деривате, те је на крају „Шер корпорација“ то своје потраживање од ПЗП „Ниша“ пребила, те преузела „Мером“ или „Мекјуреном“ и узела у компензацији 6,59% власништва над „Нишем“. Преговори који су се односили на пословну зграду у Таковској водили су Ристо Ристић и Живојин Петровић.

Не познаје Предрага Филиповића и Здравка Рашу, а није му познато да ли је „Шер корпорација“ имала неки пословни однос са „Мера инвестом“ у смислу позајмице и сличних послова.

Окривљени Марко Мишковић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да је Мила Ђурашковића упознао 2000. године, да му је после неколико година Мило Ђурашковић предложио да на једној од локација Мирослава Мишковића отворе бензинску пумпу те да је тако почела њихова пословна сарадња. Ту бензинску пумпу је он издао Милу Ђурашковићу а касније су његови адвокати ту пумпу унели у власништво ПЗП „Ниш“.

Преко „Mera invest funda“ који је његова фирма, у којој је он само власник, ушао је у сувласништво над путарским предузећима иако га ова грана привреде није занимала. Ђурашковић је већ био власник ПЗП „Ниш“ те да му је предложио да финансијски уђе у то предузеће како би исто остварило могућност да се даље шири. Разговоре је Ђурашковић водио највише са његовим оцем, Мирославом Мишковићем који је сматрао да идеја око уласка у ПЗП „Ниш“ није лоша. Ђурашковић и његов отац су се познавали од раније, а што се тиче самог договора између Мила Ђурашковића и његовог оца, познато му је да је требало обезбедити новац како би се фирма проширила. У конкретном случају радило се о докапитализацији и то негде око 46,7%, те је „Мера“ уплатила новчана средства за ту докапитализацију, а новац на рачун

„Мера инвест“ је стигао од његовог оца, и то у виду позајмице, али му није познато из којих средстава је дата конкретна позајмица.

Сувласнику ПЗП „Ниш“ преко „Mera investment funda“ је био до 2008. године, али између њега и Мила Ђурашковића није постојао било какав договор око самог пословања, управљања и слично. Никада није присуствовао ниједном састанку, а сам циљ његовог уласка у ПЗП „Ниш“ је био да Мило Ђурашковић развије предузеће, како би га у неком тренутку они продали страном инвеститору. Ова идеја је била позната Милу Ђурашковићу, те су и он и Мирослав Мишковић све послове везано за ПЗП „Ниш“ препуштали њему, а пре свега с обзиром да су у њега имали потпуно поверење.

Није му познато да ли „Hemslade“ кредит који је дат ПЗП-у „Ниш“ има везе са куповином 47% акција „Мере инвест“, али зна да је кредит „Hemslade“ враћен. Никада није доносио одлуке у ПЗП-у „Ниш“ нити у другим путарским предузећима, нити је икада учествовао у доношењу било каквих одлука, а само управљање и доношење одлука је било на Милу Ђурашковићу и његовим менаџерима.

Мирослав Мишковић се није бавио извештајима путарских предузећа, а њих двојица су ретко разговарали о пословању ПЗП-ова. Мило Ђурашковић је површно извештавао Мирослава о пословању и финансијама ПЗП-ова, а он лично никакав приход из добити ПЗП-ова није добио. Не сећа се да ли је он лично дао адвокату Дражићу пуномоћје, а није му познато ни да су закључивани уговори о заједничком деловању и уговор о заједничком деловању и принудној продаји између Мила Ђурашковића – „Шер корпорације“ и његове фирме – „Mere investment funda“. Добит од ПЗП-ова је била велика, али су сва та средства ишла даље у инвестиције, те су он и његов отац сматрали да ће улагана добит донети још већу финансијску корист, и то у тренутку када буду продали предузеће страном инвеститору.

Представник на Скупштини акционара ПЗП-а „Ниш“, испред његове фирме био је Иван Смиљковић, а његово задужење је било само да правно буде све по прописима. Иван Смиљковић му није подносио извештаје зато што њега то није занимало. Њега лично овај посао никада није интересовао па није имао ни представнике у Управним одборима, никада није био у просторијама било ког ПЗП-а нити познаје неког од директора наведених путарских предузећа.

„Штрабаг“ је желело да преузме комплетна путарска предузећа у Србији, преговори су били близу краја, али их је Мило Ђурашковић обавестио да он не жели да прода ПЗП „Ниш“. С обзиром да пакет који је он поседовао није био довољно велики за „Штрабаг“ Мило је понудио да откупи те његове акције. Због продаје тих акција је отворио предузеће „Мера инвест“ д.о.о. Није му познато да ли је „Штрабаг“ дао конкретну цену за сва путарска предузећа, с обзиром да није присуствовао преговорима.

Све одлуке у „Mera invest fundu“ и „Мера“ д.о.о. доносили су његови правни саветници, а стратешке одлуке је доносио његов отац. Цену за излазак „Мера инвест“ из ПЗП-а „Ниш“ утврдио је Мило Ђурашковић, а он око цена није преговарао, јер је то био посао правника и брокера.

Није му познато да ли је било трговине на берзи акцијама ПЗП-а „Ниш“, јер се тиме никада није бавио, а није му познато ни да је ПЗП „НИШ“ у свом власништву имао акције предузећа „Неметали“.

„Делта брокер“ је вршио процену акција ПЗП-а, али му није познато по чијем налогу, а он се није бавио продајом пакета акција ПЗП „Ниш“ које су припадале

„Мери инвест“ д.о.о., те не зна ни ко је одредио цену, с обзиром да су тај посао радили адвокати.

Ђурашковићаева „Нибенс корпорација“ је 41% акција купила за 25.000.000 а остало је још 6%, те је цена целог пакета била негде око 29.000.000. Од Мила Ђурашковића је чуо да „UniCredit“ банка тражи, као обезбеђење, акције, али то њега није интересовало. Није му познато да ли је постојао захтев да се конституише солидарно јемство осталих ПЗП-ова за тај кредит. Није му познато да су се Мишковић и Ђурашковић договорили да Ђурашковић исплати Мишковићу, под истим условима које је понудила „Штрабак група“ 100.000.000 еура за 41% акција ПЗП „Ниш“ те да ће Ђурашковић 75% платити из сопствених средстава, док ће преосталих 25.000.000 бити финансирано од стране „UniCredit“ банке.

Познато му је да је настао проблем са 7% акција, пошто Ђурашковић није могао да обезбеди новац за цео пакет, те је тих 7% наплатио кроз компензацију и то кроз зграду у Таковској и приликом те компензације је доста новца изгубио. Од оца и људи из пословног света сазнао је да акције које је продао вреде много више него што му је Ђурашковић понудио, али је ипак, у сарадњи са својим оцем донео одлуку да изађу из ПЗП-ова. Од новца који му је уплаћен од стране „Нибенс корпорације“ он је отплатио свој стамбени кредит, и даље улагао у филмове и у фудбал, што га је једино занимало

„Мекјурен група“ је такође његова фирма а није сигуран да ли је и правно лице „Parmidoli investment corporation“ његово. „Hemslade Trading Limited“ је фирма његовог оца, а по његовим сазнањима то је и „Hitomi financial“.

Комплетно пословање „Мера инвест“ д.о.о. је било препуштено Живојину Петровићу, који је био директор „Мера инвест“ д.о.о..

Једини захтев који је он имао према Петровићу је био да се све ради по прописима, с обзиром да је његов отац на томе инсистирао. Информације да су порези плаћени добијао је или од Живојина Петровића или адвокат Ивана. Познато му је да за књиговодство „Мере инвест“ д.о.о. задужена извесна Јадранка али њу никада није упознао. Није му познато да ли је Петровић постао директор „Мера инвест“ д.о.о. пре или након што је акције, из њему непознатог разлога, „Mera investment fund“ унела у „Мера инвест“ д.о.о. Петровић није имао контакте са Мирославом Миковићем а поводом пореза.

Окривљени Ристо Ристић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да је директор „Шер корпорације“ постао 1996. године и да је био задужен за комерцијални део рада. Није му познато на који начин је „Шер корпорација“ стекла првих 18% акција ПЗП-а „Ниш“, обзиром да се никада није мешао у власничку структуру и власничке односе, већ је само присуствовао, као представник акционара „Шер“ неким седницама Скупштине акционара ПЗП-а „Ниш“. Сваки документ који је потписао, потписао је уз претходну консултацију са правном службом или са књиговодством, те је тада консултовао или Дејана Јевтића који је правник или неког од књиговођа књиговодствене агенције „Камастра“, док се око послова који су се односили на берзу или на акције консултовао са Бошком Марковићем или Љиљаном чије презиме не зна, а који су радили у „Емисио брокеру“.

При доношењу одлука је био самосталан и никада није добијао било какав налог од било ког лица за неко поступање, већ се само пре потписивања

неких одлука и аката консултовао са стручним службама, а о својим одлукама обавештавао Ђурашковића.

Није му познато када је „Мера Инвест Фонд“ ушао у власничку структуру ПЗП-а „Ниш“, а није му познато ни како је ПЗП „Ниш“ ушао у „Шер корпорацију“. Приликом уласка ПЗП „Ниш“ у „Шер корпорацију“, ПЗП „Ниш“ је унео акције „Неметала“, те је „Шер корпорација“ на крају свих власничких трансформација постала власник 100% акција „Неметала“. Акције „Неметала“ су касније продате „Капа Нолдингу“ и то 2009. године за износ од 18.000.000 еура. Он је потписао уговор о продаји, а пре продаје је о томе разговарао са Милом Ђурашковићем. Од тих 18.000.000 еура, 10.000.000 је искоришћено за враћање кредита који је добијен од „Капа Нолдинга“ ради куповине обртних средстава. Није му познато ко је власник предузећа „Капа Нолдинг“, а ово предузеће су приликом закључивања купопродајног уговора заступали српски адвокати.

Није му познато да ли је „Фокус тим“ вршио процену улога у правима над акцијама „Неметала“ које су потом унете од стране ПЗП-а „Ниш“ у „Шер корпорацију“. „Неметали“ су након што су ушли у „Шер“ престали да буду А.Д., с обзиром да је „Шер“ постао 100%-тни власник „Неметала“. Није му познато пословање ПЗП-а „Ниш“, нити му је позната фирма „Hemslade Trade Limited“, као ни „Parmidoli Investment Corporation“.

Он је потписао сагласност да „Шер корпорација“ постане солидарни дужник заједно са осталим ПЗП-овима код „UniKredit“ банке, а ради обезбеђења кредита од 25.000.000 еура који је одобрен „Нибенс корпорацији“, те је ту сагласност потписао, с обзиром да у том тренутку није било било каквих последица за саму „Шер корпорацију“.

Није му познато зашто је основано предузеће „Нибенс корпорација“ као ни зашто је донета одлука на Скупштини акционара ПЗП „Ниш“ о затварању акционарског друштва ПЗП „Ниш“, иако је био у управном одбору овог предузећа. Он је потписао Уговор о заједничком деловању и Уговор о заједничком деловању у принудној продаји, али он у саму суштину уговора никада није улазио, нити пак, може да се сети да је 2006. године, заједно са Милом Ђурашковићем и адвокатом Илијом Дражићем који је био ту испред Мера Инвестмент Фунд Б.В., одлазио у Пети општински суд ради овере тог уговора.

Он је потписао уговор о зајму са „Мекјурен групом“, али се не сећа по ком основу је та позајмица била. Прве информације о појединим уговорима добијао је од стручних служби, а не од Мила Ђурашковића, те би он самоиницијативно ишао код њега, износио му одређене проблеме, односно своја сазнања, али не зна да ли је Мило Ђурашковић таква сазнања имао пре него што би му он то изложио. Код одлука о преношењу власништва, о куповини акција, о уговарању неких заједничких деловања и слично он је учествовао само као директор и исте одлуке је технички спроводио али је сматрао да му је дужност да о таквим пословима обавештава власника фирме односно Мила Ђурашковића. Позната му је фирма „Мера инвест“ и из те фирме комуницирао је са директором Жиком чије презиме не зна.

Никада није упознао Мирослава или Марка Мишковића, не познаје Рашо Здравка као ни Предрага Филиповића, док Зорана Каитовића познаје приватно али не зна да ли се са њим познаје и Мило Ђурашковић.

Окривљени Милутин Гашевић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да је у ПЗП „Ниш“ провео цео свој радни век, а да је у пензију отишао са места директора ПЗП „Ниш“.

На првој лицитацији која је расписана он је оформио Конзорцијум, међутим та лицитација је отказана, заказана друга, и на њој се јавио Конзорцијум на коме је победио Мило Ђурашковић, у чије име је на самој лицитацији лицитирала брокерска кућа „Емисио брокер“. На тој лицитацији ПЗП „Ниш“ је купљен за скоро 6.000.000 марака, иако је у том тренутку имао велике финансијске потешкоће. Након краћег времена у ПЗП „Ниш“ су дошли Мицко Мицковски који је иначе био члан Управног одбора, Новаковић, Ђурашковић и Петрушић, те је дошло до смене финансијског и комерцијалног директора. Све послове око ПЗП „Ниш“ преузео је Ђурашковић, али је њега ипак оставио на месту генералног директора, те је на том месту био све до 27.05.2005. године, с тим што му није познато да ли је Ђурашковић остале, који су са њим учествовали на лицитацији исплатио.

Дана 25.05.2005. године донета је одлука о кредитном задуживању ради набавке опреме и он је присуствовао том Управном одбору као и људи из стручних служби, Мило Ђурашковић, Милутиновић Љиљана као и Бошко Марковић из „Емисио брокера“. На самом Управном одбору није се разговарало о начину враћања кредита. Он је, као директор ПЗП „Ниш“, сматрајући да су одлуке које донесе Управни одбор за њега обавезујуће, дана 25.05.2005. године потписао уговор, а исти му је донео Дејан Јевтић, с тим што се он не сећа да ли је уговор претходно већ потписала друга страна. Кредит од 23.000.000 еура је по његовим сазнањима узет за сврху која је и назначена у одлуци Управног одбора, али новац заиста није био узет у ту сврху, већ да би се исплатила приватизација ПЗП „Београд“, односно да би Мишковић ушао у ПЗП-ве. Он је лично сматрао да Мишковић не треба да уђе у путарска предузећа и да није добро да за 23.000.000 добије 50% „Врања“, „Крагујевца“, „Ниш“-а, „Београд“-а и „Бачке“. Сећа се да је уговор био изузетно штур. Након потписивања овог уговора, он је практично смењен са места директора ПЗП „Ниш“, а на његово место је дошао Зоран Михаиловић, док је он, од 27.05.2005. године био председник Управног одбора ПЗП-а. Као председник Управног одбора био је равноправан са осталим члановима, односно економистима, правницима и директором предузећа.

Мило Ђурашковић је хтео да га купи ПЗП „Београд“ по сваку цену, с обзиром да је тај ПЗП имао велики промет. У Београд је поводом овог посла, ишао са Дејаном Јевтићем, Зораном Михаиловићем и Бором Јелићем, како би погледали документацију. Он је имао велико поверење у Мила Ђурашковића, али у том тренутку није имао утисак да Ђурашковић жели да купи сва путарска предузећа. ПЗП „Ниш“, у том тренутку, није испуњавао услове за куповину, те је Мило, без консултације са њим, одлучио да иде у конзорцијум. Он је имао овлашћења приликом потписивања уговора о приватизацији ПЗП-а Београд и то као представник конзорцијума, односно као представник понуђача. Сва документација је припремљена у адвокатској канцеларији Дејана Јевтића у којој је било још правника, те је Мило определио ко са коликим процентом улази у конзорцијум односно да ПЗП „Ниш“ има 51%, „Емисио“ 1%, а Мишковић 48%.

Дејана Јевтића познаје јер је прво био Милов адвокат, а касније је постао главна особа за све послове у ПЗП-ма.

Он лично није добијао налоге од „Делте“ или од „Емисио брокера“ већ само од Ђурашковића. Мило је њему и Јевтићу рекао коначну понуду за ПЗП „Београд“ и она је износила око 18-19.000.000 еура за докапитализацију, али њему није познато колика је коначна цена по којој је „Београд“ и купљен. Јевтић је имао контакте у Агенцији за приватизацију и сигурно је знао колико би цену требало повећати да би се истиснули остали понуђачи односно „Алпина“ и „Конзорцијум Миљковић“.

Посебно је нагласио да је Горан Ђурковић два пута био код Дејана Јевтића и то док су разматрали тендерске услове како би помогао Милу око тендера. Након завршеног тендера Горан се појавио као запослен у ПЗП-у „Београд“, а њега као председника Управног одбора је контактирао Миодраг Ђорђевић из Агенције за приватизацију, зато што је утврдио да постоји сукоб интереса, те је он о том разговору обавестио Ђурашковића, а по његовим сазнањима Горан Ђурковић је касније постао запослен у „Нибенс“-у.

Није му познато у ком проценту су акције „Нематала“ биле у власништву „Ниш“-а, али му је познато да су пренете у „Шер“ након одлуке Управног одбора на којој је и он био, али се противио тој одлуци. Не зна по којој цени су продате акције али седници на којој је тако одлучено био је присутан Бошко Марковић, који је иначе брокер, као и правници који су га убеђивали да је продаја акција исправна одлука те је и он гласао за ту одлуку, али тек на другој седници. По његовим сазнањима није вршена процена вредности акција. Све што се односило на пословање и саме акције водили су Јевтић и брокери, а по налозима Ђурашковића.

Скупштину на којој је одлучивано о акцијама, тј. докапитализацији је водио Јевтић, а одлука је донета да би у ПЗП „Ниш“ ушао свеж капитал. Акције су биле намењене познатом купцу, односно Мишковићу. Није му познато да је вршена процена вредности акција.

Од како је ПЗП „Ниш“ приватизован задужења су измиривна, али ПЗП „Ниш“ није могао да из послова враћа задужења, јер су камате биле велике, па су узимана додатна задужења да би се измирила та дуговања, а и држава је доста дуговала самим ПЗП-ма. Посебно је нагласио да ПЗП „Ниш“ није могао сам да финансира кредит и приватизацију осталих ПЗП-ва. Одлуке о кредитним задужењима је правио Горан Ђурковић јер је он комуницирао са банкама. Док је био директор ПЗП-а „Ниш“ потписао је сагласност на основу које је „Ниш“ приступио дугу који је Мило имао према „АИК“ банци, и лично га је више пута опомињао како би Мило испунио своју обавезу.

Мирослава Мишковића је видео два пута, али га никада није видео у ПЗП „Ниш“, оба пута је био у друштву Мила Ђурашковића и њих двојица су били у добрим односима. Мишковић никада ништа директно није сигерисао ПЗП-у „Ниш“ већ само Ђурашковићу. Марка Мишковића нико није ни помињао, ни видео. Мишковић је желео да све прода Русима који су гледали документацију који су понудили и цену од 200.000.000 еура, али је Мило био против иако га је он саветовао да прода свој део. Мило Ђурашковић му је, након што су Руси погледали документацију саопштио да ће купити Мишковићев део, али му није рекао за који износ. Није му познато ни да ли је исплатио Мишковића.

Познаје Зорана Каитовића, а зна да је Слободан Каитовић адвокат и упознао га је преко Мила, те му је познато и да је он био у Управном одбору „Бачка пута“.

Суноврат ПЗП-ва је почео када је дошло до репрограма. Послови су почели да нестају, а прво је „UniCredit“ банка блокирала ПЗП-ве. У време тих блокада он је водио и разговоре са тадашњим премијером Србије. На састанак са премијером Цветковићем, Мркоњићем, Татјаном Спаројевић, Цветковићем из Агенције, дошли су он, Обровић и Соња, те је тада председник Владе рекао да ће Влада помоћи путарима да опстану. Након неког времена, раскинуте су приватизације, а „Врање“, „Ниш“ и „Крагујевац“ су отишли у стечај.

ПЗП „Врање“, „Ниш“ и „Крагујевац“, нису морали имати дозволу Агенције за приватизацију да би оптеретили своју имовину, међутим остали ПЗП-ви, који су били солидарни дужници за кредит од 25.000.000 нису имали дозволу Агенције за приватизацију, али су имали одлуке Управних одбора које су практично биле изнуђене. Није му познато на шта су паре потрошене, али зна да дуг није враћен.

Ђурашковић је испуњавао услове за куповину ПЗП-а „Ниш“ и испуњавао је инвестиционе обавезе, али му није познато из којих извора је то чинио. Посебно је нагласио да ПЗП-ви, са својим капиталом, и својим пословима, нису могли да враћају дуг „Нибенс“-у. Није му познато да су акције „Неметала“ продате „Капа холдингу“.

Није му познато да ли је исплаћивана дивиденда Милу или „Мери“, као ни да ли су закључивани анекси уговора о финансијском кредиту, јер у доношењу тих одлука није учествовао. Сматра да није постојао неки посебан интерес „Ниш“-а да купи зграду у Београду, у Таковској улици.

Окривљени Зоран Михајловић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је навео да је после вишегодишњег рада у иностранству, упознао Мила Ђурашковића, који му је након шест месеци од познанства понудио посао у ПЗП-у Ниш те је он 2004. године почео да ради у ПЗП-у „Ниш“, и у почетку је помагао Гашевићу око вођења фирме.

Било му је познато да Ђурашковић жели да прошири пословање ПЗП-а Ниш, с обзиром да је од њега тражио да у фирму доведе стручне људе који познају грађевину, машинство, електроинжињерство и слично. Гашевић је Милу био јако битан, те није одмах ступио на његово место. Он је, иако је директор био Гашевић у фирми правио своју инфраструктуру.

Стратешке одлуке у фирми је доносио Мило Ђурашковић, а Гашевић је тражио послове и активирао директоре фондова или дирекција мањих градова као што су Сврљиг, Алексинац, Пирот, Димитровград, како би им радили пројекте. Он лично са кредитима и позајмицама није имао никакве везе док су кредити и позајмице били на подношљивом нивоу а Гашевић се трудио да свим тим руководи. Временом, све битне одлуке је доносио искључиво Ђурашковић. Гашевић је био задужен за маркетинг целог система. Није му познато која је тачно функција била Гашевићева, да ли је био секретар друштва, председник Управног одбора или слично, али је исти био уважаван и био најсупростављенији власнику поводом свих битних питања за ПЗП Ниш, те је он у пролеће 2005. постао генерални директор ПЗП-а „Ниш“.

Гашевић је заговарао тактику приватизације три „Јужне фирме“, да се фирма тако практично огради и не иде даље, док је Ђурашковић имао став да треба купити ПЗП Београд. Гашевић је сматрао да је то још једна мука више, а он се питао само одакле ће се набавити паре за ту куповину. Дошао до сазнања да Ђурашковић планира да узме кредит, а он је лично сматрао да уколико „Делта“ улази у целу причу све може испасти добро. Од Ђурашковића је сазнао да ће у овај посао ући Мишковићев „Немсладе“, а такође је сазнао и да је кредит био потребан да би се проширила даља приватизација, те да је неопходно купити ПЗП „Београд“ како би ПЗП Ниш постао лидер. Условне кредите је договарао Мило Ђурашковић.

Он је био укључен у приватизацију ПЗП Београд, а његов део посла је био да дође у Београд, да види шта ПЗП Београд има, какви су ресурси и слично, а Ђурашковић је дао задатке њему, Јевтићу и Бори Јелићу. Јевтић је посматрао некретнине, Бора Јелића билансе, а он машине, путне базе и слично. Исти посао су њих тројица обављали и за ПЗП „Врање“, ПЗП „Војводина пут“ и ПЗП „Крагујевац“. На крају се коначним уговорима о приватизацији највише бавио Јевтић.

Није му познато како је Ђурашковић обезбедио средства за куповину „Београда“, „Врања“, „Војводина пута“ и „Крагујевца“.

По његовом мишљењу уз реализацију какву су имали, ПЗП „Ниш“ је могао у петогодишњем периоду да изсервисира „Врање“ и „Крагујевац“, и то са њиховим подизањем и њиховим личним реализацијама, али даља реализација би већ представљала велико оптерећење.

Не зна да ли би ПЗП „Ниш“ могао сам да сервисира кредит од 23.000.000 еура ка „Hemsled-u“, али је одлука о узимању кредита ипак донета, с обзиром да је Ђурашковић образлагао да ће фирма као лидер имати много посла, те да ће „Нибенс“ постати предузеће број један у Србији. Новац добијен од „Hemsled-a“ је потрошен наменски, иако у самој одлуци УО пише да ће се цео износ кредита искористити у циљу повећања тржишног удела у путној привреди Србије, набавку домаће опреме за путну механизацију, ради обезбеђивања техничко-технолошких услова за наступ како на домаћем и иностраном тржишту. Кредит од 23.000.000 еура је враћен, али му није познато из којих средстава.

Не зна појединости које се односе на формирање Конзорцијума ради куповине ПЗП „Београд“, али му је познато да је ПЗП „Ниш“ био члан. У Конзорцијуму поред ПЗП-а „Ниш“ били су „Емисио брокер“ и „Делта М“, али њему није познато у ком проценту су били чланови. Није му познат ни разлог за закључивање више анекса, које је он лично потписао и то у „Емисио брокеру“, а дубље се није ни укључивао у тај део посла, с обзиром да је знао да је „Емисио брокер“ Ђурашковићева брокерска кућа. Ђурковић је био Милов финансијски консултант, а Љиљана Миловановић, која је такође била у „Емисио брокеру“ била је стално у надзорном одбору ПЗП-а „Ниш“ како би контролисала пословање. Из „Емисио брокера“ познаје Катарину Церовић и Бошка Марковића те је са њих двоје, као и са Љиљаном Миловановић највише комуницирао о берзанском пословању.

Он је као директор радио са запосленима који су задужени за право, финансије, као и брокерску кућу, те му ништа није познато о дистрибуцији пете емисије хартија од вредности ПЗП-а „Ниш“. Скуштинске одлуке је углавном припремао Дејан Јевтић, са Љиљаном Горановић а саме одлуке се не сећа, с

обзиром да је то био Гашевићев део посла, иако Гашевић више није био директор. Он је потписао налог да се акције продају, али му није познато како је дошло до формирања цене. Неко из правне службе му је рекао да то потише, а правној служби је налог дао Мило Ђурашковић. Нису му познате последице те продаје, осим да се променила власничка структура у ПЗП-у „Ниш“. Једини коме је он био одговоран као директор је био Мило Ђурашковић.

У периоду када је он био директор ПЗП-а „Ниш“ и то до краја 2008. године ПЗП „Ниш“ је остваривао добит, али му није познато да ли је иста распоређивана акционарима.

Марка и Мирослава Мишковића је упознао на годишњим скуповима и познато му је да су били акционари ПЗП „Ниш“. Мирослав Мишковић се није мешао у пословање, а Марко апсолутно никакве везе није имао са ПЗП „Ниш“. Једини који је имао контакт са Мишковићима је био Ђурашковић.

Депонован потпис су имали он, Гашевић, Богољуб Николић а самом прерасподелом или расподелом средстава са рачуна ПЗП „Ниш“ се он није бавио, већ су се тиме бавили Ђурашковић и Гашевић као и Богољуб Николић. Коначну одлуку о расподели би увек доносио Ђурашковић. ПЗП „Ниш“ је имао пуно аранжамана са банкама, а све те аранжмане је одобравао Управни одбор који је доносио одлуку на основу текста банкарског уговора који би сачињавала сама банка.

У самој расподели послова у ПЗП-у „Ниш“, о петој емисији хартија од вредности, о броју акција, њиховој вредности, као и о проналажењу инвеститора односно познатог купца једино је Мило Ђурашковић могао да донесе одлуку, а „Емисију брокер“ је имао своју улогу само уколико би му Ђурашковић давао одређени задатак. Није му познато за коју намену су била прикупљена средства од издавања хартија од вредности кроз пету емисију, а не сећа се да ли је подносио Комисији за хартије од вредности захтев за дистрибуцију хартија од вредности. Такође није му познато за коју су намену искоришћена средства.

Није му познат „Фокус тим ревизија“, нити му је познато да је рађена процена вредности акција „Неметала“ од стране Рашо Здравка, кога он не познаје. Налог за ову процену је могао дати само Ђурашковић. Није му познато зашто је ПЗП „Ниш“ приступио као уделичар у „Шер корпорацију“ уносећи акције „Неметала“, али му је познато да је Гашевић поводом тога негодовао, а да је Ђурашковић објашњавао да су све ово његове фирме. Не сећа се да је 15.05.2006. године потписао, али се сећа да му је објашњено да су обе фирме Ђурашковићеве и да једноставно он акције из једне његове фирме може да пребаци у другу. Не сећа се ни потписивања Уговора о преносу оснивачких права од 07.09.2006. године као ни Скупштине која је одржана 13.09. исте године, како би донела одлуку о већ потписаном уговору.

Када је поступао као директор ПЗП „Ниш“ имао је одређену самосталност која се тицала технике посла, тендера, наступа, награђивања и слично, али за доношење битних одлука није имао самосталност, већ је одлуке потписивао по налогу Ђурашковића. Сви уговори су ишли преко секретара друштва Љиљане Горановић која је по занимању правник, па је пракса била да сваки акт иде код ње па на Управни одбор.

Није му била позната продајна цена акција ПЗП-а „Ниш“, с обзиром да је то било у делокругу рада „Емисио брокера“, али њему није познато на који начин су они радили, од кога су добијали налоге и како су вршили трансакције.

Познато му је да је ПЗП „Ниш“ имао капитални губитак, те да је због тога дошло до кулминације сукоба између Гашевића и Ђурашковића, те Гашевић категорички није хтео да изгласа одлуку која се односила на „Неметале“. Пре 13.09., а пре потписивања уговора била је још једна седница, на којој је Гашевић опет био категоричан и одбијао да потпише, али су га касније, људи из „Емисио брокера“ убедили да је ипак могуће на овај начин вршити пренос акција, док је Бора Јелић тврдио да неће бити капиталног губитка, те је након тога и Гашевић гласао за доношење овакве одлуке.

Он је саветовао Ђурашковића да свој удео у фирми прода „Штрабагу“, али га Ђурашковић није послушао.

На колегијумима „Нибенса“ били су сви директори фирми које су пословале у саставу „Нибенса“ те се на тим колегијумима расправљало о некој одређеној теми која је у том тренутку била актуелна, а односила се на сам рад предузећа, док се у другом делу колегијума расправљало о приходима и расходима сваке фирме у систему „Нибенс“, а Ђурашковић је тада одлучивао на који начин ће средства из једне фирме пребацити у другу, а његове одлуке је спроводила аналитика. С обзиром да је Ђурашковић водио главну реч, остали чланови колегијума нису имали утицаја на одлуке које је Ђурашковић доносио, а које су се односиле на евентуална задуживања. На једном од тих колегијумима било је речи и о кредиту од 23.000.000 и о истом је Ђурашковић обавестио све присутне на колегијуму. Сваки ПЗП је имао своју локалну визуру, а све у глобалу је гледао Мило Ђурашковић, те је он директорима ПЗП-ова говорио како ће помоћу кредита наставити пословање.

Није му познато да ли су ове стратешке одлуке биле формализоване, с обзиром да је то био посао Дејана Јевтића, с обзиром да је он, што се правничке стране тиче, био главни.

Станојевић Александар је био бивши директор „Бачка пута“, а у „Нибенсу“ је био задужен за развој и техничку припрему, Бора Јелић је био задужен за економске ствари, Дејан Јевтић за правне, а Ђурковић и Мило су били задужени за финансијске аранжмане. Након његовог одласка из ПЗП-а „Ниш“, у „Партизански пут“ 2008. године, његову улогу и место је преузео Јовица Стефановић који је иначе био главни инжењер оперативе.

Дејан Јевтић је учествовао у сачињавању свих одлука, уговора, аката, или јер пак давао инструкције како да се поједини акт изради а његов однос са Милом је био изузетно близак, јер је Јевтић најбоље знао шта Ђурашковић планира и шта жели. Не зна да ли су Мирослав и Марко Мишковић посредно или непосредно утицали на доношење одлука у ПЗП-у Ниш, јер такву врсту информација није добио од Мила Ђурашковића. Познаје Ристу Ристића, а његова самосталност као директора „Шер корпорације“ била је јако мала, он је био човек од поверења Мила Ђурашковића који је извршавао Милове налоге, док ни на који начин није могао утицати на Милове одлуке. Милутин Гашевић се јако трудио да утиче на Милове одлуке и да га, практично, укочи, те се он, приликом доношења одлука у Управним одборима увек руководио његовим ставом, јер је човек био инжењер, и био је у блиском контакту са Љиљаном Горановић која је била правник. Зорана Каитовића је видео два пута у животу и не сматра га битним, а Здравка Раша и Предрага Филиповића никада није видео. Није му позната проценитељска агенција „Конзит“.

Познато му је да је ПЗП Ниш дуговао „Шеру“.

Зграду у Таковској број 10 Мило је желео да прода, а оваквој одлуци Гашевић се противио, инсистирајући да се изврши процена од стране судског вештака те је тако и урађено. По његовим сазнањима паре су потрошене на потраживања обавезе према држави, разне порезе и слично, а не за оживљавање „Партизанског пута“. Никада није чуо за „Меркјурен групу“, а по његовом сећању рађене су одређене компензације.

Окривљени Дејан Јевтић је негирајући извршење кривичног дела које му је стављено на терет изјавио да је поступао искључиво као пуномоћник и по налогу и овлашћењима својих странака, да је тако и гласао на Скупштинама на којима је био као пуномоћник неке од страна.

Прву пословну сарадњу са Ђурашковићем имао је 2000. или 2001. године, када је Ђурашковић продавао пумпу, затим су наставили сарадњу и то тако што је 2005. године, када се преговарало са Агенцијом за приватизацију а поводом ПЗП „Ниш“, коментарисао приватизациони уговор. Њихова сарадња се наставила и када је реч о приватизацији осталих фирми. Није му познато из којих средстава је Ђурашковић желео да изврши приватизацију фирми, али је имао сазнања да је у питању био кредит, те да је ПЗП „Ниш“ имао одређена финансијска средства и да се тим финансијским средствима измирио ПЗП „Врање“ као и да се кренуло у обавезне инвестиције.

Све одлуке које је Ђурашковић доносио биле су искључиво његове, а он у доношење одлука није био укључен, осим када је реч о правном делокругу послова код самих приватизација.

„Hemslade“, чији је власник Мишковић, је позајмио новац ПЗП-у „Ниш“, међутим, тада није знао ни колики износ је у питању, ни за коју је намену новац позајмљен, а ни како су та средства исплаћивана. Сама садржина уговора са „Hemslade“-ом била је у његовом делу посла, али и у делокругу посла Љиљане Горановић која је била правник у ПЗП „Ниш“. Коначну одлуку о формирању цене и обавезне инвестиције доносио је искључиво Мило Ђурашковић. Није му познато у ком периоду је био у Управном одбору ПЗП-а „Ниш“, те не зна ни да ли је у Управном одбору донета одлука о кредитном задужењу, односно о одобравању кредитног задужења од инвеститора из иностранства. Познато му је да су потписивани анекси са „Немсладе“-ом, али детаље истих не зна.

Уговоре у ПЗП-у „Ниш“ је сачињавала Љиљана Горановић заједно са осталим правницима ПЗП-а „Ниш“. Не зна ко је сачињавао уговоре који су се односили на пренос удела и пренос акција, или саму продају акција или продају удела. Био је члан Управних одбора у ПЗП-овима, али не може да се сети седница на којима су доношене одлуке које су се односиле на преношење акција односно преношење удела. Уговоре о заједничком деловању и само сачињавање Уговора о заједничком деловању, као и Уговора о заједничком деловању у принудној продаји из 2006. године између Мила Ђурашковића, „Шер корпорације“ и „Мере инвест“ су радили брокери, а њему је познато да је „Мера“ у неком моменту ушла као акционар ПЗП-а Ниш и то са 47% или 48%. Није му познато колико је по основу власништва на тим акцијама „Мера инвест“ остварила добит.

Није присуствовао Скупштини акционара ПЗП „Ниш“ на којој је донета одлука о дистрибуцији пете емисије хартија од вредности, па је тек накнадно сазнао да је „Мера инвест“ ушла као акционар у ПЗП „Ниш“. Ту информацију је добио директно од Ђурашковића, а да је „Мера инвест“, преко фирме

„Parmidoli“, власништво Марка Мишковића сазнао је на основу легитимационих докумената и „UniCredit“ банци, тек када је Живојин Петровић, директор „Мере инвеста“, „UniCredit“ банци доставио документацију.

Зорана Каитовића познаје, с обзиром да је често долазио у „Нибенс“. Каитовић је у одређеном моменту постао акционар ПЗП „Ниш“ али му није познато на који начин је он то постао, те да ли је и на који начин трговао акцијама. Такође није му познато да ли је на Скупштини акционара ПЗП „Ниш“ на којој је одбијена понуда „Мере“ био присутан и Зоран Каитовић. Зоран Каитовић је поседовао мали број акција ПЗП-а „Ниш“, али му није познато када од када.

Он је присуствовао великом броју Скупштина, а тада је имао и овлашћења да гласа. Инструкције о гласању је добијао од свог властодавца те је истог обавештавао након завршетка Скупштине. Није му познато по чијем пуномоћју је био председник Скупштине акционара 10.07.2008. године.

Поред ПЗП „Ниш“ у куповини ПЗП „Београд“ учествовали су „Емисио брокер“ и „Делта М“. Он је учествовао у сачињавању уговора о Конзорцијуму између ових правних лица. Однос учешћа правних лица у Конзорцијуму је накнадно анексом смањен по налогу Ђурашковића. Поводом самог уговора о Конзорцијуму имао је контакт са правном службом „Делта М“-а али и са Катарином Церовић из „Емисио брокера“. Сам уговор о Конзорцијуму је сачинила његова канцеларија, а није му познато са коликим износом сваки од чланова Конзорцијума учествује у купопродајној цени. Наведени уговор је био у складу са налогом Агенције за приватизацију и дафтовима и ту није било пуно простора за преговарање. Ђурковић, који је био задужен за економски део посла, није га саветовао на који начин да определи понуду приликом преговора на којима је учествовала комисија од пет чланова, као и људи запослени у Агенцији.

Није му познато како су пренети удели у виду акција „Неметала“ из ПЗП „Ниш“ у „Шер корпорацију“. Не зна да ли је 2006. године „Шер корпорација“, била његов клијент. Није му познато да је Здравко Рашо вршио процену вредности акција „Неметала“, али му је познато да је Рашо радио као ревизор ПЗП-а „Београд“.

Био је на једном од састанака који се одржавао у згради „Делте“ где су представници „Делте“ изразили жељу да потпишу писмо о намерама, а како би се цела „Нибенс корпорација“ продала „Штрабагу“, али је Ђурашковић био против тога.

„Мера инвест“ је у ПЗП-у „Ниш“ била до продаје 41% акција „Нибенс корпорацији“. Кредит од „UniCredit“ банке узет је ради куповине ових акција, а око самих услова кредита преговарао је Ђурковић, док је Ђурашковић, као власник, донео одлуку о куповини тих акција. Никада није присуствовао било каквим преговорима и договорима између Мишковића и Ђурашковића који су се односили на купопродају пакета акција ПЗП „Ниш“, нити је учествовао у договарању услова под којима ће бити одобрен кредит „UniCredit“ банке. Наведени уговор он је потписао само као прокуриста „Нибенс корпорације“. Средства добијена овим кредитом била су намењена куповини акција од „Мера инвеста“, а „UniCredit“ банка је одобрила кредит од 25.000.000 евра коме су обезбеђење биле акције ПЗП-а „Ниш“. Наведеном уговору, као солидарни дужници, приступили су ПЗП-ови, а није му познато да ли је постојала одлука Агенције за приватизацију за такво задуживање, нити да ли је иста била

неопходна. Управни одбор ПЗП „Ниш“, у време када је председник Управног одбора био Милутин Гашевић, донео је одлуку да и остали ПЗП-ови солидарно дају јемства, а с обзиром да је банка тражила да се испоштује тај део процедуре, те је тражила постојање солидарних јемаца. Није било потребе да „Мера инвест“ и „Шер корпорација“ као акционари знају за овакву одлуку Управног одбора. Он лично није преговарао нити одређивао услове уговора о кредиту, али је банка на основу бизнис плана групације и консолидованог биланса проценила да је могуће вратити тај кредит. Он лично, „Уникредит банци“ није достављао документацију која се односи на залогу над акцијама, већ су то радиле брокерске куће.

Није му познато која је вредност акција ПЗП „Ниш“ била на берзи у том тренутку, али му је познато да је била рађена процена вредности акција. Посао који се односио на акције радио је „Емисио брокер“ као корпоративни агент ПЗП „Ниш“.

С обзиром да у периоду када је „UniCredit“ банка одобравала овај кредит није имао контакте са Мирославом Мишковићем, све информације је добијао од Мила Ђурашковића с којим је био у контакту. Од Ђурашковића је сазнао да мањински партнер Мишковић има нереалне аспирације с обзиром да није имао процену стања фирми, те је било неопходно урадити „финансијски дилиџенс“ да би било који посао могао да се реализује.

Цена од 25 милиона евра за 41% акција ПЗП „Ниш“ одређена је пре дела посла који је био његов, а цена му је била позната и пре него што је кредит одобрен. Финансијски аспект је радио Ђурковић уз Ђурашковићево овлашћење, с обзиром да је то и био Ђурковићев посао, те је он комуницирао са банком и достављао јој тражену документацију. По његовим сазнањима Марко и Мирослав Мишковић нису били упознати са чињеницом шта ће банка тражити и шта ће „Нибенс корпорација“ дати као обезбеђење кредита од 25.000.000 евра. Приликом куповине 41% акција није било довољно новца да би се купило и преосталих 6% акција, банка је одобрила кредит од 25.000.000 евра за куповину 41% и ту је стављена тачка. Није му познато да ли је у том моменту постојало неко кашњење према „UniCredit“ банци.

Није му познато да је од банке тражен кредит у већем износу нити су му познати детаљи преговора односно разговора између Мила Ђурашковића и Мирослава Мишковића. Сам уговор о куповини акција који је закључен између „Нибенс корпорације“ и „Мере инвест“ сачинили су брокери, а с обзиром да је у конкретном случају реч о специфичној материји. Није му познато ко је одредио елементе уговора јер у договарању тих елемената није учествовао, већ је уговор само потписао као прокуриста „Нибенс корпорације“.

Његово учешће у послу који се односи на кредит почело је након уговарања свих услова уговора о кредиту с обзиром да се исти могао сматрати уговором по приступу, а његови послови се тичу оснивања „Нибенс корпорације“ која је основана по налогу банке, те се његов посао односио и на унос акција Ђурашковића као и унос акција из куповине до 51% како би се конституисали колатерали.

Кредит је проглашен доспелим 2010. године иако су 2009. дати одређени колатерали и то „Ватроспрем“ и једна хала, а дугу су приступили, као јемци, Мило Ђурашковић и „Шер корпорација“.

Преговоре са банком, а који су се односили на грејс период водио је искључиво Ђурковић. Банка је очекивала да се окончају приватизације, те да се покрије кредит непокретностима, али то се није десило.

Није му познато да ли се банка, након што је истекао рок приватизације, а пре него што је прогласила кредит доспелим обраћала ПЗП-овима, али му је познато да је банка имала комуникацију са Ђурковићем као и са Дејаном Симићем који је био задужен за потписивање тог „стен стила“ и финансијско реструктурирање. Комуникацију су имали и са Душаном Маџир Пајићем који је био консултант, али му није познато да ли се банка њима обраћала поводом испуњења обавеза које су се односиле на колатерале.

Он је комуницирао са Срђаном Видовићем, а могуће је да је комуницирао и са Иваном Рајковић, од које је добијао инструкције. Оснивање „Нибенс корпорације“ је заправо конструкција и замисао банке, а ни Марко ни Мирослав нису имали било каквих сазнања у вези са тим, док је Мило Ђурашковић о томе био обавештен. Замисао банке је била да се отвори нова фирма како би Ђурашковић све своје акције ставио у њу, те у коју ће накнадно доћи и акције ПЗП „Ниш“ које ће бити откупљене од „Мере инвест“. Он је основао „Нибенс корпорацију“, извршио унос Ђурашковићевих акција као и унос акција које су купљене у првој фази.

„Нибенс корпорација“ је основана 2008. године, а да би Ђурашковић на једном месту концентрисао своје постојеће акције, стекао акције других акционара, као и акције које би купио од „Мере инвест“. Акције су унете и заложене у „Уникредит банци“ како би се сконцентрисала добит на основу које би се измиривао кредит. Он је био прокуриста и „Нибенс корпорације“ и потписао је уговор о кредиту у коме су се већ налазили дефинисани услови, те је он поступао као техничко лице.

Он ништа женској особи из сектора Срђана Видовића није достављао од документације, а у директној комуникацији са банком је био искључиво Ђурковић као и финансијске службе које су поступале по његовим налозима. Чињеница која је наведена у апликацији а која се односи на понуду „Штрабага“ од 250.000.000 еура, и Ђурашковићеву намеру да 100.000.000 еура исплати за 41% акција ПЗП „Ниш“ и то 25.000.000 из кредита, а 75.000.000 из сопствених средстава је, по његовом мишљењу, пројекција банке, с обзиром да „Штрабагу“ никада није презентована расположива документација. „Штрабаг“ никада није урадио ни финансијски, а ни правни део „дилиџенс система“, те су постојала само хипотетичка нагађања вредности. Он никада није добио било какав егзактан податак који се односио на одређену цену.

Није му познато да ли је учествовао у сачињавању уговора о куповини зграде у Таковској број 6 између ПЗП „Ниш“ и „Меркјурен групе“, али је потписао судско поравнање као пуномоћник „Шер“-а.

Окривљени Здравко Рашо је негирајући извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да му је брокерска кућа „Емисио брокер“ дала задатак да изврши процену вредности неновчаног улога акција „Неметала“ које су биле у власништву ПЗП-а „Ниш“, а ради уписа у капитал „Шер корпорације“.

Он је ту процену извршио по номиналној вредности акција иако је тада у књиговодственој вредности вредност акција била већа. Процену је радио по номиналној вредности, с обзиром да је у конкретном случају било речи о упису

неновчаног улога у капитал друштва, те је у завршном закључку процене назначио да ће ПЗП „Ниш“, уколико се његова процена упише, имати капитални губитак од око 150.000.000. Акције „Неметала“ су биле власништво ПЗП-а „Ниш“, и оне су уписане у номиналној вредности код „Шер корпорације“. Из „Емисио брокера“, чији је иначе ревизор, контактирао га је Бошко, а познато му је да су Љиља, Бошко и Катарина били власници „Емисио брокера“. „Емисио брокер“ је имао све финансијске извештаје, с обзиром да је био корпоративни агент и ПЗП-а „Ниша“ и „Шер корпорације“. „Емисио брокер“ је био корпоративни агент и „Нибенс групе“, а власник „Нибенс групе“ је био Мило Ђурашковић. Директну сарадњу са ПЗП-ом „Ниш“ није имао.

Процена је била рађена за упис права у „Шер корпорацији“ чији је власник Ђурашковић, али му није познато да ли су у тренутку процене у „Шеру“ постојале акције „Неметала“. Претпоставља да је у тренутку процене знао чији је ПЗП „Ниш“.

Било му је познато да је наручилац ПЗП „Ниш“, али ни са ким из ПЗП-а „Ниш“ није контактирао. Он је добио усмени налог да процени вредност акција, а био му је познат циљ процене и намена извештаја, односно да ће се исти искористити ради повећања капитала „Шер корпорације“.

Он је сачинио извештај о процени улога у правима Предузећа за путеве „Ниш“, а у сврху обезбеђења документације за упис повећања основног капитала Предузећа за спољну и унутрашњу трговину „Шер корпорација“ и то уношењем улога у правима.

Приликом процене имао је податак да се у задњих 3-6 месеци трговало са једном до две акције, а цена тих акција на берзи била је већа од књиговодствене и то два до три пута већа, а била је већа и у односу и на ону цену по којој је он проценио акцију. У пракси се дешава да цена на берзи буде једнака номиналној вредности. Није му познато коју су цену достигле акције на берзи, а по његовом сећању цена је била између две и три хиљаде динара. Не сећа се да ли је у периоду 2003., 2004. и 2005. било трговине на берзи акцијама „Неметала“

Акције „Неметала“ су и даље биле у власништву ПЗП-а „Ниша“ иако су унете у „Шер“. Није било могуће да ПЗП „Ниш“ пренесе своје акције на неког другог члана корпорације, а да ПЗП „Ниш“ изађе из „Шера“. Међутим, могуће је било да ПЗП „Ниш“ свој удео пренесе на другог члана, а он је процену вршио ради уношења улога који је могао да се састоји из већег броја акција.

Приликом вршења процене вредности акција може се користити тржишни, књиговодствени или номинални метод, а он се за номинални метод одлучио с обзиром да се процена односила на капитал друштва. Проценитељ је слободан да сам изабере метод по којој ће радити процену, с тим што се увек полази од књиговодствене вредности. Реална вредност акција је у ствари реална цена по којој се она може продати на берзи. Књиговодствена вредност акција је у ствари вредност по којој су оне први пут купљене, а даље је цена могла да пада или да расте у зависности од ефеката на берзи. Процену је урадио по номиналној вредности сматрајући да ће ПЗП „Ниш“ у неком тренутку у будућности остварити капитални добитак. Метод тржишне вредности приликом ове процене није користио као основни метод, а извештај је доставио „Емисио брокеру“, с тим што не зна да ли му је за сачињавање тог извештаја и плаћено.

Могуће је било и утврдити реалну вредност и да по тој реалној вредности акције ПЗП-а „Ниша“ буду унете као основни капитал у „Шер корпорацију“.

Капитални губитак се не би остварио у случају да је користио књиговодствени метод за процену. Његова процена јесте била испод књиговодствене вредности, с тим да је он у самом извештају навео да ће доћи до капиталног губитка. Није желео да користи књиговодствену вредност приликом израде овог извештаја и о томе је обавестио Бошковића из „Емисио брокера“ који се није бунио. Нико није наручио тачно одређену вредност акција, а није му познато да ли је његова процена касније и искоришћена. ПЗП „Ниш“ је могао независно од његове процене да унесе акције по некој другој вредности.

Није му познато да ли је касније трговано овим акцијама на берзи.

Никада није упознао Мирослава и Марка Мишковића, Мила Ђурашковића, као ни остале окривљене.

Окривљени Предраг Филиповић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да је 2008. године био овлашћено лице у „Делта брокеру“. У вези пословања „Mera invest funda“ је искључиво комуницирао са канцеларијом са Кипра и то са Татјаном Јеронимидес са којом се технички договарао о спровођењу појединих послова из брокерског домена. „Делта брокер“ је основан 100% од „Делта риал стејта“, чији је власник био „Hemslade“, те је он хијерархијски комуницирао са Татјаном Јеронимидес. До 2009. године био је на месту директора „Делта брокера“, а од 2009. године до 2011. године је био директор „Делта инвестмента“ који је био зависно друштво „Делта брокера“. Тренутно је запослен у „Универзал банци“.

У септембру месецу 2008. године Татјана Јеронимидес га је контактирала и захтевала од њега да пронађе проценитељску кућу која би извршила процену вредности акција ПЗП „Ниш“. Он је контактирао Гордану Благојевић из „Конзита“ како би утврдио да ли „Конзит“ ради овакве врсте процена, те је јој је том приликом саопштио да процену тражи „Мера инвест“ ради повећања капитала, а с обзиром да му је тако пренела Татјана Јеронимидес. Његова улога је била искључиво техничке природе.

Приликом контакта са Татјаном Јеронимидес он је видео да је било трговања на берзи, а посматрао је период од 3 до 6 месеци, с тим да није утврдио колико је акција у том периоду уопште прометовано, нити колика је њихова вредности била. Татјана Јеронимидес му је поставила питање да ли проценитељ може да изврши процену на основу трговања на берзи и он је то њено питање схватио као налог. Поред формалног захтева „Мере инвест“ са Ноландских Антила да се изврши процена, имао је и формални захтев да се уради и процена за Мила Ђурашковића, а и за ту процену га је ангажовала Татјана Јеронимидес, с тим што је њему није позната веза између Татјане и Мила Ђурашковића, а захтеви су били усмени и долазили од Татјане.

Приликом увида на берзи није констатовао обим трговања, односно није констатовао да је само 37 акција прометовано у периоду од 3 до 6 месеци, а сматра да се прометовање 37 акција за 12 дана, при чињеници да две године пре тога није било прометовања акција може сматрати редовним трговањем на берзи.

„Конзит“ је проценитељска кућа која је дужи низ година сарађивала са „Делтом“ те се он из тог разлога обратио Гордани Благојевић. Он лично није

дао ни писмени ни усмени налог „Конзит“-у односно Гордани Благојевић, а који се односио за наведену процену. „Конзит“ је послао пунуде за израду процена „Делта брокеру“, а они су касније те понуде проследили Татјани. Садржински та понуда се односила на извршавање процене методологијом увида на основу трговања на Београдској берзи. Он је обавестио „Конзит“ да Татјана, управо на тај начин, жели да процена буде извршена. Понуда је такође садржала и цену и методологију процене, а методологија процене је у ствари била израчун пондерисане вредности од 3 до 6 месеци. „Конзит“ је његовим сарадницима проследио уговор који су његови сарадници потписан вратили Гордани у „Конзит“, а он лично није имао увид ко је потписао, али претпоставља да је неко од адвоката који је био овлашћен. По његовом сећању, уговор за господина Ђурашковића је потписао Ђурашковић лично. Он лично није имао било какву улогу која се односила на потписивање ових уговора, а тај део посла је радила Катарина Петровић.

Процена је искоришћена за „Mera invest fund“ ради повећања неновчаног капитала у привредном друштву „Мера инвест“, а ради преноса са „Mera invest fund“ са Ноландских Антила на ћерку фирму „Мера инвест“ д.о.о. Београд. Није му познато за које је потребе Мило Ђурашковићу била потребна ова процена. По његовим сазнањима извештај који је рађен за Мила Ђурашковића и извештај који је рађен за „Меру инвест“ нису се садржински разликовали. „Делта брокер“ је извештаје доставио, али не може са сигурношћу да тврди да ли су извештаји достављени адвокату у Београду или директно Кипру.

Трошкови израде ових процена сносили су наручиоци процена и то се није одвијало преко „Делта брокера“.

Наведени извештаји нису достављени директно наручиоцима већ „Делта брокеру“ који је даље то проследио. Није му познато зашто је на самом извештају као датум сачињавања истог наведен крај јуна месеца, с обзиром да је налог дат у септембру месецу као ни због чега је рађена процена за Мила Ђурашковића и зашто је она ишла преко „Делта брокера“, а не преко „Конзита“.

Поводом достављања документације имао је контакт са Живојином Петровићем који је био директор „Мера инвестмент“ из Београда, а документацију прослеђивао Централном регистру поводом прекњижавања купопродаје. Спроводио је задатке које је добијао са Кипра која је имала функцију холдинг канцеларије која је управљала Мишковићевим оф-шор фирмама. Крајњи власник „Мере“ са Ноландских Антила био је Марко Мишковић.

„Делта брокер“ је вршио прекњижавање акција у Централном регистру са „Mera invest fund“ са Ноландских Антила на „Меру инвест“ из Београда те му је познато да је по наведеном извештају о процени вредности и спроведен унос акција. По његовом сећању то се дешавало у октобру месецу.

„Mera invest fund“ и Мило Ђурашковић су имали уговор о заједничком деловању при понуди преузимања акција, с обзиром да је то био предуслов за давање понуде након пете емисије. „Делта брокер“ није учествовао у дистрибуцији пете емисије акција, као ни у преузимању акција од малих акционара, а ове чињенице су му познате с обзиром да је Татјана са Кипра сву статусну документацију достављала „Делта брокеру“ који је даље ту документацију достављао „Емисио брокеру“. Власник „Емисио брокера“ је Мило Ђурашковић.

Информацију о повећању капитала у ПЗП-у „Ниш“ је добио тек после Скупштине, односно када је добио комплетну регистрацију фирме са Антила, коју је затим проследио „Емисио брокеру“, заједно са пуномоћјем које је дато адвокату Илији Дражићу, који је пак потписао уписницу и осталу документацију која се односила на упис и уплату. „Mera invest fund“ је кроз ову пету емисију купила 47% акција.

Није му познато да ли су откупљене акције малих акционара и није му познато ко је уопште давао понуду, с обзиром да овај посао није радио „Делта брокер“. По његовим сазнањима „Mera invest fond“ са Ноландских Антила није мењало процентуално своје власништво у ПЗП-у „Ниш“ од тренутка куповине 47,59% акција.

Акције ПЗП „Ниш“ које су пренете у „Мера инвест“ д.о.о. су прокњижене, а касније је 41% или 42% продато „Шер корпорацији“ Мила Ђурашковића, по цени од 110 евра по акцији.

Код отвореног акционарског друштва цена акције, приликом давања понуде за пружање, је условљена ценама по којима је понудилац стицао акције. Узима се шта је виша цена односно цена последњег дана пре давања намере о понуди, односно пондерисана цена последња три месеца. Код затвореног акционарског друштва не постоји овакво условљавање које се односи на цену.

Наведена процена се могла извршити путем пондерисане цене целокупног капитала одређеног привредног друштва који би се онда поделио бројем акција па би се и на тај начин могло утврдити колико акција вреди.

Књиговодствена вредност је обрачунска категорија која је у ствари биланс података који само значе укупан капитал предузећа подељен на број акција, те се књиговодствена вредност у ствари може користити само као информативни податак. Номинална вредност акција је вредност коју акција има у тренутку издавања, а временом фирме или имају добит или губитак који се исказују у билансима, те уколико се акумулира добитак сама акција књиговодствена вреди више, а уколико пак постоји губитак, односно ако тај губитак није виши од висине основног капитала онда је књиговодствена вредност позитивна. Тржишна вредност је заправо оно што опредељује вредност акције.

Са Мирославом Мишковићем је ретко сарађивао, Марка Мишковића је једном приликом упознао, познаје Здравка Рашу, а Мила Ђурашковића, Ристу Ристића, Милутина Гашевића, Зорана Михаиловића, Зорана Каитовића и Дејана Јевтића не познаје.

Окривљени Живојин Петровић је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. У својој одбрани је изјавио да је био директор „Мере invest“доо у тренутку када је унет и повећан капитал „Мере“ од стране оснивача „Mere Investment Fund“ B.V. Као директор за послове књиговодства и ревизије ангажовао је поуздане куће које имају сертификате и лиценце, па је тако за послове књиговодства ангажовао „Камастру“ а за послове ревизије „Привредни саветник“. Око одлуке оснивача да унесе у „Меру“ акције није се консултовао ни са „Камастом“ ни са „Привредним саветником“, али они су са том одлуком били упознати кроз АПР и нису му скренули пажњу на потребу да се плати порез. „Камастра“ је била задужена за обрачун пореза, али га нису обавестила да је потребно поднети збирну пореску пријаву, а није му познато

ко је би задужен за подношење те пореске пријаве. Не сећа се да ли је подносио накнадну пореску пријаву када су акције касније продате „Нибенс корпорацији“, а ревизор је дао позитивну оцену пословања. Био је овлашћен да подноси пореске пријаве. Никада се ни са ким није консултовао око тога да ли би требало подносити пореске пријаве или не, а о пореским пријавама није разговарао ни са Марком Мишковићем.

Окривљена Јадранка Бардић је негирала извршење кривичног дела које јој је стављено на терет. У својој одбрани је изјавила да је власник и одговорно лице предузећа „Камастра“ које је за „Меру инвест“ д.о.о. од 01.10.2008. године обављало књиговодствене услуге.

На основу уговора који је имала са „Мера инвест“ д.о.о. као послодавцем, послодавац је одговоран за тачност, веродостојност и законитост послова и документације и документацију која се односи на пословне промене, а коју доставља књиговођи. Износ неновчаног капитала у акцијама односно 25.000.000 евра у књигама је исказала као 1.913.000.000 динара, а до тог износа је дошла на основу средњег курса који је важио дана када је донета одлука. Од документације достављана јој је одлука „Mera invest funda B.V.“ са Ноландских Антила као и одлука АПР-а. Није имала податак да је „Мера инвест фонд“ платила акције које је унела у „Меру инвест“ д.о.о. Нико од ње није тражио савет нити мишљење које се односи на плаћање или неплаћање пореза приликом уноса и повећања оснивачког капитала у „Меру инвест“. Она то није третирала као унос уз накнаду већ је третирала као докапитализацију, замену акција за уделе.

Унос 1.913.000.000 динара третирала је као размену акција за уделе и као стварно плаћен, а такав унос се према необавезујућем мишљењу Министарства из 2002. године третирао као унос без накнаде. У тренутку књижења није имала документ у коме је писало да је „Mera invest fund B.V.“ за акције платила 9.000.000 евра и није јој познато да ли је требало платити порез због постојања разлике.

По њеним сазнањима до 2009. године није било мишљења која су супротна овоме, а одбила је да одговори на питање да ли је мишљење које је она применила било супротно закону који је важио 2008. године. Од „Мера инвест“ д.о.о. није тражила документ из кога би утврдила да су акције плаћене, с обзиром да није знала да јој је тај документ неопходан.

Као набавну цену је третирала унос који је уписан у АПР-у на основу одлуке „Mere invest fund B.V.“, односно износ од 1.913.000.000, а као продајну цену уписала је износ који је на рачун „Мере инвест“ д.о.о. уплаћен од старне „Нибенс корпорације“ односно износ од 1.941.000.000. Када је књижила продају акција „Нибенс корпорацији“ од документације јој је достављен уговор између „Мера инвест“ д.о.о. и „Нибенс корпорације“

Из „Мера инвест“ д.о.о. највише је контактирала са референтима у обрачунској служби Аном Радоњић, Николином и Маријом.

Мишљења сам да су одбране окривљених усмерене на избегавање кривичне одговорности, као и да су оповргнуте исказима испитаних сведока, писаном документацијом која је предложена да се прочита у доказном поступку, као и налазом и мишљењем судског вештака економско финансијске струке.

У својству сведока испитани су: Ивана Веселиновић, Катарина Церовић, Љиљана Миловановић, Слободан Јовановић, Татјана Јеронимидес, Бошко Марковић, Ана Петковић, Илија Дражић, Драгица Мирчетић, Зоран Каитовић, Катарина Петровић, Томислав Миловановић, Гордана Благојевић, Иван Смиљковић, Љиљана Горановић, Јовица Стевановић, Богољуб Николић, Горан Ђурковић, Ивана Рајковић, Срђан Видовић, Жељко Кишић, Сања Илић Видић, Светлана Церовић, Игор Петковић и Бранислав Радовановић

Сведок Ивана Веселиновић је изјавила да је на пословима директора „Делта М“ била запослена до 1. априла 2005. године, те да је након тога прешла у „Делта Холдинг“ где је била запослена до 2007. године. Оснивач и власник „Делта М“ је „Hamslade trade limited“, чији је оснивач и власник „Нитоми“ а власник „Нитоми“-ја је Мирослав Мишковић.

„Делта М“ је била потписник Конзорцијума, односно учесник у Конзорцијуму и то као финансијски инвеститор, а не као стратешки партнер.

У „Делти“ није било дискусије поводом „Нибенс“-а и ПЗП-ова, никада нису били одржавани састанци на ту тему и о томе није било дискусије на колегијумима, као што се иначе дискутовало о другим инвестицијама, већ је учешће у Конзорцијуму била просто одлука инвеститора да се укључи у Конзорцијум који има намеру да купи предузеће за путеве.

Њен посао је била координација између извршних служби, које су припремеле документацију и информације на основу којих је Мирослав Мишковић доносио одлуке, а касније су те службе реализовале договоре које би Мирослав Мишковић постигао у конкретном случају.

Не сећа се да ли јој је Мишковић директно саопштио да је улазак у овај Конзорцијум финансијска инвестиција или је пак она сама донела такав закључак. Само финансијско инвестирање је практично улагање пара и чекање да се паре оплоде, а колико ће се оплодити зависи искључиво од тржишта. Финансијско инвестирање нема везе са управљањем јер је финансијски инвеститор практично само власник новца, те је изједначено са давањем новца у банку.

Идеја да „Делта М“ буде учесник Конзорцијума потекла је од Мирослава Мишковића, а њу је обавестио да треба да потпише уговор. Не сећа се на који начин је сама одлука дошла до ње, с обзиром да је у оптицају био велики број уговора који су сачињавале стручне службе „Делте“. Правна служба је ангажовала и адвокатске канцеларије специјализоване за одређену врсту пословања, те су уз њихову помоћ састављали уговоре које је она потписивала, али не може да се изјасни који уговор је радила адвокатска канцеларија а који правна служба. Она је потписала тај уговор, али се не сећа где и да ли су том потписивању присуствовали остали чланови Конзорцијума. Није јој познато на који начин би и да ли је „Делта М“ финансирала куповину ПЗП „Београд“ у проценту који је наведен кроз уговор о Конзорцијуму, а ни да се учешће касније смањило на 1%.

Не сећа се да ли је имала контакте са представницима или власницима ПЗП „Ниш“ или „Емисио брокер“ с тим да јој није познато ко је заправо „Емисио брокер“, док из „Нибенс групе“ познаје Мила Ђурашковића. Није јој познато да ли су касније сачињавани анекси, али јој је била познато за које потребе се Конзорцијум формира. Није јој познато колика је понуда дата од стране

Конзорцијума за куповину ПЗП „Београд“ нити на који начин су обезбеђења средства.

Све одлуке у „Делта Нолдинг“-у је доносио Мирослав Мишковић, с тим да се „Делта Нолдинг“ састојао из пет „мини холдинга“ од којих је сваки имао своје извршне директоре и службе. Извршни директори службе „мини холдинг“-а нису могли да донесу одлуку ни да је спроведу уколико Мишковић са тим није био сагласан, а опет ни сам Мишковић није доносио одлуке без консултација са свим службама, те су одлуке биле тимски доношене. Коначно доношење одлука било је на Мирославу Мишковићу, али је припрема и извор информација као и докумената потицала из служби „Делта М“-а. Тако је било и при доношењу ове конкретне одлуке. „Делта М“, по њеним сазнањима, по основу финансијске инвестиције кроз учешће у овом Конзорцијуму, није остварила добит, нити је имала свог представника у неком од органа управљања. Није јој познато које су службе учествовале у доношењу крајње одлуке Мирослава Мишковића да се сачини Конзорцијум и да се уђе у куповину ПЗП „Београд“.

Сведок Катарина Церовић је изјавила да је од 2009. године запослена у „Емисио брокер“-у, те да је 2008. године постала сарадник, док је Љиљана Миловановић постала директор друштва.

Власници „Емисио брокера“ су 2 правна лица „Шер корпорација“ и ГП „Стандард“ и 4 физичка лица. ГП „Стандард“ је имао 11%, она као физичко лице 7%, Љиљана Миловановић 12% или 13%, Бошко Марковић 14%, а Биљана Церовић 6%, док је остало било у власништву „Шер корпорације“. Представник „Шер корпорације“ на скупштини акционара „Емисио брокер“-а био је Ристо Ристић.

На скупштини Акционара „Емисио брокер“-а донета је одлука да се откупи документација ПЗП-а Београд, с тим што се не сећа ко је то конкретно предложио. „Емисио брокер“ је од „Шер-а“ сазнао да постоји могућност да учествује на тендеру и да је потребно купити документацију, с тим што јој није познато ко је конкретно из „Шер-а“ то пренео „Емисио брокер“-у. Документација је откупљена на име „Емисио брокер“-а, а средства су обезбеђена са њиховог рачуна.

Након што је откупљена документација, „Емисио брокер“ је документацију доставио „Шер“-у, иако у том тренутку између „Шер корпорације“ и „Емисио брокер“-а није постојао било какав договор о формирању „Конзорцијума“. Сам „Емисио брокер“ је купио документацију иако није имао услова за куповину ПЗП „Београд“ по тој тендерској документацији за куповину самог предузећа, односно иако није имао референце за куповину предузећа.

„Емисио брокер“ нико није ангажовао за куповину тендерске документације ПЗП „Београд“, већ је само таква одлука донета на скупштини. Није постојао никакав конкретан интерес брокерске куће да уђе у ПЗП „Београд“, односно да купи ПЗП „Београд“ кроз Конзорцијум, већ је „Емисио брокер“ прво купио тендерску документацију, а затим добио 1% у Конзорцијуму. Она је лично, као директор друштва, потписала Уговор о оснивању Конзорцијум, али јој нису познати детаљи који се односе на учешће „Емисио брокер“-а у Конзорцијуму, с обзиром да се тиме бавио Бошко Марковић, који је менаџер, а касније и контролор Емисио брокер-а. По њеним сазнањима он је

учествовао на скупштинама, али није јој познато да ли је његово учествовање било саветовадавно.

Није јој познато ко је предложио да се направи „Конзорцијум“, нити ко га је направио. „Емисио брокер“ није обезбедио средства за улазак у Конзорцијум већ је Предузеће за путеве „Ниш“ платило њихово учешће од 1%, али јој није познато зашто. Није јој познато ни како се учешће Емисио брокер-а у „Конзорцијуму“ накнадно смањило, нити да ли је „Емисио брокер“ имао свог представника на скупштинама ПЗП „Београд“.

Брокерска кућа „Емисио брокер“ није учествовала као саветник на скупштинама ПЗП „Ниш“ нити је давала савете који се односе на пету емисију акција од вредности ПЗП „Ниш“. Такође „Емисио брокер“ није учествовао ни у преносу акција „Неметала“ из ПЗП „Ниш“ у Шер корпорацију.

Бошко Марковић, Љиљана Миловановић и она су имали контакте са особама из Комисије за хартије од вредности с обзиром да је све што брокерске куће раде уско повезано за Комисијом за хартије од вредности. Не може са сигурношћу да тврди да ли је Љиљана Миловановић била у надзорном одбору ПЗП „Ниш“, али јој је познато да је била у неким надзорним одборима, с тим да јој није позната њена улога у тим надзорним одборима.

Сведок Љиљана Миловановић је изјавила да је од 2003. године запослена у „Емисио брокер“-у на месту менаџера, те да је обављала послове у овом брокерско-дилерском друштву. Највећи акционар „Емисио брокер“-а је Мило Ђурашковић и то са 90%, односно 49,7 % док су остали акционари ГП „Стандард“, она лично, Бошко Марковић и Биљана Церовић.

„Емисио брокер“ је у тренутку када му се обратио Мило Ђурашковић био акционарско друштво, те се он обратио Управном одбору, након чега је донета одлука да се купи тендерска документација, а на шта је „Емисио брокер“ као брокерско-дилерско друштво имало права. У том тренутку директор „Емисио брокер“-а била је Катарина Церовић, док су она и Бошко Марковић били менаџери. „Емисио брокер“ је својим новцем купио документацију, иако „Емисио брокер“ није требало да купи ПЗП „Београд“. У том моменту није јој било познато да ће „Емисио брокер“ постати један од чланова Конзорцијума. Овако купљену тендерску документацију су предали, али се не сећа коме.

Није јој познато на који начин и ко је дошао на идеју да буде формиран Конзорцијум у ком ће „Емисио брокер“ имати 1% акција, нити због чега се исти формира. Не сећа се ни да ли је у „Емисио брокер“-у донета одлука о уласку у Конзорцијум пре потписивања уговора, нити јој је познато да ли су остали акционари о томе расправљали.

„Емисио брокер“ није платио своје учешће у Конзорцијуму, већ је то у његово име обавио ПЗП „Ниш“, а „Емисио брокер“ овај свој дуг према ПЗП „Ниш“ није измирио с обзиром да је дуговање ПЗП „Ниш“ према „Емисио брокер“-у дупло веће.

Није јој познато како је касније промењен проценат учешћа „Емисио брокера“ у Конзорцијуму. „Емисио брокер“ је све до раскида уговора о приватизацији био у власничкој структури ПЗП „Београд“.

Конститутивна седница Надзорног одбора ПЗП „Ниш“, чији је и она била члан, одржана је у јулу месецу 2004. године, у септембру је била седница на којој се говорило о извештајима које је друштво радило према Закону о хартијама од вредности, а након тога је била седница на којој се припремао

завршни рачун, затим седница за одобравање пописа и на крају испред Скупштине се давао завршни извештај Надзорног одбора. Надзорни одбор није дао ни један извештај који је био мимо налаза ревизорске куће, с обзиром да се њихов суд заснивао на извештају екстерног ревизора. Нису јој познате одлуке Управног одбора ПЗП „Ниш“.

Код отворених акционарских друштва повећање капитала се може радити емисијом за све купце или емисијом за познатог купца, односно професионалног инвеститора, а у конкретном случају Комисија за хартије од вредности је прихватила потенцијалног купца као професионалног инвеститора. Њој није познато на који начин је расписана и због чега је расписана пета емисија хартија од вредности ПЗП „Ниш“.

Није јој познато који је конкретно брокер радио посао који се односи на пету емисио НОВ-а, али јој је познато да је Комисија прихватила комплетну документацију укључујући и документацију „Мера инвест“-а као купца, и то као професионалног инвеститора. Није јој познато на основу чега Комисија утврђује да ли је купац професионални инвеститор и на основу чега га признаје за професионалног инвеститора.

„Емисио брокер“ је учествовао у каснијој продаји акција емитента ПЗП „Ниш“ између „Мера инвест-а“ и „Нибенс корпорације“ с обзиром да је „Нибенс“ као купац у тој трансакцији дао налог „Емисио брокеру“, а они су налог проследили „Делта брокер“-у који је цео поступак и спровео.

Не сећа се да ли је „Емисио брокер“ давао своје мишљење када је реч о понуди за преузимање акција ПЗП „Ниш“ у оквиру „Шер корпорације“, а између ПЗП „Ниш“ и Мила Ђурашковића.

Није јој познато да ли је „Емисио брокер“ учествовао у сачињавању Уговора о заједничком деловању између Мила Ђурашковића, „Шер корпорације“ и „Мера инвест фонд“ као и Уговора о заједничком деловању у принудној продаји, а везано за куповину пете емисије. Такође, није јој познато да ли банка тражи одређену процену вредности акција приликом одобравања средстава кредита који су наменски за куповину акција.

Сви послови које обавља једно брокерско-дилерско друштво су строго контролисани од стране Београдске берзе, Централног регистра као и Комисије за хартије од вредности. Саветодавне улоге које је „Емисио брокер“ обављао односиле су се на који начин да се донесу одлуке како би исте биле прилагођене типовима одлука које је Комисија за хартије од вредности захтевала.

Сведок Слободан Јовановић је изјавио да је био директор ПЗП „Београд“ од априла 2004. године, те да је на том месту био до приватизације односно до 1. септембра 2005. године. После приватизације био је директор али и менаџер и то на основу одлуке власника Мила Ђурашковића. На том мандату је провео период до 18. марта 2008. године, када је постао директор „Нибенс групе“.

Прспект за продају ПЗП „Београд“ објављен је 2004. године, а сам тендер је био почетком 2005. године. С обзиром да га је интересовало ко ће купити ПЗП „Београд“, тада је дошао до сазнања да су за куповину ПЗП „Београд“ постојале три понуде, где је једна била од „Емисио брокер“-а, друга од предузећа „МПЦ“ а трећа од „Алпине“, са којом је иначе ПЗП „Београд“ од раније сарађивао. Формирана је комисија у којој су била два радника ПЗП „Београд“, финансијски директор као и председник синдиката, а по његовом

сећању ту је био и представник ресорног министарства као и два представника из Агенције за приватизацију. Процес отварања понуде одвијао се у две фазе и то отварање референци и отварање цена, с тим да је приликом отварања референци дошло до одређеног застоја с обзиром да предузеће „МПЦ“ није имала исте. Он лично није имао право да присуствује овим комисијама већ је добијао обавештења од својих сарадника. По његовом сећању „Алпина“ је за ПЗП „Београд“ понудила 6,7 или 7.000.000 еура, док је Конзорцијум „Делта М“ и ПЗП „Ниш“ понудио 18,8 милиона еура.

Не сећа се да ли је вршена процена ПЗП „Београд“, већ су они сами отприлике знали колико предузеће може да вреди, с обзиром да су знали шта поседује. Вредност ПЗП „Београд“ у том тренутку је према његовом мишљењу била максимум 10.000.000 еура, а то своје мишљење је формирао на основу вредности механизације, имовине, положаја. ПЗП „Београд“ је 2004. године имао велика потраживања и велика дуговања, пре свега према „Путевима Србије“, а двадесетак дана пре предаје тендера у посети ПЗП „Београд“ била је финансијска делегација директора „Алпине“, који су сагледали финансијску ситуацију ПЗП „Београд“. У ПЗП „Београд“ долазили су и људи из „Емисио брокер“-а, извесни Бошко и још једна женска особа, али он са њима није сарађивао, већ је тај део посла обављала Наташа Атанацковић која је била финансијски директор ПЗП „Београд“. Ови састанци су се дешавала у фази припреме тендера и у том периоду он није знао ко стоји иза „Емисио брокер“-а, већ је то касније сазнао од Булајић Дејана који је био технички директор. Не сећа се колико је тачно временски трајала фаза припреме, и он је, с обзиром да је „Алпина“ имала седиште у ПЗП „Београд“, са њима имао највише контаката. Са самим Конзорцијумом никада није имао било какав контакт и то ни у једној фази приватизације.

Након што су фирме откупиле тендерску документацију биле су обавезне, у кратком периоду, да предају своје понуде. На иницијативу Мила Ђурашковића, ступили су у контакт, видели су се неколико пута, те је и на овај начин сазнао да су чланови Конзорцијума „Делта М“ и ПЗП „Ниш“. Видео је и документ на коме је писало да у Конзорцијуму ПЗП „Ниш“ учествује са 99% док „Делта М“ учествује са 1%. На састанку који су имали пре достављања понуда, а који је иницирао Ђурашковић, сазнао је да Мило жели да прикупи одређене информације, и тада му је рекао да ПЗП „Београд“ вреди максимум 10.000.000 евра.

Мила Ђурашковића, а с обзиром да је дуго година био у путарским предузећима, је упознао 2003. године, те су се након тога видели још једном или двапут. Тада су постигли „џентлменски споразум“ да направе „џоинт венчр“ уколико се на тржишту појави неки велики посао.

Први и последњи пут видео је Мирослава Мишковића када га је и упознао преко Мила Ђурашковића, а том састанку су, поред њега и Ђурашковића присуствовали и Зоран Михаиловић као и Марко Мишковић. На том састанку Ђурашковић га је представио као директора ПЗП „Београд“, те му се након неког времена обратио Мишковић. Интересовало га је његово мишљење о ПЗП „Београд“, а сам Мишковић је био добро обавештен о свим пословима ПЗП „Београд“ и сарадњи са „Алпином“. Тада му је Мишковић рекао да ће се уплата извршити у наредна два месеца, те да ће он заједно са Ђурашковићем видети да ли ће мењати директора у ПЗП „Београд“, с обзиром да је Мишковић њега очигледно сматрао „Алпининим човеком“.

Информацију да је на тендеру победио ПЗП „Ниш“ добио је од својих сарадника, с тим да нико од њих није спомињао „Емисио брокер“ или „Делта М“.

У периоду док је био директор - менаџер ПЗП „Београд“ до тренутка његове оставке, тј. до 1. септембра 2009. године он је као јединог власника ПЗП „Београд“ посматрао Мила Ђурашковића и само је са њим имао комуникацију. Комуникацију није имао ни са Марком ни са Мирославом Мишковићем. Као менаџер се није бавио докапитализацијама ПЗП-ова.

Све одлуке које су се тичале учествовања на тендеру, где ће се и како ће се радити доносио је Мило Ђурашковић, али, по његовом мишљењу, он сам није могао да дође до тих одлука без стручних људи који су дуго година у путарству, односно без савета Саше Стојановића, Милутина Гашевића и Зорана Михаиловића.

„Нибенс“ је постао велика групација, али је долазило до турбуленција на тржишту, те је он у више наврата улазио у препирке са Ђурашковићем, а због лоше финансијске ситуације у „Нибенсу“. Ђурашковић га је уверавао да ће лако изаћи из кризе, да има групу финансијера који прате ситуацију и слично. Мило Ђурашковић му је неколико пута рекао да је одлазио код Мишковића на консултације да виде шта ће и како ће проблеми који су постојали да се реше, али га он никада није питао о чему су конкретно разговарали.

До приватизације ПЗП „Београд“ је редовно измиривао своје обавезе како према запосленима тако и према осталима, никад није био у блокади и нису давали позајмице. Сем механизације ништа се друго није куповало. Уласком ПЗП „Београд“ у приватизацију, а за тим и уласком у „Нибенс групу“ долази до проблема због чињенице да је ПЗП „Београд“ био велики залагај ПЗП „Ниш“.

На нивоу „Нибенс групе“, у просторијама „Нибенса“ одржавани су месечни колегијуми на којима је присуствовало седам или осам менаџера, председавао је Милутин Гашевић, а било је разговора о пословању, о проблемима као и о последицама уколико се не обаве неки послови или уколико једни другима не помогну.

Мило Ђурашковић га је у нефомалном разговору задужио да оде на заказан састанак са министром Динкићем, а поводом проблема који је настао приликом покушаја куповине „Венчца“. Састанку је присуствовала и госпођа Грубјешкић, а Динкић га је питао да ли зна шта се дешава са компанијом у којој је директор, те да ли му је власник рекао да се иста продаје. Тада му је Динкић реко да је власник те компаније Мирослав Мишковић. О овом састанку је детаљно обавестио Мила Ђурашковића који до тада није имао ту информацију и није веровао да је истинита. Након неког времена Ђурашковић му је потврдио да је његова информација тачна, те да се „Нибенс“ продаје фирми „Штрабаг“. Он је лично био за продају „Штрабагу“ међутим Мило му је саопштио да ће он постати једини власник „Нибенс групе“ и да Мишковић неће ту имати удела. Са Ђурашковићем није разговарао о начину на који он то жели да уради.

Свакодневне финансије у ПЗП-у „Београда“ је водио заједно са Дробњак Зораном који му је био први сарадник, финансијска директорка је била Атанасковић Наташа а њена помоћница је била Верица Томић. Финансијском политиком у ПЗП-а „Београд“ искључиво се бавила „Нибенс група“ у којој су били Мило Ђурашковић, Ђурковић, касније Богољуб и Гашевић. ПЗП „Београд“ и ПЗП „Крагујевац“ су понекада били у бољим финансијским ситуацијама од осталих у „Нибенсу“ па су помагали остале.

Није му познато да су давана јемства, као ни уговор са „Уникредит“ банком с обзиром да је то био посао финансијског директора. Као менаџер се није бавио докапитализацијама ПЗП-ова.

Сведок Татијана Јеронимидес је изјавила да је она директор „Hemslade limited“, холдинг компаније која се бави међународном трговином, које има седиште на Кипру, да је у овом предузећу запослена од 1991.године, а да је на функцији директора од 2005. године. Књиговодство је водила фирма „One words“, а ревизију фирма „BDO“. Власник и оснивач фирме „Hemslade trade limited“ је фирма „Hitomi financial“, са седиштем на Британским девичанским острвима, док је његов шер холдер Болто Ниномининис, који ово предузеће држи у трасту за Мирослава Мишковића. 2005.године директор „Hemslade“ је био Мирослав Мишковић и на тој функцији је био до 2010.године. „Делта М“ је једно од предузећа која су у власништву „Hemslade trade limited“.

Она је спроводила одлуке оснивача друштва као и Управног одбора директора, с тим да је идеје - одлуке доносио Мирослав Мишковић, а извештаји које је подносила су били углавном усмени.

Маја месеца 2005. године Мирослав Мишковић ју је позвао и рекао да је потребно да „Hemslade“ да кредит ПЗП-у „Ниш“ у износу од 23.000.000 еура. У јуну месецу је првих 20.000.000 еура уплаћено, док је други део од 3.000.000 еура, био уплаћен у августу. Кредит је био сачињен по тржишним условима, те је за његово коришћење била одређена камата која се састојала од 3% фиксног дела као и променљивог дела - еурибора, односно референтне каматне стопе, али не зна ко је дефинисао услове кредита нити где је исти сачињен. Цео кредит је враћен до краја априла 2009.године и то са припадајућом каматом, а није јој познато из којих средстава. Новац који је „Hemslade“ пласирао на тржиште кроз овај кредит је новац добијен од продаје „Делта банке“.

Није имала контаката са било ким из ПЗП „Ниш“ поводом потписивања овог уговора. Касније, поводом истог уговора о кредиту закључивани су анекси који су се односили на померање датума исплате од стране ПЗП „Ниш“, али јој није познато ко их је сачињавао. Сам кредит који је „Hemslade“ дао ПЗП-у није био обезбеђен али, исти је одобрио Мирослав Мишковић, те је то за њу било највеће обезбеђење.

Крајем марта месеца 2006.године позвао ју је Мирослав Мишковић и саопштио јој да је потребно организовати структуру у којој ће се основати фонд, као професионални инвеститор, и који ће стећи акције ПЗП „Ниш“. Она је, након овог разговора, контактирала швајцарску фирму „Веко траст“ те су они приступили даљој организацији. Сама „Мера инвест фонд“ је као оснивача имала „Арми коп“, а што значи да је у ствари била фирма под контролом „Веко траста“, те је касније, „Пармидоли“ преузео „Меру инвест фонд“ чије је одговорно ливе био Колдс Номини док је „Веко траст“ водио саму фирму. „Пармидоли“ је панамска фирма у рукама „Веко траста“, а за Марка Мишковића.

По њеним сазнањима није било директног пословног односа између „Hemslade“ и „Мера инвест фонда“, а између „Нитомија“ и „Мере инвест“ јесте. Наиме, „Нитоми“ је дао кредит „Пармидолију“ у износу од 9.000.000 еура, и то на иницијативу Мирослава Мишковића који је донео такву одлуку, те је „Нитоми“ дао кредит „Пармидолију“ по тржишним условима, док је „Пармидоли“ након тога, кредит дао „Мери“. Новац за овај кредит „Нитоми“ је имао с

обзиром да је власник "Hemslade", а "Hemslade" је имао новац од продаје банке, те је исплатио „Нитомију“ дивиденду. Није постојао неки посебан разлог да се у низ уведе и „Пармидоли“ између „Нитомија“ и „Мере инвест фонда“ већ је то била пословна одлука и сама организациона структура фирме. По њеним сазнањима, осим ових 9.000.000 еура, није било других пословних односа односно пребацивања позајмица са "Hemslade" или „Нитомија“ преко „Пармидолија“ на „Меру“. „Пармидоли је и даље власник „Мере“ и постоји као предузеће, а кредитни однос још увек није завршен. Није јој је позната веза између уплате 9.000.000 еура, те враћања кредита "Hemslade".

Не може да се сети да ли су исти услови постојали на релацији „Нитоми“- „Пармидоли“ и „Пармидоли“-„Мера“. Ових 9.000.000 еура било је намењено за куповину 47% акција ПЗП-а и то кроз пету емисију, те је за овај посао и употребљен.

Одлуке у „Мера инвест фонду“ које су се односиле на све трансакције доносио је Мирослав Мишковић. Сама „Мера инвест фонд“, осим ових акција, никада ништа друго није ни поседовала с обзиром да је основана искључиво ради куповине ових акција.

Имала је комуникацију са адвокатском канцеларијом Дражић, с обзиром да су они били пуномоћници у Београду. По њеним сазнањима адвокатској канцеларији Илије Дражића пуномоћје је дао Колт Номини, а по налогу Мирослава Мишковића. Мирослав Мишковић јој није одређивао кога ће ангажовати од адвоката, нити је доносио такве одлуке, те је она ту имала одређену самосталност. Комуникација између „Веко траста“ и Београда се одвијала преко ње. Није имала контакте са људима из ПЗП „Ниш“. Било јој је познато да је ПЗП „Ниш“ имало акције на берзи односно било је листирано.

„Мера инвестмент“ је професионални инвеститор и то на основу меморандума, те ово предузеће може искључиво тиме и да се бави, односно за посао за који је и основана, односно да купује акције листиране или нелистиране на берзи те да инвестира, али не и да се бави трговином тих акција. Није јој познато да ли је меморандум на основу кога се „Мера инвестмент“ представља као професионални инвеститор презентован српским органима власти односно Комисији за хартије од вредности.

Такође, није јој познато да ли је постојао било какав договор између Мирослава Мишковића, Марка Мишковића и Мила Ђурашковића који се односи на пословање путарских предузећа.

„Мера инвестмент фонд“ није имала било какву управљачку улогу у ПЗП „Ниш“, а познато јој је да је на Скупштинама акционара ПЗП „Ниш“ имала свог пуномоћника, адвоката Ивана Смиљковића, који је извештај о свом раду и документацију која се односила на Скупштину акционара достављао директору како би му исти давао пуномоћје. Марко Мишковић није имао било какву улогу у самој „Мери“ иако је био власник акција „Пармидолија“.

Није јој познато да ли је „Мера инвест фонд“, осим акција ПЗП „Ниша“ у свом власништву имала и акције неких других предузећа нити јој је позната сврха уласка „Мера инвестмент фонда“ у ПЗП „Ниш“, као ни да ли је подизала дивиденду.

„Мера инвестмент фонд“ је 2009. године променила седиште, те је 20. марта 2009. године Кипарска агенција издала привремено решење након чега је тек 01. јуна Кипарска агенција издала коначно решење, те је тек од 01. јуна 2009. године „Мера инвест фонд“ предузеће са Кипра. Не сећа самог

разлога пресељења. „Мера инвест фонд“ је активно предузеће у смислу свог самог постојања, али нема запослене, те једино што има, а с обзиром да је „Нолдинг компанија“, је заправо „Мера инвест“ д.о.о. Овлашћени да потписују у име „Мере инвест“ са Кипра су Кристакис Мирантус и Јелена Нараламбус.

„Мера“ са Кипра је остварила одређени приход по основу власништва над акцијама и то кроз дивиденду. Тако је и враћала кредит „Пармидолију“ а „Пармидоли“ „Нитомију“ што се дешавало током 2008. године. „Мера инвест“ д.о.о. је основана, с обзиром да је Мирослав Мишковић рекао да жели да се продају акције ПЗП-а, а да новац од истих остане у Србији. У тренутку када јој је саопштавао овакву одлуку, акције су се налазиле у власништву „Мера инвест фонда“, а није јој познато која је тренутна цена тих акција била. Она је контактирала Предрага Филиповића из „Делта брокера“, како би се извршила процена акција које ће бити унете у „Мера инвест“ д.о.о., а ради самог финансијског извештаја. Није јој познато да ли је пре овог разговора са Предрагом Филиповићем уопште било трговине акцијама ПЗП-а „Ниш“ на Београдској берзи. По њеном сећању процену је радила фирма „Конзит“, а она је комуницирала поводом овог искључиво са Филиповићем, те није имала било каквих контаката са Милом Ђурашковићем. Не може са сигурношћу да тврди да ли је тражила искључиво пондерисану цену акција, али оставља могућност да јесте тако било. Није јој познато да је непосредно пре ове процене извршен промет 37 акција и то у року од 12 дана и то између Мила Ђурашковића и једног акционара. Није јој познато ко је одредио купопродајну цену ових акција нити који су били параметри за одређивање цене, а није јој познат ни разлог доношења одлуке Мирослава Мишковића да прода ове акције. У том тренутку, није постојао никакав посебан разлог продаје само 41% акција, а не и преосталих 6,59% и то по цени од 110 евра по акцији. Тих 41% акција купила је „Нибенс корпорација“, али њој није познато из којих средстава.

Сведок Бошко Марковић је изјавио да је од 2003. године запослену „Емисио брокеру“, те да је у овој брокерској кући радио до 01.10.2011. године, прво на пословима менаџера, а касније као интерни контролор у „Емисио брокеру“. Тренутно је запослен у Привредној комори.

„Емисио Брокер“ је формиран 2002. године, а његови власници су „Шер корпорација“ са 49,7 или 71%, Катарина Церовић са 8%, ГП „Стандард“ са 11%, Биљана са 6% и он са 14% акција. „Фокус тим“ је био дугогодишњи ревизор „Емисио брокера“.

Почетком 2005. године Мило Ђурашковић, власник „Шера“, је дошао у брокерску кућу и саопштио им да је потребно да „Емисио Брокер“ купи тендерску документацију ради учешћа у куповини ПЗП-а „Београд“ иако је био упознат са чињеницом да „Емисио брокер“ не испуњава било који услов који је наведен у огласу за куповину тендерске документације, те је инсистирао на састанку на коме је осталим акционарима „Емисио брокера“ објаснио да је циљ куповине тендерске документације дискреција, а у смислу да конкурентске фирме, које ће учествовати на тендеру, не препознају правог купца. Тада је акционарима „Емисио брокера“ саопштено и да ће се касније оформити Конзорцијум у коме ће он имати 1%.

Акционари „Емисио брокера“ су одлучили да купе тендерску документацију, документација је откупљена, и тек приликом потписивања Уговора о Конзорцијуму „Емисио брокер“ је био упознат са чињеницом да су

остали чланови „Делта М“ и ПЗП „Ниш“. Катарина Церовић је у суду потписала Уговор о Конзорцијуму. Куповину тендерске документације финансирао је „Емисио брокер“, а коначну куповину је финансирао ПЗП „Ниш“, те је „Емисио брокер-а“ задуживао, књижним задужењем, за износ акција које су припадале „Емисио брокеру“.

Није му познато на који начин и због чега је дошло до промене у власничкој структури у оквиру Конзорцијума, али му је познато да је „Емисио брокер“ то прихватио и да је потписан анекс. Када је извршена докапитализација ПЗП-а „Београд“, „Емисио брокер“ је с обзиром на величину докапитализације од 11.000.000 еура пао на 0,0001%.

Никада није учествовао у неком од органа управљања ПЗП-а „Београд“, али је „Емисио брокер“ имао свог представника у Скупштини акционара и то је био неко од радника. Познато му је да се представник „Емисио брокера“ био на Скупштинама уколико би било потребно да се дају одговори на питања која се односе на акције, а да је уколико на Скупштини није предвиђено да буде говора о акцијама „Емисио брокер“ је давао пуномоћје неком лицу како би га заступали на Скупштини.

Није му познато да ли је „Емисио брокер“ остварио дивиденду по основу власништва. Почетком 2006. године је као представник „Емисио брокера“ присуствовао Скупштини ПЗП-а „Ниш“, с обзиром да је ПЗП „Ниш“ желео да се докапитализује. На тој седници била је донета одлука да се иде у пету емисију акција за познатог купца, а он је испред „Емисио брокера“ пратио комплетну процедуру која се односила на пету емисију акција, с обзиром да је касније „Емисио брокер“ требало да спроведе све потребне радње у Комисији за хартије од вредности и у Централном регистру. „Емисио брокер“ је иначе био и корпоративни агент ПЗП-а „Ниш“.

Циљ саме докапитализације био је уплив свежег новца, али њему лично није било познато за које потребе се новац на тај начин обезбеђује. Од заседања Скупштине па до добијања првог решења од Комисије којим се одобрава емисија за познатог купца прошло је седам дана, након чега је Комисија на бази извештаја „Емисио брокера“ донела решење о завршетку пете емисије у коме стоји обавеза купца да не отуђи ниједну акцију у наредних годину дана.

„Емисио брокер“ је Комисији за хартије од вредности подносио документацију и купца и продавца, а документација купца је била достављена преко адвоката, била је у оригиналу, као и у преводима са апостилом, с тим да он лично никада није носио било каква документа у Комисију за хартије од вредности. Комисија за хартије од вредности према закону таксативно тражи одређени број докумената те се одређена документација подноси Комисији за хартије од вредности као доказ да је у конкретном случају реч о инвестиционом фонду, с тим што њему није познато тачно која су то акта. Не сећа да ли је Комисија за хартије од вредности тражила додатну документацију, с обзиром да је у конкретном случају био реч о страном инвестиционом фонду.

С обзиром да је реч о затвореном акционарском друштву продаја акција унутар затвореног друштва није ишла преко њих већ је само уписана у Централни регистар и то због прекњижавања акција са једног власника на другог. Он није у тим продајама учествовао кроз саветодавну или било коју другу функцију, с тим што оставља могућност да су га позивали ради одређених консултација, а које су се односиле на процедуру.

„Емисио брокер“ није фактички сачињавао уговоре о заједничком деловању који су се односили на период пре преузимања акција од малих акционара, али је учествовао у испуњавању форме која треба да задовољи Комисију од хартија од вредности. „Емисио брокер“ је на тај начин учествовао и у сачињавању уговора о заједничком деловању и уговора о заједничком деловању у принудној продаји који је закључен између Мила Ђурашковића, „Шер корпорације“ и „Мера инвест фонд“.

„Емисио брокер“ није имао учешћа у сачињавању захтева за процену вредности акција „Неметала“ које су као улог ПЗП „Ниш“ унете у „Шер корпорацију“. Поводом тога нису дали било какав налог, али су сигурно упућивали одређене препоруке Рашо Здравку који је вршио процену вредности акција „Неметала“ које су унете као власништво ПЗП „Ниш“ у „Шер корпорацију“. „Емисио брокер“ је учествовао у делу који се односио на прекњижавање, добијање извода из АПР-а, као и прослеђивању ове документације и налога за пренос „RC hool-y“. Познато му је да се у конкретном случају радило о процени уноса права, а не отуђењу акција, те да је процена урађена по номиналној вредности, да је постојала разлика између номиналне вредности и вредности која је била у књиговодству ПЗП-а, те му је познато да се ПЗП није одрекао тих акција с обзиром да исте, у том тренутку, није отуђивао. Акције „Неметала“ је купио Ђурашковић, али му није позната цена.

Овлашћени ревизор који ради процену, на основу комуникације са наручиоцем, одлучује о методи коју ће примењивати приликом процене, односно да ли ће примењивати номиналну, књиговодствену или тржишну.

О сваком преузимању акционарских друштава мора постојати мишљење управе. Правно или физичко лице које жели да купи одређене акције, било да је већ акционар или не, мора расписати јавни позив о преузимању акција. Само уколико је у потпуности испоштована процедура која је прописана законом Комисија даје одобрење, а Комисију највише интересује да ли ће будући купац има довољно средстава да поред цене акција покрије и остале трошкове.

Пета емисија, улазак „Мера инвест фонд“ у ПЗП „Ниш“, те отуђење акција „Неметала“ није умањило цену акција мањинских акционара.

Сведок Ана Петковић је изјавила да је запослена у адвокатској канцеларији „Дражић и Беатовић“ те да је ова адвокатска канцеларија била ангажована по специјалном пуномоћју за заступање друштва „Мера инвест фонд“ са Ноландских Антила, а да је специјално пуномоћје било дато за више адвоката укључијући и њу. Она лично није преговарала са било ким из „Мере инвест фонда“ с обзиром да је канцеларија углавном добијала налоге из „Делте“.

Учествовала је у оснивању привредног друштва „Мера“ доо Београд, поднела је захтев за регистрацију, с тим што је сва документација која се односила на овај посао стизала преко „Делта брокера“, а са „Мера инвест фондом“ нису размењивали мејлове. Није јој познато ко је давао налоге правницима „Делта брокера“ да сачињавају овакве одлуке, с обзиром да је њихова комуникација била искључиво техничка.

Правници из „Делта брокера“ су сачинили одлуку о повећању капитала друштва „Мера Инвест“ доо, а њој нису били познати разлози доношења овакве одлуке. Одлука није оверавана, већ је регистрована пред Регистром привредних субјеката.

Из „Мере инвест“ доо имала је контакте са директором Петровићем као и са његовом асистенткињом, а у том тренутку јој је било познато да је оснивач „Мера инвест“ доо „Мера инвест фонд“ са Ноландских Антила.

Сведок Илија Дражић је изјавио да је био пуномоћник, а не заступник „Мере Инвенствент фаунд БВ“ са Ноландских Антила. Његова канцеларија била овлашћена да потписује поједина документа по налогу власника.

Пословна сарадња његове адвокатске канцеларије са „Делтом“ и Мирославом Мишковићем траје дужи низ година, те су зато преко „Делта брокера“ били ангажовани од стране „Мере Инвенстмента“, а Марка Мишковића је видео два пута. Ова пословна сарадња је започета 2008. године тако што је особа из „Делта брокера“ позвала његову адвокатску канцеларију и питала да ли адвокати из његове адвокатске канцеларије могу бити пуномоћници, уколико би постојала потреба да се неки акт потпише за „Меру“ чији је власник Марко Мишковић. Документи који су се односили на „Меру“ стизали су из „Делта брокера“ с обзиром да су тамо и сачињавани, он или неко од адвоката би погледао техничку исправност тог акта и потписао, с тим да се није проверавала садржина документа које су потписивали, а затим би исту вратили „Делта брокеру“. За истинитост садржине акта који су потписивали они и остали адвокати одговара онај ко је акт и сачинио.

Разлог сачињавања уговора о заједничком деловању од 16.08.2008. године по његовој претпоставци је заједнички наступ на тржишту, а предметни уговор је највероватније сачињавала брокерска кућа, с обзиром да је у конкретном случају у питању било заједничко деловање акционара. Садржине уговора се не сећа, а није му познато ни да ли су неки од тих уговора касније раскидани. Није му познато ни да ли је уговором дефинисан одређени проценат акционара Фонда, Ђурашковића „Шер корпорације“ и малих акционара пре пете емисије акција.

Он лично није био упознат са одлуком о намени средстава прикупљених издавањем харија од вредности, али је њему било довољно да је његов властодавац би обавештен о томе, те је он само потписао изјаву. С обзиром да је само пуномоћник не може одговорати за садржину онога што је наведено у самом акту, јер он само потписује за друго лице. Све изјаве које је потписивао потписивао је за неког другог, а не за себе.

Није му било познато пословање „Мере Инвенствент фонда“. Уговор који је у име „Мере“ потписао са „Конзитом“ није му познат, нити га се сећа, а није му познато ни ко је сачинио уговор, с тим да је сигуран да његова канцеларија није сачинила тај уговор. Познато му је да је фирма „Мера Инвенст фонд“ мењала своје седиште и да се са Ноландских Антила прешла на Кипар, али му детаљи нису познати.

Са особама из „Мера инвест фонда“ није имао контакте и није му познато ли је „Мера Инвенстмент“ инвестициони фонд, нису му позната правна лица „Proservisis“ и „Парнидоли“ са Ноландских Антила, али му је познато да је власник „Пармидолија“ Марко Мишковић.

Никада није имао контакте са било ким од заступника „Мера Инвенстмента“, нити му је познато ко је директор.

Сведок Драгица Мирчетић је изјавила да је 2006. године била начелник Одељења за дистрибуцију хартија од вредности. Пракса је била да се

предмет припрема и презентује на седници, а пре тога на колегијуму на коме чланови Комисије утврђују дневни ред и доносе одлуку о одобравању на самој седници.

У складу са тада важећим законом који се односио на издавање хартија од вредности и правилником који се односио на издавање проспекта, уколико издавалац издаје хартије од вредности, па их јавном понудом нуди неограниченом броју инвеститора, онда је морао те акције издати са проспектом, односно документом који даје довољно информација инвеститорима који нису квалификовани да могу да процене ризик свог улагања, а ради заштите купаца Комисија је давала сагласност на те проспекте. Постојали су изузеци да се хартије од вредности не морају издавати са проспектом уколико је емисија намењена Републици Србији, Народној банци и професионалним инвеститорима. Професионални инвеститор, односно, правно лице које због врсте своје делатности може да процени значај будућих инвестиција у хартија од вредности или у друге финансијске инструменте, сам зна да процени ризике свог улагања, те због тога нема потребе да га штити Комисија. Професионални инвеститор је само био дужан да изјаву да је упознат и да може сам да процењује све ризике у вези са улагањем. То су домаће и стране банке, домаћа и страна осигуравајућа друштва, друштва за управљање отвореним инвестиционим фондовима и затвореним инвестиционим фондовима, пензиони фондови и брокерско-дилерска друштва. Професионалним инвеститорима је издавалац хартија могао дати мање података од оних које је морао да наведе у проспекту који је обавезан приликом јавне понуде, односно минимум информација, с тим да је морао имати одлуку о дистрибуцији хартија од вредности, изјаву о намери, копију решења о упису у судски регистар правних лица тог професионалног инвеститора, копију уговора закљученог између издаваоца и агента уколико је такав уговор закључен, сагласност надлежних органа, име и презиме, поштанску адресу, телефон издаваоца. У конкретном случају „Мера инвест фонд“ је доставио документацију и то извод из уписа у регистар из кога се може утврдити да је реч о приватном друштву са ограниченом одговорношћу које је оснивано 08. март 2006. године, чији је номинални капитал 1.000 акција, са пословном адресом, са делатношћу фонда као и потврду јавног бележника о правном постојању фонда „Мера инвестментс“, те је на основу тога утврђено да је „Мера Инвест Фонд“ основано и регистровано.

Комисија за хартије од вредности контролише сву документацију која је прописана, односно да ли је уредно достављена као и емисиону цену која се плаћа како би иста била утврђена у складу са законом. Тада важећи закон је прописивао да се хартије издају по тржишној цени, уколико је таква хартија листирана на берзи, и она не може бити нижа од просечне пондерисане у претходних шест месеци, с тим да није било одређено колики промет акцијама на берзи мора бити.

За затворено акционарско друштво су важила другачија правила. Наиме није морало постојати трговање на берзи, те Комисија није вршила контролу нити је имала ингеренције, а трансакције су се регистровале само у Централном регистру, који је опет под контролом Комисије. У конкретном случају, постојало је трговање акцијама ПЗП „Ниш“ на берзи те је и та цена од 2.800 динара утврђена у складу са тада важећим Законом о привредним друштвима. Редовна трговина на берзи, по тада важећем закону није имала дефиницију, а она не

може да се сети на који начин су по тада важећем закону одређивали да ли у конкретном случају има редовног трговања на берзи или не.

Није постојала обавеза сачињавања уговор о заједничком деловању у принудној продаји када је реч о куповини акција од малих акционара. Уколико би такав уговор сачињавали у складу са тада важећим законом о преузимању, обвезник понуде за преузимање Комисији је достављао захтев и уколико заједнички делује са неким, достављао је и тај уговор. Комисија је проверавала колико свако од њих има уписано у Централном регистру, јер понуда мора да гласи на цео остатак акција, а то се могло утврдити и преко Централног регистра - књиге свих власника. Лица која заједнички делују морају Комисији пријавити колико свако од њих има акција ради утврђивања разлике до пуног броја издатих акција, те је неопходно да у уговору и то стоји, али тим уговором се не опредељује њихова структура у власништву након преузимања. Тако се могло манипулисати на тржишту, те се цена акција могла подизати или спуштати, а Комисија за хартије од вредности је тада реаговала и то преко Сектора контроле који се бави испитивањем манипулација, али јој поједности које се односе на поступак приликом утврђивања манипулација није познат.

Комисија за хартије од вредности врши контролу промена цена акција на берзи у смислу смањења или повећања и то преко сектора који се бави надзором и законом. Законима је прописано шта се сматра манипулацијом на тржишту, али и берза реагује у многим случајевима па често Комисију и сама берза специјалним извештајем обавештава о уоченим нерегуларностима.

Сведок Катарина Петровић изјавила је да од августа 2005. године ради у „Делта Брокеру“, а септембра или октобра 2008.године Предраг Филиповић је контактирао Гордану Благојевић поводом процене која је требало да се уради по налогу клијента.

Њено задужење је било да проследи документацију на потписивање, односно да заврши технички део који се односи на пријем уговора, да исти даље проследи на потписивање, да потписан врати, као и да проследи рачуне за извршену услугу. У конкретном случају била је реч о купопродаји затвореног акционарског друштва, те је она била укључена у део који се односи на захтев упућен Централном регистру хартија од вредности. Већи део комуникације је ишао преко Предрага Филиповића, а њу је лично неколико пута контактирала Татијана Јеронимидес поводом доставе документације клијента који је продавао акције. У конкретном случају „Мера Инвест“ из Београда је била продавац акција, те је њој била потребна комплетна статусна документација овог предузећа. Она је лично била укључена у продају ових акција. Предраг Филиповић ју је замолио да проследи уговор о процени, а који ће јој доставити Гордана Благојевић.

Имала је контакте са Татјаном Јеронимидес која је „Делта Брокер“ контактирала поводом „Мера Инвест Фонда“, комуницирали су путем мејлова и телефоном, а документацију „Мера Инвест Фонд-а“ „Делта Брокеру“ су достављали сарадници Татјане Јеронимидес или је пак иста стизала преко „ДНЛ-а“ са Кипра.

Поводом исте процене, клијент „Делта Брокера“ је био и неко од акционара ПЗП „Ниш“, а сам захтев је „Делта Брокеру“, и за тог другог клијента, дошао преко Предрага Филиповића. Њој није била позната сврха нити циљ процене, нити је имала увида у саму документацију. Према њеним сазнањима

процена вредности акција је била везана за само књиговодство Фонда Татјане Јеронимидес, односно за потребе рачуновође или ревизора.

Она лично није добила никакав конкретан налог од Татјана Јеронимидес, а који се односио на саму процену. Доставила је „Конзиту“ Уговор о процени, али јој није познато ко је дао налог „Конзиту“ поводом предмета процене, као и сама сврха процене. Њен задатак је био да обезбеди потписивање документације од стране налогодавца, те да такав уговор поново врати у „Конзит“. Испред „Мера Инвест Фонда“, као наручиоца, потписао је неко од пуномоћника Фонда, а не зна ко је потписао за ПЗП „Ниш“. Када је достављен извештај о процени вредности, обавестила је Предрага Филиповића о томе, али не зна како му је исти достављен. Извештај је „Мери Инвест Фонду“ прослеђен преко Татјане Јеронимидес.

„Делта Брокер“, у конкретном случају, за „Мера Инвест Фонд“ није достављао било какву документацију Комисији за хартије од вредности, а од „Мере Инвест“ је добио информације о закључењу уговора о купопродаји акција, те је добијен задатак да се провери прво у Централном регистру начин обављања куповине, с обзиром да је у питању било затворено акционарско друштво, те је „Делта Брокер“ као брокерска кућа продавца акција, имала задатак да припреми документацију која се позива на купопродајни уговор и да прикупљену документацију проследи Централном регистру ради салдирања и обављања саме купопродајне трансакције. „Уникредит банка“ је достављала потврде о расположивим средствима на новчаном рачуну купца акција, а што је стандардна процедура у Централном регистру.

Није јој познато да ли је „Делта Брокер“ сачињавао Уговоре о заједничком деловању за више акционара, а који се односе на касније преузимање акција малих акционара принудном продајом.

Централни регистар има стриктна правила, те је „Делта Брокер“, у конкретном случају доставио потпуно уређену документацију на коју Централни регистар није имао примедбе.

У периоду док је она радила за „Делта Брокер“ Мило Ђурашковић није био њихов клијент.

Сведок Томислав Миловановић је приликом испитивања изјавио да је запослен у Предузећу за пословни консалтинг, економска и маркетиншка истраживања „Конзит“ д.о.о. Београд и то на пословима консултанта.

Извештај о процени вредности акција, на коме је он конкретно радио, рађен је за „Меру Инвест Фонд“ и за Мила Ђурашковића, а комплетна комуникација између Ђурашковића и „Мере Инвест Фонда“ са „Конзитом“ вођена је преко „Делта Брокера“ односно преко Предрага Филиповића. На конкретном пројекту, заједно са њим радила је и Гордана Благојевић.

„Конзит“ је сачинио предлог уговора, те је тај предлог уговора достављен мејлом „Делта Брокеру“ односно Предрагу Филиповићу. Било му је познато да се један исти извештај ради за два наручиоца, те да је сврха утврђивање вредности оснивачког улога и регистрација код надлежних органа. С обзиром да је у питању технички једноставан посао, он и колега Миодраг су на интернет страници „Београдске берзе“ видели промет акција, понуде, тражњу, стање акција за одређени период. На тај начин утврђено је да је промет обављен у периоду од 12.06.2008. па до 25.06.2008. године, да је у том периоду прометовано са 37 акција укупне вредности 324.880,00 динара, те је на бази овог податка утврђена просечна пондерисана цена у последња три месеца и то

од 8.780,54 динара. Приликом прикупљања података за извештај посматрао је период уназад 6 месеци од тог дана. Просечна пондерисана цена акција рађена је на дан 27. јун 2008. године и у еврима је износила 110,8072. Коначни извештај „Конзит“ је доставио преко „Делта Брокера“ и то за оба субјекта односно наручиоца.

„Конзит“ се није бавио утврђивањем да ли се промет 37 акција у 14 дана, уз чињеницу да пре тога 2 године није било трговања акцијама, може сматрати редовном трговином акцијама, с обзиром да дефиниција која би дала одговор на питање шта значи „континуирано трговање на берзи“ не постоји.

Вредност акција наведена у извештају утврђена је на бази промета. Да би се утврдило шта је реална вредност акција за читаво предузеће мора се посматрати величина предузећа, перформансе, период посматрања и слично.

Познато му је да је прво урађен посао, а да су тек након тога уговори потписани, што није била уобичајена процедура, међутим, како је у конкретном случају био релативно мали посао за „Конзит“ они су извештај сачинили у вери да ће им исти бити накнадно плаћен.

Иако је „Конзит“ за сачињавање конкретног извештаја ангажован у септембру месецу 2008. године, он, с обзиром да није водио директну кореспонденцију са налогодавцима, не може да се са сигурношћу изјасни због чега се у уговору између „Конзита“ и „Мере“ наводи да ће извршилац посла уговорену обавезу реализовати до 31.07.2008.године, мада је по његовом мишљењу уговор тако сачињен с обзиром да је процена требала бити на одређени дан, јер обично сам наручилац дефинише шта ће бити елементи предмета рада, сврха рада и на који дан ће бити рађена процена уколико је у питању нека процена која се односи на одређени пресек.

Никада није био у телефонском контакту са наручиоцима „Мера Инвест Фондом“ и Милом Ђурашковићем. Никада пре, а ни после овог извештаја нису радили за „Мера Инвест“ и за Марка Мишковића, док је „Конзит“ за Мила Ђурашковића радио процене вредности имовине за потребе међународних рачуноводствених стандарда (МРС). Никада нису радили процену за неко од путарских предузећа.

Сведок Гордана Благојевић је изјавила да је запослена у “Конзиту” те да ју је Пеђа Филиповић из „Делта брокера“, а с обзиром да су „Конзит“ и „Делта брокер“ дуго година сарађивали, контактирао и саопштио јој да би требало урадити процену вредности акција прометованих на берзи за предузеће ПЗП „Ниш“ у тромесечном – шестомесечном периоду. Било јој је познато да је потребно израдити извештај за Мила Ђурашковића као и за “Мера инвест фонд” те је „Конзит“ направио предлог уговора за оба наручиоца и у том предлогу је „Конзит“ поставио питања која су се односила на сврху процене, датум процене, предмет процене, а с обзиром да би наручилац требало да да проценитељу пројектни задатак. Први контакт поводом израде овог извештаја са Пеђом Филиповићем имала је 25. 9. 2008. године, а фактуре за исплату су пуштане 14. или 15.10.2008. године, с тим да је извештај сачињен у септембру. Писану кореспонденцију са Пеђом Филиповићем, а која се односи на оперативу и фактуре обављала је Катарина Лазаревић Петровић.

Конкретне процене извршене су ради утврђивања вредности оснивачког улога и регистрације код надлежних органа. Предмет процене су биле акције предузећа ПЗП „Ниш“ које су прометоване на берзи. Тржишна вредност акција

прометованих на берзи се рачуна тако што се рачуна пондерисана вредност у периоду не краћем од три, а не дужем од шест месеци од момента процене, а за њене колеге то је практично значило да морају да сагледају све трансакције које су се одвијале на Београдској берзи у том посматраном периоду, да посматрају колика је била понуда, колика је била тражња, колико је прометовано, те да израчунају колика је пондерисана вредност акција у последња три месеца.

„Конзитов“ задатак је био да изврши процену неновчаних улога, тј. да утврди такозвану „фер тржишну вредност“, а тржишна вредност уствари претпоставља вредност у којој су купац и продавац доведени у ситуацију да и један и други купе и продају без принуде. Додатан проблем при оваквој врсти процене представљају заправо непрецизне одредбе тада важећег закона. Редовно трговање на берзи је такође, тада, било непрецизно одређено законом, с обзиром да се односило на несагласне акционаре. Није јој познато колико уназад проценитељ мора да посматра промет на берзи и колико уназад мора да контролише прометовање, с обзиром да је то посао њених колега које раде оперативну математику. Проценитељ посматра три или шест месеци које је клијент тражио. Када је процена у питању, проценитељ увек поставља три питања клијенту и то ко је наручилац, која је сврха и који је датум процене, али проценитељ не пита наручиоца, када је конкретно реч о оснивачком улогу, шта ће да оснује, односно шта ће са тим да ради.

Сам извештај који је „Конзит“ сачинио садржи три странице, на првој се налазе подаци о наручиоцу, сврха процене, предмет процене и основни подаци, на другој је дат приказ трговине у посматраном периоду, те је ту назначено да је остварен промет 37 акција укупно, док је на последњој страни дат закључак да је просечна пондерисана цена акција на дан 27.06.2008. године 8.780,54 динара, односно 110,00 еура.

Ни пре, а ни после ове процене није имала контакт ни са Милом Ђурашковићем, ни са Мирославом Мишковићем, нити је „Конзит“ радио процену за неко од путарских предузећа.

Рачун за „Мера инвест фонд“ са Ноландских Антила је, по њеним сазнањима које има од свог колеге Томислава Миловановића, поштом упућен њеном пуномоћнику.

Сведок Иван Смиљковић је изјавио да је за Марка Мишковића обављао одређене правне послове који су се односили на правна лица, на купопродају непокретности и слично, те да је за њега основао правно лице „Craford investment“, „Merkjuren grup“ и „Hermet of picture“.

Марко Мишковић га је ангажовао да, као адвокат, технички присуствује седницама Скупштине предузећа ПЗП „Ниш“. Позиви и дневни ред за седнице је добијао од ПЗП „Ниш“, те је ова акта, мејлом прослеђивао „Мери инвестмент фонду“, након чега је добијао одговарајуће пуномоћје за седницу на којој би требало да присуствује. Његова улога је била да прати ток седнице, односно да прати законитост исте као и да гласа у складу са пуномоћјем. Његов властодавац је био упознат са дневним редом, те је у складу са тим и давао њему пуномоћје. Није се упуштао у садржину одлука за коју је гласао. За сваку седницу је добијао посебно пуномоћје. Није га занимало колико процената акција ПЗП „Ниш“ има „Мера инвестмент“ у свом власништву дана 01.10.2008. године, те самим тим не зна колики проценат је заступао на тим седницама.

Није му познато да ли је у овом периоду увећиван оснивачки капитал „Мера инвестмент фонда“ са Ноландских Антила.

Правно лице „Мера инвестмент фонд“ је своје прво седиште имала на Ноландским Антилима, али је касније пресељена на Кипар, док је он лично био ангажован да изврши промену у Агенцији за привредне регистре седишта фирми. Никада није добио пуномоћје у коме је било наведено да гласа против одређене одлуке или пак да буде уздржан.

Не може да се сети да ли су на првој седници на којој је он присуствовао присуствовали и мали акционари. Није му познато ко је био представник „Шер корпорације“ на тим седницама, с тим што оставља могућност да је то ипак био Дејан Јевтић. Не зна ни да ли је седницама присуствовао Зоран Каитовић као акционар.

Присуствовао је седници на којој је одбијена понуда акционара „Мера инвестмента“. Након прве седнице којој је присуствовао, позвао је Марка Мишковића, обавестио га о свом присуству на тој седници, те му је Марко Мишковић рекао да материјал држи код себе, а да уколико неко из „Мере“ или из ПЗП „Ниш“ затражи документацију, да може да им и достави. Није водио рачуна, нити га је интересовало по којој цени се продају акције ПЗП „Ниш“, као ни да ли је увећан оснивачки капитал ПЗП „Ниш“.

Није имао улогу у оснивању „Мере“ д.о.о. Београд, али му је познато да је „Мера инвестмент“ основала фирму „Мера инвест“ и у њу унела неновчани капитал у виду акција предузећа за путеве „Ниш“.

Поступао је као пуномоћник „Меркјурен“ на рочишту које је одржано у Привредном суду, а ради овере судског поравнања, док је „Меру инвест“ заступао Горан Станивуковић. Детаљи овог поравнања му нису познати, а пуномоћје за ово поступање је добио од директора „Меркјурен групе“ Живојина Петровића. Једино што се односи на конкретно поравнање било је да је у конкретном случају реч била заправо о компензацији односно пребијању акција са зградом у Таковској.

Сведок Љиљана Горановић је изјавила да у ПЗП „Ниш“ ради од 1990. године као дипломирани правник, те је радила на пословима секретара друштва. Њега улога у ПЗП „Ниш“ као секретара друштва била је да се седнице Скупштине акционара сазивају на законит начин. На самој Скупштини је као секретар водила записник о присуству акционара или њихових пуномоћника, као и о даљем току и о гласању на самој Скупштини. Након завршетка Скупштине њен задатак је био да објави извештај о битном догађају, да обавести Комисију за хартије од вредности као и Београдску берзу.

На Управним одборима је на захтев председника Управног одбора сазивала седницу, достављала дневни ред са позивом, те обавештавала стручне службе у предузећу о одржавању Управног одбора. На самој седници Управног одбора је водила записник у коме је наводила ко је присутан, ко је известилац по свакој тачки дневног реда, као и резултат о гласању. Њен посао је такође био и да доставља одлуке стручним службама на даљу реализацију.

Све одлуке које су садржале финансијске елементе је добијала од финансијског сектора у ПЗП „Ниш“. Што се тиче осталих одлука њих су доносиле остале службе које су се бавиле одређеним пословима.

Не сећа се седнице на којој је донета одлука о кредитном задужењу путем закључења уговора о финансијском кредиту са „Немслејд трејд

лимитидом" на 23.000.000 евра, нити се сећа да је такав кредит узет. Пракса је била да служба која је предлагач одређене одлуке сама и сачињава ту одлуку, тако да би требало да је и финансијска служба сама сачинила овакву одлуку. Не сећа се ко је био из финансијске службе у периоду 2005. године руководилац и извештач, с обзиром да су три промењена и то Витомир Спасић, Богољуб Николић па Јелена Спасић.

Не зна каква је власничка структура ПЗП „Ниш“ била 2005. године када су откупљене акције од малих акционара. Део акција је припадао Милу Ђурашковићу, а део акција „Шеру“.

Не зна у ком периоду се „Мера“ појавила као један од акционара, али се сећа да је пуномоћник „Мере инвест“ био адвокат Иван Смиљковић који никада није разгледао материјал, а Зоран Каитовић се у једном моменту појавио као један од акционара са јако малим бројем акција и није присуствовао ниједној Скупштини акционара.

Пуномоћник „Шер корпорације“ је био Дејан Јевтић који је био и члан Управног одбора, те је, као члан Управног одбора, с обзиром да је Управни одбор усвајао предлоге за Скупштину, био упознат са одлукама које ће на Скупштини бити донете. Не може са сигурношћу да тврди да ли је „Шер корпорација“ мењала пуномоћника, те да ли је на Скупштинама био присутан Ристо Ристић.

Одлуке које се тичу емисије акција, а које се односе на повећање капитала сачињавали су људи из „Емисио брокера“ - корпоративног агента ПЗП „Ниш“, који су практично правили предлоге одлука. Не може са сигурношћу да тврди ко се из „Емисио брокера“ појављивао у ПЗП „Ниш“, али јој је познато да је Љиљана Миловановић била интерни ревизор ПЗП „Ниш“ и да је била члан Надзорног одбора, а да је Бошко Марковић такође био члан Надзорног одбора у једном периоду. Не може да се сети да ли су они присуствовали Скупштинама.

Одлука да ПЗП „Ниш“ буде у Конзорцијуму за куповину ПЗП „Београд“ донета је на неком од Управних одбора, с тим да не може да определи временски период у коме се то догодило. Донета је и одлука да се Милутин Гашевић овласти како би заступао предузеће за путеве „Ниш“ пред Агенцијом за приватизацију, те да може учествовати у тендерском поступку, али јој није познато да ли је одлука о учешћу у Конзорцијуму за куповину ПЗП „Београд“ донета на истом Управном одбору. Скупштина акционара није расправљала нити је донела неку одлуку која се односила на учешће у овом Конзорцијуму.

На једном од Управних одбора Милутин Гашевић је тражио да брокери присуствују Управном одбору, а како би се донела одлука о акцијама „Неметала“. На тој седници разговарало се о уношењу акција „Неметала“ у ПЗП „Ниш“, при чему Гашевић није хтео да дозволи да то питање уопште буде на дневном реду. Није јој познато да ли је рађена процена акција „Неметала“, као и акција ПЗП „Ниш“, а није јој је позната проценитељска кућа „Фокус тим“. Све што се односило на акције радио је „Емисио брокер“.

Дешавало се, да због хитности поступка одређени уговор прво буде потписан, а да Управни одбор накнадно да сагласност. Ти уговори су углавном били финансијске природе. Не сећа да ли је Управни одбор донео одлуку о приступању дугу који је настао приликом узимања кредита од „Уникредит банке“ од 23.000.000 евра.

Не сећа се Скупштине акционара која је одржана 01.10.2008. године на којој је одлучено да се донесе одлука о одбијању понуде акционара „Мера

инвеста" да ПЗП „Ниш“ фактички купи акције од „Мере инвеста“ по праву прече куповине.

Уговоре у ПЗП „Ниш“ су, зависно од области на коју се уговор односи, сачињавали одређени сектори, а осим правне службе у оквиру ПЗП „Ниш“ правним пословима су се бавили и људи из Београда, односно адвокат Дејан Јевтић који је имао свој тим сарадника, али јој није познато да ли су се они тим пословима бавили као адвокатска канцеларија или по другом основу, с обзиром да никада није имала прилике да види уговор.

По закону који је важио 2004. године на самој Скупштини Управног одбора бирао се председник Скупштине и то само за ту Скупштину, изгласавањем једног од акционара од стране већине а након утврђивања кворума. Он је имао протокуларну улогу, испред себе је имао дневни ред који је морао да прати као и известиоце по свим тачкама дневног реда, а затим је стављао на гласање одређени предлог. У односу на било ког другог акционара председник Скупштине није имао већу одговорност, с обзиром да су сви гласали пакетом акција којим су располагали.

Познаје Милутина Гашевића, Зорана Михаиловића, Мила Ђурашковића, Дејана Јевтића као и Ристу Ристића.

Сведок Јовица Стефановић је изјавио да је у ПЗП „Ниш“ дошао 2004. године на позив Зорана Михаиловића, након упознававања са Милом Ђурашковићем, а како би му помогао у осавремењивању предузећа. До 2009. године његов посао је био израда понуда, а предузеће је добијало нова средства и учествовало на тендерима и ширило своје послове. До маја месеца 2009. године је био председник Управног одбора, затим на то место долази Ненад Илић, а он прелази у „Нибенс“ на место главног инжењера за саобраћајнице.

Докапитализација ПЗП-а „Ниш“ била је завршена 2008. године. У периоду док је он био директор ПЗП-а „Ниш“ извршена је трансформација из отвореног у затворено акционарско друштво. Поводом ове трансформације вођени су разговори на Управном одбору, а његово лично мишљење је да је власник фирме желео да задржи фирму за себе. Не може да се изјасни тачно чији је предлог био да се донесе одлука о преласку из отвореног у затворено акционарско друштво. Он је потребне информације добијао од Управног одбора и од правника. Управни одбор је доносио одлуке, а у самом предузећу су постојале правна и техничка служба. Одлуке није доносио под било чијим притиском, а највише се бавио организационим питањима, те није био у потпуности упућен у све одлуке које је потписивао.

Власничка структура ПЗП „Ниша“ се мењала у периоду када је он био директор, али већ крајем 2008.-ме године ПЗП „Ниш“ је формирао једну власничку структуру, обзиром да су исплаћени мали акционари, као и да је на тај начин завршено са приватизацијом.

У тренутку, када је он постао директор ПЗП-а „Ниш“, није рађен пресек стања, али су уведени официјелни и месечни извештаји, али званичан пресек и примопредаја нису рађени. У доношењу одлука које се тичу кредитних задуживања, јемстава и позајмица није био самосталан с обзиром да су о тим питањима одлучивали Управни одбор и власник, односно Мило Ђурашковић, чији је посао био да обезбеди финансије. Мило Ђурашковић је издавао

одређена упутства, те су по његовим упутствима послове обављали људи из финансијске службе. Из финансијске службе познаје Богољуба Николића.

Он је, као директор ПЗП-а „Ниш“, у просторијама ПЗП „Ниш“, потписао уговор о дугорочном инвестиционом кредиту, којим је ПЗП „Ниш“ постао солидарни дужник за кредит од 25.000.000 еура који је „Уникредит банка“ дала „Нибенс корпорацији“ за текуће пословање. С обзиром да је „Нибенс“ било велико предузеће, јавила се потреба да путарска предузећа планирају буџете и средства заједно, те се управа „Нибенса“ бавила овако великим уговорима, док се Управни одбор ПЗП „Ниш“ бавио инвестиционим „кеш токовима“, планирањем прихода и расхода. Није ближе упознат са условима тог кредита. Поводом овог уговора са „Уникредит банком“ донета је одлука на Управном одбору да ПЗП „Ниш“ буде солидарни јемац. Постоји записник са тог управног одбора у коме је тачно наведено ко је присуствовао, а поред њега присуствовали су и Мило Ђурашковић, Дејан Јевтић и Милутин Гашевић. Не сећа конкретног потписивања те одлуке и образлагања зашто ПЗП улази као јемац. Поводом потписивања овог уговора никада није био у „Уникредит банци“, сам уговор су припремиле финансијске службе, а он је имао поверења како у правну, тако и у финансијску службу. Док је он био председник Управног одбора није покушана наплата овог кредита од ПЗП-а „Ниш“, а по његовом сећању, одредбе уговора нису мењане, у смислу да је накнадно дато више меница него приликом закључења уговора.

Никада није упознао ни Мирослава ни Марка Мишковића, а као представника „Мера Инвест Фонда“ на једној од скупштина присуствовао је адвокат из Београда али се не сећа његових личних података. Није му познато да је на скупштини акционара ПЗП-а „Ниш“ донета одлука да се одбије понуда „Мере Инвест“ за куповину акција ПЗП-а „Ниш“.

Сведок Богољуб Николић је изјавио да је од 2000. године био запослен у ПЗП „Ниш“, да је обављао послове финансијског директора, те да је у периоду од 2003. па до 2005. године радио у служби погонског књиговодства. Од 2005. па до краја 2008. године поново је радио у финансијама, с тим да је крајем 2005. године је био помоћник генералног директора за финансијске послове, а 2008. године је прешао у „Нибенс групу“.

У периоду када је „Немслејд“ дао кредит ПЗП „Нишу“ он се није бавио финансијама, те нема непосредних сазнања о кредиту. Сазнања о кредиту који је „Немслејд“ дао ПЗП „Нишу“ датирају тек од средине 2008. године. Кроз извештаје који су прављени сваког месеца, као и од својих сарадника сазнао је за овај кредит, да је исти узет ради куповине фирми и послове приватизације. У време када је узиман кредит у финансијама је радио Витомир Стаменковић. Касније су рађени анекси, али се он није претерано интересовао за исте, с обзиром да је сматрао да је неко донео одлуку да ти анекси постоје, а он ништа необично у томе није видео. Као заменик генералног директора скупљао је податке о предузећима која су пословала у саставу ПЗП „Ниш“, те правио месечне извештаје који су се односили на задуженост, краткорочне кредите, дугорочне кредите и слично. Кредит добијен од „Немслејда“ враћен је у више рата, а тек је накнадно сазнао да је прва рата „Немслејду“ враћена од пара које су добијене од докапитализације, али о томе нема непосредних сазнања.

Иако је био заменик генералног директора за финансије није учествовао, нити је имао сазнања о доношењу овако крупних одлука, с обзиром да је то био

посао Управног одбора, директора као и акционара, док је његово било само да спроведе њихову одлуку.

Банке су увек код кредитних задуживања инсистирале да Управни одбор донесе одлуку да се може подићи кредит, менаџмент предузећа заједно са већинским акционаром је доносио одлуке о задужењу као и о пласману тог новца који је узиман по основу кредита, а он је био задужен за извршавање обавезе. Налоге је добијао од директора, а у том периоду директор је био Зоран Михаиловић. С обзиром да није био члан ни Управног одбора ни Скупштине, накнадно је сазнао за дистрибуцију пете емисије хартије од вредности за познатог купца – „Меру инвест“. Није му било познато за које потребе ће се новац добијен за акције искористити у ПЗП „Нишу“.

ПЗП „Ниш“ је приступио као јемац кредиту од 25.000.000 евра који је „Нибенс корпорација“ узела код „Уникредит банке“. Он није имао директних додирних тачака са „Нибенс корпорацијом“ те није потписао одлуку која се односила на ово јемство, нити је у доношењу овакве одлуке учествовао на било који начин. С обзиром на протек времена, не може да се сети ни када је тај кредит пласиран, односно када је узет од „Уникредит банке“ али му је познато да су 2008. године, када је дошао у „Нибенс групу“, били потписивани анекси тог уговора. У Скупштини је био известилац и то само ради извештавања приликом усвајања годишњег финансијског извештаја, а с обзиром да није био члан ни Управног одбора ни члан Скупштине.

Сведок Горан Ђурковић је изјавио да је у периоду од 2002. до 2005. године био запослен у Агенцији за приватизацију и то на месту руководиоца пројекта. Његов задатак је био практично процена вредности капитала применом одређене методологије која обухвата одређене подметоде, подваријабиле и слично. Учествовао је у приватизацији ПЗП „Београд“.

Процењена вредност 70 посто капитала „ПЗП Београд“ била је између 15 и 23 милиона еура, што је била објективна процена капитала, али у исто време не значи да је била и тачна, а оволики распон у цени је настао због примене више метода.

Приватизација ПЗП „Београд“ је оцењена као успех с обзиром да је тадашње руководство ПЗП „Београд“ захтевало од будућег власника улагање у првој години од 12 до 13 милиона еура, те је створен утисак да имају жељу да одбију све понуђаче.

Понуђачи који учествују на тендеру имају своје параметре на основу којих формирају своју понуду а имајући у виду процену капитала коју има Агенција за приватизацију. Сам понуђач добија све битне информације па сагледава комплетан финансијски и правни статус фирме. Након тога, понуђач откупљује тендерску документацију, воде се преговори са директором, правном службом и синдикатима, а затим се у „дејт руму“ понуђачу чини доступном сва релевантна документа фирме која је у поступку приватизације како би стручњаци, које је ангажовао будући инвенститор, могли извршити процену, проверити документацију, те одлучити о коначној куповини фирме, односно о уласку у процес преговора са Агенцијом.

Сам процес процене је јако дуго трајао, шест или девет месеци. У периоду до избора најбољег понуђача он је имао контакте са потенцијалним понуђачима, али није смео да им даје информације о цени капитала и ономе

што је у агенцији сматрано као строгом тајном. Његова улога се у том тренутку сводила на разјашњење одређених клаузула драфт уговора.

Агенција је имала став да цена из понуда не може да се смањује већ да може само да се повећава, а разлика у понуди коју је Конзорцијум ПЗП „Ниш“ „Делта М“ и „Емисио брокер“, чији је представник био Гашевић дао за ПЗП „Београд“ и коначне цене од 18.800.000 еура је могла настати због инвестиционог програма и социјалног програма.

Након Агенције за приватизацију запослио се у „Нибенс групи“. Разговарао је о свом запослењу у „Нибенс групи“ са представницима ПЗП „Ниш“ чак и у току пауза тендерске комисије, те је у једном од неформалних састанака изразио своју жељу да ради у једном тако великом систему. Након овога је дошао у контакт са Ђурашковићем, те је и са њим имао неформалне састанке. Ови разговори су се одвијали у периоду када су се у Агенцији отварале понуде или у периоду када су се састајале тендерске комисије.

Након преласка у „Нибенс групу“ није учествовао у обезбеђивању средстава или саветовању које се односило на враћања кредита „Немслејд трејд лимитиду“ од стране „ПЗП Ниш“.

Јануара или фебруара месеца 2008. године уочено је да је ликвидност „Нибенс групе“ веома угрожена, с обзиром да држава није измиривала своја дуговања, а сам „Нибенс“ је давао велика средства на отплату ранијих кредита. „Нибенс“ је 2007. године, због дуга који је држава имала према њему претрпео штету од 40.000.000 еура односно имао је губитак у пословању.

2008. године „Нибенс“ је имао комплетну процену вредности капитала коју је извршила „Ај ен џи“ агенција из Лондона с обзиром да им је то био корбизнис и односила се на комплетну процену вредности капитала целе „Нибенс групе“, а ради објективне процене вредности капитала. Преко ове процене вредности капитала направљен је практично један „дејт рум“ за будуће инвеститоре. Није постојала жеља да се уђе у неку стратешку сарадњу, али је на основу ове процене утврђено да је „Нибенс група“, без обзира на дуговања стабилна и здрава. Тада нису вршени преговори са заинтересованим купцима путарских предузећа, али интересовања је било, јер је „Нибенс група“ у том моменту била изузетно доминантна и перспективна компанија коју је власник, по његовом мишљењу желео да сачува у свом власништву како би се исто даље развијала. Ова чињеница допринела је наставку преговара са банком, а „Уникредит банка“ је показала највише воље да уђе у разговор око кредитирања „Нибенс корпорације“, где би могла за релативно мали износ да откупи 40 процената капитала.

Познато му је да је 2007. године „Штрабаг“ био заинтересован за куповину „Нибенс групе“. Наиме, он није био укључен у преговоре са „Штрабагом“, али је у јесен 2007. године од Ђурашковића сазнао да је „Штрабаг“ заинтересован за куповину целог система, и то за износ од 200.000.000 еура. Он није састављао документацију „Штрабагу“, а с обзиром да није био укључен у саме преговоре. Ту информацију је добио у разговору са Ђурашковићем у тренутку највеће експанзије „Нибенса“, а није му познато да ли је још неко осим Мила Ђурашковића учествовао у преговорима. Кредит од 25.000.000 еура од „UniCredit bank“ је узет да би се исплатио други акционар.

Учествовао је у преговорима са „Уникредит банком“ везано за одобравање кредита од 25.000.000 еура „Нибенс корпорацији“, а ради куповине 41% акција ПЗП „Ниш“ које су биле у власништву „Мера инвест“. Његова улога

је била да пронађе партнера који ће финансирати, а налог је добио од Ђурашковића. Овакви налози Ђурашковића се нису могли спроводити у дело без претходне сагласности или упућивања у детаље свих фирми у оквиру „Нибенс групе“. Предузећа за путеве у оквиру „Нибенса“ нису била способна да као независна правна лица узму кредит с обзиром да нису могли да снесу тај терет, а идеја да кредит узме „Нибенс корпорација“ је дошла од саме банке. „Уникредит банка“, је „Нибенс групу“ и сва путарска предузећа посматрала као повезана правна лица.

Испред „Уникредит“ банке за преговоре су били задужени Игор Петковић и Срђан Видовић, па је он је са њима највише и контактирао. Они су добијали документацију и са својим службама исту обрађивали и слали даље на одлуку. Имао је контакте и са Николом Вулетићем и Сањом Видић, а у периоду јул-август 2008. године заједно са Ђурашковићем је имао састанак и са Клаусом Привершеком. Идеја правне службе „Уникредит банке“ је било оснивање фирме ради функционисања одређеног кредита као и за враћање кредита и само ради тога, а с обзиром да је било неопходно на једном месту сконцентрисати акције као колотерал. С обзиром да као гаранција није могла бити дата имовина „ПЗП“-ова, једино су акције могле бити дате као колотерал, а „Уникредит банка“ је била уверена да ће „Нибенс група“ кредит који јој је одобрен вратити, а што доказује чињеница да је грејс период за конкретан уговор био пет година, те да је сама банка прихватила акције које се нису појављивале на берзи, односно које немају своју цену. Банка је одобрила кредит на основу процене „Ај ен џи Лондон“ те је „Уникредит банци“ то био довољан показатељ вредности „Нибенс групе“. Није му познато на основу чега је банка проценила вредност колатерала који су дати, нити му је познато на основу чега су га вредновали, а није му познато ни да је вршена процена вредности акције „ПЗП Ниш“

Могуће је да је Срђану Видојевићу, на неком од састанака, рекао да је „Штрабаг“ заинтересован за куповину, као и да је понудио 250.000.000 еура за све акције ПЗП „Ниш“. Изјавио је и да је могуће да је из контекста извучено да ће Ђурашковић исплатити другог акционара делом из кредита, делом из неких других средстава, с обзиром да њему нису били познати детаљи самих преговора вођених између акционара, али му је била позната понуда „Штрабага“. Према његовом мишљењу могуће је такође и да је у неком од неформалних разговора споменут остатак, с обзиром да је банци била позната понуда „Штрабага“ за 100% акција. Такође, према његовом мишљењу Ђурашковић није имао средстава да исплати остатак преко 25.000.000 еура, али он никоме из банке експлицитно није говорио о овоме.

„Нибенс корпорација“ је приликом подношења захтева за одобравање кредита „Уникредит банци“ поднела бизнис план који је он сачинио, а на основу информација које је добијао од службе финансија „ПЗП“-ова. Сама „Нибенс корпорација“, осим 157.000 акција ПЗП „Ниш“ није поседовала ништа од имовине, а у бизнис плану је било наведено да ће „Нибенс корпорација“ из добити по основу власништва над акцијама у „ПЗП Ниш“ враћати кредит. Као солидарни јемци у овом уговору о кредиту са „Уникредит банком“, на искључиви диктат банке појавили су се остали „ПЗП“-ови, а с обзиром да је банка желела додатна обезбеђења. Није му познато да ли је постојала обавеза путарских предузећа да о овом солидарном јемству обавести Агенцију за приватизацију.

2009. године закључен је са „Уникредит банком“ нов уговор на основу кога су „Шер корпорација“, Мило Ђурашковић и „Ватроспрем“ ушли додатно, као солидарни дужници, те се број меница са пет повећава на тридесет. Ово је урађено, с обзиром да је банка урадила додатне анализе, те је дозволила још једну грејс годину. Овај кредит није враћен, али је почела његова отплата. Година 2010. је била лошија од 2009. године, држава је мало инвенстирала, а банке су почеле са уценама. Период од октобра 2010. године па до маја месеца 2011. године био је тежак за „Нибенс“ те је дошло до финансијског и организационог реструктурирања који је знаке реализације пружио у мају месецу 2011. године, те је потписан споразум који је био предуслов да банке реструктурирају дугове „Нибенс групе“.

Није имао контакте ни са запосленима у „Делти“ а ни са запосленима у „Емисио брокер“ с тим да је за „Емисио брокер“ први пут чуо када се појавио као део Конзорцијума. Не познаје ни Мирослава ни Марка Мишковића.

Сведок Ивана Рајковић је изјавила да је била запослена у „Уникредит банци“ као и да је била руководилац тима за рад са великим привредним друштвима у Дирекцији за корпоративно банкарство.

„Уникредит банка“ је „Нибенс корпорацију“ посматрала као целу групацију, те је за њих била задужена референт Ива Станисављевић која је у отишла из „Уникредит банке“, тако да је она, као руководилац тима наставила рад на овом предмету, односно на овој апликацији. „Нибенс корпорација“ је сагледавана као део групације, односно као део „Нибенс групе“.

Не може са сигурношћу да се сети да ли је било писаног захтева за кредит, с обзиром да „Уникредит банка“ не захтева писмени захтев клијента за кредит већ улази у процедуру анализе процене ризика отплатног капацитета клијента иако не постоји формални захтев за кредит. Апликација је заправо интерни документ банке и попуњава га сама банка и то подацима које добија од клијената, преко средстава јавног информисања, а у овом случају и од Срђана Видовића. Она лично је комуницирала највише са Ђурковићем и Дејаном Јевтићем, који је био прокуриста „Нибенс корпорације“. Трансакција је била усмено представљена, а након тога се кренуло са прикупљањем информација и разматрањем целе финансијске конструкције.

Подаци су у апликацију унети 29. августа 2008. године, а Уговор је закључен у октобру 2008. године. Податке је уносио Срђан Видовић, а на основу закључака и разговора са клијентима на којима је и презентована сама трансакција.

Податак да се „Штрабаг“ обратио власницима ПЗП „Ниш“ са понудом од 250.000.000 еура за стицање 100% акција ПЗП „Ниш“ добила је од Срђана Видовића који јој је био надређени. Од њега је добила и информацију да је договор Ђурашковића и Мишковића да се за 100.000.000 еура прода 41% ПЗП „Ниш“. Када јој је Срђан Видовић презентовао трансакцију, тада је сазнала и да од укупног износа од 100.000.000 еура Ђурашковић треба да плати 75.000.000 из сопствених средстава а преосталих 25.000.000 еура ће бити екстерно финансирано од стране „Уникредит банке“ Србија. Сам начин трансакције је презентовао клијент. Од свих информација проверавана је само информација да ли је „Штрабаг“ заиста дао понуду. Не постоји одређени разлог зашто у апликацији стоји 100.000.000 еура, а у самом уговору стоји 25.000.000 еура, као договорена цена за 41% акција ПЗП „Ниш“.

Овај кредит је одобрио кредитни одбор локалне банке, а потом га је одобрио и риск менаџмент у Бечу.

Банка је тражила информацију како ће се финансирати 75.000.000 еура, али банка није учествовала у састављању уговора између клијента и продавца. Банка је захтевала да постоји клаузула, која је и констатована у одобрењу банке, а која се односи на исплату купопродајне цене, односно да исплатом купопродајне цене купац постаје искључиви власник предмета финансирања. Не сећа се да ли је банка захтевала формирање новог правног лица и преношење акција на то ново правно лице, те се не сећа ни да ли је банка вршила процену вредности заложене имовине односно акција, с обзиром да није било уобичајено да се врши процена вредности зложених акција. Банка није била упозната ни са чињеницом да ли је претходно рађена процена вредности акција.

Вршене су одређене провере код Агенције за приватизацију, а и клијент је доставио одређену документацију. У конкретном случају није било могуће ставити хипотеку због уговора са Агенцијом за приватизацију.

Као ризик за банку констатовано је кашњење групе у износу од 25.000 еура за 143 дана, али је банка била свесна да су доцње настале у измирењу обавеза дужника њеног клијента, у конкретном случају ЈП „Путеви Србије“. Код конкретног кредита саме акције нису материјално обезбеђење, већ је обезбеђење био бизнис клијента, конфорфт фактор, контролни пакет акција и зато што је банка узела 51% обезбеђења.

У моменту одобрења кредита није постојао уговор али је стављен као „прекондишн“ пре пуштања новца и идентификован је информацијом неимања информације како ће Ђурашковић платити 75.000.000 еура, а што је такође идентификовано и као сам ризик. Банка увек посматра сврху финансирања и у складу са сврхом одмерава да ли то што се финансира има неки смисао у вредности која је дата, а затим се одмерава и учешће банке у томе.

Банка је практично одобрила финансирање трансакције од 100.000.000 еура, а одобрила је финансирање са 25.000.000 еура кредитом од 25.000.000 еура. На сам кредит од утицаја је и висина трансакције која је била презентирана банци те банка гледа ту трансакцију али и кредитни капацитет. Банка не тргује колатералима, већ процењује ризик клијента, те процењује његов потенцијал да јој врати кредит. Банка затим анализира шта је предмет финансирања, али доноси одлуку на основу тога да ли клијент може да отплати такав кредит или не. У конкретном случају банка је имала клијента који у моменту када је кредит одобран има високе „ебите“, има добру тржишну позицију, а банка је имала и информацију да је направљен стратешки план за реконструкцију путева, те је и тако стварила слику будућих послова. Без обзира на чињеницу да је износ велики, банка је била сигурна да ће клијент пословима генерисати отплатни капацитет за период за који се одобрава кредит.

Након што је одобрен кредит 2008. године она је напустила „Уникредит банку“, те се у исту вратила пре годину дана. Након њеног повратка у банку нико од колега је није контактирао поводом покушаја наплате овог кредита.

Сведок Срђан Видовић је изјавио да је у „Уникредит банци“ био директор Одељења за рад са великим привредним друштвима и мултинационалним клијентима у време издавања кредита.

„Нибенс групација“ је била велики клијент, имали су преко 250 милиона прихода и били су у оквиру његове службе. На првом, иницијалном састанку на коме је било речи о кредиту, јула месеца 2008. године, испред „Нибенса“ био је Горан Ђурковић, а испред „Уникредит банке“ Игор Петковић, Никола Вулетић, који је у претходном периоду водио ову групацију као и он. У то време „Нибенс“ је био велики клијент „Уникредит банке“ и имали су изложеност од 14 милиона еура, с обзиром да су имали већ три кредита и то динарски од 550 милиона динара, банкарску гаранцију од 3.100.000 еура као и банкарску гаранцију од 4,9 милиона, с тим да су ове банкарске гаранције биле издате од стране „Уникредит банке“ Чешке за један дугорочни кредит. „Нибенс група“ је имала одређене проблеме у пословању тако да су тражили продужење ових кредитних линија, а с обзиром да су имали потраживања од „Путева Србије“. „Уникредит банка“ је своја дуговања наплаћивала од „Путева Србије“ који су били дужник „Нибенс групе“.

На самом том првом састанку Горан Ђурковић је тражио кредит од 25.000.000 еура који би служио за откуп 41% акција ПЗП „Ниш“ од „Мере инвест“. Тада је представницима „Уникредит банке“ саопштено да је „Штрабаг“ заинтересован да купи целу „Нибенс групацију“ те да је један од власника „Нибенс групације“ Марко Мишковић, заинтересован да прода свој део, а да господин Ђурашковић жели да настави сам посао. Према његовом сећању процена вредности капитала била је између 100 и 150 милиона еура, а на самом састанку је било речено да ће се откупити 40% за 25 милиона, а да ће остатак бити исплаћен из некретнина у Таковској које су власништво „Партизанског пута“ као и из приватних средстава Ђурашковића. Саму банку, као кредитора, није интересовало која су то приватна средства и колики је тачан износ који ће бити исплаћен из тих средстава, али је на састанку било речи о износу између 25 и 50 милиона еура. „Нибенс“ је већ тада дуговао банкама око 200 милиона, а од тих 200 милиона еура 100 милиона еура је било обезбеђено залогом на потраживањима које „Нибенс“ има од „Путева Србије“, или цесијом, међутим њихов реални књиговодствени дуг у билансима банака је био 200 милиона еура, а потраживања су била 100 милиона еура.

С обзиром да је у питању био већи кредит било је неопходно организовати састанак у оквиру банке као и у оквиру „Нибенса“ те је организован састанак коме су присуствовали генерални директор банке Клаус Привешек, Ђурашковић и Ђурковић, те је Клаус Привешек изразио спремност да „Уникредит банка“ подржи „Нибенс“ и у овој трансакцији. Непосредно пре, или непосредно после овог састанка банка је упутила индикативну понуду Ђурковићу, те ју је након кратког усаглашавања Ђурковић прихватио.

С обзиром да је обим посла у банци растао, а да се број запослених није повећавао, а да је особа која је била задужена за оперативно услуживање „Нибенс групације“ напустила банку, Ивана Рајковић је куцала апликацију по инструкцијама које је он добијао. Процесуирање ове трансакције трајало је око месец-два, а након завршетка апликације, иста је послата у кредитни ризик, те је Жељко Кишић водио овај предмет. Он је дао своје мишљење о трансакцији, а затим су заједно изашли пред Кредитни одбор где су представили предмет, а како би чланови Кредитног одбора донели одлуку да ли да се кредит одобрава или не. Ни он, а ни његове колеге нису доносили одлуке да се одређени кредит одобри или не, већ су само давали препоруку. С обзиром да је изложеност клијента била велика одобрење се тражило од Беча односно од „Unikredit bank

Austrie", те је то одобрење стигло након две недеље. Након тога „Уникредит банка“ је приступила изради уговора, а с обзиром да се радило преко блок-трансакције на берзи, те да је било одређених компликација и техничких ствари банка је после два месеца пустила кредит у течај.

„Нибенс“ је 2007. године правио 270 милиона прихода и имао је профит од 43 милиона еура, а задуженост, која је морала да се врати из будуће зараде је била неких стотинак милиона еура. Банка је имала јемства свих оперативних компанија и то Предузећа за путеве „Београд“, „Ниш“, „Врање“, „Војводина пут-Бачка пут“ и „Фам“ који су били генератори готовог новца у систему, с обзиром да сама „Нибенс корпорација“ није имала бизнис, а била је формирана само да би узела овај кредит и купила акције, док се банка ослонила на профитабилност оперативних компанија. Банка је инсистирала да ПЗП-ви буду солидарни јемци, а за банку не би било прихватљиво да су солидарни јемци били само поједини ПЗП-ви, с обзиром да је банка посматрала консолидовани биланс.

Ризичну компоненту самом кредиту давала је чињеница да није било колатерала, а све оперативне компаније су још увек биле у процесу приватизације, те је у уговор била унета клаузула која обавезује сваку од оперативних компанија, да у тренутку када истекну приватизационе обавезе доставе банци процену вредности фиксне имовине која је у том тренутку књиговодствено износила 144 милиона еура. На овај начин банка је обавезала јемце да моментом изласка из Уговора о приватизацији доставе банци хипотеке у износу 1:1 односно 25 милиона еура.

Највећи део комуникације са „Нибенсом“ је водио он лично, а не може да се сети да ли је Ивана Рајковић имала непосредни контакт са клијентом.

Он је лично Ивани Рајковић дао податак да је понуда „Штрабага“ 250.000.000 еура, а по његовом сећању није јој дао информацију која се односила на 100.000.000 еура за 41% акција ПЗП „Ниш“. Он јој је дао информацију и да ће 25.000.000 еура бити из кредита, док ће остатак бити исплаћен из сопствених пара и из зграде Партизанског пута. Она је, према његовом мишљењу сама дошла до цифре од 75.000.000 еура који ће бити исплаћени из приватних средстава, с обзиром да јој он тај податак није дао. По његовом сећању он је потписао саму садржину ове апликације.

Банка је проверавала тачност информације која се односила на понуду „Штрабага“ од 250.000.000 еура, али с обзиром да је сарадња „Уникредит банке“ из Аустрије и „Штрабаг групе“ била слаба, ова информација „Уникредит банци“ у Србији није потврђена али није ни негирана.

Лично је видео уговор о купопродаји између „Мера инвест“ доо и „Нибенс корпорације“ у коме је као цена био наведен износ од 25.000.000 еура. „Уникредит банци“ није била битна чињеница да се кредитом финансира комплетна цена куповине, с обзиром да им је био битан дужнички капацитет групације. Сама банка није у то време имала ни један разлог да пројектује пад прихода, односно пад тржишта као и пад профитабилности.

Финансијске извештаје је банка добила од самог клијента, те је банка имала консолидовани финансијски извештај ПЗП „Ниш“, с обзиром да је он био власник целе групе, те се банка практично руководила овим документом приликом стварања пројекције.

Не сећа се ко је био власник „Ватроспрема“, али дозвољава могућност да је коначни власник био Ђурашковић преко другог правног лица односно „Шер

корпорације“, с тим да банка није имала процену капитала „Ватроспрема“, али је имала процену имовине, која је према његовом сећању износила 6,7 – 6,8 милиона еура. Према његовом мишљењу постојала је идеја да се кредит врати, те он није стекао утисак да је Ђурашковић желео да не врати кредит.

Износ од 43.000.000 еура прихода у 2007. години банка је утврдила из консолидованих биланса за ту годину, а сами консолидовани биланси компаније која има ћерке компаније дају најобјективнију могућу слику. По његовом сећању и сазнањима исплате дивиденде није било, а сам профит је остајао у компанији. Акције, као инструмент обезбеђења, у конкретној ситуацији биле су мање битне, с обзиром да су јемства компанија биле битније. Уколико једна фирма банци јемчи за враћање дуга и да залогу на акцијама, банка активирањем залог на акцијама постаје власник, а активирањем менице постаје поверилац, с тим да поверилац са меницом је необезбеђени поверилац у стечајном поступку, а активирањем акција као инструмента обезбеђења банка добија власништво. Никада није поседовао документ који би говорио о постојању било каквог споразума или уговора са другом купопродајном ценом, већ је посматрао само документа у којима је као цена био наведен износ од 25.000.000 еура.

„Нибенс“ је годину дана редовно сервисирао своје обавезе, али је Јавно предузеће „Путеви Србије“ запало у проблем са ликвидношћу, те су претходно дати кредити односно банкарске гаранције упале у доцњу. На овај начин настао је проблем како за „Нибенс,“ тако и за „Уникредит банку“, али је држава одобрила гаранцију „Путева Србије“, те су „Путеви Србије“ измирили своја дуговања, али је ипак настала штета за „Нибенс“. У другој години кредита почели су озбиљни проблеми са грађевинском индустријом, те је лоша ситуација са „Нибенсом“ ескалирала децембра 2010.године. Банка је прогласила кредит доспелим односно раскинула уговор, блокирала све компаније за пун износ кредита и ушла у преговоре крајем децембра и почетком јануара 2010. односно почетком 2011. године. По његовом сећању у накнадним анексима уговора о кредиту и „Шер корпорација“ је постала јемац, али не може да определи када. 100%-тни власник „Шер корпорације“ био је Мило Ђурашковић, и по његовом сећању по основу враћања кредита већа сума, око 1.000.000 еура је уплаћена „Уникредит банци“ од стране „Шер корпорације“, новцем од продаје „Венчаца“ и „Неметала“ и то „Капи“ и „Омнији“, а новац је легао на рачун истог дана када је Ђурашковић ухапшен 2011.године.

С обзиром да су умањене инвестиције државе, финансијско стање кредита је постало значајно лошије у односу на стање када је кредит одобрен. На иницијативу клијента одржан је састанак коме су присуствовали Ђурашковић, Ђурковић и Јевтић испред „Нибенса“ а испред „Уникредит банке“ Бранислав Радовановић, Георги Заманов, Жељко Кишић и он. „Нибенс“ је тражио додатних годину дана грејс периода, али се он не сећа да ли су у том моменту предузећа већ изашла из обавеза које су се односиле на претходну приватизацију. С обзиром да и даље није било колатерала каквог је раније планирала банка, дат је други колатерал и то кућа у Пржну која је била власништво Ђурашковића, објекти „Ватроспрема“, као и одмаралиште Предузећа за путеве „Београд“ у Доброти, а што је делимично покрило банку. На том састанку је договорено и да се банци доставе пројекције и бизнис план за наредних пет година како би банка сагледала ситуацију и добила пројекције које ће бити презентоване кредитном одбору. Кредитни одбор је одобрио

продужење грејс периода на годину дана. Резултат ових преговора био је споразум о међусобном регулисању права и обавеза, банка је успела да наплати милион и нешто еура, а након тога је Ђурашковић ухапшен, те је све пошло другим током.

Банка је „Нибенс“ увек посматрала као целину, с обзиром да је природа њиховог посла била таква. Банка је претрпела штету и реално сносила ризик не отплате кредита, с обзиром да је у току реализација кредитног пласмана дошло до раскида приватизационих уговора ПЗП-ва.

Дејан Јевтић је био особа задужена за правне аспекте пословања „Нибенса“, а он никакву улогу није имао око овог кредита, већ се појавио последњег дана када је реализована трансакција и то као прокуриста за неког од јемаца. Јевтић није учествовао у договарању услова, с обзиром да је услове договарао он лично са Ђурковићем. Дејан Јевтић је имао одређену улогу приликом преговарања о репрограму и то децембра 2010. и јануара 2011. године, с обзиром да су се банке и клијент нашли у једној комплексној правној ситуацији, те је чак и банка ангажовала правног експерта Луку Андрића.

Приликом почетних разговора банка је имала сазнања да ће „Нибенс корпорација“ кредит враћати из дивиденди ПЗП „Ниш“, с обзиром да је банци тако презентовано. У тренутку закључења уговора, односно када је спроведена трансакција „Нибенс корпорација“ поседовала 93% ПЗП „Ниш“, а он се не сећа да ли је током наредне године исплаћивана добит по основу ових 93% власништва.

Банци је било свеједно да ли ће дуговања платити „Нибенс корпорација“ из дивиденди или било ко од јемаца директно, а по његовом сећању у међувремену дуговања су плаћали јемци.

Крајњи, односно коначни власник „Мере инвест“ доо био је Марко Мишковић, а сама банка у преговорима које је водила поводом кредита није имала контакте са било којим лицем из „Мера инвест“ доо, те се први контакт банке и представника „Мера инвест“ доо, односно Живојина Петровића десио оног дана када је кредит исплаћен.

Нема информацију да ли је било ко из „Уникредит банке“ поводом овог кредита имао контакте са Мирославом или Марком Мишковићем. „Делта“ је била велики клијент „Уникредит банке“.

Сведок Жељко Кишић је изјавио да је био запослен у „Уникредит банци“, да је радио је у сектору за управљање ризицима, а сам сектор је базирао своје мишљење на бази информација које су наведене у самој апликацији, без директног контакта са клијентима.

Кредит од 25.000.000, дат у том тренутку тржишном лидеру, је одобрен у складу са процедурама и од стране компетенције у Бечу, добио је сва неопходна одобрења и банка је у том тренутку сматрала да је оправдано подржати ову трансакцију имајући у виду чињеницу да је „Нибенс“ тржишни лидер, а да је и банка у овом пословању видела своју корист.

С обзиром да његов сектор нема директне контакте са клијентима, приликом попуњавања апликације попуњава само „риск есесмент“, док у остали део апликације податке уносе само колеге који имају непосредан однос са клијентом.

Информације које се односе на понуду „Штрабага“ и различите интересе Ђурашковића и Мишковића, односно да су се они договорили да ће Ђурашковић

платити 100.000.000 еура за 41% акција ПЗП „Ниш“, презентоване су у апликацији те је одељење за управљање ризицима ту информацију прихватило. Његов сектор је проверавао информације које се могу проверити, те је и информација да је „Штрабаг“ нудио 250.000.000 еура проверена у линији у којој је банка могла да је провери. Контактрана је група у Бечу, али из Беча је стигао одговор да таквих информација нема, те је банка написала да информација практично није потврђена.

Банка није проверавала информацију наведену у апликацији, а која се односи на договор Ђурашковића и Мишковића, односно да Ђурашковић плати 100.000.000 еура за 41% ПЗП „Ниш“, јер такву информацију нису ни могли проверити. Банка, иако је узела контролни пакет ПЗП „Ниш“ није радила процену вредности акција и није имала информацију о начину на који ће Ђурашковић платити додатних 75.000.000 еура, те је то само констатовано у апликацији.

Банци је једина прихватљива идеја била да, у тренутку пуштања кредита има контролни пакет акција, те је зато банка и захтевала да јој се уговор достави пре фактичког пуштања средстава, а да у том уговору буде дефинисано да ће по плаћању 25.000.000 еура „Нибенс корпорација“ постати власник 41% акција и то без обзира на износ од 75.000.000 еура које Ђурашковић мора да плати из својих извора. Саму банку није интересовала исплата 75.000.000 еура, зато што је имала колатерал, а и то је већ био однос два физичка лица која су власници компаније, који не утиче на власничку структуру и на контролни пакет акција који би банка поседовала.

Уговор између „Мера инвест“ д.о.о. као власника пакета од 41% акција и „Нибенс корпорације“ су проверавали други органи банке, а он лично није улазио у дубљу анализу самог уговора.

Гледано из угла банке, уговор од 25.000.000 еура је био добра трансакција, јер је кредит дат тржишном лидеру. Банка је практично узела контролни пакет целокупног „Нибенса“ који у том тренутку, по информацијама које је банка имала је вредео 250.000.000 еура, фиксна имовина „Нибенса“ је 45 или 50.000.000 еура, банка је имала потврде ревизорских кућа, и тада, 2008. године, све обавезе, посматране из угла инвестиционог програма су измирене и фактички банка има контролни пакет и очекује да ће 25.000.000 еура добити у тренутку када истекну уговори о приватизацији. Продужени грејс период је практично иницирало тржиште и комплетна финансијска проблематика која се појавила, а посебно чињеница да су „Путеви Србије“ пуно дуговали компанијама, те је и „Нибенс“ доста каснио са исплатом банкама, те је овај сплет околности утицао на чињеницу да банка препакује кредит дајући нових годину дана грејс периода.

Годину и по дана након одобрења дошло је до „препакивања“ самог кредита, а због финансијске проблематике у којој се нашло само тржиште па и „Нибенс“. Тада је „Уникредит банка“ дала нови грејс период од годину дана. Цео пласман је одобрен тако што је износ од 25.000.000 еура био покривен залогом на контролном пакету акција ПЗП „Ниш“ и обавезом „Нибенс корпорације“, односно свих чланица групе да успоставе колатерале до 31.12.2009. године, с тим да ти фактички колатерали никада нису успостављени. Кредит је проглашен за ризичан и значајни проблеми су настали 2010. године

Сведок Сања Илић-Видић је изјавила да је од априла месеца 2010. године запослена у „UniCredit bank“, те да ради у сектору реструктурирања пласмана предузећа, као и да је предмет „Нибенс“, по одлуци централе у Бечу, пребачен у њен сектор и то у време док је њен директни претпостављени била Светлана Церовић.

„Нибенс“ је пребачен у сектор реструктурирања због погоршања финансијске ситуације. Прво је вршена провера кредитне документације, затим је проверавана могућност побољшања позиције банке, а на крају је проверавано и финансијско стање саме фирме. Банка је желела да побољша своју колатерал позицију, јер се стање предузећа током 2010. године значајно погоршало, због блокада рачуна појединих фирми, као и због неплаћених потраживања.

Одељење за реструктурирање не проверава на основу чега је конкретан кредит дат, већ посматра колатерале и да ли је документација ваљана.

До уочавања проблема „Нибенс“ је исплату кредита гарантовао са 51% акција ПЗП „Ниш“ као и са објектом „Ватроспрема“, а уговорена је била и обавеза клијента да до 31.12.2010. године обезбеди колатерал у пропорцији 1:1, тако да банка није желела да искористи већ дата фактичка обезбеђења, већ само да га повећа. Банка није вршила процену вредности акција 51% ПЗП „Ниш“.

У децембру 2010. године банка је прогласила кредит доспелим, с обзиром да клијент није могао да да додатне колатерале. Међутим, након овог проглашења кредита доспелим клијент је пристао на додатне разговоре, те је у јануару 2011. године банка добила додатне колатерале и то Ђурашковићеву кућу у Милочеру, непокретности у Доброти, залогу на потраживањима, као и на Ђурашковићевој кући у Београду. Банка је део својих потраживања наплатила из залогe коју је имала на самим потраживањима, а од маја 2011. није било више „Нибенсових“ уплата банци.

Познато јој је да је од 2008. године па до 2010. године „Нибенс“ у ствари плаћао само камату, али јој није познато из којих средстава. У децембру 2011. године „Нибенс“ је прешао у Одељење за принудну наплату, а исте године је рађен за потребе банке и у оквиру банке интерни ревизорски извештај.

Сведок Светлана Церовић је изјавила да је у време одобравања пласмана, тј. у августу месецу 2008. године је била извршни директор сектора за управљање ризицима, као и члан Управног одбора „UniCredit bank“. Она лично није учествовала у преговорима, с обзиром да то није било у домену рада њеног сектора.

У тренутку одобравања кредита „Нибенс“ је био тржишни лидер, али је конкретна трансакција имала одређене мане од самог почетка, посебно ако се имају у виду чињенице да су предузећа „Нибенс“ групације била предузећа у поступку приватизације те нису постојали инструменти обезбеђења. Управо због тога је и у сам уговор стављен одложни услов, а који се односи на чињеницу да инструменти обезбеђења у одређеном року морају бити прибављени, а сходно испуњењу уговора о приватизацији. „Нибенс“ је у тренутку одобравања кредита имао велику задуженост насталу због одложене наплате потраживања од својих највећих клијената, а такође постојао је и валутни ризик. Конкретна трансакција са свим својим манама је презентована Кредитном одбору, те је иста одобрена како од стране Кредитног одбора у

Београду, тако и од стране Кредитног одбора у Бечу. Због нетранспарентности, лоше комуникације и доцњи у наплати, као и због неиспуњавања услова из самог уговора „Нибенс“ је доспео на „VOCH“ листу, те је 2010. године донета одлука да се овај пласман пренесе у надлежност Дирекције за реструктуирање. Она лично је са позиције директора Дирекције за реструктуирање и управљање спорним пласманима била у директном контакту са клијентом и водила је директне преговоре. Она, и остали запослени у Дирекцији за реструктуирање прегледали су ревизорске извештаје као и Уговоре о приватизацији, како би банка сагледала која имовина припада друштвима, а која имовина друштава је заложена у корист других поверилаца. Такође били су одржавани и састанци са клијентима, те су преговарали и сагледавали расположиве колатерале које би клијент дао ради додатног обезбеђења. С обзиром да банка са клијентом није могла постићи повољан договор крајем 2010. године прогласила је кредите доспелим и то на основу меница о јемству, те су разговори са клијентом обновљени током јануара наредне године. Банка је у разговорима са клијентом дошла до компромиса те је успостављена залога над потраживањем од продаје „Неметала“ и „Венчца“. Испред „Нибенс корпорације“ са банком су комуницирали Дејан Јевтић и Дејан Симић, а касније је у преговоре ушао и Гашевић.

У „UniCredit bank“ на пласману је као риск менаџер радио Жељко Кишић, непосредно изнад њега је био Николаус Линарић, а затим она. Њен претпостављени је био Грегори Заманов а опет његов претпостављени је био Клаус. С обзиром да је била члан Кредитног одбора у том тренутку, била је упозната са садржином апликације, те је један од потписника исте.

У самој апликацији за кредит од стране риска, односно Жељка Кишића наведено је да је банка покушала да дође до одређених информација а које се односе на понуду „Штрабага“, али да се до коначне и сигурне информације није дошло.

Банци је у конкретном случају било најбитније да „Нибенс“ након исплате ових 25.000.000 еура из кредита постане власник акција, с обзиром да би тиме банка смањила ризик саме трансакције. Није јој познато да ли је банка вршила процену вредности акција ПЗП „Ниш“ а није ни видела сам уговор између „Нибенса“ и другог акционара од кога „Нибенс“ купује акције. Није јој познато зашто је у самој апликацији код напомена о трансакцији и то у делу који је потписао Жељко Кисич наведено да уговор мора бити достављен пре исплате кредита, а да ће „Нибенс“ плаћањем 25.000.000 еура постати власник преосталих 41% акција.

Није јој познато зашто је тражено продужење грејс-периода током кога је плаћана камата, и то, по њеној претпоставци средствима из редовног пословања. Познато јој је да је током 2011. године рађен интерни ревизорски извештај у оквиру банке, али јој појединости нису познате.

Није јој познато како се одвија поступак извршења, с обзиром да је то посао Службе за управљање спорним пласманима која сарађује са ангажованим адвокатским канцеларијама. Тренутно директор Службе за управљање спорним пласманима је Дане Чича.

Није јој познато да ли је било ко из банке проверавао са Мирославом Мишковићем да ли је он заиста продавац акција, с обзиром да је његово име, између осталих, наведено у самој апликацији као име продавца.

Сведок Игор Петковић је изјавио да је до 2010. године био запослен у „UniCredit bank“ и то као директор сектора и члан кредитног одбора.

Један од клијената „UniCredit bank“ у том периоду била је и „Нибенс корпорација“ која је до одобравања кредита од 25.000.000 еура била задужена са око 4-5.000.000 агрегатно, а на основу краткорочних кредита и других банкарских послова. Сама „Нибенс корпорација“ имала је пословни однос са Дирекцијом за путеве или са „Путевима Србије“ тако да је банка, иако биланс „Нибенса“ није био савршен, имала „комфор фактор“ који се огледао у чињеници да је банка као дужника, могла посматрати и државу, а с обзиром да је она била дужник „Нибенс корпорације“. Банка је највише комуницирала са Ђурашковићем, с обзиром да је њега посматрала као финансијског координатора и представника „Нибенса“. Ђурковић је у једном тренутку поставио питање банци да ли би она могла да финансира једну велику трансакцију. Поводом овога уприличен је састанак врха „Нибенс корпорације“ и врха банке, коме су испред банке присуствовали он, генерални директор и чланови Извршног одбора, а испред „Нибенса“ су били Мило Ђурашковић и Јевтић. Главну реч у овом послу испред банке водила је Ивана Рајковић којој је помагао Срђан Видојевић који је пак водио Дирекцију за велике клијенте. Банка је одлуку по овом кредиту донела по уобичајеној процедури, с тим да је коначну одлуку донела дирекција у Бечу, а саму апликацију су потписали чланови Кредитног одбора и то Клаус Привершек, Бане Радовановић, Георги Земанов, као и Ивана Рајковић.

„Нибенс“ је пословао са великим бројем банака, па су вероватно и оне ризик пословања са „Нибенсом“ посматрале кроз послове које је „Нибенс“ имао са Дирекцијом за путеве.

За кредит од 25.000.000 еура „Нибенс“ није могао да гарантује потраживањима према дирекцији, јер то није било реално, пре свега зато што није било довољно слободних потраживања, јер су иста већ била заложена или код „UniCredit bank“ или у другим банкама. На основу разговора и контаката банка је дошла до сазнања да би износ од 25.000.000 еура био намењен исплати другог акционара односно Марка Мишковића, а обезбеђење овог кредита биле су саме акције. Познато му је да је одобрен кредит од 25.000.000 еура, а и да је у самој апликацији наведен већи износ као и да је било одређених проблема са курсом на дан исплате овог кредита, с обзиром да се посао обављао и преко берзе. Поводом овог проблема одржан је један састанак са Јевтићем, али и са још једним лицем коме он не зна име. Банка је због те курсне разлике исплатила мање пара него што је било договорено.

С обзиром да су у питању биле акције затвореног акционарског друштва, те да су исте биле обезбеђење кредита у целом поступку одобравања овог кредита учествовала је и правна служба банке, а њему није познато да ли је било дато још неко додатно обезбеђење. Није му познато ни да ли је рађена процена вредности акција, али је вероватно иста рађена, с обзиром да је то посао онога ко је радио кредитни захтев.

Ивана Рајковић и Срђан Видовић су били у директном контакту са клијентима, а највероватније са Ђурковићем, те су на основу тих разговора сачињавали апликацију.

По његовом сећању, с обзиром да су акције биле обезбеђење кредита, исте би се у случају доцње могле продати „Штрабагу“ с обзиром да су они били и заинтересовани за путарска предузећа. Чињеница да је „Штрабаг“

заинтересован позната му је, с обзиром да је иста била наведена у самој апликацији, те је та заинтересованост вероватно била и проверавана преко дирекције у Бечу. Није му познато да ли су Ђурковић, Ђурашковић или Јевтић директно спомињали „Штрабаг“, нити му је познато да ли је процена заинтересованости „Штрабага“ да купи акције била пресудна за процену капитала или вредности обезбеђења, а с обзиром да је у банкарству правило да се захтев одобрава на бази отплатног капацитета, те да је у банкарским пословима битна пројекција „кеш флуа“.

Познато му је да је цена акција износила 25.000.000 еура, а кредит се могао у принципу одобрити и без учешћа клијента банке.

Није му познато да ли је Мишковић свој део акција хтео да прода „Штрабагу“ и да ли је „Штрабаг“ био спрема да за цео ПЗП „Ниш“ плати износ од 250.000.000 еура, али му је било познато да је Ђурашковић требало Мишковићу да плати укупно 100.000.000 еура за акције и то 25.000.000 еура из кредита, а 75.000.000 еура из сопствених средстава. Не сећа се да ли је банка тражила да по исплати кредита све акције одмах пређу у власништво „Нибенса“, а не сећа се ни конкретног кредитног одбора, али сматра да је у случају да је банка тражила да све акције одмах пређу на „Нибенс“, то захтевала како би себе заштитила.

Банка је 2008. године имала позитивно искуство у пословању са „Нибенсом“ који је у том тренутку био фирма број један у Србији, који је имао отплатни капацитет, тако да главни покретач одобравања овог кредита није била чињеница да ће се акције продати „Штрабагу“ ако „Нибенс“ не отплати кредит, већ се на то гледало као на комфор фактор. До проблема у отплати кредита дошло је после грејс периода, те је одржан састанак коме је присуствовао Ђурашковић испред „Нибенса“ и који је тражио продужење грејс периода. Рађене су провере биланса „Нибенса“ и банка је била против продужења грејс периода, с тим да њему није познато да ли је на крају и продужен грејс период.

Са њим, лично, нико из „Делте“ није водио било какве разговоре поводом овог кредита, иако је „Делта“ пословала и са „UniCredit bank“.

Сведок Бранислав Радовановић је изјавио да је од 2007. године на позицији директора сектора за рад са привредом „Unicredit banke“, да је у периоду од 2008. члан Извршног одбора, а да је од 2009. потпредседник истог.

У време одобравања кредита од 25.000.000 еура није имао непосредних контаката са „Нибенс“ корпорацијом, нити са Марком Мишковићем од кога су откупљиване акције, а директне контакте са клијентом, поводом кредита, из банке су имали Срђан Видовић и Срђан Петковић.

Самог кредитног одбора на коме је одобрен кредит се не сећа, али је био упознат са садржином апликације. Кредит је прво одобрен уз Београду, а затим, због висине кредита одобрила га је и централа у Бечу.

Информације из кредитне апликације проверава банка а сама апликација садржи опис трансакције и финансијске параметре односно блану. У конкретном случају апликација је базирана на финансијским извештајима који нису потврђени од стране ревизора, али је банка увек тражила нове извештаје, за сваки квартал, како би добила што јаснију слику о клијенту и његовом пословању. Клијент је иначе одговоран за све податке које даје банци, а сам однос је заснован на релацији банка-клијент, док је банка дужна да затражи

документацију којом клијент потврђује своју тврдњу која није саставни део финансијског извештаја. Кредит је постао проблематичан 2009. године, али у том моменту није рађен извештај ревизора. Извештај је затражен 2011. године како би ревизор сагледао ситуацију с обзиром да се кредит није редовно извршавао а компанија је већ крајем 2010. године била у блокади, те је „Нибенс“ прешао у сектор за проблематичне пласмане. Наиме, „Нибенс“ је већ 2009. године ушао у репрограм, а 2010. је поново дошло до проблема у пословању јер текућа ликвидност није омогућавала уредно сервисирање кредита.

Интерни ревизорски извештај банке је рађен како би се преконтролисао цео процес давања кредита, те да би се утврдило да ли су банка, односно њени запослени учинили одређене пропусте, али он се не сећа самог извештаја.

Банка приликом процене података из апликације није радила процену вредности акција већ су посматрани укупни приходи односно отплатни капацитет и задуженост. Сви подаци које је банка прикупила деловали су реално и поклапали су се са финансијским извештајима.

Према његовим сазнањима банка је покушала да провери информацију да ли је „Штрабаг“ заинтересован за куповину путарских предузећа али није добила ни потврдан ни одричан одговор. Најбитније за банку је било да клијент дође у пун посед акција, а није био битан износ целе трансакције, с обзиром да је био уговорни однос између два лица. Најбитније за банку је било да Ђурашковић дође у посед свих акција како би сама банка могла да успостави што боље обезбеђење.

Он лично није видео уговор између Ђурашковића и Марка Мишковића али су уговор, по његовом мишљењу, видели запослени који су радили на кредиту. Грејс период је био годину дана, а клијент је тражио продужење 2009. године због отежаног сервисирања, те је он, први пут, на састанку о репрограму упознао Ђурашковића и Ђурковића, а лично није никада имао увид у рачун „Нибенс“ корпорације.

Из списка и документације преузете из Агенције за привредне регистре, као и из банака, обзиром да је иста прилагана приликом отварања нерезидентних рачуна страних правних лица, произилази да је правно лице „Hemslade trading limited“ 13. марта 1991. године основано у Републици Кипар као друштво са ограниченом одговорношћу, при чему је 14. марта 2006. године Министарство трговине, индустрије и туризма, Служба регистра предузећа и званични стечајни управник издало уверење којим је потврђено да је једини деоничар „Hemslade trading limited“-а Мирослав Мишковић са 10.000 деоница. Иста служба Републике Кипар је 01.02.2007. године издала потврду да су директори „Hemslade trading limited“-а Мирослав Мишковић и Татјана Јеронимидес. Наведеном правном лицу је према потврди Министарства финансија и Пореске управе Београд од 18.07.2005. године додељен порески идентификациони број, а из уговора о отварању и вођењу текућег рачуна страног правног лица од 15.01.2009. године у „Intesa“ банци произилази да „Hemslade trading limited“ заступа Мирослав Мишковић у функцији директора.

Из потврде о оснивању правног лица „Hitomi financial limited“ издате од стране Сектора за привредне послове на Британским Девичанским острвима произилази да је наведено правно лице основано дана 14. јула 2006. године, а

да је Мирослав Мишковић дана 14.07.2006. године именован за директора наведеног правног лица. Према изјави о повереништву од 14.07.2006. године произилази да „Bolton Nominees limited“ поседују и располажу са 5.000 акција „Hitomi financial limited“, које су регистроване на њихово име, а у својству постављеника и повереника Мирослава Мишковића, као власника наведених акција. Према потврди од 08. децембра 2008. године произилази да је „Hitomi financial LTD“ постао власник 10.000 деоница „Hemslade trading limited“. Према потврди од 08. априла 2010. године директори „Hemslade trading limited“-а су Мирослав Мишковић и Татјана Јеронимидес.

Дакле, несумњиво из наведене документације произилази да је Мирослав Мишковић био директор како „Hemslade trading limited“, тако и „Hitomi financial limited“, као и да је био власник, што је и данас, акција „Hemslade trading limited“ и „Hitomi financial LTD“ и по том основу лице са највећим утицајем на управљање, пословање и доношење пословних одлука у наведеним правним лицима.

Из документације која се односи на „Parmidoli investment corporation“, произилази да је наведено правно лице регистровано 30. марта 2006. године са капиталом од 10.000 америчких долара подељених у 10 акција номиналне вредности од 100,00 долара. Надаље произилази да је „Mera investment fund“ B.V. регистрована на Ноландским Антилима 09. маја 2006. године, као и да је са 10.000 акција номиналне вредности 1,00 долар „Parmidoli investment corp“ власник наведеног правног лица. Из дописа „Veco trust“ упућених „UniCredit banci“ 09. јула 2007. године и 25. септембра 2008. године, произилази да „Veco trust“ акције које гласе на доносиоца, а представљају укупан капитал „Parmidoli“-а, у свом поседу држи у име и за рачун господина Марка Мишковића, при чему потврђују и да је „Mera investment fund“ B.V. у стопостотном власништву „Parmidoli investment corporation“ чији је искључиви власник Марко Мишковић. Из изјаве Трговинског регистра Куракао од 29. априла 2009. године произилази да је „Mera investment fund B.V.“ уписана у наведени регистар 09. маја 2006. године, при чему је у складу са изјавом заведеном 03. априла 2009. године којом је одлучено да се пословно седиште корпорације премести у Републику Кипар, наведена регистрација на Ноландским Антилима поништена 03. априла 2009. године. Истовремено на основу уверења Републике Кипар, Министарства за трговину од 21.12.2009. године произилази да је „Mera investment fund limited“ 20. марта 2009. године регистрована на Кипру. Наведене промене су извршене и у регистру Агенције за привредне регистре Републике Србије, обзиром да је „Mera investment fond“ оснивач „Mera invest“ ДОО Београд. С тим у вези произилази да је „Mera invest“ ДОО Београд уписана у АПР 16.09.2008. године, да је оснивач са уписаним и уплаћеним новчаним капиталом у износу од 500,00 еура од 11.09.2008. године „Mera investment fund“ B.V. са Ноландских Антила, а да је у функцији директора и заступника уписан Живојин Петровић. На основу одлуке „Mera investment fund“ B.V. од 22.09.2008. године о повећању капитала оснивача извршена је промена у АПР-у тако што је уписан неновачни капитал 25.013.174,09 еура унет 22.09.2008. године у виду 225.736 акција привредног друштва предузећа за путеве „Ниш“. Промена оснивача „Mera invest“ доо, а имајући у виду промену седишта правног лица „Mera investment fund“ извршена је у АПР-у 22.07.2009. године, тако да је избрисан „Mera investment fund B.V.“ и као оснивач „Mera invest“ доо уписан „Mera investment fund limited“. Уверењем Министарства за трговину, индустрију и

туризам Републике Кипар од 16. јуна 2009. године потврђује се да је „Parmidoli investment corporation“ са 10.000 акција вредности 1,00 долар акционар „Mera investment fund limited“. Из решења АПР-а од 09.02.2010. године произилази да је извршена промена капитала привредног друштва „Mera invest“ Београд, тако што је уписан неновчани капитал у вредности од 4.020.085,22 еура у правима која чине 36.280 комада обичних акција ПЗП-а „Ниш“. Решењем од 28.04.2011. године извршена је промена капитала тако што је обрисана вредност од 24.519.372,26 еура и уписан новчани капитал који је уплаћен у износу од 28.673.990,90 еура чиме је избрисан неновчани капитал у правима над акцијама ПЗП-а „Ниш“, а уписан новчани капитал.

Из решења Агенције за привредне регистре произилази да је привредно друштво „Mercuren group“ ДОО Београд основано 04.03.2008. године, да је оснивач истог „Cawdor limited“ са Кипра са новчаним капиталом у износу од 500,00 еура и уделом од 100%, а да је директор истог Живојин Петровић.

Из документације АПР произилази да је „Nibens korporacija“ основана 21.07.2008. године са уписаним и уплаћеним новчаним капиталом у износу од 500,00 еура, а да је оснивач и директор, као и заступник истог правног лица Мило Ђурашковић, док је Дејан Јевтић прокуриста наведеног правног лица. Из решења АПР-а од 26.09.2008. године произилази да је извршена промена капитала оснивача којом је констатована промена основног капитала привредног друштва, јер је уписан неновчани капитал 17.396.730,40 еура који је 23.09.2008. године унет као 157.000 комада акција предузећа за путеве „Ниш“.

Надаље, из писане документације произилази да је дана 04.02.2003. године Конзорцијум физичких лица са Агенцијом за приватизацију закључио уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције и то 70% друштвеног капитала предузећа за путеве „Ниш“ по цени од 350.000.000,00 динара. Конзорцијум физичких лица су чинили Ненад Новаковић, Драган Петрушић и Мило Ђурашковић. Већ 20.10.2003. године Мило Ђурашковић је постао једини власник купљеног капитала, преузевши на себе све обавезе Конзорцијума.

Из документације надаље произилази да је току отплате треће рате купопродајне цене ПЗП-а „Ниш“ дошло до потписивања уговора о Конзорцијуму дана 08.03.2005. године између предузећа за путеве „Ниш“, предузећа „Делта М“ и брокерско-дилерског друштва „Емисио брокер“ а ради учествовања на тендеру и подношења понуде за куповину 70% друштвеног капитала ПЗП „Београд“. У наведеном уговору о Конзорцијуму који је потписан од стране Гашевић Милутина у својству директора ПЗП „Ниш“, Иване Веселиновић у својству директора „Делта М“ и Катарине Церовић у својству директора „Емисио брокер“ је опредељена висина учешћа у понуди за куповину 70% друштвеног капитала ПЗП „Београд“, тако што је опредељено да ПЗП „Ниш“ учествује у понуди са 51%, „Делта М“ са 48%, „Емисио брокер“ са 1%. Такође су, као разлог за формирање Конзорцијума наведене чињенице да је „Емисио брокер“ иницирао формирање Конзорцијума у циљу подношења понуде на тендеру, да ПЗП „Ниш“ испуњава услов из јавног позива јер као основну делатност има изградњу саобраћајница најмање пет последњих година, а да је „Делта М“ у обављању своје делатности остварила пословни приход од најмање 50.000.000 евра у 2003. години. Наведеним уговором о Конзорцијуму је дата сагласност уговорача да Гашевић Милутин може у име и за рачун Конзорцијума

предузимати правне и фактичке радње, што је исти и учинио јер је управо он потписник уговора са Агенцијом приликом куповине ПЗП „Београда.“ У том тренутку, а што произилази и из документације Агенције за привредне регистре „Емисио брокер“ је отворено акционарско друштво и од 09.02.2004. године са ПЗП „Ниш“ има уговор о пружању услуга у поступку вршења корпоративних радњи посредовања у трговању хартијама од вредности и консалтинга. На основу исказа саслушаних сведока произилази да је „Емисио брокер“ у власништву Мила Ђурашковића. Након закључења уговора о Конзорцијуму, а имајући у виду да је продајна цена за ПЗП „Ниш“, која се плаћа у ратама исплаћена у висини од 45% од продајне цене, то је, у смислу члана 456. Закона о привредним друштвима (Сл. гласник РС бр 125/2004), односно члана 4006. Закона о предузећима (Сл. гласник СРЈ бр. 36/2002) купац, тј. Мило Ђурашковић стекао прво својине над капиталом ПЗП „Ниш“, и у складу са тим добио допис Агенције за приватизацију да може бити учесник и на јавном тендеру за куповину друштвеног капитала ПЗП „Врање.. Из записника са седнице Управног одбора ПЗП „Ниш“ од 22.02.2005. године којом је председавао Мило Ђурашковић произилази да је донета одлука да ПЗП „Ниш“ учествује на јавном тендеру ради продаје 70% капитала ПЗП „Врање“, ПЗП „Крагујевац“ и ПЗП „Београд“. Из Уговора о продаји друштвеног капитала ПЗП „Београд“ произилази да је Агенција за приватизацију дана 23.06.2005. године са Конзорцијумом правних лица ПЗП „Ниш“, „Делта М“ и „Емисио брокер“ закључила уговор на основу кога је 70% друштвеног капитала ПЗП „Београд“ продато за износ од 18.800.000 еура. Из уговора које је Агенција за приватизацију закључила са ПЗП „Ниш“ произилази да је дана 14.06.2005. године 70% друштвеног капитала ПЗП „Врање“ продато за износ од 2.050.000 еура, дана 16.06. 2005. године 70% друштвеног капитала ПЗП „Крагујевац“ за износ од 5.100.000 еура, док је 07.11.2005. године 70% друштвеног капитала ПЗП „Војводинапут – Бачкапут“ Агенција за приватизацију продала ПЗП „Ниш“ за износ од 10.111.000 еура. “. Очигледно је, а што је потврђено исказима осумњичених, као и саслушаних сведока да у том тренутку ПЗП „Ниш“ није имало слободних средстава из којих би финансирало 51% купопродајне цене ПЗП „Београд“, као ни куповине осталих ПЗП, па се, а имајући у виду да је наведени Конзорцијум, као и ПЗП „Ниш“ победио на јавном тендеру за куповину путарских предузећа, приступило обезбеђењу новчаних средстава.

У то време, постигнут је договор Мила Ђурашковића, као власника ПЗП „Ниш“ који је желео да кроз куповину и осталих путарских предузећа која су се у том тренутку приватизовала обезбеди монопол у путарству и Мирослава Мишковића и Марка Мишковића који су имали слободних финансијских средстава да постану партнери, тј да Ђурашковић половину свог удела у ПЗП „Ниш“ им уступи, тј. прода. Преко ПЗП „Ниш“ Мишковићи су желели да постану власници половине капитала и свих других путарских предузећа које ПЗП „Ниш“ купи у поступку приватизације, али нису желели транспарентност свог уласка у власиштва над путарским предузећима, те је овај договор реализован кроз Уговор о финансијском кредиту који је уследио.

С тим у вези ПЗП „Ниш“ је дана 23.05.2005. године на Управном одбору којим је председавао Мило Ђурашковић донело одлуку којим се одобрава кредитно задужење у иностранству путем закључења уговора о финансијском кредиту са даваоцем кредита „Hemslade trading limited“ у износу од 23.000.000

еура на рок од 6 година. У наведеној одлуци се наводи да ће овај кредит бити враћен у 6 једнаких рата са припадајућом каматом с тим да се опредељује да ће ПЗП „Ниш“ даваоцу финансијског кредита платити камату на примљени кредит по стопи еурибор плус 3% на годишњем нивоу. Такође се наводи да ће овај кредит ПЗП „Ниш“ вратити из добити која ће се остваривати од обављања регистроване делатности, при чему ће цео износ бити враћен најкасније до 31.12.2010. године. Што се тиче намене кредита, у одлуци је наведено да ће износ кредита бити искоришћен у циљу повећања тржишног удела у путној привреди Републике Србије, набавке домаће опреме за путну механизацију ради обезбеђења техничко-технолошких услова за наступ и извођење радова на изградњи путева како на домаћем, тако и на иностраном тржишту а у оквиру регистроване делатности. За наведени кредит је потом и Народној банци Србије – Сектору за пословне са иностранством дата изјава којом се потврђује да ће наведена средства у износу од 23.000.000 еура која су предмет уговора о финансијском кредиту бити искоришћена за намену која је наведена и у одлуци, а исту је потписао Милутин Гашевић у својству директора ПЗП „Ниш“.

Уговор о финансијском кредиту је закључен 23.05.2005. године, између Мирослава Мишковића у својству директора „Hemslade trading limited“ и Милутина Гашевића у својству директора ПЗП „Ниш“. У уговору је поред износа кредита од 23.000.000 еура, наведен и начин и рок отплате кредита који је опредељен на 6 једнаких рата, а камата опредељења по стопи од еурибор плус 3 процента *per annum* на кредит или на било који његов део или делове за преостали део времена задужености. Наведени кредит је дат без средстава обезбеђења и без стриктно наведеног еурибора, те се може тумачити само да је реч о годишњем еурибору обзиром на одредбу тачке 3. одлуке Управног одбора где је наведено „по стопи еурибор плус 3% на годишњем нивоу.“ Наведени кредит је потписан од стране Мирослава Мишковића и Милутина Гашевића као директора ,тј.одговорних лица уговорних страна и пријављен је Народној банци Србије.

Уплата од стране „Hemslade Trading Limited“, а што произилази из документације „Делта банке“, „Barclays bank“ и „Banca Intesa“ је уследила 29.06.2005. године уплатом износа од 20.000.000 еура и дана 10.08.2005. године уплатом износа од 3.000.000 еура. Праћењем банкарских извода ПЗП „Ниш“ се утврђује да су наведена новчана средства искоришћена тако што је 29.06.2005. године износ од 1.200.000 евра са текућег рачуна ПЗП „Ниш“ прослеђен за враћање постојећих кредита, а 8.000.000 динара је уплаћено предузећу „Шер корпорација“, потом 04.07.2005. године је 18.800.000 еура пребачено Агенцији за приватизацију на име приватизације ПЗП „Београд“ чиме је у потпуности исплаћена купопродајна цена за наведени ПЗП, а 10.08.2005. године је 3.000.000 еура пребачено Агенцији за приватизацију на име дела купопродајне цене ПЗП „Београда“. Из документације „Barclays bank“ произилази да је новац на рачун „Hemslade Trading Limited“ уплаћен од стране „Banca Intesa SPA“ из Лондона и то 21.02.2005. године износ од 60.000.000 еура а дана 15.07.2005. године износ од 70.000.000 еура. Дакле, на име исплате купопродајне цене за 70% друштвеног капитала ПЗП „Београд,“ иако је постојао Уговор о конзорцијуму који је стриктно определио учешће у понуди за куповину, након уплате од стране „Hemslade Trading Limited“ новца по основу узетог кредита, целу суму новца је уплатио ПЗП „Ниш“. Исказима саслушаних сведока и осумњичених потврђена је ова очињеница. Дакле, „Емисио брокер“

односно „Делта М“ нису ни накнадно уплатили ПЗП „Ниш“ било коју суму новца на име евентуалног рефундирања, већ су након наведене уплате Агенцији за приватизацију, ПЗП „Ниш“, „Делта М“ и „Емисио брокер“ потписали Анекс уговора о конзорцијуму којим је промењено процентуално учешће уговорних страна тако што је ПЗП „Ниш“ повећао своје учешће у понуди за куповину на 98,9%, а смањили су „Делта М“ на 1% и „Емисио брокер“ на 0,1%. Очигледно је да су на овај начин Мишковићи хтели и додатно да се осигурају у својој намери да се нигде не експонирају као контролни чланови, заједно са Ђурашковићем, тим пре што су кроз дати кредит ПЗП „Ниш“ фактички купили половину Ђурашковићевог власништва у ПЗП „Ниш“, а тиме преко ПЗП „Ниш“ и свих осталих ПЗП, јер је у њима управо ПЗП „Ниш“ већински власник.

Након ове промене кроз Анекс уговора о конзорцијуму, уследили су и Анекси уговора о финансијском кредиту између ПЗП „Ниш“ и „Hemslade Trading Limited“ чијем потписивању од стране Зорана Михаиловића и Мирослава Мишковића су предходиле одлуке УО ПЗП „Ниш“ потписане од стране Милутина Гашевића у својству председника УО, и то одлука од 15.01.2006. коју је пратило и потписивање Анекса 3 којим је рок враћања кредита опредељен на четири годишње транше, да би потом по одлуци од 17.04.2006 године коју је пратило и потписивање Анекса 4 опредељено да ће се дуг вратити у пет годишњих транши, да би последња измена била одлуком од 20.11.2007. године на основу које је потписан Анекс 6 којим је прецизирано да се кредит отплаћује у четири годишње транше. Међутим имајући у виду да је новац уплаћен по основу кредита био у ствари инвестиционо улагање Мирослава Мишковића у власништво ПЗП „Ниш“ кроз које је он, уз Ђурашковића стекао контролни утицај над управљањем и вођењем послова овог путарског предузећа, а преко њега и осталих, по основу капитала повезаних са њим, те да је ово фактичко власништво, због припреме за продају стратешком партнеру морало бити и формално-правно уређено приступило се докапитализацији ПЗП „Ниш“ кроз пету емисију хартија од вредности за познатог инвеститора „Mera Investment Fund“ B.V. са Ноландских Антила. Стога је ПЗП „Ниш“ морао вратити претходно примљен новац по основу наведеног кредита.

Да је од почетка било јасно да се не ради о кредиту, већ докапитализацији произилази из чињенице да је већ у тренутку узимања кредита „Hemslade Trading Limited“ било јасно да се на овај начин врши прекомерно оптерећење ПЗП „Ниш“ које није било у могућности да отплаћује овако велики кредит, тим пре што наведени новац из кредита није искоришћен за инвестирање у ПЗП „Ниш“, као што је по одлуци Управног одбора било назначено, већ за приватизацију ПЗП „Београда“, а што се потврђује увидом у пословну и књиговодствену документацију ПЗП „Ниш“, као и исказом Милутина Гашевића. Стога је, у наредном периоду, након докапитализације и званичног уласка Марка Мишковића преко „Mera Investment Fund“ B.V. у ПЗП „Ниш“, у циљу враћања новца из кредита потписано шест анекса наведеног Уговора о финансијском кредиту којим су мењане одредбе уговора које се односе на рокове отплате кредита, тако што је у основном уговору била предвиђена отплата у шест једнаких рата, да би потом, након одлуке Управног одбора ПЗП „Ниш“ дошло и до потписивања анекса којим је промењена ова одредба и предвиђено враћање главног дуга у десет једнаких рата, а потом на основу одлуке од 18.09.2006. године закључен нов анекс у коме је опредељено враћање главног дуга у четири годишње рате. Ни у једном од наведених

анекса, као ни у основном уговору није опредељено по којој еурибор стопи ће се обрачунавати камата. Имајући у виду да је у одлуци УО ПЗП „Ниш“ наведено по стопи еурибор плус 3% на годишњем нивоу, може се закључити да је био уговорен еурибор на годишњем нивоу, међутим у накнадном периоду је приликом враћања наведеног кредита обрачунаван двомесечни еурибор, јер је ПЗП „Ниш“ враћао наведени кредит тако што је „Hemslade Trading Limited“ достављао обрачун, а службе ПЗП „Ниш“ по истом вршиле уплате, без провера, при чему је све достављано и Народној банци Србије која у принципу не врши контролу обрачуна, већ само контролу кредита. Стога је по основу повраћаја наведеног кредита ПЗП „Ниш“ вратио више него што је требао.

Имајући у виду да је трбало формално-правно увест Мишковиће у власништво ПЗП „Ниш“ донета је одлука о дистрибуцији обичних акција пете емисије НОВ без јавне понуде ради повећања основног капитала на седници и Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ одржаној 14.04.2006. године. Из записника са ове седнице псе утврђује садржина ове одлуке у којој је наведено да се дистрибуција врши без јавне понуде за познатог инвеститора ради повећања капитала, да се дистрибуирају акције пете емисије у укупном обиму од 282.977.280,00 динара односно 262.016 комада акција појединачне номиналне вредности од 1.080 динара, а да се акције продају по емисионој цени од 2.801,00 динара што представља просечну пондерисану цену остварену у трговању акцијама ПЗП „Ниш“ у претходном периоду, при чему је купац професионални инвеститор „Mera Investment Fund N.V.“ који ће се уписати и уплатити акције у укупном обиму ове емисије. Надаље, из писаних доказа, тј. документације произилази да је Комисија за хартије од вредности дана 03.08.2006. године на својој 168 седници донела Решење о давању одобрења за дистрибуцију хартија од вредности, а сходно члану 44. Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената („Сл.лист СРЈ бр.65/02). Из стенографске белешке са наведене седнице Комисије за хартије од вредности од 03. августа 2006. године произилази да је Комисији било познато да је реч о затвореној емисији, приватном пласману, да је продаја намењена инвестиционом фонду основаном на Ноландским Антилима 08.05.2006. године, те да се купац декларисао као професионални инвеститор у смислу члана 5. тачка 11. Закона о тржишту хартија од вредности. Из документације „Barclays bank“ произилази да је „Hemslade Trading Limited“ дана 22. августа 2006. године на рачун „Hitomi financial LTD“ пребацио 9.002.000 еура, потом „Hitomi financial LTD“ наведену суму новца на рачун „Parmidoli Investment Corporation“ а затим са рачуна „Parmidoli Investment Corporation“ је извршен пренос на „Mera Investment Fund“ B.V.. Са рачуна „Mera Investment Fund B.V.“ преко „Barclays bank“ извршена је уплата на рачун „Универзал банке“ А.Д. износа од 9.000.000 еура. Из документације „Емисио брокера“ произилази да је на берзи извршена куповина 262.016 комада акција ПЗП „Ниш“ и извршена уплата на рачун код „Универзал банке“ износа од 733.906.816,00 динара на име купопродаје наведених акција дана 24.08.2006. године. Целокупна сума новца је одмах потом искоришћена тако што су купљене девизе у износу од 8.398.961,61 евра и дана 29.08.2006 тим новцем враћен део кредита „Hemslade Trading Limited“. Дакле, новац није употребљен за намену због које су акционари донели одлуку, тј. за повећање капитала, а тиме и унапређење и развој путарских предузећа, већ искључиво ради личне користи Мишковића и Ђурашковића.

На овај начин су Мишковићи дотадашње своје фактичко сувласништво над ПЗП „Ниш“ сада и формално-правно обелоданили, јер је „Mera Investment Fund B.V.“ кроз куповину 262.016 комада акција стекла 47,59% акција и постала највећи појединачни власник капитала ПЗП „Ниш“ обзиром да Мило Ђурашковић, као физичко лице у том тренутку има у власништву 33,92%, а „Шер корпорација“ 14,62% акција ПЗП „Ниш“. Дакле, несумњиво је да је новац за куповину 47,59% акција ПЗП „Ниш“, новац који је предузеће „Hemslade Trading Limited“ позајмило „Hitomi financial LTD“, потом „Hitomi financial LTD“ позајмио „Parmidoli investment corporation“, а „Parmidoli investment corporation“ затим „Meri Investment Fund“ B.V. за које трансакције постоје свифтови из банака, након чега је по уплати „Mere Investment Fund“ B.V. на рачун ПЗП „Ниш“ истога дана овај новац у целости враћен предузећу „Hemslade Trading Limited“ на име прве рате кредита од 23.000.000 еура.

Да су од тог тренутка и формално Марко и Мирослав Мишковић с једне стране и Мило Ђурашковић са друге стране постали равноправни партнери у путарским предузећима произилази из чињенице да су закључили и Уговор о заједничком деловању у коме је наведено да је у тренутку реализације купопродаје пете емисије обичних акција проценат власништва једних и других 47,58943%, дакле, да Мило Ђурашковић и „Шер корпорација“ као привредно друштво у 100% његовом власништву поседују заједно укупно 262.016 акција, а да „Mere Investment Fund“ B.V. такође поседује 262.016 акција, дакле исти број акција. Остатак од 4,82% је у власништву малих акционара. Дакле, евидентно је да је пета емисија хартија од вредности ПЗП „Ниш“ у одређеном броју акција емитована управо како би „Mera Investment Fund“ B.V. након куповине ових акција и формално постала власник путарских предузећа у истом проценту као и Мило Ђурашковић. У прилог ове тврдње је и садржина одредбе истог уговора где је констатовано да ће након заједничког деловања код преузимања циљног друштва, односно након принудног откупа акција од малих акционара, остати пропорција власништва таква да ће Мило Ђурашковић и „Шер корпорација“ поседовати 50%, а „Mera Investment Fund B.V.“ 50% акција ПЗП „Ниш“. Дакле, евидентно је да се ради о заједничком деловању и да сада већ и формално као контролни акционари у смислу чл.367 Закона о привредним друштвима (Сл.гласник РС бр.125/2004) наступају у привредном друштву ПЗП „Ниш“. Накнадно закључење Уговора о заједничком деловању у принудној продаји је уследило због чињенице да је Комисија за хартије од вредности захтевала да један акционар има преко 51%, те је пронађено решење у томе да „Шер корпорација“ откупи од малих акционара њихове акције и тиме повећа своје власништво, а на уштрб Мила Ђурашковића, при чему је остао договор да након откупа акција од малих акционара од стране „Шера“, Ђурашковић и „Шер корпорација“ с једне стране, а „Mera Investment Fund B.V.“ с друге стране поново буду истом односу, односно по 50%. При томе, евидентно је да је овај Уговор о заједничком деловању закључен пре но што је уопште дошло до докапитализације и уплате на рачун ПЗП „Ниш“, јер је на уговору датум 16.08.2006. године. Из овога произилази да је, пре но што је уопште спроведена пета емисија акција ПЗП „Ниш“, постојао договор између Ђурашковића и Мишковића о формално-правном потврђивању Мишковићевог већ стеченог власништва и контролисања пословања путарских предузећа. У прилог овом ставу о постојању договора, а што је наведено и у записнику са седнице

Комисије за хартије од вредности одржане 03.августа 2006. године је констатација да је одлука Скупштине ПЗП „Ниш“ о дистрибуцији пете емисије донета 14.04.2006. године којом приликом су се акционари сагласили да целу емисију купи инвестициони фонд „Mera Investment Fund B.V.“ при чему је „Mera Investment Fund“ B.V. основана тек накнадно, 08.05.2006. године. Такође је битно напоменути да, ако се прати хронологија дешавања, Уговор о заједничком деловању се закључује 16.08.2006. године, дакле након што је Комисија донела одобрење за издавање акција, а саме акције ПЗП „Ниш“ су се појавиле на берзи 23.08.2006. године обзиром да од тог датума датира налог за продају издат „Емисио брокеру“ од стране ПЗП „Ниш“. И најбитнија чињеница је да је након уплате 9.000.000.евра на име докапитализације, одмах иста сума новца у целости враћена као прва рата кредита од 25.000.000 евра. При томе је „Hemslade Trading Limited“ привредно друштво у власништву Мирослава Мишковића које је позајмило новац за докапитализацију преко „Hitomia“ и „Parmidolia“ новооснованом привредном друштву у власништву Марка Мишковића „Mera Investment Fund“ B.V., дакле исто оно привредно друштво које је претходно дало новац по основу кредита ПЗП „Ниш“, због чега је фактички исти новац само прошетао преко рачуна осталих приликом докапитализације и опет му враћен кроз враћање прве рате кредита. Стога имајући у виду садржину Уговора о финансијском кредиту, те за шта и на који начин је овај новац употребљен, евидентно је да је већ он представљао фактички улазак Мишковића у сувласништво ПЗП „Ниш“, а да је накнадном докапитализацијом ПЗП „Ниш“ то само и формално потврђено.

Из пуномоћја од 20.11.2006. године произилази да је „Mera Investment Fund“ B.V. као свог представника за гласање на Скупштини акционара ПЗП „Ниш“ овластила адвоката Ивана Смиљковића из Београда, и то да исти врши право гласа садржано у 262.016 комада акција. Из приложених пуномоћја која се налазе у списима утврђује се да је на седницама Скупштине акционара ПЗП „Ниш“ у 2006., 2007., 2008., 2009. години адв.Иван Смиљковић био овлашћен испред „Mera Investment Fund“ B.V. за гласање на њима на који начин је Марко Мишковић имао могућност да буде информисан о стању и пословима ПЗП „Ниш“, као и финансијском стању друштва имајући у виду делокруг рада Скупштине.

У наредном периоду, након уласка „Mera Investment Fund“ B.V. у власништво ПЗП „Ниш“, вршено је враћање кредита „Hemslade Trading Limited“ тако што је „Hemslade Trading Limited“ достављао обрачун висине рате, а служба ПЗП „Ниш“ по истом вршила уплату без провера, тако да је укупно враћено 26.283.275,08 еура, уместо 26.066.210,63 еура како произилази из званичног обрачуна „Комерцијалне банке“ од 08.02.2013. године. На овај начин је прибављена противправна имовинска корист „Hemslade Trading Limited“, а тиме и Мирославу Мишковићу као крајњем власнику овог привредног друштва у износу од 217.064,45 еура. Имајући у виду да ПЗП „Ниш“ није имао својих средстава, наведени кредит је у периоду од 29.08.2006. године до 18.04.2008. године враћен новцем из позајмица које је ПЗП „Ниш“ узимао од других повезаних правних лица – путарских предузећа, као и из кредита које је ПЗП „Ниш“ узимао код пословних банака, а које кредите су потом враћала друга предузећа за путеве. На овај начин кредит „Hemslade Trading Limited“, заједно са каматом је враћен, фактички у року од три године, иако је у међувремену

анексима мењан рок враћања са шест, преко десет на четири године. Имајући у виду начин обезбеђења новца за враћање ових кредита евидентно је да је фактички терет куповине ПЗП „Београд“ и дела купопродајне цене ПЗП „Крагујевац“ који су финансирани из новца по основу узетог кредита од „Hemslade“ пала на терет свих путарских предузећа у оквиру система „Нибенс“. Очигледно је да Мирослав и Марко Мишковић и поред, са Ђурашковићем изједначеног власништва у ПЗП „Ниш“ које су стекли након уласка „Mera Investment Fund B.V.“ у ПЗП „Ниш“ нису одустали од враћања наведеног кредита „Hemslade Trading Limited“, обзиром да је кредит на наведени начин враћен у првој половини 2008. године, дакле за три, а не за шест година као што је првобитно било уговором предвиђено из чега несумњиво произилази да ниједан од њих није имао намеру развоја и унапређења купљених предузећа већ искључиво прибављање личне користи за себе. Очигледно је да након враћања прве рате кредита дана 29.08.2006.године, дакле истог када је новац по основу докапитализације уплаћен,враћању остатка кроз пет уплата у периоду од 06.02.2008.године до 21.04.2008.године се приступило тек када су Мишковићи одлучили да изађу из путарског бизниса ,па су из тог разлога, због уподобљавања рокова враћања и доношене одлуке УО ПЗП“Ниш“ и сачињавани Анекси уговора.

У међувремену, а што произилази из извештаја Централног регистра хартија од вредности, као и извештаја Београдске берзе, до 22.12.2006. године реализована је принудна продаја акција несатгласних акционара, издаваоца ПЗП „Ниш,“ што значи да су до тог датума мањински акционари изашли из власништва ПЗП „Ниш“. Последња продаја акција на берзи је извршена дана 19.12.2006. године и то по цени од 3.300 динара по акцији.

Како се у међувремену, током 2007. године, а што произилази из документације и преписке путем имејлова, достављене од стране „Штрабага“, појавила заинтересованост Управног одбора „Штрабага“ за евентуалном куповином већинског удела у „Нибенс групи“, приступило се преговорима, при чему је евидентно да су преговори вођени у канцеларијама „Делта Нолдинга“ у присуству заступника „Делте“ и „Нибенса“, као и Мирослав Мишковић и Мило Ђурашковић, при чему је очигледно, по наводу „Штрабага“ Мишковић водио главну реч. И из овога је очигледно да Мишковићи нису само финансијски инвеститори,већ да у својству акционара врше контролни утицај над управљањем и вођењем послова путарских предузећа. Надаље произилази да је средином октобра 2007. године била представљена, од стране Мирослава Мишковића и Мила Ђурашковића, продајна цена „Нибенс групе“ у висини до 400.000.000 еура, али је процена „Штрабага“ била да је обт групе око 200.000.000 еура, а обавезе са каматама око 150.000.000 еура, те је стога понуђена цена продаје била неадекватна. У наредном периоду је наступило одлагање преговора од стране преносиоца тј. продаваца ,тако да на крају, од стране „Штрабага“ није ни дошло до праве процене циљног објекта и није потписано писмо о намери.

Имајући у виду да се средином 2008. године знатно осетио почетак економске кризе у свету, да су ПЗП-овим били знатно оптерећени кредитима и каматама за наведене кредите,а да су сва своја потраживања према ЈП„Путеви Србије“ већ били заложени код банака као обезбеђење наведених кредита, очигледно је да је дошло до велике кризе и у приходима ПЗП-ова, што се

одразило и на вредност путарских предузећа, односно капитала Ђурашковића и Мишковића. Из наведених разлога Мирослав Мишковић је одлучио да изађе из ПЗП „Ниш“ и извуче сва уложена средства уз добит од 250%. С друге стране Мишковићи нису имали ни један други начин да извуку овако велики профит, чак је и упитно да ли су могли да извуку уложених 9.000.000 еура с обзиром на чињеницу да им је било познато да су акције ПЗП „Ниш“ због пада вредности оперативног бизниса предузећа за путеве потпуно обезвређене. Ову повлашћену информацију да бизнис пропада су Мишковићи искористили за лично богаћење противно чл.32,чл. 33 и чл.34 Закона о привредним друштвима (Сл. гласник РС бр.125/2004), обзиром да су као лица са личним интересом, како би изашли из предузећа за путеве нарушили редослед намерења поверилаца, јер су се фактички први намирили, а повериоце оставили да се сналазе. Имовину привредног друштва са којим су као уговорна страна у правном послу, при чему су истовремено и на страни продавца и на страни купца су искористили за лично богаћење. Као контролни акционари ПЗП „Ниш“ су били дужни да раде у интересу тог привредног друштва, савесно, са пажњом доброг привредника и у разумном уверењу да делују у најбољем интересу привредног друштва, а не у свом личном интересу у циљу личног богаћења. Начин на који су изашли из ПЗП „Ниш“ са 25.000.000 еура је проузроковао штету од 16.950.571.881,69 динара, односно приближно 150.000.000 еура. Да је наведених 25.000.000 еура искоришћено за консолидацију предузећа можда не би дошло да пропасти бизниса, а овако су већ након неколико месеци од изласка Мишковића сва предузећа почела да упадају у блокаду и на крају је над њима отворен стечајни поступак или су спашена од стечаја раскидом приватизације и реструктурирањем.

Стога се приступило манипулацији на берзи и кршењу чл.117 Закона о тржишту хартијама од вредности и других финансијских инструмената.(Сл.гласник РС бр.47/2006).

Обзиром да Мило Ђурашковић као физичко лице није имао слободних новчаних средстава којима би откупио наведене акције, Мишковић и Ђурашковић су се договорили да се средства обезбеде путем кредита код неке од пословних банака. Међутим, за наведени кредит је требало и дати обезбеђење, те како Ђурашковић није имао могућности да стави хипотеку на неку од непокретности у власништву путарских предузећа, јер поступак приватизације није био спроведен до краја, то се као једина могућност појавила опција уписа залог над самим акцијама ПЗП „Ниш“ за чију куповину се и узимао наведени кредит. Међутим, наведене акције су у том тренутку на берзи имале јединичну вредност од 3.300 динара по којој цени је од малих акционара извршен њихов откуп у децембру 2006. године. Обзиром да се од тада није трговало, а да је требало обезбедити много већа новчана средства, Мишковић и Ђурашковић су се договорили да вештачки подигну тржишну вредност акција. У том циљу је Ђурашковићи искористио Зорана Каитовића, наговоривши га да купи акције ПЗП „Ниш“ на берзи, па се исти у марту 2008. године по савету Ђурашковића и Јевтића обратио брокерској кући „Synergy Capital“ са којом је закључио уговор о отварању и вођењу рачуна хартија од вредности уз потписивање им бланко налога за трговину НОВ. У јуну 2008. године и то у периоду од 12-26.06.2008. године, кроз вештачки створену већу потражњу за куповином акција ПЗП „Ниш“ од понуде ових акција, дневним трговањем у року

од само две недеље привидно су Ђурашковић као продавац и Зоран Каитовић као купац подигли тржишну цену акција ПЗП „Ниш“ са 3.300,00 динара на 9.730,00 динара по акцији. У овом периоду обављено је прометовање у обиму од 324.880,00 динара за само 37 акција колико је Зоран Каитовић купио од Мила Ђурашковића. У наведеном периоду Зоран Каитовић је бланко потписао шест налога за куповину акција ПЗП „Ниш“ за укупно 53 акције преко „Synergy Capital“ као његове брокерско-дилерске куће, а Мило Ђурашковић је потписао 6 налога за продају 37 акција преко „Емисио брокера“. Сви налози су били дневни налози и у њима је тачно наведен број хартија од вредности који се жели купити, односно продати. Имајући у виду да је Зоран Каитовић депоновао одређену суму новца на рачун за куповину ових акција, то је очигледно да је у наведеном периоду „Synergy Capital“, као његов брокер, могао откупити све акције ПЗП „Ниш“ које се појаве на берзи, међутим других понуда осим Ђурашковићевих за продају и Каитовићевих за куповину није било, па су стога и налози били дневни и то за куповину пет, односно две акције, а потом једанаест тј. двадесет шест акција. Ако се ови налози упореде са Ђурашковићевим налозима датим „Емисио Брокеру“, као његовом брокеру, утврђује се да је Ђурашковић у наведеном периоду нудио на продају једну тј. две акције, а потом пет тј. двадесет шест акција. На овај начин је његова понуда за продају акција била много мања од Каитовићеве тражње за истим акцијама што је гледајући законске оквире омогућило свакодневно подизање тржишне цене тј. вредности акција у дозвољених 20%. На овај начин је, након продаје 37 акција у поседу Мила Ђурашковића остало 157.000 акција које је приликом приватизације ПЗП „Ниш“ и купио. Дакле, за само две недеље, кроз промет од тридесет седам акција за око 300% је подигнута тржишна вредност ових акција, те је очигледно кршење чл.117 Закона о тржишту хартијама од вредности и других финансијских инструмената (Сл.гласник РС бр.47/2006) који забрањује на организованом тржишту хартија од вредности предузимати радње искључиво ради повећања цене одређених хартија од вредности и подстицање других инвеститора да купе те хартије као и стварање привида у погледу обима промета хартија од вредности.

Следећи корак је био да се обезбеди процена вредности акције од стране званичног проценитеља, што је и учињено на тај начин што је наводно Мило Ђурашковић преко „Делта Брокера“ тј. осумњиченог Предрага Филиповића поднео захтев Проценитељској кући „Consit“, а истовремено је, по налогу Татјане Јеронимидес, Предраг Филиповић као директор „Делта Брокера“ исти такав налог у име „Mera Investment Fund B.V.“ поднео истој проценитељској кући. Као сврха процене је наведена процена ради утврђивања вредности оснивачког улога и регистрације код надлежног органа. Ова сврха је тачна и оправдана по закону уколико се има у виду да је заиста након тога извршено оснивање нових привредних друштава у која су као оснивачки улог унете наведене акције. Тако је „Mera Investment Fund“ B.V основала „Mera Invest“ д.о.о. у Београду, а Мило Ђурашковић је основао „Нибенс корпорацију“. Проценитељска кућа „Consit“ је добила налог да изврши процену акција Предузећа за путеве „Ниш“ на дан 27. јуни 2008. године, међутим, оно што је спорно у наведеној процени је чињеница да је проценитељска кућа „Consit“ трговину у периоду од 12.-25.06.2008. године, у обиму од 37 акција уз законом максимално дозвољено повећање у промени цене између две трговине третирао као редовно трговање на берзи. При томе, у две године које су

претходиле овој трансакцији није било трговине на берзи акцијама ПЗП „Ниш“, а у ових тринаест дана је извршена трансакција свега 37 акција између истих продавца и купца, при чему је ПЗП „Ниш“ у том трнутку емитент укупно 550.576 комада акција, те се ово прометовање свакако не може сматрати редовном трговином. Ова трговина представља трговину мању од 0,01% укупног броја емитованих акција акција ПЗП „Ниш“ и не може се сматрати редовном трговином, па се у том случају на наведени начин није могла утврдити цена акција како то чини проценитељска кућа позивајући се на одредбу члана 445 Закона о привредним друштвима. (Сл. гласник РС бр. 125/2004). Наиме, у конкретном случају проценитељ је морао утврдити тржишну вредност наведених акција кроз процену вредности капитала друштва ПЗП „Ниш“ применом одговарајућих метода процене. Међутим, користећи методологију која се заснива на сабирању вредности укупно остварених промета акција подељено са укупним обимом трговања у акцијама за исти период извршена је процена и утврђена просечна пондерисана цена акција ПЗП „Ниш“ на дан 27.06.2008. у вредности од 8.780,54 динара, односно 110,8072 еура. Такође, а што произилази из мејлова који су размењивани између предузећа „Consit“ и „Делта Брокера“ у периоду од краја септембра до средине октобра месеца 2008. године, дакле непосредно пре купопродаје акција ПЗП „Ниш“ између „Mera Invest“ d.o.o. и „Нибенс корпорације“ која је уследила 1.10.2008., треба имати у виду да је тражена процена вредности акција на дан 27.06.2008. године, дакле управо на дан након последње извршене трансакције између Ђурашковића и Каитовића. При томе, „Mera Invest“ d.o.o. је основана од стране „Mera Investment Fund“ B.V. и регистрована у АПР 16.09.2008. године уплатом новчаног капитала од 500 еура, док је неновчани капитал у вредности 25.013.174,09 еура у правима на 225.736 акција ПЗП „Ниш“ од стране оснивача „Mera Investment Fund“ B.V. унет као улог у „Mera Invest“ d.o.o. тек 23.09.2008. године, док је „Нибенс корпорација“ основана од стране Мила Ђурашковића и регистрована у АПР 21.07.2008. године уплатом новчаног капитала од 500 еура, увећала капитал дана 26.09.2008. године уносом неновчаног капитала у вредности 17.396.7930,40 еура у правима на 157.000 акција ПЗП „Ниш“ од стране Мила Ђурашковића, у виду улога оснивача.

У међувремену, на овај начин утврђена вредност акција ПЗП „Ниш“, чија је набавна цена плаћена како од стране „Mera Investment Fund B.V.“ тако и Мила Ђурашковића била много нижа, су унете као неновчани капитал у наведена новооснована привредна друштва. Сходно одредбама Закона о порезу на добит (Сл. гласник РС бр. 84/2004) и Закона о порезу на доходак грађана (Сл. гласник РС 65/2006) на овај начин су „Mera Investment Fund“ B.V. и Мило Ђурашковић остварили капитални добитак, јер су акције које је „Mera Investment Fund“ B.V. купила кроз пету емисију хартија за износ од 632.286.536 динара у међувремену, на вештачки начин, кроз процену „Conzita“ добиле вредност од 1.913.377.743,37 динара по којој су сада унете у „Mera Invest“ d.o.o. На овај начин је фактички својина „Mera Investment Fund B.V.“ на акцијама ПЗП „Ниш“ замењена за својину „Mera Investment Fund B.V.“ на уделу у „Mera Invest“ d.o.o. С друге стране Мило Ђурашковић је акције које је стекао кроз приватизацију ПЗП „Ниш“ по цени од 456.510.808,57 динара, након овако вештачки подигнуте њихове тржишне вредности их унео у „Нибенс корпорацију“ као неновчани улог у вредности од 1.378.544.780,00 динара и на тај начин такође своје право својине на акцијама заменио за право својине на

уделу у „Нибенс корпорацији“. Овакав пренос кроз размену једног права тј. права својине на акцијама за друго право тј. право својине на уделу у привредном друштву се сходно чл.27 и чл.28 Закона о порезу на добит предузећа и чл.72,чл.73 и чл.77 Закона о порезу на доходак грађана третира као пренос уз накнаду, тј. као продаја, па стога капитални добитак представља разлику између набавне цене по којој је обвезник стекао неко своје право и продајне цене која представља тржишну цену права које се добија у накнаду. Дакле, капитални добитак представља разлику између цене по којој су акције стечене и тржишне цене удела који је добијен у накнаду. У овом случају то је вредност акција по наведеној процени „Conzita“ које су унете као неновчани улог у ново правно лице, па стога постоји законска обавеза обрачунавања и плаћања пореза. Али, нити је „Mera Investment Fund B.V.“ нити је Мило Ђурашковић обрачунао и платио порез на овај капитални добитак.

У наредном периоду је дошло до преговора са „UniCredit bank“ која је била спремна да финансира куповину ових акција имајући у виду да је „Нибенс група“ била њихов клијент, да су у питању путарска предузећа, те да им је представљено да је постојала понуда „Штрабага“ за куповину тих истих акција по цени од 320.000.000 еура. Обзиром на презентоване им билансе стања и успеха у којима није на прави начин представљено стварно финансијско стање путарских предузећа, од стране „UniCredit bank“ је прихваћен захтев клијента тј. Мила Ђурашковића да се „Нибенс корпорацији“ одобри кредит у износу од 25.000.000.евра. У апликацији за овај кредит наведена је информација коју је службеница банке Ивана Рајковић, а што је потврдила својим исказом датим у својству сведока добила од колеге, а он од клијента приликом преговора са банком, а то је да постоји договор између купца тј. Мила Ђурашковића и продавца тј. Мишковића да, обзиром на вредност дела који се купује у износу од 100.000.000 еура, 75.000.000 евра ће бити финансирано из личних средстава Мила Ђурашковића, а 25.000.000 евра из средстава обезбеђених на овај начин, кроз кредит. Овај кредит је одобрен уз обавезу да се, пре но што новац буде уплаћен на рачун „Нибенс корпорације“, све акције ПЗП „Ниш“ које се купују, нађу у залози „UniCredit bank“. Из тог разлога је, пре фактичке купопродаје тј. пре исплате новца „Meri Invest“ doo од стране „Нибенс корпорације“, извршен пренос акција од стране „Mera Invest“ doo на „Нибенс корпорацију.“ Али, да би се обезбедила потпуна сигурност да на берзи због превелике понуде акција које се продају не дође до смањења цене, јер потражње за акцијам ПЗП „Ниш“ није ни било, па се тако обелодани и њихова права тржишна вредност, јер би се на други начин утврђивала, кроз процену капитала ПЗП „Ниш“, на Ванредној Скупштини акционара ПЗП „Ниш“ дана 10.07.2008. је донета одлука да се акционарско друштво ПЗП „Ниш“ затвори. На овај начин је спречено трговање акцијама на берзи, мимо акционара и омогућено трговање само путем уговора, унутар постојећих акционара, што је и учињено. Акционари ПЗП „Ниш“, и то Мило Ђурашковић, „Sheer korporacija“, Зоран Каитовић преко пуномоћника Јевтића и „Mera Investment Fund B.V.“ су на Скупштини акционара од 1.10.2008. којом је председавао Дејан Јевтић, одбили да искористе право прече куповине, а на основу понуде продавца „Mera Invest“ d.o.o. да ПЗП „Ниш“ као привредно друштво купи сопствене акције, и истом приликом дали сагласност да „Mera Invest“ d.o.o. наведене акције прода „Нибенс корпорацији“. У договору са Ђурашковићем ову одлуку, тј. сагласност су

потписали акционари и то адв.Иван Смиљковић као пуномоћник „Mera Investment Fund B.V.“, Мило Ђурашковић као акционар, Ристо Ристић као пуномоћник „Шер корпорације“ и Дејан Јевтић као пуномоћник Зорана Каитовића. Продаја је обављена кроз закључење Уговора о купопродаји акција од 1.10.2008. по цени из процене „Consita“, тј. 225.736 акција за износ од 25.000.000.евра, те је новац који је обезбеђен кроз кредит „UniCredit bank“ пребачен на рачун „Mera Invest“ d.o.o. Истовремено се банка, кроз потписану сагласност одговорних лица ПЗП-ова обезбедила, тако што су сви ПЗП-ови приступили уговору „Нибенс корпорације“ дајући сагласност да као солидарни дужници у својству јемца-платца гарантују банци целокупном својом имовином уз предају својих меница као залог. Ове сагласности су одговорна лица ПЗП потписала на основу претходно донетих одлука управних одбора ПЗП у којима су чланови и председници били Ђурашковић и њему најближи сарадници који су поступали по налогу Мила Ђурашковића. На овај начин су Мило Ђурашковић, Марко Мишковић и Мирослав Мишковић поступили супротно одредбама Закона о привредним друштвима (Сл.гласник РС бр.125/2004) који у одредби члана 190 забрањује да акционарско друштво даје обезбеђење за стицање својих акција. Имајући у виду да су сви ПЗП-ови гарантовали целокупном својом имовином и дали сопствене менице као обезбеђење кредита „Нибенс корпорацији“ за куповину акција ПЗП „Ниш“ које је опет власник акција свих других ПЗП-ова као матично предузеће, на наведени начин су поступили супротно одредби чл.190 Закона о привредним друштвима (Сл.гласник 125/2004), јер су менице дали као обезбеђење да „Нибенс корпорација“ стекне акције ПЗП „Ниш“. Ако се даље анализира овај поступак ПЗП-ова, јасно је да у случају да њихово обезбеђење дато кроз менице буде активирано, они имају регресно право према „Нибенс корпорацији“. Али, „Нибенс корпорација“ од имовине поседује само акције ПЗП „Ниш“ које је купила новцем из наведеног кредита. Дакле, ПЗП „Ниш“ би своје регресно право, у конкретном случају, могло обезбедити само кроз стицање сопствених акција, а због тога је управо забрана прописана одредбом члана 190. Закона о привредним друштвима. Стога, фактички гледано, регресно право ПЗП је нула и нема никакву вредност.

Имајући у виду да се са обезбеђених 25.000.000 евра на основу процене вредности акција могло само 41% ПЗП „Ниш“, тј. 225.736 акција исплатити, то је и учињено од стране „Нибенс корпорације“, тако да је у наредне две године Марко Мишковић најпре преко „Mere Investment Fund“ B.V., а потом након промене седишта „Mere Investment Fund Limited“ остао власник 6,59%, тј. 36.280 акција ПЗП „Ниш“.

Увидом у пословне рачуне као и пословне књиге „Нибенс корпорације“, утврђује се да „Нибенс корпорација“ у наредном периоду није имала никаквих прихода, јер није вршила регистровану делатност, па је стога, кроз позајмице од ПЗП-ова током грејс периода обезбеђивала новац којим је вршена отплата камате „UniCredit bank“ по узетом кредиту. Током 2009. године је извршено рефинансирање постојећег кредита у „UniCredit bank“ када су се појавила још два солидарна дужника и то „Шер корпорација“ и „Ватроспрем“, као предузећа у којима је Ђурашковић једини власник, као и он лично као заложни дужник. Истовремено, кроз уговор о рефинансирању којим је продужен грејс период

отплате кредита, ПЗП-ови су оптерећени додатно, јер су уместо дотадашњих пет меница сада заложили по 30 меница као обезбеђење. И даље „Нибенс корпорација“, сем наведених 225.736 акција ПЗП „Ниш“, у својој имовини ништа није имала, због чега је и даље постојала немогућност остваривања евентуалног регресног права ПЗП-ова од „Нибенс корпорације“.

У току 2010. године приступило се коначном изласку Марка Мишковића из власништва ПЗП „Ниш“ а тиме и свих путарских предузећа, тако што је остатак од 6,58% акција које су у међувремену 2009.године ,са променом седишта и оснивањем „Mera Investment Fund Limited“ на Кипру пренете из „Mera Investment Fund B.V.“са Ноландских Антила и постале власништво овог правног лица и затим унете као улог у“ Mera Invest“ d.o.o ,а потом кроз судско поравнање замењене за власништво над некадашњом управном зградом „Партизанског пута“ у Београду у Таковској улици. У међувремену, обзиром да је ПЗП „Ниш“ продао ову зграду,„Mercuren group“ за износ од 3.789.675 еура, дакле за износ колико тачно,према процени“Conzita“износи вредност 36.280 акција ПЗП „Ниш“, колико их је остало у власништву „Mere Invest“доо, кроз папирологију и пребацивање позајмица преко „Mercuren“ на „Mera Invest“ d.o.o. и преко ПЗП „Ниш“ на “Шер корпорацију” створена је могућност да се кроз судско поравнање изврши фактичка замена вредности у којој је „Шер корпорација“постала власник ових акција.На овај начин је Мило Ђурашковић фактички постао искључиви власник акција ПЗП „Ниш“, јер су Нибенс корпорација“ и“ Шер корпорација“ у његовом стопроцентном власништву.

На овај начин је „Mera Invest“ d.o.o., а тиме и Марку Мишковићу као њеном крајњем власнику противправна имовинска корист у износу од 2.277.028.616,51 динара што представља збир износа од 1.941.260.005,59 динара и износа од 335.768.994,67 динара колико је остварила на име продаје „Нибенс корпорацији“ 262.016 акција емитента ПЗП “Ниш”. Наведене акције су већ у том тренутку, крајем 2008. године обезвређене због пада вредности оперативног бизниса предузећа за путеве, а како произилази и из налаза и мишљења вештака економске струке, па је стога Марку Мишковићу прибављена корист у износу целокупне суме узетог кредита од „UniCredit bank“, као и вредности објекта у Београду у Таковској улици.

У 2010. години је извршена отплата дела кредита тако што је кроз принудну наплату са рачуна „Шер корпорације“, као солидарног дужника наплаћена одређена сума новца, али су остале неизмирене обавезе „Нибенс корпорације“ и фактички свих ПЗП-ова као солидарних дужника према „UniCredit bank“ у износу од 28.681.012.009,42 динара. Имајући у виду да „Нибенс корпорација“ није имала средстава, а није могла даље позајмљивати од ПЗП због блокада њихових рачуна које су у наредном периоду наступиле,најпре ПЗП „Ниш“,а потом и осталих ПЗП-ова,па су у једном тренутку рачуни свих блокирани од стране „UniCredit bank“ на по 25.000.000 еура, што је уз немогућност функционисања и немогућност исплата дугова како према банкама тако и према повериоцима довело до отварања стечајних поступака над ПЗП „Ниш“, ПЗП „Врање“ и ПЗП „Крагујевац“ као и раскидања Уговора о приватизацији са ПЗП „Београд“, „Војводина пут – Бачка пут“, Фабриком мазива „Фам“ и „Партизански пут“. Дакле, овај кредит од 25.000.000 је имао директан

утицај на блокаде рачуна ПЗП-ова што је за последицу имало и отварање наведених стечајних поступака односно раскидање Уговора о приватизацијама.

На овај начин је причињена штета предузећима за путеве за укупан износ од 16.950.571.881,69 динара колико износи разлика између ликвидационе вредности њихове имовине и вредности њихових обавеза.

Када је договорено да Мило Ђурашковић, као нове власнике акција ПЗП „Ниш“, уведе у посед Мирослава и Марка Мишковића чиме ће фактички изгубити 50% свог дотадашњег капитала предузећа ПЗП „Ниш“, Ђурашковић одлучује да акције предузећа „Неметали“ А.Д. Топола које су и пре приватизације ПЗП „Ниш“ биле у власништву ПЗП „Ниш“ пребаци на „Шер корпорацију“ чији је он у том тренутку стопостотни власник. „Шер корпорација“ је у том тренутку већ поседовала око 26.000 акција „Неметала“, а ПЗП „Ниш“ 49.008 акција. Пребацивање акција је обављено тако што је Рашо Здравко, као овлашћени ревизор на захтев наводно Предузећа за путеве „Ниш“, а у ствари Мила Ђурашковића сачинио извештај о процени улога у правима које ПЗП „Ниш“ уноси у „Шер корпорацију“ на дан 05.05.2006. године. У том тренутку књиговодствена вредност 49.008 акција је према извештају независног ревизора на дан 31.12.2005.године износила 195.387.762,00 динара, а њихова номинална вредност 1.000 динара по акцији, док је њихова цена на берзи приликом последње продаје дана 11.02.2005. године износила 3.900,00 динара по акцији, да би у наредном периоду њихова цена на берзи порасла. У извештају Здравка је наведено да је процењена вредност акција на дан 05.маја 2006. године, при чему су као методе процене наведене, метод књиговодствене вредности као полазна основа и метод тржишне вредности као основни метод процене. Међутим, из самог извештаја је очигледно да је у ствари процена извршена по методу номиналне вредности, обзиром да је 49.008 акција номиналне вредности 1.000 динара процењено на укупно 49.008.000,00 динара, односно 565.585,69 еура. У самом извештају је констатовано да ће се пласманом ових акција у оснивачки удео у правима у „Шер корпорацију“ остварити капитални губитак код ПЗП „Ниш“. Међутим, имајући у виду да је ова процена била наручена како би Мило Ђурашковић постао власник свих акција „Неметала“ по најнижој цени и касније кроз њихову продају по стварној цени остварио добит, закључен је Уговор о приступу друштву са ограниченом одговорношћу који су Мило Ђурашковић као оснивач „Шер корпорације“ и Зоран Михаиловић испред ПЗП „Ниш“ дана 15.05.2006. године закључили, а на основу кога је ПЗП „Ниш“ приступио „Шер корпорацији“ у својству новог члана друштва уносећи, као свој неновчани део оснивачког капитала у „Шер“ право на акцијама које поседује у „Неметалима“. На овај начин се повећао укупан уписани неновчани капитал „Шер корпорације“, тако што је до тада износио 574,61 еура у динарској противвредности, а након преноса удела у правима на 49.008 акција „Неметала“ са власничког рачуна ПЗП „Ниш“ на власнички рачун „Шер корпорације“ повећао се за 565.585,69 еура у динарској противвредности и износи 570.896,49 еура у динарској противвредности. На овај начин оснивач „Шера“ Мило Ђурашковић задржао је право власништва у „Шеру“ са 0,93% оснивачког капитала друштва, а Предузеће за путеве „Ниш“ сада ,кроз унос ових акција је постало власник 99,07% капитала друштва „Шер корпорација“. Међутим, у наредном периоду, обзиром да је све и рађено како би се Мило Ђурашковићу омогућило да испод тржишне цене стекне акције „Неметала“, у то време врло профитабилног предузећа, се чини корак даље, тако што се, у

договору са Милом Ђурашковићем на седници Управног одбора ПЗП „Ниш“ од 13.09.2006. године, којом председава Милутин Гашевић као председник Управног одбора, а присуствују јој као чланови Управног одбора Дејан Јевтић и Зоран Михаиловић формално даје сагласност на претходно већ, због необјашњиве хитности посла, закључен Уговор о преносу оснивачких права од 07.09.2006. године, при чему се констатује да је овај уговор, потписан између Мила Ђурашковића као физичког лица и Зорана Михаиловића као заступника ПЗП „Ниш“ претходно добио усмену сагласност овог Управног одбора. У наведеном уговору се констатује да су уговарачи сувласници „Шер корпорације“, при чему је Мило Ђурашковић сувласник са 0,93%, а ПЗП „Ниш“ са 99,07%. При оваквом односу сувласништва ПЗП „Ниш“ преноси цео свој оснивачки улог на Мила Ђурашковића уз накнаду од 49.500.000,00 динара, дакле по номиналној вредности 49.008 акција на колико је фактички Рашо Здравко и извршио претходно њихову процену. У међувремену наведене акције су на берзи, те се њима дана 23.05.2006, али и дана 07.09.2006. тргује и то по цени од 4.650,00 динара по акцији. Међутим, истога дана 07.09.2006., ПЗП „Ниш“ је наведене акције, као удео у „Шеру“ продао Милу Ђурашковићу уз накнаду од 49.500.000,00 динара, дакле по процени Рашо Здравка од 1.000,00 динара по акцији, дакле по номиналној, а не тржишној вредности акција.

На овај начин је Мило Ђурашковић стекао противправну имовинску корист у износу од 178.389.200,00 динара, што представља разлику између тржишне вредности 49.008 акција „Неметала“ и њихове номиналне вредности по којој их је Мило Ђурашковић стекао. Али, то није био циљ Ђурашковића, већ само почетак обзиром да му је овим радњама омогућено да као једини власник „Шер корпорације“ постане стопостотни власник „Неметала“ ад, које је касније, променивши му правну форму у д.о.о, као врло профитабилно предузеће у 2010. години кроз продају 100% удела у њему правним лицима „Кара Holding“, „Thv“ AG и „Sheer house“ оствари приход од 1.820.095.077,19 динара. Обзиром да 49.008 акција представља, од укупног броја 101.573 емитованих акција „Неметали“, 48,25% то онда у односу на укупну цену по којој је продато 100% удела „Неметала“, наведених 48,25% вредности процентуално износи 878.178.448,44 динара. Имајући у виду да је Мило наведене акције стекао плативши 49.500.000,00 динара, то онда износ од 829.170.448,44 динара представља противправну имовинску корист прибављену „Шер корпорацији“.

„Mera Investment Fund B.V“ са Холандских Антила је докапитализацијом Предузећа за путеве „Ниш“ уплатом дана 24.08.2006. године износа од 733.906.816,00 динара за куповину 262.016 комада акција по емисионој цени 2.801,00 динара по акцији по основу уписа наведених акција постало власник истих. Након извршене процене од стране проценитељске куће „Consit“ којом је утврђена просечна пондерисана цена акција ПЗП „Ниш“ у износу од 8.780,54 динара, односно 110,80 еура на дан 27.06.2008. године, „Mera Investment Fund B.V“ је основала предузеће „Mera Invest“ d.o.o у Београду дана 16.09.2008. године са оснивачким капиталом од 500 еура, а потом је уносом 225.736 акција ПЗП „Ниш“ као неновчаног капитала у вредности од 25.013.174,09 евра, дана 22.09.2008. године извршила повећање основног капитала „Mera Invest“ d.o.o. Ова промена извршена је на основу одлуке о повећању капитала и одлуке о измени и допунама одлуке о оснивању „Mera Invest“ која је донета 22.09.2008. године. Дакле, на овај начин „Mera Investment Fund B.V“ са Холандских Антила је

уносом 225.736 комада акција ПЗП „Ниш“, које је стекла по цени од 632.286.536,00 динара (225.736 комада x 2.801,00 динара по акцији) као неновчаног улога у „Mera Invest“ d.o.o у вредности од укупно 25.013.174,09 евра односно 1.913.377.749,37 динара, остварила капиталну добит од 1.281.091.213,37 динара (1.913.377.749,37 минус 632.286.536,00). Обзиром да је одредбом члана 40 Закона о порезу на добит предузећа (Сл.гласник РС бр.25/01...84/2004) прописано да приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу капиталних добитака, резидентни обвезник обрачунава и плаћа порез по одбитку по стопи од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, па је имајући у виду да са Ноландским Антилима Србија нема потписан Уговор о избегавању двоструког опорезивања, требало применити одредбе Закона о порезу на добит предузећа Републике Србије које су важиле у моменту настанка пореске обавезе. Стога се примењује одредба члана 71 Закона о порезу на добит предузећа која прописује да исплатилац, у овом случају „Mera Invest“ d.o.o. обрачунава, обуставља и уплаћује порез по одбитку на приходе из члана 40 овог закона. Дакле, обвезник пореза на капиталну добит је „Mera Investment Fund B.V“, а исплатилац прихода у овом случају „Mera Invest“ d.o.o. обрачунава, обуставља и уплаћује порез по одбитку на приходе. Истим законом, одредбама члана 27.,28. и 29. је регулисано да се капиталним добитком сматра приход који обвезник оствари продајом односно другим преносом уз накнаду, па између осталог и удела у капиталу правних лица и акција и осталих хартија од вредности. При томе, капитални добитак представља разлику између продајне цене имовине и њене набавне цене. Код преноса права путем размене за друго право, продајном ценом се сматра тржишна цена права које се добија у накнаду. С друге стране, набавна цена јесте цена по којој је обвезник стекао имовину. Из наведених одредаба проистиче да су у конкретном случају испуњена оба услова, тј. да је настао пренос имовине и да је пренос извршен уз накнаду. Сматрам да је неспорно да је извршен пренос права тако што је право својине на акцијама ПЗП „Ниш“ размењено за право на уделу у „Mera Invest“ d.o.o. Стога, продајном ценом се сматра тржишна цена права које се даје у накнаду, тј. тржишна цена удела у „Mera Invest“ d.o.o. У овом случају, продајна цена је 1.913.377.749,37 динара као вредност права својине на уделу у капиталу привредног друштва „Mera Invest“ d.o.o., а набавна цена је износ од 632.286.536,00 динара, као цена по којој су наведене акције стечене од стране „Mera Investment Fund B.V“. Стога, простом математиком тј. одузимањем новчаног износа набавне од продајне цене добија се износ остварене капиталне добити у износу од 1.281.091.213,37 динара, при чему стопа пореза од 20% на наведени износ износи 320.272.803,34 динара и представља пореску обавезу на приход који је остварио нерезидентни обвезник „Mera Investment Fund B.V“ са Ноландских Антила на основу капиталне добити од резидентног обвезника „Mera Invest“ d.o.o. Имајући у виду да „Mera Invest“ као исплатилац није обрачунала и платила порез по одбитку по стопи од 20% на наведени начин је поступила супротно одредбама члана 40. и члана 71. Закона о порезу на добит предузећа избегавши да плати порез у наведеном износу.

Да су, како Живојин Петровић као директор „Mera Invest“ d.o.o. тако и Јадранка Бардић, као директор књиговодствене агенције „Камастра“ врло добро знали законске прописе, говори чињеница да су недељу дана након што је привредно друштво „Mera Invest“ стекло 225.736. акција ПЗП „Ниш“ наведене

акције продало привредном друштву „Нибенс корпорација“ по купопродајној цени од 25.000.000 евра у динарској противвредности 1.941.260.005,22, а они обрачунали и пријавили порез на ову добит. Обзиром да је у овом случају плаћан порез на разлику између продајне цене акције и њихове набавне цене где се као набавна цена третирао износ од 1.913.377.749,37 динара то је очигледно да је у овом конкретном случају претходни унос акција „Mera Investment Fund B.V“ у „Mera Invest“ d.o.o третиран као пренос уз накнаду тј. као да је извршено плаћања од стране „Mera Invest“ d.o.o према „Mera Investment Fund B.V“. Дакле, очигледно је да у првом случају, приликом уноса акција „Mera Investment Fund“ у „Mera Invest“ овај унос није третиран као промет уз накнаду, а у следећем случају, приликом продаје истих тих акција „Mera Invest“ „Нибенс корпорацији“, тај унос је био третиран као пренос уз накнаду. Да није у другом случају третиран као пренос уз накнаду коју је обвезник морао документовати као стварно плаћену, морала би се, обзиром да у том тренутку акције ПЗП „Ниш“, јер је постало затворено акционарско друштво, нису биле котиране на берзи, као њихова набавна цена третирали њихова номинална вредност од 1.080,00 динара, због чега би у конкретном случају порез био много већи. На овај начин „Mera Invest“ d.o.o. је платила минималан износ пореза на капитални добитак, обзиром да је претходни унос акција третиран као пренос уз накнаду чију цену је обвезник „Mera Invest“ d.o.o. документовао као стварно плаћену.

Из писане документације произилази да је Живојин Петровић од оснивања „Mera Invest“ d.o.o. уносом 500 евра као оснивачног капитала постао заступник и директор „Mera Invest“ d.o.o. те је по том основу и одговорно лице које је одговорно и за пријављивање и плаћање пореза, док је Јадранка Бардић према уговору закљученом са „Mera Invest“ d.o.o. фактички књиговођа од 01.10.2008. године, али имајући у виду да је „Mera Invest“ d.o.o. основана 09.09.2008. године, а да су акције ПЗП „Ниш“ унете 22.09.2008. године те да је њихова продаје извршена 01.10.2008. године, а да у међувремену нико други није водио књиговодствену евиденцију „Mera Invest“ d.o.o. и обрачунавао порез, то је комплетна документација од оснивања „Mera Invest“ d.o.o. званично била предата Јадранки Бардић као књиговођи. Она је сходно чл.41 ст.3 Закона о пореском поступку и пореској администрацији (Сл гласник РС бр.80/2002...20/09) морала обрачунати и унети у збирну пореску пријаву за порез по одбитку наведене чињенице, обзиром да је у року од 5 дана по истеку месеца у коме је створена ова пореска обавеза уносом акција у „Mera Invest“ d.o.o, дакле до 05.10.2008. године била у обавези да тумачењем Закона о порезу на добит предузећа обрачуна порез, а Живојин Петровић поднесе пореску пријаву и плати. Да је смишљено урађен пренос акција ПЗП „Ниш“ са „Mera Investment Fund B.V“ на „Mera Invest“ d.o.o, ради касније продаје „Нибенс корпорацији“ говори чињеница да је Јадранка Бардић исте прописе Закона о порезу на добит предузећа различито применила у случају уноса уз накнаду акција ПЗП „Ниш“ од стране „Mera Investment Fund B.V“ у „Mera Invest“ d.o.o, и у случају продаје тих истих акција од стране „Mera Invest“ d.o.o, „Нибенс корпорацији“.

Мило Ђурашковића је акције ПЗП „Ниш“ стекао у периоду од 31.01.2003. до 01.02.2008. године тако што је кроз Конзорцијум физичких лица исплатио купопродајну цену Агенцији за приватизацију при чему је кроз рате укупно

уплаћено 456.510.808,57 динара на име купопродаје 70% капитала ПЗП „Ниш“ што је чинило 157.037 акција по цени од 2.228,77 динара. Након извршене процене од стране проценитељске куће „Consit“ којом је утврђена, просечна пондерисана цена акција ПЗП „Ниш“ у износу од 8.780,54 динара односно 110,80 еура на дан 27.06.2008., Мило Ђурашковић је дана 21.07.2008. године уплатом 500 еура основао привредно друштво „Нибенс корпорација“ у које је на основу одлуке о повећању капитала за износ од 17.396.730,40 еура унео 157.000 акција. Дакле, на овај начин Мило Ђурашковић је право својине на акцијама ПЗП „Ниш“ разменио за право на уделу у „Нибенс корпорацији“ што се сходно одредбама члана 72. до 77. Закона о порезу на доходак грађана(Сл.гласник РС бр. 24/2001...62/06) сматра преносом уз накнаду. Како је набавна цена наведених акција 614.979.990,00 динара (456.403.710,00 динара за 157.000 акција увећана индексом раста цена на мало од дана стицања до дана продаје), а продајна цена 17.396.730,40 евра у динарској противвредности 1.378.544.780,00 динара (157.000 x 8.780,54 динара), то је остварена капитална добит у износу од 763.564.790,00 динара коју није пријавио. Како се на капитални добитак обрачунава стопа пореза од 20%, то је Мило Ђурашковић на наведени начин избегао плаћање пореза на доходак грађана у износу од 152.712.958,00 динара.

Налазом и мишљењем вештака економске струке, мр.Бојана Бранковића потврђени су наводи оптужнице.

Наиме, потврђено је да су имовину привредног друштва „Нибенс корпорација“ у периоду од 2008.-2011. чиниле само акције привредног друштва ПЗП „Ниш“. Такође је потврђено да вредност регресног права на које би Предузеће за путеве „Ниш“ као и сва његова зависна друштва, као солидарни дужници по Уговору о кредиту „Нибенс корпорације“ са „UniCredit bank“, а у коме се јављају као јемци имали износи нула динара. Потврђено је да је сервисирање камата и отплата наведеног кредита „UniCredit bank“ од стране „Нибенс корпорације“ у периоду од 2009. до 2011. године вршено из средстава обезбеђених путем задужења код зависних предузећа ПЗП „Ниш“. Симптоматично је да су кредитори ПЗП „Крагујевац“, „Војводина пут – Бачка пут“ и „Фам“ јер су они позајмљивали за камату, а да ПЗП „Ниш“ није давао новац. Очигледно је да је на овај начин вршено прикривање стварних извора финансирања, јер је ПЗП „Ниш“ који је такође био јемац за куповину сопствених акција и даље био у обавези подношења консолидованог биланса па би позајмице морале бити књижене, а тиме видљиве што би се директно одразило на финансијске консолидоване билансе.

Увидом у финансијске извештаје, а што у свом мишљењу потенцира и вештак, утврђује се да и сам састављач финансијских извештаја, посебно ПЗП „Београд“ и ПЗП „Ниш“ за 2008. годину, наводи у напоменама да би требало извршити процену „гудвила“, те да би ту процену требало према „МРС“ прокњижити на одређени начин чиме даје исправан приступ и тиме се ограђује од података наведених у финансијским извештајима. У напоменама констатује да приликом утврђивања „гудвила“ у конкретном случају није вршена процена вредности, односно исти је утврђиван у односу на књиговодствену уместо у односу на фер вредност стечене имовине. Гудвил настао приликом аквизиције зависних предузећа укључује се у нематеријална улагања. Гудвил настао приликом аквизиције придружених предузећа укључује се у улагања у

придružена предузећа. Гудвил се тестира годишње како би се утврдило да ли му је умањена вредност и књижи се као трошак умањен за акумулиране трошкове услед умањења вредности. Добици или губици настали при отуђењу неког субјекта обухватају књиговодствени износ гудвила који се односи на продати субјекат. Дакле, очигледно је да гудвил није могао бити третиран на начин како је то учињено у званичним финансијским извештајима, обзиром да у напоменама уз финансијске извештаје (биланс стања, биланс успеха, извештај о новчаним токовима и извештај о променама на капиталу) и сам његов састављач је навео да процена гудвила није вршена, те је очигледно да је без икакве процене уношен у финансијски извештај.

Из консолидованог биланса вештак је изузео ревалоризационе резерве обзиром да му, а како наводи нису биле достављене процене које су правна лица била дужна да раде сходно „МРС 16“ (некретнине, постројења и опрема) и „МРС 36“ (обезвређивање имовине). Значи, сходно томе није се могла проверити могућност обезвређивања имовине сходно општем паду цена некретнина, а што значи да ни ПЗП-ови нису вршили провере вредности њихове имовине кроз годишње процене. Без процене није било могуће проверити да ли је дошло до обезвређивања имовине или не. Да су рађене годишње процене имовине и да је констатовано обезвређивање то би се у рачуноводству третирано као смањење вредности имовине и смањење ревалоризационе резерве. На остваривање ризика обезвређивања имовине, односно чињеницу да је обезвређивања очигледно било указује ликвидациона вредност имовине из стечаја која је такође приказана у налазу и мишљењу вештака.

Вештак у свом налазу и мишљењу указује на сумњу да поједини ПЗП-ови у своје финансијске извештаје јемства нису обухватили ванбилансно. На нивоу консолидованог биланса кредит од 25.000.000 еура је требао да буде исказан као обавеза (у пасиви) а не ванбилансно зашта постоји сумња. Сходно томе и камате које су ПЗП књижили као позајмицу „Нибенс корпорацији“ је требало у консолидованом билансу приказати као финансијски расход. Последица оваквог признавања и обелодањивања у финансијским извештајима је давање лажне слике о имовинском, финансијском и зарађивачком положају групе.

Имајући у виду да је консолидовани биланс ПЗП „Ниш“ састављан мимо међународних рачуноводствених стандарда, те да није у складу са Законом о рачуноводству и ревизији, дошло је до друкчијег књижења што се одразило на билансе који су приказивали стање које није било стварно, обзиром да је третирано и гудвил и ревалоризационе резерве, а није третирано јемства и камате. Кроз овакве финансијске извештаје је и страним партнерима као и банци која се није упуштала у њихову проверу приказивано да је оперативни бизнис групе велики и да група има потенцијала за враћање кредита. Међутим, из налаза и мишљења вештака произилази да вредност оперативног бизниса на дан 31.12.2008. износи нула, обзиром да већ предузећа из групе имају значајан негативни резултат, те из тог разлога и оперативни бизнис процењен ДНТ (дисконтованих новчаних токова) методом на основу оствареног биланса успеха у петогодишњем периоду од задатог датума процене нема вредност. С друге стране што се тиче вредности капитала и утврђивања фер тржишне вредности, вештак наводи да је књиговодствена вредност консолидоване имовине ПЗП „Ниш“ на дан 31.12.2008. године износила 30.534.159.522,00 динара а обавеза 29.618.854.388,00 динара. Стога

књиговодствена вредност капитала која представља разлику вредности између консолидоване имовине и консолидованих обавеза на дан 31.12.2008. године износи 915.305.134,00 динара, па књиговодствена вредност једне акције ПЗП „Ниш“ на исти дан, а имајући у виду емитовани број акција од 550.576 комада износи 1.662,00 динара. Оволика књиговодствена вредности једне акције ПЗП „Ниш“ указује на чињеницу да је утврђена просечна пондерисана вредност акције ПЗП „Ниш“ на дан 27.06.2008. године у износу од 8.780,54 динара необјективна и у циљу прибављања противправне имовинске користи Марку Мишковићу као и избегавања пореских обавеза „Mera Investment Fund B.V.“ и „Нибенс корпорације“. С друге стране књиговодствена вредност једне акције на дан 31.12.2009. је, према налазу и мишљењу вештака износила нула динара обзиром да се вредност имовине смањила, а вредност обавеза порасла тако да вредност капитала на тај дан износи -1.315.620.678,00 динара.

На основу података из стечајних поступака и поступака реструктурирања преузетих из економско финансијских извештаја које су саставили стечајни управници односно заступници државног капитала, а како из налаза и мишљења вештака произилази, ликвидациона вредност имовине ПЗП „Ниш“ и његових зависних друштава износи 23.220.081.305,00 динара а вредност обавеза 40.170.653.187,00 динара, па стога штета причињена путарским предузећима и то збирно, ПЗП „Ниш“, ПЗП „Београд“, ПЗП „Врање“, ПЗП „Крагујевац“, „Војводинапут Бачка пут“ и „Партизански пут“ износи 16.950.571.881,69 динара, што представља разлику између ликвидациона вредност њихове имовине и вредности њихових обавеза.

У свом налазу и мишљењу вештак је утврдио разлику у цени по којој је дана 07.09.2006. године Мило Ђурашковић купио од ПЗП „Ниш“ 49.008 акција „Неметали“ као удео у „Шер корпорацији“ и цене по којој је „Шер корпорација“ те акције у оквиру 100% удела „Неметали“ продала „Капа холдингу“ „ТНВ АГ“ и „Шер хаусу“ у 2009. години и остатак „Капа холдингу“ у 2010. години. Обзиром да је Мило Ђурашковић 49.008 акција „Неметала“ (што представља 48,25% од 101.573 укупно емитованих акција) купио за 49.008.000,00 динара, а да је 100% удела „Неметала“ продато за износ од 1.820.095.077,19 динара, то по налазу вештака разлика износи 829.170.448,44 динара што уједно представља висину противправне имовинске користи коју је оставарила „Шер корпорација“ а тиме и Мило Ђурашковић.

Предлажем да се према окривљенима **Мирославу Мишковићу и Милу Ђурашковићу продужи притвор** због постојања законског основа из члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП-а, обзиром да сматрам да и даље постоје околности које указују на опасност од бекства и на опасност да би окривљени боравком на слободи се могли сакрити и постати недоступни судским органима. Наиме, из списка предмета произилази оправдана сумња да су окривљени Мирослав Мишковић у својству власника, контролног члана и директора „Hemslade Trading Limited“, „Hitomi Financial Limited“ и „Делта М“ и Мило Ђурашковић у својству власника, контролног члана и директора „Шер корпорација“ и „Нибенс корпорације“ и истовремено делујући заједно као контролни акционари у ПЗП „Ниш“ и у ПЗП „Београд“ а преко њих и у осталим путарским предузећима из система „Нибенс групе“ са правима, обавезама и ограничењима која као контролни акционари имају према одредбама Закона о привредним друштвима, заједно са осталим окривљенима, првенствено Марком Мишковићем

искоришћавањем својих положаја и овлашћења проистеклих из функција, власништва и уложених финансијских средстава у наведена привредна друштва као и у друга са њима повезана правна лица планирали, координирали и усмеравали њихову делатност вршећи послове управљања и надзора над њима и њиховом имовином стварајући при томе привид да се ради о законитим правним пословима између повезаних правних лица чиме су незаконито увећавали вредност капитала и извлачили финансијска средства и имовину из путарских предузећа и тиме себи и привредним друштвима „Mera Invest“ d.o.o., „Hemslade Trading Limited“ и „Шер корпорација“ прибавили знатна новчана средства и то привредном друштву „Mera invest“ ДОО, чији је крајњи власник Марко Мишковић у укупном износу 2.277.028.616,51 динара, привредном друштву „Hemslade Trading Limited“, чији је крајњи власник Мирослав Мишковић у износу од 217.064,45 еура и привредном друштву „Sheer korporacija“, чији је власник Мило Ђурашковић износ од 829.170.448,44 динара, при чему наведена новчана средства нису пронађена на њиховим приватним рачунима, ни на рачунима ових правних лица, нити су од њих одузета. Поред тога, Мирослав Мишковић је власник, сувласник и одговорно лице у већем броју правних лица која поседују знатну имовину у свом капиталу и то, како оних са седиштем на територији Републике Србије, као што је „Delta M“, тако и са седиштем у иностранству, као што су „Hemslade Trading limited“ са Кипра и „Hitomi financial limited“ са Девичанских острва. Мило Ђурашковић је власник и директор већег броја привредних друштава у Србији која у овом тренутку нису у поступку стечаја, а међу њима је и „Nibens korporacija“ и „Sheer house“. Ова привредна друштва поседују у свом власништву такође и уделе у другим повезаним правним лицима, као што „Sheer house“ поседује удео у „Неметалима“, а „Hemslade“ и „Hitomi“ су власници деоница великог броја компанија, на који начин велики број привредних друштава у којима окривљени непосредно као физичка лица или посредно преко привредних друштава у њиховом власништву поседују уделе и имовину. У предходном периоду окривљени су изградили бројне личне и пословне контакте, како у земљи тако и у иностранству те стога, имајући у виду да поседују имовину, као и да имају бројне контакте, при чему противправно стечена имовинска корист није пронађена, нити им одузета, то сматрам да ове чињенице и околности заједно представљају околности које указују на опасност од бекства сваког од њих понаособ, односно на могућност да би се боравком на слободи могли крити и постати недоступни судским органима и тиме ометати вођење кривичног поступка, обзиром да би управо наведена новчана средства и контакте могли искористити за организовање и финансирање бекства и скривања.

Из свега напред изнетог сматрам да радње окривљених **Мирослава Мишковића** садрже сва битна обележја кривичних дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и пореска утаја у помагању из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, **Мила Ђурашковића** садрже сва битна обележја кривичних дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, **Марка Мишковића** садрже сва битна обележја кривичних дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и пореска утаја из члана 229 став 3

у вези става 1 КЗ, **Риста Ристића, Милутина Гашевића, Зорана Михаиловића, Дејана Јевтића, Здравка Раша и Предрага Филиповића** садрже сва битна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, **Живојина Петровића и Јадранке Бардић** сва битна обележја кривичног дела пореска утаја у помагању из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, те да су окривљени кривично одговорни јер су при извршењу наведених кривичних дела поступали у стању урачунљивости са умишљајем као обликом виности.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ**

Тамара Ристић

